

ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019  
ไปสู่การปฏิบัติ : กรณีศึกษาจังหวัดสระแก้ว

นายวัชรชัยนันท์ เหล่าทัศน์

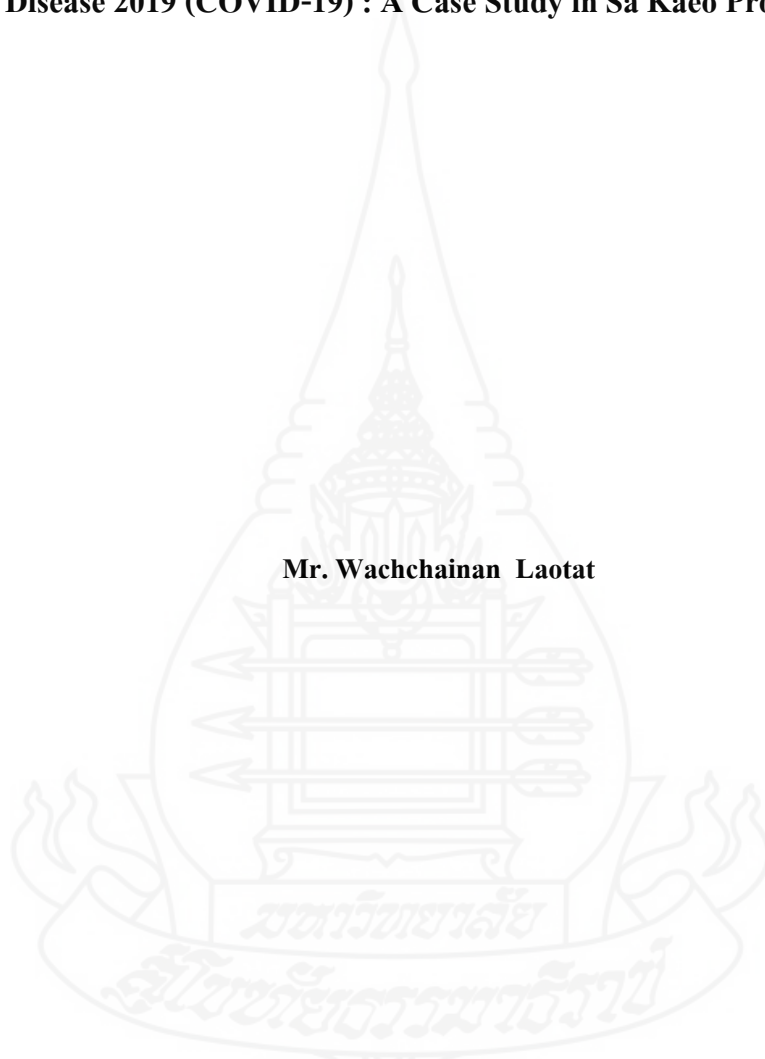


วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต  
แขนงวิชาการบริหารรัฐกิจ สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ. 2563

**Factors Influencing the Prevention and Control Policy Implementation of Coronavirus  
Disease 2019 (COVID-19) : A Case Study in Sa Kaeo Province**

**Mr. Wachchainan Laotat**



A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirement for  
the Degree of Master of Public Administration  
School of Management Science.  
Sukhothai Thammathirat Open University

2020

หัวข้อวิทยานิพนธ์ ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อ  
ไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ : กรณีศึกษาจังหวัดสระแก้ว  
ชื่อและนามสกุล นายวัชรชัยนันท์ เหล่าทัศน์  
แขนงวิชา บริหารรัฐกิจ  
สาขาวิชา วิทยาการจัดการมหาวิทาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช  
อาจารย์ที่ปรึกษา 1. รองศาสตราจารย์ ดร.กิตติพงษ์ เกียรติวัชรชัย  
2. รองศาสตราจารย์ ดร.เสนห์ จุ้ยโต

วิทยานิพนธ์นี้ ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา  
ตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 28 เมษายน 2564

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ  
(รองศาสตราจารย์ ดร.จุมพล หนิมพานิช)

..... กรรมการ  
(รองศาสตราจารย์ ดร.กิตติพงษ์ เกียรติวัชรชัย)

..... กรรมการ  
(รองศาสตราจารย์ ดร.เสนห์ จุ้ยโต)

..... ประธานกรรมการบัณฑิตศึกษา  
(รองศาสตราจารย์ ดร.สมพร พุทธาพิทักษ์)

**ชื่อวิทยานิพนธ์** ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

**ไปสู่การปฏิบัติ : กรณีศึกษาจังหวัดสระแก้ว**

**ผู้วิจัย** นายวัชรชัยนันท์ เหล่าทักสัน **รหัสนักศึกษา** 2623001050 **ปริญญา** รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

**อาจารย์ที่ปรึกษา** (1) รองศาสตราจารย์ ดร.กิตติพงษ์ เกียรติวัชรชัย (2) รองศาสตราจารย์ ดร.เสนห์ ขุ้ยโต

**ปีการศึกษา** 2563

### บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษา (1) ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ (2) ปัญหาของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ และ (3) ระดับความสำเร็จของการนำนโยบาย การป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ

การศึกษานี้เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี ประชากร ได้แก่ ประชาชนและบุคลากรของหน่วยภาครัฐที่อาศัยอยู่ในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว จำนวน 566,303 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างได้ 400 คน ซึ่งคำนวณสูตรของทาโรยามานะ โดยใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน และการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้ให้ข้อมูลหลัก ได้แก่ บุคลากรของหน่วยงานภาครัฐ ในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว จำนวน 17 คน ซึ่งกำหนดการคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลหลักแบบเฉพาะเจาะจง โดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวน และการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ

ผลการศึกษาพบว่า (1) ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ ได้แก่ ด้านความชัดเจนและมาตรฐานของนโยบาย ด้านทรัพยากรและงบประมาณของนโยบาย ด้านบุคลากรและความพร้อมของบุคลากร ด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ ด้านสมรรถนะของหน่วยงานภาครัฐ ด้านการประสานงานของหน่วยงานภาครัฐ ด้านการสนับสนุนของอาสาสมัครและชุมชน และด้านสภาพแวดล้อม ทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม (2) ปัญหาของการนำนโยบายการป้องกัน และควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ ได้แก่ การขาดแคลนงบประมาณ บุคลากรและทรัพยากรมีไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน การไม่ปฏิบัติตามมาตรการป้องกัน และควบคุมโรคของประชาชน การเดินทางเข้า – ออกในพื้นที่จังหวัดสระแก้วของประชาชนที่ไม่ได้รับอนุญาตจากทางราชการ (3) ระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ ภาพรวมอยู่ในระดับมากในทุกด้าน

**คำสำคัญ** ปัจจัยที่มีผลต่อ การนำนโยบายไปการปฏิบัติ โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

**Thesis title:** Factors Influencing the Prevention and Control Policy Implementation of Coronavirus Disease 2019 (COVID-19) : A Case Study in Sa Kaeo Province

**Researcher:** Mr. Wachchainan Laotat ; **ID:** 2623001050;

**Degree:** Master of Public Administration;

**Thesis advisor:** (1) Dr. Kittipong Keatwatcharachai, Associate Professor ;  
(2) Dr.Saneh Juito, Associate Professor ; **Academic year:** 2020

### Abstract

This research aims to study (1) factors influencing policy implementation of coronavirus disease 2019 (COVID-19) (2) problems related to policy implementation of coronavirus disease 2019 (COVID-19) and (3) the levels of policy implementation achievement of coronavirus disease 2019 (COVID-19).

This study employed a mixed methods research comprising : quantitative and qualitative research. The quantitative approach was conducted through the population includes citizens and personnel of government agencies residing in the area of Sa Kaeo province of 566,303 people, the sample size can be set to 400 people. The sample size was calculated based on Taro Yamane's formula using a multistage sampling method. The qualitative research was conducted through in-depth interview with 17 key informants from government agencies in Sa Kaeo province. The key informants for interviews was selected based on a purposive sampling. The research instruments were questionnaires and interview questions. The statistics used for data analysis comprise: mean, standard deviation, analysis of variance, and multiple regression analysis

The research revealed that ( 1 ) factors influencing implementation policy implementation of coronavirus disease 2019 (COVID-19) are: clear and smart policy, sufficient resources and budget, the readiness of related staff, effective public information dissemination accompanied with public relations, the competency of government agencies, coordination of government agencies, support of volunteers and communities, and the good conditions of politics, economy, and society. (2) the problems of policy implementation of coronavirus disease 2019 (COVID-19) are lack of budget, insufficient personnel and resources, non-compliance of measures related to the disease prevention and control as well as the traveling restriction measures in Sa Kaeo Province. (3) the levels of policy implementation achievement of coronavirus disease 2019 (COVID-19) in Sa-Kaeo province is at a high level in all areas of policy implementation.

**Keywords:** Factors Influencing, Policy Implementation, COVID-19

## กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีตามวัตถุประสงค์ประสงค์ของการศึกษาวิจัย ด้วยผู้วิจัยได้รับความอนุเคราะห์ และสนับสนุนจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิ คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ทุกท่าน และหน่วยงานภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคอาสาสมัครต่าง ๆ ที่ได้ให้คำแนะนำและให้ความช่วยเหลือในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นอย่างดียิ่ง หากปราศจากความช่วยเหลือและการให้ข้อมูล ที่เป็นประโยชน์ทั้งด้านวิชาการ ด้านการประสานความร่วมมือ และด้านการ ดำเนินการต่าง ๆ ในการลงพื้นที่ เก็บข้อมูลในครั้งนี้ จึงทำให้การศึกษานิพนธ์ในครั้งนี้ประสบความสำเร็จไปได้ด้วยดี

ทางผู้วิจัยจึงได้ใคร่ขอขอบพระคุณในการช่วยเหลือในการศึกษานิพนธ์ครั้งนี้ ซึ่งมีผู้ให้คำแนะนำและ ช่วยเหลือในการอำนวยความสะดวกในการลงพื้นที่เก็บข้อมูลวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ ซึ่งได้แก่

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.กิตติพงษ์ เกียรติวัชรชัย รองศาสตราจารย์ ดร.เสน่ห์ จุ้ยไธ และ รองศาสตราจารย์ ดร.จุมพล หนิมพานิช ซึ่งได้กรุณาสละเวลาในการให้ความรู้และคำแนะนำต่าง ๆ ตลอดระยะเวลาในการดำเนินงาน

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์สุนทรชัย หอบยศ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิรศักดิ์ โปกากวน และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์คณะอง พิณ ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งได้กรุณาสละเวลาในการตรวจสอบ ความเชื่อมั่นของเครื่องมือ การวิจัยและการให้คำแนะนำต่าง ๆ ในการดำเนินงาน

ขอขอบพระคุณท่านนายอำเภออรัญประเทศ และท่านอำเภอคลองหาด ในการให้ความอนุเคราะห์สถานที่ และการอำนวยความสะดวกในการลงพื้นที่เก็บข้อมูลการศึกษานิพนธ์ และอนุญาตให้ผู้วิจัย เก็บข้อมูลการวิจัยจากบุคลากร ในสังกัดอำเภออรัญประเทศ และอำเภอคลองหาด

ขอขอบพระคุณท่านสาธารณสุขอำเภออรัญประเทศ ท่านสาธารณสุขอำเภอวัฒนานคร และท่านสาธารณสุข อำเภอคลองหาด ในการให้ความอนุเคราะห์สถานที่ และการอำนวยความสะดวก ในการลงพื้นที่เก็บข้อมูลการศึกษานิพนธ์ และอนุญาตให้ผู้วิจัยเก็บข้อมูลการวิจัยจากท่านและบุคลากร ในสังกัดสำนักงานสาธารณสุขอำเภออรัญประเทศ สำนักงาน สาธารณสุขอำเภอวัฒนานคร และสำนักงานสาธารณสุขอำเภอคลองหาด

ขอขอบพระคุณท่านนายกเทศมนตรีเมืองสระแก้ว ท่านนายกเทศมนตรีตำบลวัฒนานคร ท่านนายกเทศมนตรีตำบล บ้านใหม่หนองไทร ท่านนายกเทศมนตรีตำบลท่าเกษม และท่านนายกองค์การบริหารส่วนตำบลไทยอุดม ในการให้ความอนุเคราะห์ สถานที่ และการอำนวยความสะดวกในการลงพื้นที่เก็บข้อมูลการศึกษานิพนธ์ และอนุญาตให้ผู้วิจัยเก็บข้อมูลการวิจัยจากท่าน และบุคลากรในสังกัดของท่าน

ขอขอบพระคุณท่านผู้อำนวยการ โรงเรียนคลองหาดพิทยาคม ในการให้ความอนุเคราะห์สถานที่และการอำนวยความสะดวกในการลงพื้นที่เก็บข้อมูลการศึกษานิพนธ์ และอนุญาตให้ผู้วิจัยเก็บข้อมูล การวิจัยจากท่านและบุคลากรในสังกัดของท่าน

ขอขอบพระคุณท่านกำนันตำบลคลองหาด ท่านกำนันตำบลไทยอุดม ท่านกำนันตำบลไทรเดี่ยว ท่านกำนันวัฒนานคร ท่านกำนันตำบลท่าเกษม ท่านกำนันตำบลสระแก้ว ท่านกำนันตำบลท่าเกษม ท่านกำนันตำบลศาลาลำดวน ท่านกำนันตำบลทับพริก ท่านกำนันตำบลบ้านใหม่หนองไทร และท่านกำนันตำบลผ่านศึก ในการให้ความอนุเคราะห์สถานที่ และการอำนวยความสะดวกในการลงพื้นที่เก็บข้อมูลการศึกษานิพนธ์ และอนุญาตให้ผู้วิจัยเก็บข้อมูลการวิจัยจากท่าน และประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตตำบลของท่าน ทั้ง 12 ตำบล

ขอขอบพระคุณท่านประธานอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ระดับอำเภอ อำเภอคลองหาด ท่านประธาน อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ตำบลไทยอุดม และท่านประธานอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ตำบลทับพริก ในการให้ความอนุเคราะห์สถานที่และการอำนวยความสะดวกในการลงพื้นที่เก็บข้อมูลการศึกษานิพนธ์ และอนุญาตให้ผู้วิจัย เก็บข้อมูลการวิจัยจากท่านและอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านในสังกัดของท่าน

ในท้ายที่สุดนี้ต้องขอขอบพระคุณผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่านที่ได้ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการลงพื้นที่เก็บ ข้อมูลในครั้งนี้จนทำให้การทำงานสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

วัชรชัยนันท์ เหล่าทัศน์

เมษายน 2564

## สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย .....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ .....	จ
กิตติกรรมประกาศ .....	ฉ
สารบัญตาราง .....	ญ
สารบัญภาพ .....	ณ
บทที่ 1 บทนำ .....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาการวิจัย .....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย .....	8
คำถามของการวิจัย .....	8
สมมติฐานของการวิจัย .....	8
กรอบแนวคิดของการวิจัย .....	9
ขอบเขตของการวิจัย .....	10
นิยามศัพท์เฉพาะ .....	12
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ .....	15
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง .....	16
แนวคิดเกี่ยวกับการนโยบายสาธารณะ .....	16
แนวคิดเกี่ยวกับการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ .....	28
ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ .....	57
บริบทของจังหวัดสระแก้วและสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อ ไวรัสโคโรนา 2019 .....	65
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง .....	87
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย .....	99
การออกแบบงานวิจัย .....	99
ประชากรและผู้ให้ข้อมูลหลัก .....	100
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย .....	104
การสร้างเครื่องมือในการวิจัย .....	106
การเก็บรวบรวมข้อมูล .....	110

## สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	111
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	113
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	113
ลำดับขั้นในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	114
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	116
ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	116
ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกัน และควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ ของจังหวัดสระแก้ว.....	118
ตอนที่ 3 ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุม โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว.....	127
ตอนที่ 4 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความแตกต่างของระดับความสำเร็จ ของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว โดยใช้ t-test.....	136
ตอนที่ 5 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความแตกต่างของปัจจัยที่มีผลต่อ การนำนโยบาย การป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ ของจังหวัดสระแก้ว โดยใช้ t-test.....	138
ตอนที่ 6 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความแตกต่างของระดับความสำเร็จ ของการนำนโยบาย การป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว โดยใช้ f-test (One-Way ANOVA).....	140
ตอนที่ 7 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความแตกต่างของปัจจัยที่มีผลต่อของการนำนโยบาย การป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ ของจังหวัดสระแก้ว โดยใช้ f-test (One-Way ANOVA).....	146
ตอนที่ 8 การวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อ การนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว.....	152
ตอนที่ 9 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์.....	163



## สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	220
สรุปผลการวิจัย.....	221
อภิปรายผล.....	230
ผลการทดสอบสมมติฐาน.....	245
ข้อเสนอแนะ.....	246
ข้อจำกัดของการศึกษาวิจัย.....	251
บรรณานุกรม.....	252
ภาคผนวก.....	259
ก แบบสอบถาม.....	260
ข แบบสัมภาษณ์.....	273
ประวัติผู้วิจัย.....	279



สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1.1	3
สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในประเทศไทย.....	3
ตารางที่ 2.1	19
สรุปแนวคิดเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ .....	19
ตารางที่ 2.2	31
สรุปแนวคิดเกี่ยวกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ.....	31
ตารางที่ 2.3	74
มาตรการการดำเนินงาน กรณียังไม่พบผู้ป่วยโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019.....	74
ตารางที่ 2.4	77
มาตรการการดำเนินงาน กรณีพบผู้ป่วยยืนยันติดเชื้อโรคติดเชื้อ ไวรัสโคโรนา 2019 รายแรกของจังหวัด ที่เป็นการติดเชื้อในพื้นที่จังหวัด หรือพบผู้ป่วยติดเชื้อในราชอาณาจักรกัมพูชา.....	77
ตารางที่ 2.5	81
มาตรการการดำเนินงาน กรณีพบผู้ป่วยยืนยันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในจังหวัดสระแก้ว หรือในราชอาณาจักรกัมพูชา ตั้งแต่ 10 ราย ขึ้นไป.....	81
ตารางที่ 2.6	86
สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของจังหวัดสระแก้ว.....	86
ตารางที่ 4.1	116
จำนวนและร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	116
ตารางที่ 4.2	118
แสดงค่าเฉลี่ย ( $\bar{X}$ ) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็น ของระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและ ควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ ของจังหวัดสระแก้ว โดยรวมและจำแนกเป็นรายด้าน.....	118
ตารางที่ 4.3	120
แสดงค่าเฉลี่ย ( $\bar{X}$ ) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็น ของระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อ ไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว ด้านนโยบายรัฐบาล โดยรวมและจำแนกเป็นรายข้อ.....	120
ตารางที่ 4.4	121
แสดงค่าเฉลี่ย ( $\bar{X}$ ) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็น ของระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อ ไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว ด้านการมีส่วนร่วม และความร่วมมือของประชาชน โดยรวมและจำแนกเป็นรายข้อ.....	121

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย ( $\bar{X}$ ) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว ด้านการตอบสนองความต้องการของประชาชน โดยรวมและจำแนกเป็นรายชื่อ.....	122
ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย ( $\bar{X}$ ) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว ด้านการเข้าถึงและการรับบริการของประชาชน โดยรวมและจำแนกเป็นรายชื่อ.....	123
ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ย (" $X$ " ) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว ด้านความร่วมมือของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน โดยรวมและจำแนกเป็นรายชื่อ.....	124
ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ย ( $\bar{X}$ ) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว ด้านการประเมินผลการนำนโยบายไปปฏิบัติ โดยรวมและจำแนกเป็นรายชื่อ.....	125
ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ย ( $\bar{X}$ ) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว ด้านการควบคุมและติดตามผลการดำเนินงาน โดยรวมและจำแนกเป็นรายชื่อ.....	126
ตารางที่ 4.10 แสดงค่าเฉลี่ย (" $X$ " ) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว โดยรวมและจำแนกเป็นรายด้าน.....	127

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 4.11	แสดงค่าเฉลี่ย ( $\bar{X}$ ) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว ด้านความชัดเจนและมาตรฐานของนโยบาย โดยรวมและจำแนกเป็นรายข้อ .....	128
ตารางที่ 4.12	แสดงค่าเฉลี่ย ( $\bar{X}$ ) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว ด้านทรัพยากรและงบประมาณของนโยบาย โดยรวมและจำแนกเป็นรายข้อ .....	129
ตารางที่ 4.13	แสดงค่าเฉลี่ย ( $\bar{X}$ ) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว ด้านบุคลากรและความพร้อมของบุคลากร โดยรวมและจำแนกเป็นรายข้อ .....	130
ตารางที่ 4.14	แสดงค่าเฉลี่ย ( $\bar{X}$ ) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว ด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ โดยรวมและจำแนกเป็นรายข้อ .....	131
ตารางที่ 4.15	แสดงค่าเฉลี่ย ( $\bar{X}$ ) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว ด้านสมรรถนะของหน่วยงานภาครัฐ โดยรวมและจำแนกเป็นรายข้อ .....	132
ตารางที่ 4.16	แสดงค่าเฉลี่ย ( $\bar{X}$ ) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว ด้านการประสานงานของหน่วยงานภาครัฐ โดยรวมและจำแนกเป็นรายข้อ .....	133

## สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.17 แสดงค่าเฉลี่ย ( $\bar{X}$ ) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว ด้านการสนับสนุนของอาสาสมัครและชุมชน โดยรวมและจำแนกเป็นรายข้อ .....	134
ตารางที่ 4.18 แสดงค่าเฉลี่ย ( $\bar{X}$ ) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว ด้านสภาพแวดล้อมทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม โดยรวมและจำแนกเป็นรายข้อ .....	135
ตารางที่ 4.19 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความแตกต่างของระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว จำแนกตามเพศของผู้ตอบแบบสอบถาม .....	136
ตารางที่ 4.20 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความแตกต่างของปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว จำแนกตามเพศของผู้ตอบแบบสอบถาม .....	138
ตารางที่ 4.21 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความแตกต่างของระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว จำแนกตามเพศของผู้ตอบแบบสอบถาม .....	140
ตารางที่ 4.22 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความแตกต่างของระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว จำแนกตามอายุของผู้ตอบแบบสอบถาม .....	142
ตารางที่ 4.23 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความแตกต่างของระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม .....	144
ตารางที่ 4.24 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความแตกต่างของปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว จำแนกตามเพศของผู้ตอบแบบสอบถาม .....	146

## สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.25 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความแตกต่างของปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบาย การป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ ของจังหวัดสระแก้ว จำแนกตามอายุของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	148
ตารางที่ 4.26 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความแตกต่างของปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบาย การป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ ของจังหวัดสระแก้ว จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	150
ตารางที่ 4.27 ผลการทดสอบปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกัน และควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ ของจังหวัดสระแก้วเปรียบเทียบปัจจัย ด้านนโยบายรัฐบาล.....	152
ตารางที่ 4.28 ผลการทดสอบปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกัน และควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ ของจังหวัดสระแก้วเปรียบเทียบปัจจัย ด้านการมีส่วนร่วม และความร่วมมือของประชาชน.....	154
ตารางที่ 4.29 ผลการทดสอบปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกัน และควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ ของจังหวัดสระแก้วเปรียบเทียบปัจจัย ด้านการตอบสนองความต้องการของประชาชน.....	155
ตารางที่ 4.30 ผลการทดสอบปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกัน และควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ ของจังหวัดสระแก้วเปรียบเทียบปัจจัย ด้านการเข้าถึง และการรับบริการของประชาชน.....	157
ตารางที่ 4.31 ผลการทดสอบปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกัน และควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ ของจังหวัดสระแก้วเปรียบเทียบปัจจัย ด้านความร่วมมือ ของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน.....	158

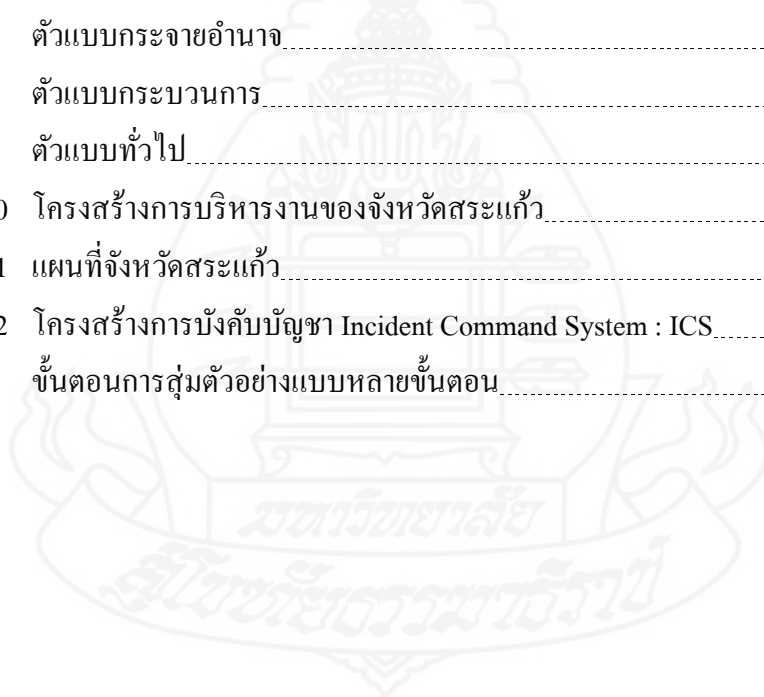
## สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.32 ผลการทดสอบปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกัน และควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ ของจังหวัดสระแก้วเปรียบเทียบปัจจัย ด้านการประเมินผล การนำนโยบายไปปฏิบัติ.....	160
ตารางที่ 4.33 ผลการทดสอบปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อ ไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้วเปรียบเทียบปัจจัย ด้านการควบคุมและติดตามผลการดำเนินงาน.....	161
ตารางที่ 4.34 สรุปปัญหาของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุม โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว.....	202



สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	9
ภาพที่ 2.1 กระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ.....	46
ภาพที่ 2.2 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการนำนโยบายไปปฏิบัติ และขั้นตอนนโยบาย.....	48
ภาพที่ 2.3 องค์ประกอบหลักในศาสตร์การวิเคราะห์นโยบาย.....	49
ภาพที่ 2.4 ทิศทางและผลของการนำนโยบายไปปฏิบัติในระดับมหภาค และในระดับจุลภาค.....	50
ภาพที่ 2.5 ตัวแบบสหองค์การในการนำนโยบายไปปฏิบัติ.....	52
ภาพที่ 2.6 ตัวแบบปฏิสัมพันธ์ระหว่างปัจจัย.....	53
ภาพที่ 2.7 ตัวแบบกระจายอำนาจ.....	54
ภาพที่ 2.8 ตัวแบบกระบวนการ.....	55
ภาพที่ 2.9 ตัวแบบทั่วไป.....	56
ภาพที่ 2.10 โครงสร้างการบริหารงานของจังหวัดสระแก้ว.....	65
ภาพที่ 2.11 แผนที่จังหวัดสระแก้ว.....	66
ภาพที่ 2.12 โครงสร้างการบังคับบัญชา Incident Command System : ICS.....	76
ภาพที่ 3.1 ขั้นตอนการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน.....	103





# บทที่ 1

## บทนำ

### 1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาการวิจัย

ในช่วงประมาณเดือนมกราคม พ.ศ.2563 ที่ผ่านมาประเทศไทยได้พบการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ซึ่งมีผลมาจากการที่นักท่องเที่ยวจากประเทศจีนและประชาชนชาวไทยที่เดินทางกลับมาจากเมืองอู่ฮั่น มณฑลหูเป่ย์ สาธารณรัฐประชาชนจีน ที่เป็นต้นกำเนิดของการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ซึ่งโรคดังกล่าวสามารถติดต่อผ่านทางระบบทางเดินหายใจ ซึ่งสามารถติดต่อได้ง่าย และเป็นอันตรายต่อชีวิตของผู้ที่ได้รับเชื้อจึงส่งผลให้เกิดการแพร่ระบาดได้ง่าย โดยจากการสัมผัสการใช้ของร่วมกันหรือการไอ การจามระหว่างคนสู่คนประกอบกับในขณะนี้ยังไม่มีวัคซีนป้องกันโรค และยังไม่มียาที่สามารถรักษาโรคได้โดยตรง จึงทำให้มีผู้ติดเชื้อและเสียชีวิตจากโรคดังกล่าวเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมากทั่วโลกจนทำให้องค์การอนามัยโลกต้องประกาศให้การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เป็นการแพร่ระบาดครั้งใหญ่และขอให้ประเทศในกลุ่มสมาชิกอาเซียนบังคับใช้มาตรการที่เข้มงวดเด็ดขาดยิ่งขึ้น เพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคดังกล่าว ซึ่งในประเทศไทยเองได้เริ่มมีการแพร่ระบาดอย่างหนัก ในช่วงประมาณเดือนมีนาคม พ.ศ. 2563 จนถึงปัจจุบัน ที่พบว่า มีประชาชนติดเชื้อเป็นจำนวนมากโดยเฉพาะในพื้นที่ของกรุงเทพมหานครที่ในบางวันมีผู้ติดเชื้อมากกว่า 100 – 2,000 ราย และผู้ติดเชื้อเพิ่มสูงขึ้นในทุก ๆ วัน ส่งผลทำให้สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เริ่มแพร่กระจายเป็นวงกว้างสู่ทุกภูมิภาคของประเทศไทยอันเนื่องมาจากการปิดเมืองของกรุงเทพมหานคร และการที่มีประชาชนและนักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางเข้าสู่ประเทศไทยเป็นจำนวนมาก จึงทำให้การป้องกันและควบคุมโรคดังกล่าวทำได้ยากขึ้นประกอบกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ไม่สามารถประสานงานกันได้จึงทำให้เกิดความหะหลวม ในการเฝ้าระวังและควบคุมโรคจึงเป็นผลทำให้ประชาชนได้รับความเดือดร้อนและส่งผลกระทบต่อดำรงชีวิตของประชาชนเป็นจำนวนมาก ซึ่งผู้ติดเชื้อส่วนใหญ่ก็เกิดมาจากการสัมผัสและการอยู่รวมกลุ่มกันเป็นจำนวนมาก ยกตัวอย่างเช่น การติดเชื้อของประชาชน ที่สนามมวยลุมพินี ตลาดค้ากุ้งที่จังหวัดสมุทรสาคร สถานบันเทิงย่านทองหล่อ ชุมชนย่านคลองเตย สถานบันเทิงขนาดใหญ่ที่จังหวัดสงขลา ค่ายอาสาที่จังหวัดเชียงใหม่ สถานบันเทิงในจังหวัดนครสวรรค์ การจัดงานแต่ง งานจัดเลี้ยง

ของบริษัทต่าง ๆ งานอบรม/สัมมนาต่าง ๆ งานประเพณีต่าง ๆ ที่มีการรวมกลุ่มของประชาชนเป็นจำนวนมาก ที่ก่อให้เกิดการแพร่กระจายของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปยังพื้นที่จังหวัดต่างๆ ทั่วประเทศไทย จึงทำให้รัฐบาลได้ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินทั่วราชอาณาจักร โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 17 เดือนมีนาคม พ.ศ. 2563 ได้ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในทุกเขตท้องที่ทั่วราชอาณาจักร สำหรับประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีความร้ายแรงในเขตท้องที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ยังคงให้มีผลบังคับใช้ควบคู่กันไป โดยเริ่มตั้งแต่วันที่ 26 มีนาคม พ.ศ. 2563 ถึงวันที่ 30 เมษายน พ.ศ. 2563 เพื่อเป็นการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา 2019 อันเป็นสถานการณ์ที่กระทบต่อความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยของประชาชนซึ่งต้องใช้มาตรการที่เข้มงวดและเร่งด่วนเพื่อควบคุมมิให้การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาแพร่กระจายออกไปในวงกว้าง ประกอบกับมีการกักตุนสินค้าที่จำเป็นต่อการป้องกัน การเฝ้าระวัง การควบคุม การติดตามสถานการณ์และการรักษาโรคดังกล่าว ตลอดจนการจัดเตรียมเครื่องอุปโภคบริโภคและสิ่งจำเป็นต่อการดำรงชีวิตประจำวันของประชาชนซึ่งต้องป้องกันไม่ให้เกิดภาวะขาดแคลน อันเป็นการซ้ำเติมความเดือดร้อนของประชาชนกรณีดังกล่าวรัฐบาลจึงจำเป็นต้องใช้มาตรการเร่งด่วนเพื่อรักษาไว้ซึ่งความปลอดภัยของประชาชนและการดำรงชีวิตโดยปกติสุขของประชาชน และได้มีการขยายเวลาประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินจนถึงปัจจุบัน แต่ก็มี การผ่อนปรนมาตรการบางประการเพื่อให้ประชาชนสามารถประกอบอาชีพและดำรงชีวิตประจำวันได้และต้องปฏิบัติตามมาตรการตามประกาศของรัฐบาลและการป้องกันและควบคุมโรคระบาดที่ยังต้องเฝ้าระวังอยู่รวมถึงการป้องกันมิให้การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 กลับมาแพร่ระบาดหนักในประเทศไทยอีกครั้ง โดยการขอความร่วมมือจากประชาชนในการเฝ้าระวังและปฏิบัติตน ตามมาตรการของกระทรวงสาธารณสุขและหน่วยงานภาครัฐต้องยังคงมาตรการในการเฝ้าระวังและติดตามสถานการณ์อย่างใกล้ชิดเพื่อสร้างความมั่นคงและปลอดภัยให้แก่ประชาชน ซึ่งจะเห็นได้ว่าสถานการณ์ การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในปัจจุบันมีการติดเชื้อของประชาชนเพิ่มสูงในทุก ๆ วัน ถึงแม้รัฐบาลได้มีการประกาศใช้มาตรการต่าง ๆ เพื่อเป็นการป้องกันและควบคุมการติดเชื้อจากโรคติดเชื้อไวรัส โคโรนา 2019 ก็ไม่สามารถที่จะควบคุมสถานการณ์ดังกล่าวได้ จึงทำให้มีประชาชนติดเชื้อมากกว่า 65,153 รายในประเทศไทยที่มีการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ตั้งแต่ในช่วงแรกของการแพร่ระบาดของโรคดังกล่าวมาจนถึงปัจจุบัน ดังตารางที่ 1.1.

ตารางที่ 1.1 สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในประเทศไทย

สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา – 2019 ในประเทศไทย				
ผู้ป่วยยืนยัน (ราย)				
ผู้ป่วยรายใหม่วันนี้	ผู้ป่วยยืนยันทั้งหมด		ผู้ที่รักษาหายแล้ว	ผู้ป่วยที่เสียชีวิต
1,583 ราย	65,153 ราย			
ผู้ป่วยรายใหม่จากระบบการเฝ้าระวัง ฯ	ผู้ป่วยที่ค้นหาเชิงรุกภายในชุมชน	ติดเชื้อในประเทศ	ตรวจคัดกรองเชิงรุก	36,254 ราย
1,366 ราย	213 ราย	61,845 ราย	22,087 ราย	ผู้ป่วยที่กำลังรักษา
ผู้ที่เดินทางกลับจากต่างประเทศ (ช่องทางธรรมชาติ)	ผู้ที่เดินทางกลับจากต่างประเทศ (เข้ารับการรักษาที่ตัว)	ผู้ที่เดินทางกลับจากต่างประเทศ	สถานที่กักกันที่รัฐจัดให้	28,696 ราย
-	4 ราย	3,308 ราย	2,679 ราย	

ที่มา : กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุขข้อมูล ณ วันที่ 30 เมษายน 2564.

จากมาตรการต่าง ๆ ที่รัฐบาลได้กำหนดขึ้น เป็นกระบวนการของการกำหนดนโยบายของรัฐบาลที่ใช้เป็นเครื่องมือทางนโยบายสาธารณะในเบื้องต้นที่จะเป็นตัวกำหนดแนวทางการปฏิบัติงานของรัฐบาล กระทรวง กรมต่าง ๆ รัฐวิสาหกิจ จังหวัด อำเภอ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการนำนโยบายดังกล่าวมาแปลงเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานของตนเอง นั่นก็คือการนำนโยบายไปปฏิบัติ ซึ่งเป็นกระบวนการ ที่ต่อเนื่องมาจากการกำหนดนโยบาย โดยจะต้องอาศัยองค์กรที่รับผิดชอบทำความเข้าใจหรือศึกษา นโยบายต่าง ๆ เพื่อสร้างเป็นแนวทางในการปฏิบัติของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับจุมพล หนีมพานิช (2554, น. 10) ได้ให้ความหมายของการนำนโยบายไปปฏิบัติโดยรวมว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติหมายถึง การบริหารนโยบายที่ครอบคลุมถึงการวิเคราะห์พฤติกรรมขององค์กร ปฏิสัมพันธ์ของบุคคลและกลุ่มบุคคลสมรรถนะ และความร่วมมือของพนักงานภาครัฐและภาคเอกชน สภาพแวดล้อมของระบบและปัจจัยอื่นๆ ที่มีผลกระทบ

ต่อกันการบรรลุเป้าหมายขององค์การ จนทำให้เกิดประกาศหรือข้อบังคับที่กำหนดให้ประชาชนต้องปฏิบัติตามแนวทางของรัฐบาลในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไม่ว่าจะเป็นการปิดตัวของโรงงาน โรงเรียน โรงแรม สถานประกอบการต่าง ๆ รวมไปถึงกิจกรรมทุกประเภท เช่น การจัดการแข่งขันกีฬา งานบันเทิง งานอบรมสัมมนา การแสดงสินค้า การปิดโรงเรียนกวดวิชา สถานติวเตอร์ และรัฐบาลเองยังได้ประกาศให้ข้าราชการในหน่วยงานภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานที่สังกัดภาครัฐให้งดหรือหลีกเลี่ยงการเดินทางเข้ามาทำงานในพื้นที่ตั้งปกติ โดยเปลี่ยนแปลงให้ทำงานอยู่ที่บ้านแทน หรือ work from home เพื่อเป็นการป้องกันและลดอัตราการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 รวมไปถึงการขอความร่วมมือจากประชาชน งดเดินทางออกนอกจังหวัดและให้อาศัยอยู่ภายในบ้านนอกจากมีความจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องเดินทางจะต้องขออนุญาตจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก่อนเพื่อเป็นการคัดกรองและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคดังกล่าว และงดการให้บริการของหน่วยงานภาครัฐที่ไม่จำเป็นลง โดยเปิดบริการให้บริการผ่านทางช่องทางออนไลน์หรือผ่านทางช่องทางต่าง ๆ เพื่อลดการเผชิญหน้าและการออกมาตรการให้มหาวิทยาลัยต่าง ๆ งดการจัดการเรียนการสอนแบบเผชิญหน้า โดยปรับเปลี่ยนให้เรียนผ่านทางออนไลน์หรือช่องทางอื่นแทนเพื่อเฝ้าระวังและป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อดังกล่าวในกลุ่มนักเรียนนักศึกษาจะเห็นได้ว่ามาตรการต่าง ๆ ที่รัฐบาลได้ประกาศหลักเกณฑ์ ในการป้องกันควบคุมโรคและการเฝ้าระวังการแพร่ระบาดของโรคนั้นจะต้องได้รับความร่วมมือจากประชาชนอีกด้วย และการที่รัฐบาลจะออกมาตรการต่าง ๆ มาเพื่อควบคุมการแพร่ระบาดของโรคแล้วก็ตาม จะเห็นได้ว่ามีประชาชนติดเชื้อเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ในช่วงเดือนเมษายนที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบันที่พบว่ายังมีประชาชนที่ติดเชื้อ อยู่เป็นจำนวนมาก จึงทำให้รัฐบาลได้กำหนดนโยบายในการป้องกันและควบคุมโรคและยกระดับโรคติดเชื้อไวรัส โคโรนา 2019 เป็นโรคติดต่อที่ร้ายแรงตามประกาศของกระทรวงสาธารณสุข เพื่อยกระดับในการป้องกันและควบคุมโรคผ่านมาตรการทางด้านสาธารณสุขที่ให้ทุกหน่วยงานในสังกัดของกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงมหาดไทย กระทรวงต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง รัฐวิสาหกิจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมไปถึงอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน เข้าไปมีบทบาทในการค้นหาผู้ที่เกี่ยวข้องต่อการติดเชื้อในทุกพื้นที่ของประเทศจนทำให้รัฐบาลสามารถป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ได้

ผลจากการควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เป็นผลจากการนำนโยบายไปปฏิบัติของหน่วยงานภาครัฐต่าง ๆ ในการดำเนินงานป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ตามนโยบายรัฐบาล รวมไปถึงการกำหนดมาตรการต่าง ๆ ในการให้ความช่วยเหลือประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ดังกล่าวเพื่อให้ประชาชนสามารถดำรงชีวิต

และประกอบอาชีพประจำวันต่อไปได้อันเห็นได้จากการที่รัฐบาลได้มีมติคณะรัฐมนตรีการให้ความช่วยเหลือผู้ที่ได้รับผลกระทบจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 อาทิเช่น การป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโดยการหยุดนำเชื้อเข้าจากต่างประเทศโดยกำหนดให้ผู้ที่เดินทางเข้ามาในประเทศไทยจะต้องมีใบรับรองแพทย์และกักตัวเองเป็นเวลา 14 วันตามที่กฎหมายกำหนด การควบคุมการเดินทางของประชาชนหรือลดการเดินทางในช่วงเทศกาลสำคัญหรือการเปลี่ยนแปลงวันหยุดในช่วงเทศกาลสงกรานต์และการงดจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของประชาชน การเตรียมความพร้อมของเครือข่ายโรงพยาบาลทั่วประเทศทั้งภาครัฐและภาคเอกชนเพื่อเตรียมความพร้อมในการรองรับผู้ป่วยและผู้ที่เกี่ยวข้องต่อการติดเชื้อ การจัดสรรความพร้อมทางด้านทางการแพทย์การจัดสรรอัตราบุคลากรด้านทางการแพทย์ การจัดเตรียมวัสดุ อุปกรณ์และเวชภัณฑ์ต่าง ๆ การจัดเตรียมสถานที่ที่ใช้ในการกักตัว การจัดตั้งโรงพยาบาลสนาม เป็นต้น การให้ความช่วยเหลือเยียวยาผู้ที่ได้รับผลกระทบจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เช่น การให้สินเชื่อดอกเบี้ยต่ำการขยายเวลาชำระหนี้ของสถาบันทางการเงินการให้ความช่วยเหลือลูกหนี้ของสถาบันทางการเงิน การลดอัตราภาษีเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับสถานประกอบการต่าง ๆ การให้ความช่วยเหลือประชาชนตามโครงการเราไม่ทิ้งกัน การช่วยเหลือเยียวยาเกษตรกร และกลุ่มผู้ที่ได้รับผลกระทบทุกกลุ่มเพื่อให้ประชาชนสามารถดำรงชีวิตต่อไปได้ รวมไปถึงมาตรการในการเยียวยาและการฟื้นฟูประเทศ จากกรณีการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ผ่านพระราชบัญญัติการกู้เงินของรัฐบาลเพื่อให้ความช่วยเหลือประชาชนในด้านต่าง ๆ และการส่งเสริมการค้า การลงทุนการท่องเที่ยวภายในประเทศเพื่อให้เศรษฐกิจสามารถเดินหน้าต่อไปได้รวมถึงการดูแลบำบัดทุกข์บำรุงสุขประชาชนผู้ที่ได้รับผลกระทบจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ดังกล่าว สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นนโยบายที่รัฐบาลได้กำหนดขึ้นมาเพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ที่เกิดขึ้นและสร้างความเสียหายให้กับประเทศไทยและประชาชนเป็นอย่างมากจึงทำให้รัฐบาลจะต้องกำหนดนโยบายเพื่อฟื้นฟูทั้งระบบเศรษฐกิจสังคมและความเป็นอยู่ของประชาชนให้ดีขึ้นเพื่อรองรับการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนและความต้องการของประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ดังกล่าว

เมื่อรัฐบาลได้กำหนดแนวทางในการแก้ไขปัญหาจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 แล้วหน่วยงานภาครัฐจำเป็นต้องนำนโยบายที่รัฐบาลกำหนดไว้ไปสู่การปฏิบัติ ซึ่งเป็นกระบวนการหนึ่งของกระบวนการนโยบายที่เมื่อรัฐบาลได้กำหนดนโยบายในการฟื้นฟูประเทศ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม ด้านสาธารณสุข ด้านการท่องเที่ยวและด้านอื่น ๆ เพื่อชดเชยความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสถานการณ์ดังกล่าว จึงจำเป็นที่หน่วยงานภาครัฐจะต้องดำเนินการนำนโยบายที่รัฐบาลได้กำหนดขึ้นมาสู่การปฏิบัติ ประกอบการสภาพแวดล้อมทาง

การเมือง สังคม เศรษฐกิจ วัฒนธรรม และบริบทของพื้นที่ต่าง ๆ ทั่วประเทศ ประกอบกับความ เป็นไปได้ของการปฏิบัติงาน ความคุ้มค่าในการปฏิบัติงาน และปัจจัยอื่น ๆ มาเป็นเครื่องมือในการ กำหนดแนวทางในการฟื้นฟูประเทศ และการช่วยเหลือประชาชนที่ได้รับบาดเจ็บหรือจากโรค ติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 อย่างเท่าเทียม อันคำนึงถึงความเท่าเทียมกันของประชาชน และสิทธิขั้น พื้นฐานตามที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้เพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มทั่วประเทศได้รับความช่วยเหลือ จากหน่วยงานของภาครัฐ ประกอบกับพื้นที่ของประเทศที่มีขนาดใหญ่ และมีความหลากหลายทาง เชื้อชาติ วัฒนธรรม และสภาพพื้นที่ที่แตกต่างกันตามบริบทของพื้นที่ รวมไปถึงการดำเนินการ ป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ที่สามารถดำเนินงานป้องกันและลดการแพร่ ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ได้อย่างมีประสิทธิภาพในช่วงของการแพร่ระบาดของโรค ในช่วงแรกที่มีการประกาศใช้มาตรการต่าง ๆ ที่แสดงความให้พลังของการปฏิบัติงานของบุคลากร ทางการแพทย์ อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องที่สามารถสร้างความเชื่อมั่นให้กับประชาชนได้ใน ระดับหนึ่ง จึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับ ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกัน และควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ ปัญหาของการนำนโยบายการป้องกัน และควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ และระดับความสำเร็จของการนำ นโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนด พื้นที่ของจังหวัดสระแก้ว มาเป็นกรณีศึกษาในครั้งนี้ เนื่องจากจังหวัดสระแก้วเป็นจังหวัดที่มีพื้นที่ มากที่สุดในภาคตะวันออก และเป็นจังหวัดที่มีพื้นที่ชายแดนเชื่อมต่อระหว่างราชอาณาจักรไทย และราชอาณาจักรกัมพูชา ที่มีการเดินทางเข้า – ออกของประชาชนทั้งสองประเทศเป็นจำนวนมาก ผ่านทางจุดผ่านแดนถาวรและจุดผ่อนปรนต่าง ๆ ในพื้นที่ 4 อำเภอของจังหวัดสระแก้ว ได้แก่ อำเภอคลองหาด จำนวน 1 จุด อำเภอตาพระยา จำนวน 4 จุด อำเภออรัญประเทศ จำนวน 8 จุด และ อำเภอโคกสูง จำนวน 2 จุด ที่พบว่า มีอัตราการของการเดินทางของประชาชนที่เข้า – ออกระหว่างสอง ประเทศ วันละไม่ต่ำกว่า 2,000 ราย ทั้งที่เป็นประชาชนชาวไทยและประชาชนชาวกัมพูชาที่มีการ เดินทางไปมาหาสู่กันตลอดเวลา ประกอบกับจังหวัดสระแก้วเป็นอีกหนึ่งจังหวัดพรมแดนที่มีการ ติดต่อกับชายฝั่งตามแนวชายแดน การขนส่งสินค้าและบริการต่าง ๆ ของทั้งสองประเทศ การประกอบ ธุรกิจการค้าของประชาชนชาวไทยและประชาชนชาวกัมพูชาที่มีการติดต่ออยู่ตลอดเวลา การลงทุน ค่าขายตามแนวชายแดน การนำเข้า - ส่งออกสินค้าการเกษตรของผู้ประกอบการต่าง ๆ เป็นต้น และ จังหวัดสระแก้วเป็นพื้นที่ที่สามารถเดินทางเชื่อมต่อไปยังภาคอีสานของประเทศไทยผ่านทาง จังหวัดนครราชสีมาและจังหวัดบุรีรัมย์ที่พบว่าจะมีประชาชนใช้เส้นทางของจังหวัดสระแก้วเป็น ทางผ่านทางเพื่อเดินทางไปยังพื้นที่ต่าง ๆ อีกด้วย จึงทำให้จังหวัดสระแก้วเป็นพื้นที่เสี่ยงที่จะเกิด

การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ได้ง่ายทั้งจากประชาชนที่เดินทางเข้า – ออก ในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว ทั้งประชาชนชาวไทยและประชาชนชาวกัมพูชา จึงส่งผลทำให้มีประชาชน ผู้ที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเป็นจำนวนมาก อันเนื่องมาจากประชาชนที่เดินทางเข้าออกระหว่าง ราชอาณาจักรไทยกับราชอาณาจักรกัมพูชาและประชาชนที่เดินทางกลับจากต่างจังหวัดเป็นจำนวนมาก จึงทำให้จังหวัดสระแก้วมีมาตรการในการเฝ้าระวังและการค้นหา ผู้ที่เสี่ยงติดเชื้ออย่างเข้มข้น เพื่อป้องกันการติดเชื้อของประชาชนในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว แต่การเฝ้าระวังดังกล่าวก็ไม่สามารถ ป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ได้จึงทำให้จังหวัดสระแก้วมีประชาชน ผู้ติดเชื้อ จำนวน 10 ราย ในช่วงของการแพร่ระบาดของโรคดังกล่าวในรอบแรก และในรอบที่สอง ของการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในเดือนธันวาคม พ.ศ.2563 ที่พบว่า มี ประชาชนติดเชื้อ จำนวน 5 ราย และการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในปัจจุบัน ที่พบว่า มีประชาชนติดเชื้อมากกว่า 200 ราย ซึ่งเป็นผู้ป่วยที่เดินทางกลับมาจากกรุงเทพมหานครและ ต่างจังหวัด รวมถึงการติดเชื้อจากการสัมผัสกับตัวผู้ป่วยโดยตรง จึงทำให้ประชาชนได้รับ ผลกระทบจากสถานการณ์ดังกล่าวเป็นจำนวนมาก ประกอบกับประเทศไทยและจังหวัดสระแก้วได้ มีคำสั่งให้มีการปิดประเทศของราชอาณาจักรไทย และราชอาณาจักรกัมพูชาเองก็ได้มีการปิด พรมแดนระหว่างประเทศเช่นเดียวกัน จึงทำให้ประชาชนที่เดินทางเข้า – ออกระหว่างสองประเทศ ได้รับผลกระทบ เป็นจำนวนมาก เนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพค้าขายที่ตลาดจุดผ่าน แคนถาวรและตลาดจุดผ่อนปรนต่าง ๆ ของจังหวัดสระแก้ว ที่มีอยู่หลายแห่ง การขนส่งสินค้า ระหว่างประเทศ และการเดินทางเข้า – ออก ของประชาชนทั้งสองระหว่างประเทศ รวมไปถึง ประชาชนผู้ใช้แรงงานที่ได้รับผลกระทบเป็นจำนวนมาก จึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจในการศึกษา เรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่ การปฏิบัติ : กรณีศึกษาจังหวัดสระแก้ว” เพื่อเป็นการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อ การนำนโยบาย การป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ ปัญหาของการนำนโยบาย การป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ และระดับความสำเร็จของ การนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติในพื้นที่ จังหวัดสระแก้ว

## 2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 2.1 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ ของจังหวัดสระแก้ว
- 2.2 เพื่อศึกษาปัญหาของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ ของจังหวัดสระแก้ว
- 2.3 เพื่อศึกษาระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ ของจังหวัดสระแก้ว

## 3. คำถามของการวิจัย

- 3.1 ปัจจัยใดบ้าง ที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ ของจังหวัดสระแก้ว
- 3.2 ปัญหาใดบ้าง ที่ส่งผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ ของจังหวัดสระแก้ว
- 3.3 ระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ ของจังหวัดสระแก้วอยู่ในระดับใด

## 4. สมมติฐานของการวิจัย

- 4.1 ปัจจัยของการนำนโยบายไปปฏิบัติที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 4.2 ปัญหาที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว พบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยถึงปานกลาง
- 4.3 ระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว อยู่ในระดับมาก



## 5. กรอบแนวคิดของการวิจัย

จากการศึกษาเกี่ยวกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ กระบวนการการนำนโยบายไปปฏิบัติ ตัวแบบของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ สภาพแวดล้อม และผลกระทบ ที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ บทความ วารสาร งานวิจัย การค้นคว้าอิสระ วิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องกับนโยบายสาธารณะ วิทยานิพนธ์เกี่ยวกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ รวมทั้ง งานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากห้องสมุดของสถาบันการศึกษาต่าง ๆ และสืบค้นข้อมูลที่เกี่ยวข้องทาง อินเทอร์เน็ต ผู้วิจัยจึงได้นำมาประยุกต์ใช้เป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ : กรณีศึกษา จังหวัดสระแก้ว ดังภาพที่ 1.1



ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

## 6. ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ : กรณีศึกษาจังหวัดสระแก้ว ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการศึกษาออกเป็น 4 ด้าน คือ 1.ด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง 2.ด้านเนื้อหา 3.ด้านพื้นที่ และ 4.ด้านเวลา ดังนี้

### 1. ด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

#### 1.1 การวิจัยเชิงปริมาณ

**1.1.1 ประชากร** ได้แก่ ประชาชนและบุคลากรของหน่วยภาครัฐที่อาศัยอยู่ในพื้นที่จังหวัดสระแก้วจำนวน 566,303 คน

**1.1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้** ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรคำนวณของยามานะ (Taro Yamane) อ้างในรังสรรค์ ประเสริฐศรี (2561, น. 43) จะได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอนจากประชาชนและบุคลากรของหน่วยภาครัฐที่อาศัยอยู่ในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้แบ่งประชากรของจังหวัดสระแก้ว ออกเป็นอำเภอ จากอำเภอออกเป็นตำบล จากตำบลออกเป็นหมู่บ้าน พร้อมกำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างตามที่ต้องการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1) แบ่งประชากรของจังหวัดสระแก้ว ออกเป็นกลุ่มย่อย โดยอาศัยเขตอำเภอ (จัดแบ่งกลุ่ม) แบ่งได้ 9 กลุ่ม (จังหวัดสระแก้ว มี 9 อำเภอ) แบ่งลักษณะนี้เป็นการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (cluster)

2) สุ่มเลือกประชากร จากข้อ (1) จะใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง โดยการจับสลาก จาก 9 อำเภอในจังหวัดสระแก้ว ให้เหลือเพียง 4 อำเภอ ผลการจับสลาก ได้แก่ อำเภอเมืองสระแก้ว อำเภอวัฒนานคร อำเภออรัญประเทศ และอำเภอคลองหาด

3) ในแต่ละอำเภอแบ่งกลุ่มย่อยออกเป็นตำบล สุ่มเลือกตำบลออกมาอำเภอ ๆ ละ 3 ตำบล โดยวิธีการจับสลาก รวม 12 ตำบล ได้แก่ อำเภอเมืองสระแก้ว ประกอบด้วย ตำบลสระแก้ว ตำบลท่าเกษม และตำบลศาลาลำดวน อำเภอวัฒนานคร ได้แก่ ตำบลวัฒนานคร ตำบลท่าเกวียนและตำบลแซร์อ้อ อำเภออรัญประเทศ ได้แก่ ตำบลทับพริก ตำบลบ้านใหม่หนองไทร และตำบลผ่านศึกและอำเภอคลองหาด ได้แก่ ตำบลไทยอุดม ตำบลไทรเดี่ยว และตำบลคลองหาด

4) ในแต่ละตำบลจากข้อ (3) สุ่มเลือกประชากร โดยวิธีการจับสลาก ตำบล ๆ ละ 33 -34 คน จะได้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 คน ซึ่งสามารถนำมาเขียนเป็นแผนภาพได้ดังภาพที่ 3 (อ้างอิงไว้ในบทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย 2.ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง)

## 1.2 การวิจัยเชิงคุณภาพ

ประชากรผู้ให้ข้อมูลหลักในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ บุคลากรของหน่วยงานภาครัฐในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว โยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ประกอบด้วย

1.2.1 ผู้บริหาร หัวหน้าส่วนราชการ และบุคลากรในสังกัดสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสระแก้ว จำนวน 3 คน

1.2.2 นายอำเภอ ปลัดอำเภอ เจ้าหน้าที่ปกครอง และบุคลากร ฝ่ายปกครอง ที่สังกัดจังหวัดสระแก้ว จำนวน 2 คน

1.2.3 ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หัวหน้าส่วนราชการและบุคลากรในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 4 คน

1.2.4 กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สารวัตรกำนัน แพทย์ประจำตำบลและผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว จำนวน 4 คน

1.2.5 ประธานอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน และอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน จำนวน 4 คน

รวมประชากรผู้ให้ข้อมูลหลัก จำนวน 17 คน

## 2. ด้านเนื้อหา

2.1 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ ของจังหวัดสระแก้ว

2.2 เพื่อศึกษาปัญหาของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ ของจังหวัดสระแก้ว

2.3 เพื่อศึกษาระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ ของจังหวัดสระแก้ว

## 3. ด้านพื้นที่

ศึกษาเฉพาะพื้นที่จังหวัดสระแก้ว จำนวน 4 อำเภอ ประกอบด้วย อำเภอเมืองสระแก้ว จำนวน 3 ตำบล ได้แก่ ตำบลสระแก้ว ตำบลท่าเกษม และตำบลศาลาลำดวน อำเภอวัฒนานคร จำนวน 3 ตำบล ได้แก่ ตำบลวัฒนานคร ตำบลท่าเกวียน และตำบลแซร์อ้อ อำเภออรัญประเทศ จำนวน 3 ตำบล ได้แก่ ตำบลทับพริก ตำบลบ้านใหม่หนองไทร และตำบลผ่านศึก และอำเภอคลองหาด จำนวน 3 ตำบล ได้แก่ ตำบลไทยอุดม ตำบลไทรเดี่ยว และตำบลคลองหาด

## 4. ด้านเวลา

ระหว่างวันที่ 16 ธันวาคม 2563 – 31 มกราคม 2564

## 7. นิยามศัพท์เฉพาะ

7.1 **การนำนโยบายไปปฏิบัติ** หมายถึง การปฏิบัติภายใต้ข้อกำหนดของนโยบายโดยมีบุคคล คณะบุคคล ขั้นตอน/กระบวนการที่เข้ามาเกี่ยวข้องและส่งผลต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของนโยบายโดยผ่านกระบวนการประเมินผลนโยบายอีกครั้งหนึ่ง

7.2 **ความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ** หมายถึง กิจกรรมหรือแนวทางที่เกิดขึ้นจากการนำนโยบายไปปฏิบัติของหน่วยงานภาครัฐที่ออกมาเป็นรูปของกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือการจัดทำบริการสาธารณะต่าง ๆ แบ่งออกเป็น 7 ด้าน ได้แก่

7.2.1 **ด้านนโยบายของรัฐบาล** หมายถึง แนวทาง มาตรการ ระเบียบ คำสั่งต่าง ๆ ที่รัฐบาลได้กำหนดขึ้นเพื่อใช้ในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐให้ถือปฏิบัติตามแนวทางดังกล่าวในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

7.2.2 **ด้านการมีส่วนร่วมและความร่วมมือของประชาชน** หมายถึง การให้ความร่วมมือของประชาชนแก่หน่วยงานภาครัฐ ในการปฏิบัติตามนโยบายหรือข้อกำหนดที่รัฐบาลได้กำหนดขึ้น รวมถึงการเข้า ไปมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวัง การค้นหา การกักตัว และติดตามสถานการณ์การแพร่โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 อย่างใกล้ชิด

7.2.3 **ด้านการตอบสนองความต้องการของประชาชน** หมายถึง การจัดกิจกรรมหรือบริการต่าง ๆ ของรัฐบาลในการสนองต่อความจำเป็นพื้นฐานที่ประชาชนควรได้รับในช่วงสถานการณ์การแพร่โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 อย่างใกล้ชิด

7.2.4 **ด้านการเข้าถึงและการรับบริการของประชาชน** หมายถึง การที่รัฐบาลได้เปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้าไปใช้บริการต่าง ๆ ของหน่วยงานภาครัฐได้อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม ประชาชนได้รับบริการ ที่สะดวกและรวดเร็ว และมีคุณภาพ ตลอดจนการบริการที่เท่าเทียมกันของการให้บริการสาธารณะขั้นพื้นฐานแก่ประชาชน

7.2.5 **ด้านความร่วมมือของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน** หมายถึง การให้ความร่วมมือและปฏิบัติตามนโยบายของรัฐบาล รวมถึงการให้ความช่วยเหลือ สนับสนุนและการอำนวยความสะดวกให้ผู้ปฏิบัติงานของหน่วยงานต่าง ๆ ในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

7.2.6 **ด้านการประเมินผลการนำนโยบายไปปฏิบัติ** หมายถึง การตรวจสอบผลของการปฏิบัติงานในการวัดค่าความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติของหน่วยงานภาครัฐว่าสามารถดำเนินงาน ให้บรรลุวัตถุประสงค์ของรัฐบาลและเป็นที่ยอมรับจากประชาชนหรือไม่

**7.2.7 ด้านการควบคุม และติดตามผลการดำเนินงาน** หมายถึง การควบคุม และติดตามผลของการปฏิบัติของหน่วยงานภาครัฐในการนำนโยบายป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติ

**7.3 ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ** หมายถึง ปัจจัย สภาพแวดล้อมหรืออิทธิพลที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ประกอบด้วย 8 ปัจจัย ดังนี้

**7.3.1 ด้านความชัดเจนและมาตรฐานของนโยบาย** หมายถึง ความชัดเจนและมาตรฐานของนโยบาย ที่มีความเป็นไปได้ในการนำนโยบายไปปฏิบัติและผู้ที่นำนโยบายไปปฏิบัติสามารถเข้าใจวัตถุประสงค์ได้ง่ายและสามารถนำนโยบายไปปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ

**7.3.2 ด้านทรัพยากรและงบประมาณของนโยบาย** หมายถึง งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือต่าง ๆ ที่หน่วยงานภาครัฐนำมาใช้ในการนำนโยบายไปปฏิบัติให้ประสบผลสำเร็จ

**7.3.3 ด้านบุคลากรและความพร้อมของบุคลากร** หมายถึง จำนวนและความพร้อมของบุคลากรในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ทักษะคติของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ ว่ามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 มากน้อยเพียงใด

**7.3.4 ด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์** หมายถึง การเปิดเผยและการแจ้งข่าวสารต่าง ๆ ให้ประชาชนรับทราบผ่านทางช่องทางต่าง ๆ ในการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

**7.3.5 ด้านสมรรถนะของหน่วยงานภาครัฐ** หมายถึง หน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติต้องมีลักษณะ โครงสร้างการบริหารงาน ระเบียบปฏิบัติของระบบราชการที่เหมาะสม งบประมาณที่เพียงพอ บุคลากรที่มีอยู่มีความรู้ความชำนาญในงาน วัสดุอุปกรณ์อาคารสถานที่ที่เหมาะสมและเอื้ออำนวยต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติในองค์การ

**7.3.6 ด้านการประสานงานของหน่วยงานภาครัฐ** หมายถึง การประสานความร่วมมือกับหน่วยงาน ที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการนำนโยบายไปปฏิบัติให้สามารถปฏิบัติงานร่วมกันได้ เพื่อให้การปฏิบัติเป็นไปด้วยความเรียบร้อย รวดเร็วและสามารถรับมือกับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้

**7.3.7 ด้านการสนับสนุนของอาสาสมัครและชุมชน** หมายถึง การสนับสนุนการปฏิบัติของอาสาสมัครและชุมชนในการปฏิบัติงานร่วมกับหน่วยงานภาครัฐในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

**7.3.8 ด้านสภาพแวดล้อมทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม** หมายถึง ปัจจัยอาชีพหลักที่สำคัญของประชาชนในพื้นที่ บริบทของสังคม ความเป็นอยู่ของประชาชน ความชอบที่มีต่อพรรคการเมือง อิทธิพลของกลุ่มการเมืองท้องถิ่น ความเจริญของสังคม และความคิดเห็นของประชาชน

**7.4 ปัญหาของการนำนโยบายไปปฏิบัติ** หมายถึง ข้อจำกัด หรือปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ ที่ประกอบไปด้วยสภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอกของหน่วยงานภาครัฐ

**7.5 โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019** หมายถึง โรคติดต่อร้ายแรงตามพระบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

**7.6 การควบคุมและป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019** หมายถึง แนวทางหรือมาตรการในการระงับ หรือลดการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ที่รัฐบาลได้กำหนดขึ้น เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐและประชาชนได้ปฏิบัติตามแนวทางของรัฐบาล

**7.7 จังหวัด** หมายถึง จังหวัดสระแก้ว มีอำเภอทั้งสิ้น 9 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองจังหวัดสระแก้ว อำเภอวัฒนานคร อำเภออรัญประเทศ อำเภอกลองหาด อำเภอวังน้ำเย็น อำเภอวังสมบูรณ์ อำเภอดาพระยา อำเภอโคกสูง และอำเภอเขาฉกรรจ์ ตั้งอยู่ที่พื้นที่ภาคตะวันออก

**7.8 ประชากร** หมายถึง ประชาชนและบุคลากรของหน่วยงานภาครัฐที่อาศัยอยู่ในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว

**7.9 บุคลากรของหน่วยงานภาครัฐในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว** หมายถึง ผู้บริหาร หัวหน้าส่วนราชการ และบุคลากรในสังกัดสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสระแก้ว นายอำเภอ ปลัดอำเภอ เจ้าหน้าที่ปกครอง และบุคลากรฝ่ายปกครองที่สังกัดจังหวัดสระแก้ว ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หัวหน้าส่วนราชการและบุคลากรในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สารวัตรกำนัน แพทย์ประจำตำบล และผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว ประธานอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน และอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน

## 8. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

8.1 เพื่อทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ ของจังหวัดสระแก้ว

8.2 เพื่อทราบถึงปัญหา อุปสรรคที่เกิดขึ้นจากปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว

8.3 เพื่อทราบระดับผลความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ ของจังหวัดสระแก้ว และสามารถนำแนวคิดต่าง ๆ ที่ได้จากการศึกษามาประยุกต์ ใช้ในการแก้ไขปัญหา ปรับปรุงวิธีการปฏิบัติงานในกระบวนการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้วได้ รวมถึงการนำแนวคิดต่าง ๆ ไปประยุกต์ใช้ในกระบวนการ การนำนโยบายอื่น ๆ ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้วได้อย่างมีประสิทธิภาพ



## บทที่ 2

### วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อเชื้อไวรัส โควโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ : กรณีศึกษาจังหวัดสระแก้ว” ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้มุ่งศึกษาเกี่ยวกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ กระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ ตัวแบบของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ ปัญหาและอุปสรรคของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ประกอบการศึกษารวบรวมเอกสาร ข้อมูล แนวคิด ทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ไว้ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ
  2. แนวคิดเกี่ยวกับการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ
  3. ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ
  4. บริบทของจังหวัดสระแก้วและสถานการณ์การระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019
  5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- ซึ่งทางผู้วิจัยได้นำเสนอแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยมีรายละเอียด ดังนี้

#### 1. แนวคิดเกี่ยวกับการนโยบายสาธารณะ

##### 1.1 ความหมายของนโยบายสาธารณะ

Thomas R. Dye (ค.ศ.1979, P.4, อ้างในคะนอง พิณ, 2556, น.1) กล่าวว่า นโยบายสาธารณะ หมายถึง นโยบายของรัฐบาลหรืออะไรก็ตามที่รัฐบาลเลือกกระทำหรือเลือกที่จะไม่กระทำ

กุลชน ธนาพงศธร (2520, น. 69) ได้ให้ความหมายของนโยบายสาธารณะว่า นโยบายสาธารณะ มีความหมายถึงแนวทางกว้าง ๆ ที่รัฐบาลทุกระดับของประเทศหนึ่ง ๆ ได้กำหนดขึ้นเป็นโครงการแผนงานหรือกำหนดการเอาไว้ล่วงหน้าเพื่อเป็นหนทางชี้้นำให้มีการกระทำต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นตามมาทั้งนี้ เพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้



จุมพล หนีมพานิช (2547, น.7) ได้ให้ความหมายนโยบายสาธารณะ คือ ข้อเสนอของการดำเนินการที่เฉพาะเจาะจงที่องค์กรหรือสถาบันทางการเมืองไม่ว่ากลุ่มผลประโยชน์ พรรคการเมือง หรือคณะรัฐมนตรีปรารถนาหรืออยากให้เห็นรัฐบาลดำเนินการ

ทศพร ศิริสัมพันธ์ (2539, น.3-4) ได้ให้ความหมายของนโยบายสาธารณะ หมายถึงนโยบายที่ถูกกำหนดขึ้นโดยรัฐบาล ซึ่งอาจเป็นองค์กรหรือบุคคลที่มีอำนาจหน้าที่โดยตรงตามกฎหมายภายใต้ระบบการเมืองนั้น ๆ ทั้งนี้นโยบายสาธารณะจะครอบคลุมตั้งแต่สิ่งที่รัฐบาลตั้งใจว่าจะกระทำ หรือไม่กระทำ การตัดสินใจของรัฐบาลในการแบ่งสรรทรัพยากรหรือคุณค่าต่าง ๆ ในสังคม กิจกรรมหรือการกระทำต่าง ๆ ของรัฐบาลรวมถึงผลผลิตและผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจริง อันเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นติดตามจากการดำเนินงานของรัฐบาล

ปชาน สุวรรณมงคล (2552, น. 91) ได้ให้ความหมายของนโยบายสาธารณะ คือนโยบายสาธารณะเป็นสิ่งที่แสดงถึงความต้องการที่จะทำหรือไม่ต้องการจะทำของผู้มีอำนาจรัฐที่เกี่ยวข้องกับส่วนรวมหรือคนจำนวนมาก ซึ่งโดยมากก็ได้แก่รัฐบาลหรือผู้บริหารท้องถิ่นจะเป็นผู้รับผิดชอบหน้าที่ในการกำหนดนโยบายสาธารณะแต่นโยบายสาธารณะก็มีใช้สิ่งที่มาจากรัฐบาลหรือผู้บริหารท้องถิ่นเท่านั้นแต่ยังมาจากพรรคการเมือง กลุ่มผลประโยชน์ ประชาคม

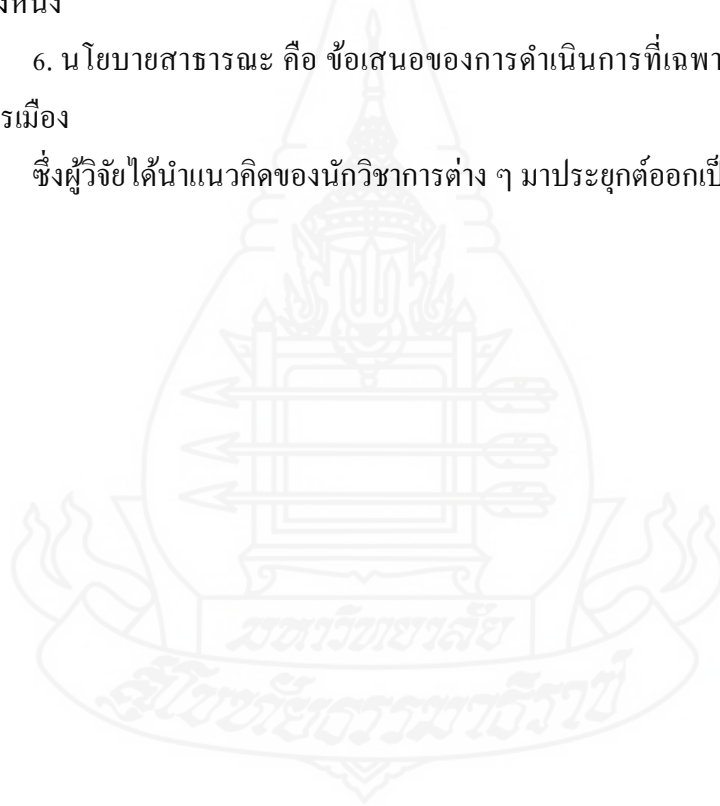
พัชรี ลิโรต (2558, น. 29) ได้ให้ความหมายของนโยบายสาธารณะ คือนโยบายเป็นเรื่องของแผนการเกี่ยวกับปฏิบัติการจะออกแบบว่าจะอะไรเป็นนโยบายนั้นขึ้นอยู่กับความต้องการที่จะกระทำขึ้นอย่างเป็นทางการอื่นให้อำนาจในการบังคับใช้ชุดของปฏิบัติการหนึ่ง ๆ

ถวัลย์รัฐ วรเทพพิพิงษ์ (2541, น. 3-10) ได้ให้ความหมายนโยบายสาธารณะ คือนโยบายสาธารณะเป็นแนวทางปฏิบัติของรัฐบาล ซึ่งกำหนดวัตถุประสงค์แน่นอนไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง คือ เพื่อแก้ปัญหาในปัจจุบันเพื่อป้องกันหรือหลีกเลี่ยงปัญหาในอนาคตและเพื่อก่อให้เกิดผล ที่พึงปรารถนา รัฐบาลมีความจริงใจและจริงจังที่จะนำนโยบายไปปฏิบัติ และนโยบายอาจเป็นบวก หรือเป็นลบหรืออาจเป็นการกระทำ หรือคว้งวนการกระทำก็ได้

ศุภชัย ยาวะประภาส (2550, น. 1-5) ให้ความหมายนโยบายสาธารณะ คือ แนวทางดำเนินกิจกรรมของรัฐบาล ซึ่งรวมทั้งกิจกรรมที่ผ่านมาในอดีตกิจกรรมที่กำลังดำเนินการอยู่ใน ปัจจุบัน และกิจกรรมที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต

**ผู้วิจัยจึงขอสรุปความหมายของนโยบายสาธารณะออกเป็นประเด็นหลัก ๆ ดังนี้**

1. นโยบายสาธารณะเป็นแนวทางกว้าง ๆ ของรัฐบาลในทุกระดับที่กำหนดเป็นโครงการ แผนงาน หรือกำหนดการเอาไว้ล่วงหน้า
  2. นโยบายสาธารณะเป็นสิ่งที่รัฐบาลจะเลือกกระทำหรือไม่กระทำ
  3. นโยบายสาธารณะเป็นแผนงาน หรือ โครงการอันประกอบด้วยเป้าหมายเชิงคุณค่า
  4. นโยบายสาธารณะเป็นแนวทางที่รัฐบาลกำลังดำเนินการอยู่ในปัจจุบันหรือกิจกรรมที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต
  5. นโยบายสาธารณะเป็นแนวทางปฏิบัติของรัฐบาล ซึ่งกำหนดวัตถุประสงค์แน่นอนไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง
  6. นโยบายสาธารณะ คือ ข้อเสนอของการดำเนินการที่เฉพาะเจาะจงที่องค์การหรือสถาบันทางการเมือง
- ซึ่งผู้วิจัยได้นำแนวคิดของนักวิชาการต่าง ๆ มาประยุกต์ออกเป็นตารางได้ดังนี้



ตารางที่ 2.1 สรุปแนวคิดเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ

ประเด็น	นักวิชาการที่ให้แนวคิดเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ							
	Thomas R. Dye (ค.ศ.1979)	กฤษณ ธนาพงศธร (พ.ศ. 2520)	ทศพร สิริสัมพันธ์ (พ.ศ.2539)	ถวัลย์รัฐ วรเทพพุดพิงษ์ (พ.ศ. 2541)	จุมพล หนิมพานิช (พ.ศ.2547)	ศุภชัย ยาวะประภาส (พ.ศ.2550)	ปธาน สุวรรณมงคล (พ.ศ.2552)	พัชรี ลิโรธ (พ.ศ.2558)
1.มุมมอง	นโยบายของรัฐบาล	แนวทางกว้าง ๆ ที่รัฐบาลกำหนดขึ้น	นโยบายถูกกำหนดขึ้นโดยรัฐบาล	นโยบายสาธารณะเป็นแนวทางของรัฐบาล	ข้อเสนอของการดำเนินงานที่เฉพาะเจาะจง	แนวทางในการดำเนินกิจกรรมของรัฐบาล	นโยบายเป็นสิ่งที่แสดงถึงความต้องการของผู้มีอำนาจ	นโยบายเป็นเรื่องของแผนปฏิบัติการ
2.ลักษณะ	เป็นสิ่งที่รัฐบาลเลือก จะกระทำหรือไม่	เป็นสิ่งที่รัฐบาลเลือก จะกระทำหรือไม่	เป็นสิ่งที่รัฐบาลจะเลือก จะกระทำหรือไม่	เป็นสิ่งที่รัฐบาลกำหนดขึ้นซึ่ง อาจจะเป็นบวก หรือเป็นลบหรือ อาจเป็นการกระทำ หรือองค์ ვენกระทำก็ได้	ข้อเสนอที่เฉพาะเจาะจงที่ องค์การหรือ สถาบันทาง การเมืองหรือ คณะรัฐมนตรี ปรารถนา	กิจกรรมของ รัฐบาล	เป็นสิ่งที่รัฐบาล เลือกที่จะกระทำ หรือไม่กระทำ	เป็นลักษณะ ของการ ออกแบบว่า อะไรเป็น นโยบาย
3.บทบาทของ รัฐบาล	รัฐบาล ปฏิบัติตาม นโยบาย	ทำตามแนวทางที่ กำหนดไว้ให้บรรลุ เป้าหมาย	กำหนดนโยบาย ในการแบ่งสรร ทรัพยากรต่างๆ	รัฐบาลมีความ จริงใจในการนำ นโยบายไป ปฏิบัติ	ดำเนินการตามที่ องค์การปรารถนา	ดำเนินกิจกรรม ตามแนวทางที่ กำหนดไว้	กำหนดนโยบาย สาธารณะ	การตัดสินใจ ของผู้มีอำนาจ

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

ประเด็น	นักวิชาการที่ให้ความสนใจเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ							
	Thomas R. Dye (ค.ศ.1979)	กฤษณ ธนาพงศธร (พ.ศ. 2520)	ทศพร ศิริสัมพันธ์ (พ.ศ.2539)	ถวัลย์รัฐ วรเทพพุดพิงษ์ (พ.ศ. 2541)	จุมพล หนิมพานิช (พ.ศ.2547)	ศุภชัย ยาวะประภาช (พ.ศ.2550)	ปธาน สุวรรณมงคล (พ.ศ.2552)	พัชรี ติโรรส (พ.ศ.2558)
	4.ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น	โครงการ/ แผนงานที่ รัฐบาล กำหนดขึ้น	ข้อเสนอ ที่กำหนดขึ้น	นโยบาย	นโยบาย	แผนการ ปฏิบัติการ	นโยบาย สาธารณะ	กิจกรรมของ รัฐบาล
5.สมมุติฐานของ โครงสร้างองค์การ	การกำหนด แนวทาง ต่างๆ ของ รัฐบาลใน ระดับต่าง ๆ	-	กำหนด แนวทางโดย องค์การหรือ ตัวบุคคลที่มี อำนาจตาม กฎหมาย	กำหนดให้รัฐบาล หรือท้องถิ่น ดำเนินการ	เป็นสิ่งที่กำหนด ขึ้นเพื่อบังคับชุด ปฏิบัติการต่าง ๆ ให้ปฏิบัติการตาม แผนปฏิบัติการ	-	-	-

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

ประเด็น	นักวิชาการที่ให้แนวคิดเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ							
	Thomas	กุลธน	ทศพร	ถวัลย์รัฐ	จุมพล	ศุภชัย	ปธาน	พัชรี
	R. Dye	ธนาพงศธร	ศิริสัมพันธ์	วรเทพพุดพิพงษ์	หนิมพานิช	ยวาะประกาย	สุวรรณมงคล	ติโรรส
	(ค.ศ.1979)	(พ.ศ. 2520)	(พ.ศ.2539)	(พ.ศ. 2541)	(พ.ศ.2547)	(พ.ศ.2550)	(พ.ศ.2552)	(พ.ศ.2558)
6.แนวคิด ผลประโยชน์ สาธารณะ	เป็นเรื่อง ของรัฐบาล ที่กำหนดขึ้น	เป็นเรื่องของ องค์การ กลุ่ม ผลประโยชน์ พรรค การเมือง	เป็นเรื่องของ การแบ่งสรร ทรัพยากรและ สิ่งที่มีคุณค่า ในสังคม	นโยบายไม่ได้ เกิดจากรัฐบาล หรือท้องถิ่น เท่านั้น แต่ยังมี มาจากพรรค การเมือง กลุ่ม ผลประโยชน์ ประชาชน	-	เป็นสิ่งที่รัฐบาล กำหนดขึ้นเพื่อ แก้ไขปัญหาใน ปัจจุบันเพื่อ ป้องกันหรือ หลีกเลี่ยงปัญหา ที่จะเกิดใน อนาคตและ ก่อให้เกิดผลพึง ปรารถนา	-	-

## 1.2 ความสำคัญของนโยบายสาธารณะ

รัฐบาลได้กำหนดนโยบายสาธารณะขึ้นเพื่อใช้ในการบริหารราชการแผ่นดินซึ่งมีความสำคัญ ดังนี้ (คะนอง พิณ : 2557, น. 4 - 7)

1. รัฐบาล เมื่อพิจารณาความสำคัญของผู้กำหนดนโยบายประการแรกส่วนใหญ่ผู้ที่ต้องรับผิดชอบต่อการกำหนดนโยบายบริหารประเทศ ก็คือ รัฐบาล หากรัฐบาลกำหนดนโยบายที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนทั้งในด้านค่านิยมของสังคมและการดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพของประชาชนจะทำให้รัฐบาลได้รับความศรัทธาเชื่อถือจากประชาชนโดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้ารัฐบาลสามารถแก้ไขปัญหาและผลักดันให้นโยบายนำไปสู่การปฏิบัติได้จะยิ่งทำให้รัฐบาลได้รับการยอมรับและความนิยมจากประชาชนแต่ถ้ารัฐบาลกำหนดนโยบาย ที่ไม่สอดคล้องกับค่านิยมมีความต้องการของประชาชนประชาชนอาจรวมตัวคัดค้านเพื่อกดดันให้รัฐบาลเปลี่ยนนโยบายส่งผลทำให้รัฐบาลต้องลาออกสภาพดังนั้นนโยบายสาธารณะมีความสำคัญต่อเสถียรภาพทางการเมืองของรัฐบาล

2. ข้าราชการ นโยบายสาธารณะซึ่งถูกกำหนดโดยรัฐบาล รัฐบาลผลักดันให้มีการนำนโยบายไปปฏิบัติโดยข้าราชการจึงมีความสำคัญต่อ ข้าราชการในฐานะผู้นำนโยบายไปปฏิบัติหรือเป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน

3. ประชาชน การปกครองในระบอบประชาธิปไตย นโยบายสาธารณะถูกกำหนดโดยรัฐบาลซึ่งรัฐบาลเป็นตัวแทนของประชาชน เมื่อกำหนดนโยบายแล้ว ข้าราชการจะนำนโยบายไปปฏิบัติผู้ที่ได้รับผลจากการปฏิบัติตามนโยบายก็คือ ประชาชน ดังนั้นนโยบายมีความสำคัญในฐานะเป็นแนวทางในการตัดสินใจเลือกรัฐบาลและมีความสำคัญต่อการแก้ไขปัญหาและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ ประชาชนเลือกนโยบายด้วยตนเองผ่านพรรคการเมืองหรือผู้สมัครรับเลือกตั้งและประชาชนก็จะได้รับผลกระทบจากนโยบายนั้นแต่การปกครองในระบอบเผด็จการประชาชนจะเป็นผู้รับผลกระทบจากนโยบายอย่างเดียว สรุปก็คือไม่ว่าจะเป็นการปกครองรูปแบบใดการดำรงชีวิตของประชาชนจากผู้กำกับโดยนโยบาย

4. ผู้ศึกษานโยบายสาธารณะ ปัจจุบันมีการเปิดการสอนเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะในหลายมหาวิทยาลัยทั้งในระดับปริญญาตรี ปริญญาโทและปริญญาเอก ดังนั้นนโยบายสาธารณะจึงมีความสำคัญต่อผู้ศึกษาเพื่อวิเคราะห์เสนอแนะแนวทางและเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับนโยบายสาธารณะที่มีความสำคัญต่อประเทศและสังคมโดยรวมเนื่องจากเป็นตัวกำหนดผลประโยชน์ของประเทศและกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศ

กล่าวโดยสรุปนโยบายสาธารณะที่ดีจะต้องสอดคล้องกับค่านิยมและความต้องการของประชาชนเมื่อนำไปปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลจะทำให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างเสมอภาคทั่วหน้ากันหากนโยบายมีลักษณะในทางตรงกันข้ามก็จะส่งผลกระทบต่อประชาชน ทำให้ประชาชนเดือดร้อนมีคุณภาพชีวิตต่ำนอกจากความสำคัญดังกล่าวแล้วนโยบายสาธารณะยังมีบทบาทสำคัญในฐานะที่เป็นเครื่องมือในการบริหารประเทศของรัฐบาลในด้านต่าง ๆ ดังนี้

#### 1. เป็นเครื่องมือสำคัญในการกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศ

แนวทางการพัฒนาประเทศจะมีทิศทางอย่างไรเน้นหนักด้านใดขึ้นอยู่กับนโยบายของรัฐบาล แต่ละรัฐบาลเป็นสำคัญโดยในบางประเทศถึงกับมีนโยบายต่างประเทศไม่ต้องการที่จะมีความสัมพันธ์กับประเทศใดต้องการให้ประเทศของตนและประชาชนดำรงอยู่อย่างโดดเดี่ยว ปราศจากการแทรกแซงของอิทธิพลภายนอก นโยบายดังกล่าวอาจส่งผลกระทบต่อก้าวหน้าของประเทศเป็นอย่างมาก ประชาชนอาจถูกปิดกั้นให้อยู่กับความล้าหลังและด้อยพัฒนาหรือบางประเทศอาจจะเห็นว่าการผลิตทางการเกษตรให้ผลตอบแทนต่ำทำให้เกษตรกรจมปลักอยู่กับความยากจนก็อาจจะเปลี่ยนจุดเน้นการพัฒนาโดยกำหนดนโยบายส่งเสริมอุตสาหกรรม การเกษตรเพื่อแปรรูป ผลผลิตทางการเกษตรให้เป็นผลผลิตทางอุตสาหกรรมโดยคาดหวังว่าจะทำให้ผลผลิตมีมูลค่าเพิ่มหรือบางประเทศอาจจะเห็นว่าการผลิตที่ให้ผลตอบแทนสูงและมีมูลค่าเพิ่มมากก็คือการผลิตทางอุตสาหกรรม โดยเฉพาะอุตสาหกรรมที่ต้องใช้ความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอาจจะกำหนดนโยบายโดยเน้นการส่งเสริมอุตสาหกรรมไฮเทคเป็นแนวทางสำคัญในการพัฒนาประเทศจะเห็นได้ว่าทิศทางของรัฐบาลส่งผลกระทบต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวในการพัฒนาประเทศทั้งสิ้น

#### 2. เป็นเครื่องมือของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาที่สำคัญของประชาชน

ระดับความรุนแรงและลักษณะของปัญหาในแต่ละประเทศล้วนมีความแตกต่างกัน แต่ทุกประเทศรัฐบาลที่ดีจะให้ความสนใจในการแก้ไขปัญหาของประชาชน โดยเฉพาะปัญหาที่สำคัญจะต้องได้รับความสนใจในการแก้ไขปัญหาเป็นลำดับต้นๆ เช่น ปัญหาความยากจนของประชาชนส่วนใหญ่ หากรัฐบาลบริหารประเทศและส่งผลให้คนส่วนจะน้อยมั่งคั่งแต่คนส่วนใหญ่ยากจน ดังสภาพที่เรียกผลการพัฒนาให้เกิดสภาพรวยกระจุกจนกระจายปรากฏการณ์เช่นนี้จะก่อให้เกิดอันตรายต่อเสถียรภาพของประเทศในอนาคตเป็นอย่างยิ่งดังนั้นรัฐบาลจะต้องถือเป็นนโยบายสำคัญเร่งด่วนที่จะต้องเร่งรัดขจัดปัญหาความยากจนของคนส่วนใหญ่ของประเทศให้หมดไปหรือน้อยลงหรือพยายามลดช่องว่างระหว่างคนรวยกับคนจนให้แคบลงหรือกรณีที่ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศมีระดับการศึกษาต่ำจะทำให้เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาคุณภาพการผลิต

ของประเทศและส่งผลกระทบต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนโดยตรง ปัญหาต่อการศึกษาระดับมัธยมศึกษาของประชาชนส่วนใหญ่จึงเป็นปัญหาสำคัญดังนั้นรัฐบาลที่จะต้องกำหนดนโยบายเพื่อขยายโอกาสทางการศึกษาให้แก่ประชาชนได้รับการศึกษาให้เพียงพอต่อความเป็นขั้นพื้นฐานในการดำเนินชีวิตอย่างมีคุณภาพ โดยเฉพาะการศึกษาวิชาชีพเพื่อให้ประชาชนสามารถใช้ความรู้จากระบบการศึกษาเป็นเครื่องมือในการประกอบอาชีพอย่างมั่นคงต่อไปละ นโยบายเช่นนี้จะส่งผลต่อการแก้ไขปัญหาความยากจนให้ปรากฏเป็นจริง

### 3. เป็นการใช้อำนาจของรัฐบาลเพื่อจัดสรรค่านิยมทางสังคม

โดยทั่วไปการกำหนดค่านิยมทางสังคมของรัฐบาลจะมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการจัดสรรค่านิยมทางสังคม เช่น บางสังคมที่ให้ความสำคัญเกี่ยวกับเรื่องสิทธิมนุษยชนรัฐบาลจะต้องกำหนดค่านิยมที่คุ้มครองสิทธิมนุษยชนและจะกำหนดค่านิยมใด ๆ ที่มีลักษณะละเมิดสิทธิมนุษยชนมิได้ค่านิยมที่เกี่ยวข้องกับความเสมอภาคระหว่างบุรุษและสุภาพสตรีในประเทศที่เน้นค่านิยมความเสมอภาคระหว่างสุภาพบุรุษและสุภาพสตรีรัฐบาลจะต้องกำหนดค่านิยมใดที่จะละเมิดค่านิยมดังกล่าวไม่ได้เกี่ยวข้องกับนโยบายการทำแท้งเสรีจะกำหนดขึ้นได้เฉพาะในสังคมที่มีได้มีข้อจำกัดทางศาสนาเท่านั้นในกรณีที่รัฐบาลพยายามส่งเสริมค่านิยมบางอย่างให้เป็นที่ยอมรับและยึดถือปฏิบัติตามของประชาชนรัฐบาลสามารถกำหนดเป็นนโยบายส่งเสริมให้ประชาชนปฏิบัติตามได้

### 4. เป็นเครื่องมือสำคัญของรัฐบาลในการเสริมสร้างความเป็นธรรมในสังคม

ความเป็นธรรมในสังคมเป็นอุดมการณ์ที่สำคัญของระบบการเมืองของรัฐบาลที่จะต้องมีความมุ่งหมาย ในการสร้างความเป็นธรรมในสังคมทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง ในทางเศรษฐกิจ รัฐบาลต้องยกเลิกนโยบายที่คุ้มครองการปกครองเศรษฐกิจและส่งเสริมให้มีการแข่งขันอย่างเสรีเพื่อสร้างความเป็นธรรมทางเศรษฐกิจอย่างเสรีจะส่งผลให้การผลิตและการบริหารทางเศรษฐกิจมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น โดยประชาชนจะได้รับผลประโยชน์จากการซื้อสินค้าและบริการอย่างเป็นธรรมและเป็นกลไกสำคัญในการกำจัดการบวชกระจายของประชาชนได้อีกทางหนึ่ง

ในทางสังคม รัฐบาลต้องส่งเสริมให้ประชาชนมีโอกาสได้รับสวัสดิการจากภาครัฐอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกันโดยไม่มีข้อจำกัดเรื่องฐานะทางเศรษฐกิจฐานะทางสังคมหรือฐานะทางการเมืองเพื่อให้ประชาชนได้รับความเป็นธรรมและเสมอภาค

### 5. เป็นเครื่องมือของรัฐบาลในการเสริมสร้างเสมอภาคในโอกาสแก่ประชาชน

โดยธรรมชาติมนุษย์เกิดมามีความสามารถไม่เท่าเทียมกันความแตกต่างในเรื่องการปฏิบัติหน้าที่เป็นผลจากความแตกต่างทางพันธุกรรมซึ่งมนุษย์ไม่สามารถจะควบคุมให้มนุษย์



ด้วยกันมีพันธุกรรมเหมือนกันได้แต่งงานที่มนุษย์มีความสามารถแตกต่างกันโดยธรรมชาติ มีหมายความว่ามนุษย์จะมีความสามารถบางอย่างเท่านั้นจึงจะมีโอกาสประสบความสำเร็จในชีวิตได้ หากรัฐบาลกำหนดนโยบายส่งเสริมให้ประชาชนได้รับโอกาสอย่างเท่าเทียมในการพัฒนาความสามารถความถนัดของตน ประชาชนที่มีความสามารถต่างกันย่อมมีโอกาสประสบความสำเร็จในชีวิตได้ทั้งสิ้นความเสมอภาคในโอกาสที่สำคัญของประชาชนที่มีโอกาสได้รับการศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะและความรู้ความสามารถของตนให้ปลอดพ้นจากการเอารัดเอาเปรียบของผู้อื่นซึ่งเป็นรากฐานสำคัญที่ก่อให้เกิดความเสมอภาคทางสังคมอย่างแท้จริง

#### 6. เป็นเครื่องมือของรัฐบาลในการกระจายรายได้ให้แก่ประชาชน

ภารกิจสำคัญของรัฐบาลในการบริหารประเทศ ประการหนึ่ง คือ การกระจายในหมู่ประชาชนอย่างเป็นธรรมเป่าประสงค์การพัฒนาประเทศที่พึงปรารถนา คือ ประชาชนส่วนใหญ่ได้รับประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเป็นธรรมและช่องว่างระหว่างคนรวยและคนจนหมดหรือลดในช่องว่างให้น้อยที่สุด ลักษณะโครงสร้างฐานะของประชากรที่พึงปรารถนาและสามารถทำให้เป็นได้ ลักษณะของรูปสี่เหลี่ยมข้าวหลามตัด ซึ่งสะท้อนว่าคนรวยและคนน้อยแต่คนส่วนใหญ่ในประเทศที่พัฒนาแล้ว โดยทั่วไป ส่วนโครงสร้างฐานะของประชากรแบบสามเหลี่ยมหน้าจั่ว ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่ามี คนรวยจำนวนน้อย แต่มีคนจนจำนวนมาก เป็นลักษณะที่ไม่พึงปรารถนาจะปรากฏในประเทศที่ด้อยการพัฒนาหรือประเทศกำลังพัฒนา

ดังนั้นรัฐบาลที่ดีจึงต้องพยายามกำหนดนโยบายต่างประเทศโดยให้เกิดการกระจายรายได้และการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างฐานะของประชากร โดยกำหนดนโยบายการศึกษาขั้นพื้นฐานให้แก่ประชาชน เมื่อเป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนาทักษะวิชาชีพระดับสูงขึ้นจะทำให้ประชาชนมีความรู้ความสามารถและการเอารัดเอาเปรียบในสังคมจะน้อยลงด้วย

#### 7. เป็นเครื่องมือของรัฐบาลในการกระจายความเจริญสู่ชนบท

ในสังคมที่มีความแตกต่างกันระหว่างชุมชนเมืองและชุมชนชนบทรัฐบาลต้องกำหนดนโยบายในการกระจายความเจริญสู่ชนบทเพื่อลดความแตกต่างระหว่างชนเมือง กับชุมชนชนบทให้น้อยลงและเพื่อเป็นการลดอย่างรูปธรรมปัจจัยดังกล่าวจะเป็นรากฐานสำคัญในการกระจายสาธารณูปโภคตลอดจนการคมนาคมการศึกษาไปสู่ชนบททำให้ชนบทเป็นศูนย์กลางของการผลิตและการบริการที่สามารถพึ่งพาตนเองได้ความสำเร็จทุกประการ กำหนดนโยบายดังกล่าวจะส่งผลให้การเคลื่อนย้ายของประชากรจากชนบทเข้าสู่เมืองลดลงจนไม่เป็นปัญหาแก่ชุมชนต่อไป ดังนั้นนโยบายกระจายความเจริญสู่ชนบทจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความเป็นพลเมืองของประเทศ

## 8. เป็นเครื่องมือของรัฐบาลในการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

การพัฒนาประเทศให้มีสมรรถนะในการป้องกันตนเองจากการเอารัดเอาเปรียบจากต่างประเทศเพราะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเป็นรากฐานสำคัญของการพัฒนาการผลิตสินค้าและบริการและเป็นการผลิตที่ก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มสูงขึ้นจะทำให้ประชาชนได้รับผลตอบแทนสูงขึ้นทำให้มีรายได้และคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นนอกจากนี้ยังช่วยรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศทำให้ลดการขาดดุลการค้าและบริการหรือถ้าประเทศถึงระดับที่มีความก้าวหน้าทัดเทียมกับประเทศที่มีศักยภาพทางวิทยาศาสตร์จะทำให้ได้เปรียบทั้งการค้าและบริการและเป็นการเพิ่มความมั่นคงมั่งคั่งให้กับประเทศชาติและประชาชน

### 1.3 องค์ประกอบของนโยบายสาธารณะ

นโยบายสาธารณะเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับรัฐบาลซึ่งมีนักวิชาการหลายท่านได้อธิบายองค์ประกอบของนโยบายสาธารณะไว้ดังนี้

สัมฤทธิ์ ยศสมศักดิ์ และ อนุรักษ์ อนันตนาทร (2555 , น. 25 - 30) ได้จำแนกองค์ประกอบของนโยบายสาธารณะไว้ 6 ประการ ได้แก่

1. นโยบายเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับการกระทำที่มีเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ชัดเจนมากกว่าการกระทำโดยบังเอิญหรือไม่ตั้งใจ
2. นโยบายประกอบด้วยชุดหรือแบบแผนการกระทำที่ต่อเนื่องกันมากกว่าการตัดสินใจเฉพาะเรื่องและการใดที่แยกจากกัน
3. นโยบายสาธารณะเกิดขึ้นเพื่อตอบสนองข้อเรียกร้องในเชิงนโยบายหรือเรียกร้องของผู้ขอให้มีการกระทำหรือคว่นการกระทำในเรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ
4. นโยบายคล่องกับชุดที่รัฐบาลจะทำจริง ๆ ไม่เป็นเพียงสิ่งที่ตั้งใจจะทำหรือพูดว่าจะทำไม่ได้ทั้งในเชิงบวกและเชิงลบนโยบายสาธารณะจะต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของกฎหมาย

ในลักษณะที่คล้ายคลึงกันกับจุมพล หนิมพานิช (2547, น.12-13) กล่าวว่านโยบายสาธารณะ มีองค์ประกอบ คือ

1. มีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนและมีความสอดคล้องและส่งเสริมซึ่งกันและกัน วัตถุประสงค์ของนโยบายที่คั้นนั้นจะต้องชัดเจนวัดได้และปฏิบัติได้และจะต้องสอดคล้องกับแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐและตอบสนองความต้องการของประชาชนโดยส่วนรวมด้วย
2. เป็นแนวทางปฏิบัติกว้างๆของรัฐบาลโดยรัฐบาลได้ตัดสินใจเพื่อให้มีการกระทำหรือคว่นการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง

3. มีความเป็นไปได้ในการนำนโยบายไปปฏิบัติ นโยบายสาธารณะที่กำหนดขึ้นนั้น จะต้องกำหนดแนวทางหรือหลักการในการนำนโยบายไปปฏิบัติด้วยเพื่อให้ นโยบายสาธารณะนั้น บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้เป็นกิจกรรมที่ขอบด้วยกฎหมายหรือมีเอกสารที่มีผลทางกฎหมาย

4. เป็นทางเลือกที่รัฐบาลจะกระทำโดยพิจารณาจากผลการวิเคราะห์ทางเลือกที่เหมาะสมที่สุด

5. นโยบายสาธารณะจะต้องมีการประกาศให้ประชาชนทั่วไปได้รับรู้โดยทั่วกัน ซึ่ง การประกาศนี้อาจจะทำได้ในหลายรูปแบบเช่นการแถลงนโยบายต่อรัฐสภาการนำเสนอต่อ คณะรัฐมนตรี เป็นต้น

#### 1.4 ลักษณะของนโยบายที่ดี

ลักษณะของนโยบายที่ดี (<https://www.gotoknow.org/posts/453164> : สืบค้นเมื่อ วันที่ 30 เมษายน 2564) ควรมีคุณลักษณะดังต่อไปนี้

1. นโยบายที่ดีจะต้องกำหนดขึ้นจากข้อมูลที่เป็นจริง มิใช่ความคิดเห็นส่วนตัวของผู้กำหนดนโยบายแต่ทั้งนี้ความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ หรือปฏิกิริยาต่าง ๆ จากภายนอกก็ควรนำมา พิจารณาในการกำหนดนโยบายเช่นเดียวกัน

2. นโยบายที่ดีจะต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน และสามารถที่จะ ช่วยให้การดำเนินงานนโยบายด้วยเช่นเดียวกัน

3. นโยบายที่ดีจะต้องได้รับการกำหนดขึ้นก่อนที่จะมีการดำเนินงาน โดยการ กำหนดกลวิธีในการปฏิบัติไว้กว้าง ๆ เพื่อให้ผู้ปฏิบัติสามารถพิจารณาตีความแล้วนำไปปฏิบัติตาม ความสามารถ สอดคล้องกับสถานการณ์ในขณะนั้นๆ และเหมาะสมกับสถานการณ์ในขณะนั้นๆ และเหมาะสมกับทรัพยากรที่มีอยู่

4. นโยบายที่ดีจะต้องมุ่งสนองประโยชน์ให้กับบุคคลโดยส่วนรวม และจัดลำดับ ตามความสำคัญและความเป็นก่อน - หลัง ในการนำไปปฏิบัติ

5. นโยบายที่ดีเป็นข้อความหรือถ้อยคำที่กะทัดรัด ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย และแถลงไว้ เป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อให้สมาชิกทุกคนและทุกระดับชั้นภายในหน่วยงานสามารถเข้าใจได้อย่าง ชัดเจน

6. นโยบายที่ดีจะต้องอยู่ภายในขอบเขตที่มีวัตถุประสงค์และมีความยืดหยุ่น สามารถที่จะปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้ทันต่อเหตุการณ์ใหม่ ๆ เสมอ

7. นโยบายที่ดีต้องเป็นจุดรวมหรือศูนย์กลางสัมพันธ์ ของหน่วยงานต่าง ๆ ภายใน องค์การ กล่าวคือ หน่วยงานต่าง ๆ สามารถใช้นโยบายเป็นหลักการในการปฏิบัติ ภารกิจของตน และ

ใช้เป็นแนวทางในการประสานสัมพันธ์กับหน่วยงานอื่น ซึ่งมีภารกิจที่แตกต่างกันออกไปได้ ขณะเดียวกัน ดังกล่าวที่ว่า “มีเอกภาพทางนโยบายแต่หลากหลายการปฏิบัติ”

8. นโยบายที่ดีจะต้องครอบคลุมไปถึงสถานการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตด้วย โดยอาศัยข้อมูลผ่านการวิเคราะห์อย่างละเอียดรอบคอบแล้ว การกำหนดนโยบายในลักษณะดังกล่าว จะช่วยให้การดำเนินงานที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน และงานที่กำลังจะดำเนินการในระยะเวลาอันใกล้กับงานที่จะต้องดำเนินการในอนาคตมีความสอดคล้องและต่อเนื่องกัน

9. นโยบายที่ดีจะต้องสอดคล้องกับปัจจัยภายนอกองค์การ กล่าวคือจะต้องสอดคล้องกับระเบียบกฎหมายและข้อบังคับต่าง ๆ ของสังคมโดยส่วนร่วม ตลอดจนความสนใจหรือความคิดเห็นของสาธารณชน ( Public Interests )

สรุปได้ว่า นโยบายที่ดีจะช่วยให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้องทิศทาง ง่าย และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ช่วยให้ผู้บริหารหรือผู้ใต้บังคับบัญชาสามารถกำหนดแนวปฏิบัติและตัดสินใจในภารกิจที่ตนเองรับผิดชอบได้ด้วยตนเอง โดยไม่จำเป็นต้องรอการวินิจฉัยสั่งการจากผู้บังคับบัญชาเสมอไป ทั้งนี้เพราะการมีความเข้าใจ ในนโยบายอย่างชัดเจนแล้วนั่นเอง

## 2. แนวคิดเกี่ยวกับการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ

### 2.1 ความหมายของการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ

คำว่า “การนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ” (Policy Implementation) กับคำว่า “การนำนโยบายไปปฏิบัติ” ในที่นี้มีความหมายเดียวกันซึ่งมีการให้ความหมายทั้งในด้านรัฐศาสตร์ ในช่วงระหว่างคริสต์ศักราช 1970 โดยมีนักวิชาการหลายท่านที่ได้ให้ความหมายไว้ซึ่งบางความหมายก็มีลักษณะใกล้เคียงกันและบางความหมายก็มีลักษณะที่แตกต่างกันยกตัวอย่างเช่น

แวน มิเตอร์ และ แวน ฮอร์น (อ้างในเรื่องวิทย์ เกษสุวรรณ, น.2551, น. 5) กล่าวว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติประกอบด้วย การกระทำโดยคนในกลุ่มของภาครัฐและเอกชนที่มุ่งให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ตัดสินใจของนโยบายก่อนหน้านั้นการกระทำนี้มีทั้งความพยายามครั้งเดียวที่จะแปลงการตัดสินใจไปสู่การปฏิบัติและความพยายามอย่างต่อเนื่องที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างขนานใหญ่หรือทีละเล็กละน้อย ตามที่กำหนดไว้ในการตัดสินใจของนโยบาย

ฮาร์โกรฟ (Hargrove) อ้างในคะนอง พิณ (2557, น.72) อธิบายว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติ หมายถึงกระบวนการแตกต่างกันที่เกี่ยวข้องกัน 2 กระบวนการ กระบวนการหนึ่ง ได้แก่ การถามคำถาม การนำนโยบายไปปฏิบัติประเภทที่ว่าอะไรคือผลลัพธ์ของการจัดการตามกลยุทธ์ และแผนหนึ่ง ส่วนกระบวนการที่สอง จะถามว่าเราทำตามกลยุทธ์และแผนที่เลือกนั้นได้อย่างไร

ในทางปฏิบัติยากมากที่จะแยกคำถามทั้งสองคำถามออกจากกันเพราะกลยุทธ์และแผนมีผลต่อการบริหาร กระบวนการทั้งสองนี้เกิดขึ้นในช่วงเวลาต่างกันและเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ของตัวแสดงที่แตกต่างกัน ซึ่งกำหนดนโยบายหลักสูงจะให้ความสำคัญน้อยลงและมอบให้อยู่ภายใต้การดูแลของเจ้าหน้าที่

เพรสแมนและวิก์ฟกี (อ้างใน สมพร เฟื่องจันทร์ : 2552, น.195) ได้ให้ความหมายว่าการนำนโยบายไปปฏิบัติ คือ การผลิตผลลัพธ์ออกจากการทำให้สำเร็จ ซึ่งความหมายที่ทั้งสองได้นำมาจากพจนานุกรมของเวปสเตอร์และโรเจท ที่ทั้งสองได้ขยายความต่อไปด้วยว่า “implementation” โดยตัวเอชนั้นไม่มีความหมายที่สมบูรณ์คำถามที่ต้องตอบคือน่าอะไรไปปฏิบัติซึ่งคำตอบก็คือนโยบายนั้นก็คือต้องมีนโยบายที่เกิดขึ้นก่อนที่จะมีการนำนโยบายไปปฏิบัติ การนำนโยบายไปปฏิบัติจึงไม่ใช่การสร้างเงื่อนไขแรกเริ่มขึ้นมาแต่เป็นการดำเนินงานภายหลังที่มีเงื่อนไขแรกเริ่มเกิดขึ้นมาแล้วอีกนัยหนึ่งคือการนำนโยบายไปปฏิบัติอาจพิจารณาได้ว่าเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างการกำหนดประสงค์หรือวัตถุประสงค์กับการกระทำที่ให้บริการบรรลุวัตถุประสงค์

วรเดช จันทรศร (2554, น.16) ได้ให้ความหมายว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติ เป็นการศึกษาเกี่ยวกับองค์กรที่รับผิดชอบว่าสามารถนำนโยบายและกระตุ้นให้ทรัพยากรทางการบริหาร ตลอดจนกลไกที่สำคัญทั้งหมดไปปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามนโยบายที่ระบุไว้ได้หรือไม่ แค่ไหน เพียงใด ความหมายดังกล่าว ชี้ให้เห็นว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นวิธีการแสวงหาแนวทางเพื่อปรับปรุงนโยบายแผนงาน โครงการให้ดีขึ้นนั่นเอง โดยเน้นถึงสมรรถนะขององค์กรในแต่ละด้านว่ามีมากน้อยเพียงใดในการที่จะผลักดันนโยบายให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

จุมพล หนีมพานิช (2554, น.10) ได้ให้ความหมายของการนำนโยบายไปปฏิบัติ โดยรวมว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติ หมายถึง การบริหารนโยบายที่ครอบคลุมถึงการวิเคราะห์พฤติกรรมขององค์กร ปฏิสัมพันธ์ของบุคคลและกลุ่มบุคคลสมรรถนะ และความร่วมมือของพนักงานภาครัฐและภาคเอกชน สภาพแวดล้อมของระบบและปัจจัยอื่นๆ ที่มีผลกระทบต่อการบรรลุเป้าหมายขององค์กร

สมพร เฟื่องจันทร์ (2552, น.195) ได้สรุปความหมายของ การนำนโยบายไปปฏิบัติ คือ การปฏิบัติภายใต้ข้อกำหนดของนโยบายโดยมีบุคคล คณะบุคคล ขั้นตอน/กระบวนการที่เข้ามาเกี่ยวข้องและส่งผลต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของนโยบายโดยผ่านกระบวนการประเมินผลนโยบายอีกครั้งหนึ่ง

เรืองวิทย์ เกษสุวรรณ (2551, น.7 – 8) กล่าวว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติ คือ กระบวนการหลังจากที่กฎหมายผ่านสภาหรือนโยบายได้รับอนุมัติเป็นกิจกรรมของการนำนโยบาย

ที่รูปในของกฎหมาย นโยบาย ระเบียบ คำสั่งหรือรูปแบบอื่น ๆ ซึ่งเป็นกระบวนการที่อยู่ระหว่างการก่อรูปนโยบายและผลลัพธ์

มยุรี อนุมานราชชน (2556, น.18) ได้สรุปว่า การกำหนดนโยบาย และการนำนโยบายปฏิบัติเกี่ยวพันกันและต้องพิจารณาทั้ง 2 กิจกรรมในฐานะเป็นส่วนประกอบซึ่งกันและกันตลอดเวลา ดังนั้นการกำหนดนโยบายด้วยความรอบคอบใช้ข้อมูลที่ถูกต้องและเพียงพอจะทำให้ข้อสมมติฐานเบื้องต้นของนโยบายมีความเป็นเหตุเป็นผลและสอดคล้องกับสภาพเป็นจริง ในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ซึ่งจะมีอิทธิพลต่อความสำเร็จของนโยบายในที่สุดปัจจัยที่สำคัญที่เอื้อต่อสัมฤทธิ์ผลมีจำนวนมากทั้งในขั้นตอนการนำนโยบายไปปฏิบัติในระดับมหภาคและ ระดับจุลภาค กรณีที่นโยบายได้รับการสนับสนุนจากฝ่ายบริหาร ฝ่ายนิติบัญญัติ และฝ่ายตุลาการแล้ว แนวทาง แผนงาน โครงการ ต้องได้รับแรงสนับสนุนด้านทรัพยากรทางการบริหารอย่างเต็มที่ ต่อจากนั้นหน่วยงานในระดับปฏิบัติก็จะยอมรับแนวทางแผนงาน โครงการเพื่อนำนโยบายไปปฏิบัติโดยปรับเปลี่ยนแนวทางที่หน่วยงานส่วนกลางกำหนดให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมของท้องถิ่นและวิธีการปฏิบัติงานของหน่วยงานของตนหรือปรับเปลี่ยนวิธีการปฏิบัติงานของหน่วยงานของตนให้สอดคล้องกับนโยบายที่ส่วนกลางกำหนด หลังจากการปรับเปลี่ยนอย่างใดอย่างหนึ่ง และหน่วยงานที่นำนโยบายปฏิบัติก็ถือเอาแนวทางจากนโยบายที่เป็นส่วนหนึ่งของภารกิจประจำวันอย่างต่อเนื่องหรือยกเลิกแนวทางของนโยบายที่มาจากส่วนกลาง แม้ว่าแนวทางการกระบวนการ การจัดการสำหรับการนำนโยบายไปปฏิบัติมีความสำคัญแต่แนวทางการเมืองมีความสำคัญที่สุด นอกจากนี้อาจใช้แนวทางโครงสร้างและแนวทางพฤติกรรมตามความเหมาะสมในการนำนโยบายไปปฏิบัติได้อีกด้วย

จากคำนิยามของนักวิชาการที่ได้อธิบายความหมายของ การนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ อาจสรุปความหมายของ การนำนโยบายไปปฏิบัติ ได้ว่า การนำนโยบายปฏิบัติเป็นกระบวนการหนึ่งขององค์กรต่าง ๆ ที่จะนำเอานโยบายที่หน่วยงานได้กำหนดขึ้นออกไปปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่หน่วยงานได้ตั้งไว้ ซึ่งในขณะเดียวกันก็ต้องมีการแสวงหาวิธีการและแนวทางในการ ปรับปรุงหรือพัฒนานโยบายเพื่อให้เพื่อการปฏิบัติงานและผลสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติโดยทั้งนี้จะเกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและการผลักดันนโยบายแผนงานหรือโครงการต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จในการปฏิบัติก็ขึ้นอยู่กับสมรรถนะของโครงการกิจกรรมของโครงการปฏิสัมพันธ์ของบุคคลและกลุ่มบุคคลรวมถึงการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ ตลอดจนความร่วมมือของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่จะเลือกอำนาจให้การนำนโยบายไปปฏิบัติบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ตั้งไว้ได้ ซึ่งผู้วิจัยได้นำแนวคิดของนักวิชาการต่าง ๆ มาประยุกต์ออกเป็นตารางได้ดังนี้

ตารางที่ 2.2 สรุปแนวคิดเกี่ยวกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ

ประเด็น	นักวิชาการที่ให้แนวคิดเกี่ยวกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ							
	เพรสแมน และวิตฟีกี (ค.ศ.1973)	ฮาร์โกรฟ (ค.ศ.1975)	แวน มิเตอร์ และแวน ฮอร์น (ค.ศ.1976)	เรื่องวิทย์ เกษสุวรรณ (พ.ศ. 2551)	สมพร เฟื่องจันทร์ (พ.ศ.2552)	จุมพล หนิมพานิช (พ.ศ.2554)	วรเดช จันทร์ศร (พ.ศ.2554)	มยุรี อนุমানราชชน (พ.ศ.2556)
<b>1.มุมมอง</b>	การผลิตผลลัพธ์ ออกมาให้สำเร็จ	การถามคำถาม เกี่ยวกับการนำ นโยบายไปปฏิบัติ	เป็นการกระทำ ตามสิ่งที่กำหนด ไว้ให้บรรลุ วัตถุประสงค์	กระบวนการ หลังจากที่กฎหมาย ผ่านสภา	การปฏิบัติแนวทาง ภายใต้กฎหมาย	การบริหารที่ ครอบคลุมถึงการ วิเคราะห์ พฤติกรรม องค์การ	เป็นการศึกษา เกี่ยวกับองค์การ ที่รับผิดชอบการ นำนโยบายไป ปฏิบัติ	การนำนโยบาย ไปปฏิบัติ มี 2 ระดับ
<b>2.ลักษณะ</b>	เป็นกระบวนการ ปฏิสัมพันธ์ ระหว่าง กำหนดนโยบาย กับการนำ นโยบายไป ปฏิบัติ	การถามคำถามว่า อะไรคือผลลัพธ์ ของการจัดการตาม กลยุทธ์ และการ ถามคำถามว่าเรา จะปฏิบัติตามแผน นั้นได้อย่างไร	เป็นการกระทำ โดยคนหรือกลุ่ม ของภาครัฐและ ภาคเอกชน	กิจกรรมของ นโยบายใน รูปแบบต่าง ๆ	การปฏิบัติตาม กระบวนการที่ กำหนดโดยมีบุคคล กลุ่มบุคคลเข้ามา เกี่ยวข้องที่มีผลต่อ ความสำเร็จและความ ล้มเหลวผ่านการ ประเมินผลของ นโยบาย	การวิเคราะห์ พฤติกรรม องค์การ ปฏิสัมพันธ์ของ บุคคล	เป็นการแสวงหา วิธีการและ แนวทางในการ ปรับปรุงนโยบาย แผนงาน โครงการ ให้ดีขึ้น	ขั้นตอนการ ปฏิบัตินโยบาย ในระดับ จุลภาคและ ระดับ มหภาค

ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

นักวิชาการที่ให้แนวคิดเกี่ยวกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ								
ประเด็น	เพชรแมน และวิทฟักี (ค.ศ.1973)	ฮาร์โกรฟ (ค.ศ.1975)	แวน มิเตอร์ และแวน ฮอร์น (ค.ศ.1976)	เรื่องวิทย์ เกษสุวรรณ (พ.ศ. 2551)	สมพร เฟื่องจันทร์ (พ.ศ.2552)	จุมพล หนิมพานิช (พ.ศ.2554)	วเรช จันทร์สร (พ.ศ.2554)	มยุรี อนุมานราชชน (พ.ศ.2556)
3.บทบาท ของรัฐบาล	การนำ นโยบายไป ปฏิบัติ	การปฏิบัติตาม แผนกลยุทธ์	การนำนโยบาย ไปปฏิบัติให้บรรลุ วัตถุประสงค์	การก่อรูปของ นโยบาย	การนำนโยบาย ไปปฏิบัติ	การบริหาร นโยบาย	การผลักดัน นโยบายให้บรรลุ วัตถุประสงค์	การปรับเปลี่ยน นโยบายไปปฏิบัติให้ สอดคล้องกับ สภาพแวดล้อม
4.ผลลัพธ์ที่ เกิดขึ้น	นโยบาย	แผนกลยุทธ์	ผลของการ เปลี่ยนแปลงตาม นโยบาย	กฎหมายนโยบาย ระเบียบคำสั่งต่างๆ	นโยบาย	นโยบาย	นโยบาย	แนวทาง โครงการ แผนงาน
5.สมมุติฐาน - เกี่ยวกับ โครงสร้าง ขององค์การ	-	-	ภาครัฐและ ภาคเอกชน ที่เน้น การปฏิบัติงานให้ บรรลุวัตถุประสงค์	เป็นกระบวนการ ของส่วนกลางใน การกำหนดนโยบาย และการประกาศใช้ นโยบายที่รับได้รับ การอนุมัติจากสภา	บุคคล กลุ่มบุคคล เข้ามามีส่วน เกี่ยวข้องในการ นำนโยบายไป ปฏิบัติ	ปฏิสัมพันธ์ ระหว่างบุคคล กลุ่มบุคคล	ความสามารถ ขององค์การใน เรื่องของการ บริหารและการ นำนโยบายไป ปฏิบัติ	หน่วยงานส่วนกลางมี หน้าที่กำหนดนโยบาย แล้วให้หน่วยงานใน ระดับต่าง ๆ แปลง นโยบายไปสู่การ ปฏิบัติ



ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

นักวิชาการที่ให้แนวคิดเกี่ยวกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ								
ประเด็น	เพรสแมน และวิตฟกี (ค.ศ.1973)	ฮาร์โกรฟ (ค.ศ.1975)	แวน มิเตอร์ และแวน ฮอร์น (ค.ศ.1976)	เรื่องวิทย์ เกษสุวรรณ (พ.ศ. 2551)	สมพร เฟื่องจันทร์ (พ.ศ.2552)	จุมพล หนิมพานิช (พ.ศ.2554)	วรเดช จันทร์ศร (พ.ศ.2554)	มยุรี อนุমানราชชน (พ.ศ.2556)
6.แนวคิด ผลประโยชน์ สาธารณะ	-	-	การกระทำของ รัฐบาลที่ก่อให้เกิด การเปลี่ยนแปลง ขนานใหญ่หรือ การเปลี่ยนแปลงที่ ละเอียดที่ละน้อย	เป็นเรื่องของ สาธารณะที่เป็น บังคับใช้หรือ ก่อให้เกิดกับ ส่วนรวม	การเข้ามา บทบาทของ บุคคล กลุ่ม บุคคล มีผลต่อ ความสำเร็จและ ความล้มเหลว ของนโยบาย	นโยบายขึ้นอยู่กับ ปฏิสัมพันธ์ ของบุคคล และ ความร่วมมือ ของพนักงาน ภาครัฐและ ภาคเอกชน	-	การสนับสนุนของฝ่าย การเมือง ฝ่ายบริหาร ฝ่ายนิติบัญญัติ และ ฝ่ายตุลาการมีผลต่อ การนำนโยบายไป ปฏิบัติ

## 2.2 ความสำคัญของการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ

ความสำคัญของบริษัทในการดำเนินนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ สมบัติ ชำรงชัยวงศ์ (2554 ,น.410 – 413) สามารถสรุปได้ดังนี้

*ประการที่หนึ่ง ความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติ* จะส่งผลกระทบต่อทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อผู้ตัดสินใจนโยบาย ในกรณีที่การนำนโยบายไปปฏิบัติประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ของนโยบายก็จะส่งผลทำให้ผู้ตัดสินใจนโยบายได้รับความเชื่อมั่นและความศรัทธาจากประชาชน เพราะได้กระทำการตัดสินใจเลือกนโยบายที่ถูกต้องและหน่วยงานที่เหมาะสมซึ่งจะเป็นผลดีต่ออนาคตทางการเมืองของผู้กำหนดนโยบายอีกด้วย แต่ในทางตรงกันข้ามถ้าหากการนำนโยบายไปปฏิบัติประสบความสำเร็จความล้มเหลวจะส่งผลให้ผู้ตัดสินใจนโยบายจะถูกตำหนิหรือถูกวิพากษ์วิจารณ์ในทางลบจากประชาชนทั้งนี้การตัดสินใจเลือกนโยบายที่ไม่เหมาะสมข้อบกพร่องในการควบคุมและกำกับดูแลหน่วยงานที่ปฏิบัติหรือการมอบหมายให้หรืองานผู้ปฏิบัติที่ไม่เหมาะสมเป็นผู้รับผิดชอบร่วมแสดงให้เห็นว่าผู้ตัดสินใจในฐานะผู้นำทางการเมืองที่ควบคุมกำกับดูแลหน่วยงานปฏิบัติมีความบกพร่องและจะต้องรับผิดชอบต่อความล้มเหลวทั้งหมดที่เกิดขึ้นปรากฏการณ์นี้จะส่งผลกระทบต่ออนาคตทางการเมืองของผู้ตัดสินใจนโยบายโดยตรงอีกด้วย

*ประการที่สอง ความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติ* จะส่งผลกระทบต่อทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อกลุ่มเป้าหมายที่เกี่ยวข้อง ในกรณีที่การนำนโยบายไปปฏิบัติประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์จะทำให้ปัญหาต่าง ๆ ของกลุ่มเป้าหมายได้รับการแก้ไขได้โดยดีกลุ่มเป้าหมายก็จะมีความพอใจต่อผลงานของผู้ตัดสินใจนโยบายรัฐบาลที่เป็นผู้รับผิดชอบในการกำหนดนโยบาย ในทางตรงกันข้ามถ้าหากการนำนโยบายไปปฏิบัติประสบความสำเร็จความล้มเหลวของกลุ่มเป้าหมายจะไม่ได้ได้รับการแก้ไขกลุ่มเป้าหมายก็จะยังคงเรียกร้องให้รัฐบาลเร่งรัดหามาตรการในการแก้ไขปัญหาต่อไป และสภาพปัญหานี้อาจจะทวีความรุนแรงยิ่งขึ้นจนทำให้การแก้ไขปัญหาต้องระยะเวลาและต้นทุนที่สูงและจะทำให้กลุ่มเป้าหมายจากความเชื่อถึงและศรัทธาต่อรัฐบาลและจะส่งผลให้รัฐบาลเพื่อความยุ่งยากในการแก้ไขปัญหาเพิ่มมากขึ้น

*ประการที่สาม ความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติ* จะส่งผลกระทบต่อทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อหน่วยงานผู้ปฏิบัติในกรณีที่นโยบายปฏิบัติประสบความสำเร็จตามเป้าที่ตั้งไว้ หน่วยงานผู้ปฏิบัติจะได้รับความเชื่อถือและความไว้วางใจจากผู้กำหนดนโยบายรัฐบาลและกลุ่มเป้าหมายงานว่าหน่วยงานผู้ปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล ซึ่งผู้กำหนดนโยบายให้รางวัลตอบแทนแก่ผู้ปฏิบัติเพื่อเป็นขวัญกำลังใจ แต่ในทางตรงกันข้าม หากการนำนโยบายปฏิบัติเกิด

ล้มเหลว หน่วยงานผู้ปฏิบัติอาจถูกตำหนิจากผู้กำหนดนโยบายและกลุ่มเป้าหมายที่เกี่ยวข้อง ว่าทำงานอย่างไรประสิทธิภาพ ซึ่งอาจทำให้ผู้รับผิดชอบในหน่วยงานผู้ปฏิบัติจะต้องถูกลงโทษหรือไม่ได้รับการพิจารณาความดีความชอบก็ได้

*ประการที่สี่ ความคุ้มค่าของการใช้ทรัพยากร* เนื่องจากทุกประเทศมีทรัพยากรมีอยู่อย่างจำกัด ดังนั้นการนำนโยบายไปปฏิบัติสำเร็จตามเป้าประสงค์แสดงว่าการใช้ทรัพยากรคุ้มค่า เพราะสามารถแก้ไขปัญหาความต้องการของกลุ่มเป้าหมายของสังคมตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ได้ แต่ในทางตรงกันข้ามถ้าหากการนำนโยบายปฏิบัติเกิดล้มเหลวแสดงว่าการใช้ทรัพยากรให้คุ้มค่าหรือเกิดการสูญเปล่าจากการใช้ทรัพยากรและอาจใช้ทรัพยากรมากขึ้นในการดำเนินการแก้ไขปัญหาครั้งใหม่ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการจัดสรรทรัพยากรในการแก้ไขปัญหาอื่น ๆ ด้วย ซึ่งทรัพยากรนี้อาจหมายรวมถึงบุคลากร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และระยะเวลาที่ใช้ไปทั้งหมด

*ประการที่ห้า ความก้าวหน้าในการพัฒนาประเทศ* การนำนโยบายปฏิบัติมีความสำคัญต่อความก้าวหน้าในการพัฒนาประเทศเป็นอย่างยิ่ง การนำนโยบายปฏิบัติตามแผนงานและโครงการต่าง ๆ ที่ประสบความสำเร็จ ตามเป้าที่ตั้งไว้จะส่งผลให้การพัฒนาประเทศให้บรรลุเป้าหมาย เพื่อความก้าวหน้าในด้านเศรษฐกิจและสังคม รวมถึงทำให้ประชาชน มีความเป็นอยู่ที่ดี อยู่ดี กินดีและมีความสุข แต่ในทางตรงกันข้ามถ้าหากการนำนโยบายปฏิบัติล้มเหลว ย่อมหมายถึงความล้มเหลวในแผนงานและโครงการต่าง ๆ ด้วย ทำให้การพัฒนาประเทศไม่เป็นไปตามเป้าหมาย ปัญหาของประชาชนไม่ได้รับการแก้ไขและสภาพปัญหาอาจรุนแรงเพิ่มมากขึ้นทำให้แก้ไขได้ยากขึ้นและทำให้สูญเสียทรัพยากรในการแก้ไขปัญหามากขึ้น ดังนั้นผู้รับผิดชอบในการพัฒนาประเทศจะต้องพยายามที่ตัดสินใจเรื่องนโยบายที่มีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ และมอบหมายให้หน่วยงานที่มีความสามารถและเหมาะสมในการนำนโยบายไปปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์และประสบความสำเร็จเพื่อเป็นหลักประกันว่าการพัฒนาประเทศจะประสบความสำเร็จดังที่คาดหวังไว้ทั้งนี้เพื่อประโยชน์สุขของประชาชนทุกคนในประเทศ

*ประการที่หก ความสำคัญต่อกระบวนการนโยบาย* จากกระบวนการวิเคราะห์นโยบายนั้น การนำนโยบายปฏิบัติเข้าไปมีบทบาทตั้งแต่การกำหนดทางเลือก คือ นักวิเคราะห์นโยบายและแผน จะต้องดำเนินการพิจารณาทางเลือกที่มีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติเท่านั้น เพื่อให้มั่นใจว่าทุกทางเลือกที่นำมาวิเคราะห์จะไม่ก่อให้เกิดความสูญเปล่า และในทางเลือกนโยบาย ก็จะต้องคำนึงถึงการกำหนดแนวทางการนำนโยบายไปปฏิบัติที่สอดคล้องกับความเป็นจริงและสามารถนำไปปฏิบัติให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากที่สุด และเมื่อถึงขั้นตอนของการตัดสินใจทางเลือกนโยบายของผู้มี

อำนาจในการกำหนดนโยบาย ผู้ตัดสินใจนโยบายจะต้องพยายามเลือกทางเลือกที่มีความสอดคล้องกับค่านิยมที่พึงปรารถนาของสังคม และจะต้องเป็นทางเลือกที่มีความเป็นไปได้ทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง เพื่อเป็นหลักประกันว่าการตัดสินใจเลือกทางเลือกนโยบายจะสามารถนำไปปฏิบัติให้ปรากฏเป็นจริงตามเป้าประสงค์ที่กำหนดไว้ เมื่อผู้กำหนดนโยบายเลือกนโยบายแล้ว การมอบหมายให้หน่วยงานใดเป็นผู้รับผิดชอบนำนโยบายไปปฏิบัติ ผู้กำหนดนโยบายจะต้องมั่นใจว่าหน่วยงานนั้นต้องมีศักยภาพเพียงพอที่จะสามารถนำนโยบายไปปฏิบัติได้ และมีทรัพยากร บุคลากร งบประมาณ รวมถึงอุปกรณ์ที่จำเป็นและเพียงพอในระหว่างการนำนโยบายปฏิบัติจะต้องประเมินผลควบคู่กันไปด้วยเพื่อตรวจสอบว่าในแต่ละขั้นตอนมีอุปสรรคและมีปัญหาที่ต้องเร่งรัดการแก้ไขเพื่อให้การปฏิบัติดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพจนกระทั่งสำเร็จเสร็จสิ้นกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ ผู้ประเมินต้องทำการประเมินระดับความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติเปรียบเทียบกับเป้าประสงค์ของนโยบาย เพื่อตรวจสอบว่าประสบความสำเร็จในระดับใดปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างได้รับการแก้ไขอย่างเหมาะสมเพียงใด ทั้งนี้เพื่อนำไปสู่การพัฒนาปรับปรุงนโยบายให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น และหากปรากฏว่าการนำนโยบายไปปฏิบัติ พบว่าหน่วยงานไม่มีศักยภาพเพียงพอ ผู้ประเมินจะต้องนำเสนอให้ปรับปรุงหน่วยงานให้เหมาะสม หรือความล้มเหลวเกิดจากนโยบายที่ไม่เหมาะสม ผู้ประเมินอาจจะเสนอให้ยกเลิกนโยบายนั้นเสียดังนั้นก็กล่าวได้ว่าการนำนโยบายไปปฏิบัติมีความสำคัญต่อกระบวนการนโยบายสาธารณะอย่างยิ่ง

### 2.3 ที่มาของการศึกษาการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ

การศึกษาเกี่ยวกับการนำนโยบายสามารถไปปรับได้ว่าเป็นสาขาวิชาที่เกิดขึ้นใหม่ราวปีคริสต์ศักราช 1970 เมื่อเทียบกับการศึกษาด้านนโยบายด้านอื่น ๆ (คะนอง พิณ : 2557, น. 75) ซึ่งในอดีตพบว่าการศึกษานโยบายมุ่งไปที่การศึกษากระบวนการกำหนดนโยบาย (Policy Formulation Process) และการประเมินผลนโยบาย (Policy Evaluation) เป็นส่วนใหญ่ แต่การศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการการนำนโยบายไปปฏิบัติกับไม่ค่อยได้รับความสนใจ เพราะนักวิชาการเห็นว่าหากกำหนดนโยบายมาอย่างเหมาะสม และการนำนโยบายไปปฏิบัติก็น่าจะไม่มีปัญหาแต่หลายๆ ครั้งที่พบว่าแม้มีการยอมรับในเบื้องต้นว่าการกำหนดนโยบายนั้นดีหรือสามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้ แต่เมื่อนำนโยบายไปปฏิบัติจริงกลับไม่ประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวโดยหาสาเหตุไม่ได้จึงทำให้เห็นนโยบายดังกล่าวต้องยกเลิกไปในที่สุด

ด้วยเหตุนี้ นักวิชาการต่าง ๆ จึงหันมาให้ความสนใจศึกษาขั้นตอนการนำนโยบายไปปฏิบัติอย่างจริงจังมากขึ้น เพราะที่เป็นสิ่งสำคัญที่จะพัฒนาความรู้เกี่ยวกับการวิเคราะห์นโยบาย ตลอดจนการปรับปรุงการปฏิบัติงานตามเจตจำนงของนโยบายให้ดีขึ้น

ซาบาเตียร์และแมชมาเนียน ได้กล่าวถึง จุดกำเนิดของการศึกษานโยบายปฏิบัติว่าเริ่มมีรูปร่างที่เด่นชัดเมื่อราวปีคริสต์ศักราช 1973 จากผลงานของ เพรสแมน และวิลด์ฟีก์ เรื่อง Implementation ทำการศึกษานโยบายการสร้างงานให้ชนกลุ่มน้อยที่เมืองไอค์แลนด์ มลรัฐแคลิฟอร์เนีย ซึ่งการศึกษาของทั้งสองได้ช่วยกระตุ้นให้นักวิชาการอื่นๆ ได้เห็นความสำคัญของการศึกษานโยบายไปปฏิบัติและส่งผลให้เกิดผลงานเพิ่มขึ้นมากมายอย่างยิ่ง ตั้งแต่ปีคริสต์ศักราช 1980 เป็นต้นมา (วรเดช จันทรศร : 2554, น. 30)

การศึกษาเกี่ยวกับการนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นสาขาหนึ่งที่เกิดขึ้นจากองค์ความรู้เชิงทฤษฎี และการศึกษาเชิงประจักษ์อย่างน้อย 2 สาขาวิชาคือสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ (Public Administration) สาขาวิชาการวิเคราะห์ระบบ (Systems Approach) โดยเป็นการศึกษาปัญหาพื้นฐานในกระบวนการของนโยบายสาธารณะที่แตกต่างจากปัญหาในการบริหารงานขององค์กรขนาดใหญ่ทั่วไปโดยสิ้นเชิง ไม่ว่าจะเป็นด้านต่อการมองปัญหาหน่วยวิเคราะห์และการออกแบบกลยุทธ์ในการสร้างความสำเร็จให้เกิดขึ้นในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ดังนั้นการศึกษานโยบายไปปฏิบัติจากอดีตจนถึงปัจจุบัน มักจะให้ความสนใจที่จะศึกษารวบรวมข้อมูล โดยละเอียดเกี่ยวข้องกับนโยบายหรือโครงการต่าง ๆ ณ สถานที่ที่ปฏิบัติ และการศึกษาที่มีขอบเขตที่กว้างมากเกินไปไม่สามารถเน้นระเบียบวิธีการศึกษาที่เข้มหรือวิเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative Analysis) แต่เป็นการใช้วิธีการสัมภาษณ์ (Interview Technique) มากกว่า โดยข้อมูลส่วนใหญ่ที่ศึกษาเกี่ยวกับการนำนโยบายไปปฏิบัติที่ผ่านมา มุ่งให้ความสนใจเฉพาะบางเรื่องมากกว่าที่จะสร้างทฤษฎีการนำนโยบายไปปฏิบัติแบบเบ็ดเสร็จ จึงทำให้ขาดแนวคิดทฤษฎีที่เด่นชัด หรือตัวแบบที่มีความสมบูรณ์เพียงพอในการสร้างความเข้าใจ ที่สะท้อนให้เห็นปัญหาที่เกิดขึ้นจากกระบวนการของการนำนโยบายไปปฏิบัติได้

## 2.4 กระบวนการและขั้นตอนการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ

### 2.4.1 ขั้นตอนการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ

ขั้นตอนของการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ สามารถแบ่งการพิจารณาออกได้เป็น 2 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ ในระดับมหภาค (Macro) และระดับจุลภาค (Micro) การนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติเป็นเรื่องยาก เนื่องจากการนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นหน้าที่ของหน่วยงานที่ให้บริการ ซึ่งมีความสัมพันธ์ทางอ้อมกับหน่วยงานในระดับสูง และอาจ

อยู่นอกเหนือการควบคุมของรัฐบาล ซึ่งหน่วยงานระดับล่างของรัฐบาลมีอิสระ ในการดำเนินงาน ของตนเองมากพอสมควร ดังนั้นการนำนโยบายไปปฏิบัติในระดับประเทศจะต้องอาศัยหน่วยงานต่าง ๆ มาประกอบกันเพื่อการนำนโยบายไปปฏิบัติกล่าวได้ว่า

1) หน่วยงานระดับสูง ทำหน้าที่กำหนดนโยบายและต้องสามารถนำนโยบายดังกล่าวได้โดยวิธีที่เรียกว่าการนำนโยบายไปปฏิบัติในระดับมหภาค

2) หน่วยงานระดับล่าง เมื่อได้รับการถ่ายทอดและระบายจากหน่วยงานระดับสูง แล้ว ก็ต้องทำการกำหนดนโยบายภายในของตนเอง ให้สอดคล้องกับนโยบายหลักของประเทศ เรียกว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติในระดับจุลภาค

ซึ่งการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ ในระดับมหภาค (Macro) และระดับจุลภาค (Micro) นั้นมีรายละเอียดดังต่อไปนี้ วรเดช จันทรส (2554, น.32 – 40)

1) *ขั้นตอนการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติในระดับมหภาค (Macro)*

ขั้นตอนการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติในระดับมหภาค แบ่งออกได้เป็น 3 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนการแปลงนโยบายเป็นแผนงานและโครงการ ขั้นตอนการยอมรับนโยบาย แผนงานและโครงการของหน่วยงานระดับท้องถิ่นซึ่งการเข้าใจในระดับมหภาคจะช่วยให้ผู้ศึกษาเข้าใจในระดับจุลภาคได้ดีขึ้น

(1) ขั้นตอนการแปลงนโยบาย เมื่อทางฝ่ายการเมืองได้ทำการกำหนดนโยบายออกมาในรูปของกฎหมายมติคณะรัฐมนตรี หรือกฎกระทรวง หรือในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งแล้ว โดยปกติคตินโยบายนั้น ก็จะมีการระบุให้หน่วยงานราชการใดหน่วยงานราชการหนึ่งเป็นผู้รับผิดชอบ ซึ่งจะเป็นผู้ที่แปลงและระบายออกมาเป็นแนวทางในการปฏิบัติแผนงานหรือโครงการ ในประเทศไทย นั้นหน่วยงานที่รับผิดชอบดังกล่าว มักจะได้แก่ กระทรวง ทบวงกรม ซึ่งเป็นหน่วยงานราชการ ในส่วนกลาง นี้มักจะเป็นฝ่ายแปลงนโยบายนั้นออกมาในรูปของแนวทางเพื่อให้หน่วยงานปฏิบัติในระดับล่าง หรือในระดับภูมิภาค และระดับท้องถิ่น นำไปปฏิบัติ ขั้นตอนของการแปลงออกมาเป็นแนวทางในการปฏิบัติ หรือออกมาในรูปของแผนงาน หรือโครงการ แล้วแต่กรณี หรือประเภทของนโยบาย ซึ่งถือได้ว่าเป็นขั้นตอนแรกของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ในระดับมหภาค

การแปลงนโยบายให้เป็นแผนงาน โครงการ โดยปกติแล้วนโยบายที่กำหนดขึ้นมาวัดจะมีวัตถุประสงค์กว้าง ๆ และมีลักษณะเป็นนามธรรมยากแก่การนำไปปฏิบัติ ดังนั้น การนำนโยบายไปปฏิบัติจะให้บรรลุผลสำเร็จจะต้องมีการแปลงนโยบายให้เป็นรูปธรรม ในลักษณะของแผนงานและโครงการเสียก่อน โดยปกติแล้วประเทศไทยจะมีหน่วยงานรับผิดชอบดังกล่าวที่จะ

เป็นในรูปของกระทรวง ทบวง กรม ซึ่งเป็นหน่วยงานราชการส่วนกลางที่มีบทบาทในการควบคุม นโยบายจะเป็นฝ่ายในการแปลงนโยบายเพื่อให้หน่วยงานระดับล่างสามารถนำไปปฏิบัติได้ง่าย ซึ่งความจำเป็นและประโยชน์ของการแปลงนโยบายเป็นแผนงานและโครงการ มีดังนี้ คือ

ก. เป็นการแปลงสิ่งที่เป็นามธรรมให้เป็นรูปธรรมเพื่อให้ง่ายต่อการนำนโยบายไปวัดระดับจุลภาคเพราะในอดีตมีหลายนโยบายมักจะเขียนในลักษณะกว้าง ๆ มีความคลุมเครือหรือมีความเฉพาะเจาะจงและมีความหลากหลายในวัตถุประสงค์ของนโยบายจึงทำให้การปฏิบัติให้สำเร็จ เป็นไปได้ยาก

ข. ง่ายต่อการควบคุมและกำกับดูแลการปฏิบัติงานตามแผนงานและโครงการ

ค. ง่ายต่อการประเมินผลสำเร็จของแผนงานและโครงการ เพราะการแปลงนโยบายออกมาเป็นแผนงานหลายแผนงาน และแผนงานหนึ่ง จะแปลงออกมาเป็นหลายโครงการนั้นจะทำให้การประเมินผลความสำเร็จของโครงการความสำเร็จของแผนงานด้วยและเมื่อประเมินความสำเร็จของแผนงานระบบบอกถึงความสำเร็จของนโยบายด้วย

ง. อาจใช้ผลการประเมินความสำเร็จของแผนงานมาปรับเป็นแผนงานและโครงการใหม่ ในกรณีที่ประเมินผลออกมาแล้วไม่บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์เท่าที่ควรจากความจำเป็น และประโยชน์ของการแปลงนโยบายขั้นต้นจึงเกิดความสัมพันธ์อย่างแยกกันไม่ได้ระหว่างนโยบาย แผนงาน และโครงการ

ในการแปลงนโยบายให้เป็นแผนงานและโครงการ เริ่มแรกต้องศึกษาเนื้อหาสาระและวัตถุประสงค์ของนโยบายนั้น ๆ ให้เข้าใจอย่างถ่องแท้เสียก่อนและวิเคราะห์ว่าเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของนโยบายจะต้องมีแผนงานและโครงการใดบ้างมารองรับเพื่อกำหนดแผนงานและโครงการมารองรับบ้าง เมื่อกำหนดแผนงานและโครงการต้องกำหนดวัตถุประสงค์เป้าหมายตลอดจนเครื่องชี้วัดความสำเร็จให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของนโยบายด้วย

จากการศึกษาของนักวิชาการไทยที่ผ่านมา วรเดช จันทรร (2541, น. 35 – 36) พบว่า มีหลายปัจจัยที่ส่งผลต่อความถูกต้อง ในการแปลงนโยบายของหน่วยงานที่รับผิดชอบในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ดังนี้

ปัจจัยแรก คือ ความชัดเจนของนโยบาย เพราะถ้ายึ่นโยบายคลุมเครือมากเท่าใด หน่วยงานที่รับผิดชอบในการนำนโยบายไปปฏิบัติก็จะมีอิสระในการแปลงมากยิ่งขึ้น

ปัจจัยที่สอง คือ ความสอดคล้องกันระหว่างเป้าหมายของนโยบาย หากมีความหลากหลายในเป้าหมายของนโยบายบางครั้งเป้าหมายของนโยบายอาจมีความขัดแย้งกันเอง ส่งผลให้หรืองานที่นานนโยบายไปปฏิบัติตีความได้ยากและทำให้การปฏิบัติงานเกิดความล้มเหลวได้

ปัจจัยที่สาม ความเข้าใจในนโยบายของหน่วยงานที่รับผิดชอบ หากหน่วยงานที่รับผิดชอบมีความเข้าใจนโยบายนั้น ๆ อย่างไม่มีอคติแล้วย่อมสามารถแปลงนโยบายออกมาไม่ให้เกิดแตกต่างจากวัตถุประสงค์เดิมได้

ปัจจัยสุดท้าย คือ ความร่วมมือและความจริงจังของหน่วยงานที่รับผิดชอบ งานที่รับผิดชอบนานนโยบายไปปฏิบัติมีความจริงจังและให้ความร่วมมือในการนำนโยบายไปปฏิบัติแล้ว การแปลงนโยบายย่อมไม่บิดเบือนจากวัตถุประสงค์เดิม

(2) ขั้นตอนการยอมรับนโยบาย การยอมรับนโยบายของหน่วยงานในระดับภูมิภาคและระดับท้องถิ่น เมื่อหลายหน่วยงานของส่วนกลาง อันได้แก่ กระทรวง ทบวง กรม และหน่วยงานที่เทียบเท่ากรมได้ทำการแปลงนโยบายออกมาเป็นแผนงานและโครงการต่าง ๆ แล้ว ขั้นตอนต่อมา คือ การทำให้หน่วยงานระดับภูมิภาค คือ จังหวัด อำเภอ และหน่วยงานในระดับท้องถิ่น คือกรุงเทพฯ เมืองพัทยา องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล และเทศบาล ยอมรับนโยบายนั้นไปปฏิบัติอย่างจริงจัง เงื่อนไขสำคัญที่สร้างความเต็มใจให้หน่วยงานระดับภูมิภาค และระดับท้องถิ่น จะยอมรับนโยบายปฏิบัตินั้นมีหลายประการ ได้แก่ (คะนอง พิณ : 2557, น. 78 – 79)

ก. สมรรถนะของหน่วยงานระดับภูมิภาคและระดับท้องถิ่นนั้น ถ้าหน่วยงานระดับปฏิบัติมีสมรรถนะขององค์กรค่อนข้างสูง อาทิเช่น มีบุคลากร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ และการยอมรับนโยบายที่นำไปปฏิบัติย่อมมีสูง แต่ในทางตรงกันข้ามถ้าสมรรถนะของหน่วยงานนั้นมีน้อยการยอมรับนโยบายไปปฏิบัติก็จะค่อนข้างมีปัญหาด้วย

ข. สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของท้องถิ่นนั้น ถ้าสภาพในขณะนั้น มีปัญหาเศรษฐกิจตกต่ำ สภาพสังคมวุ่นวาย สภาพทางการเมืองขาดเสถียรภาพ หน่วยงานระดับปฏิบัติขาดขวัญกำลังใจการยอมรับนโยบายปฏิบัติอาจจะมีน้อย เช่น ถ้าสภาพเศรษฐกิจตกต่ำหรือเศรษฐกิจอยู่ในช่วงขาลงย่อมจะมีผลกระทบต่อ การตัดสินใจ ตัดงบประมาณแผ่นดินของทุกกระทรวงทบวงกรมที่มีผลตามมาก็คือ ทำให้นโยบายบางนโยบายไม่ได้รับการยอมรับจากหน่วยงานในท้องถิ่น รวมทั้งไม่ได้รับการตอบสนองจากภาคธุรกิจและประชาชนเท่าที่ควร



ค. การติดต่อสื่อสารและการประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานระดับท้องถิ่นนั้น เพื่อสร้างความเข้าใจอันดี ถ้ารัฐบาลมีระบบการติดต่อสื่อสารและการประชาสัมพันธ์ที่ดี โดยเฉพาะการติดต่อสื่อสารแบบสองทางหน่วยงานท้องถิ่นจะมีความเข้าใจ ให้การยอมรับนโยบายด้วยดี แต่ถ้านโยบายนั้นมิได้มีการสื่อสารและการประชาสัมพันธ์ที่ดีโดยใช้การติดต่อสื่อสารแบบทางเดียว หน่วยงานระดับท้องถิ่นอาจไม่เข้าใจวัตถุประสงค์ของนโยบายก็อาจทำให้เกิดการไม่ยอมรับนโยบายได้ รวมทั้งประชาชนที่เกี่ยวข้องกับนโยบายนั้นเลย ผู้รับบริการไม่เข้าใจนโยบายก็อาจจะไม่ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติตามนโยบายด้วยเช่นกัน

ง. ประโยชน์ที่รัฐบาลควรให้กับหน่วยงานท้องถิ่นนั้น ถ้านโยบายนั้นเป็นนโยบายที่มีผลประโยชน์ตกอยู่กับหน่วยงานท้องถิ่นและประชาชนที่เกี่ยวข้องกับนโยบายนั้น โดยตรง การยอมรับนโยบายก็ย่อมมีมากด้วย อย่างไรก็ตามการยอมรับนโยบายแผนงานและโครงการของหน่วยงานในระดับภูมิภาคและระดับท้องถิ่นยังไม่สามารถเป็นหลักประกันได้ว่านโยบายนั้นจะบรรลุผลสำเร็จหรือไม่ เพราะการยอมรับนโยบายอย่างเดียวยังไม่เพียงพอต้องอาศัยความร่วมมือร่วมใจอย่างจริงจังในการปฏิบัติงานตามโครงการต่าง ๆ ด้วย ดังนั้นอำนาจที่แท้จริงในการนำนโยบายไปปฏิบัตินั้นย่อมอยู่ที่หน่วยงานและผู้ปฏิบัติงานในระดับล่างเป็นสำคัญ

จ. ขั้นตอนของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ขั้นตอนนี้มีความสลับซับซ้อนเพิ่มมากขึ้น หน่วยงานส่วนกลางจำเป็นต้องศึกษาและทำความเข้าใจอย่างถ่องแท้ ว่าแผนงานหรือแนวทางที่ปฏิบัติที่ได้กำหนดขึ้นมีความขัดแย้งกับผลประโยชน์ของท้องถิ่นนั้นมากน้อยเพียงใด หากความขัดแย้งไม่มีหรืออยู่ในระดับต่ำ ความเบี่ยงเบนจากแผนงานหรือมีอยู่ในระดับต่ำ ความเบี่ยงเบนจากแผนงานหรือแนวทางการปฏิบัติจะมีมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับหน่วยงานในระดับที่ต่ำ ความเบี่ยงเบนจากแผนงานหรือแนวทางปฏิบัติจะมีมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับหน่วยงานในระดับท้องถิ่นนั้นยอมรับหรือขึ้นอยู่กับอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานราชการส่วนกลางเพียงใด

การยอมรับนโยบายของหน่วยงานท้องถิ่น ไม่สามารถเป็นหลักประกันได้ว่านโยบายนั้นจะประสบความสำเร็จหรือไม่ เพราะการยอมรับเพียงอย่างเดียวอาจไม่พอ ถ้าหากหน่วยงานในระดับท้องถิ่นขาดความร่วมมือถึงแม้หน่วยงานส่วนกลางจะมีอำนาจในการควบคุมและตรวจสอบก็ตาม แต่อำนาจดังกล่าวถือได้ว่า มีอิทธิพลต่อหน่วยงานในระดับท้องถิ่น โดยอ้อมเท่านั้น อำนาจที่แท้จริงในการดำเนินนโยบายแผนงานและโครงการไปสู่การปฏิบัติย่อมอยู่ที่หน่วยงานและผู้ปฏิบัติในระดับมากเป็นสำคัญเพราะฉะนั้นการสร้างความสำเร็จให้เกิดขึ้นในการนำนโยบายไปปฏิบัติจึงจำเป็นต้องใช้ความเข้าใจถึงขั้นตอนของการนำนโยบายไปปฏิบัติในระดับจุลภาคอีกด้วย

## 2) ขั้นตอนการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติในระดับจุลภาค (Micro)

ขั้นตอนนี้มีความเกี่ยวข้องกับระดับภูมิภาคและระดับท้องถิ่นมาก เพราะถ้าหน่วยงานระดับล่างนี้ มีความยินยอมรับนโยบายปฏิบัติและถือเอานโยบายนั้นเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติงานหรืองานประจำก็ย่อมทำให้นโยบายนั้นบรรลุผลสำเร็จได้โดยง่าย ในระดับจุลภาคที่จะกล่าวถึงนี้สามารถแยกออกได้เป็น 3 ขั้นตอนหลัก คือ ขั้นตอนการระดมพลัง ขั้นตอนการปฏิบัติ และขั้นตอนการสร้างความเป็นปึกแผ่นหรือความต่อเนื่องของนโยบาย วรเดช จันทรศร (2554, น. 217 – 220) ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้คือ

ก. การระดมพลัง (Mobilization) ขั้นตอนนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับการพิจารณาปรับนโยบายและการแสวงหาการสนับสนุนจากสมาชิกในหน่วยงานตลอดจนบุคคลสำคัญหรือองค์กรอื่นที่อยู่ในท้องถิ่นผู้ที่เป็นผู้บริหารระดับล่างจะต้องมีความสามารถและมีมนุษยสัมพันธ์ในการติดต่อประสานงานกับผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายให้เข้ามามีส่วนร่วมในการนำนโยบายไปปฏิบัติทุกขั้นตอน ตั้งแต่การร่วมคิดหรือร่วมวางแผน การกำหนดโครงการของท้องถิ่น ร่วมลงมือปฏิบัติงาน ตลอดจนร่วมติดตามและประเมินผลโครงการด้วย การตัดสินใจดังกล่าว ถือเป็นจุดสำคัญในการชี้ชะตาหรืออนาคตของนโยบาย หากหน่วยงานท้องถิ่นเห็นว่านโยบายดังกล่าวไม่มีความสำคัญไม่เกี่ยวข้องกับหน้าที่ของหน่วยงาน หรือเห็นว่าไม่ความต้องการของท้องถิ่นด้วยแล้ว ความผูกพันของท้องถิ่นที่มีต่อนโยบายก็จะไม่มี ซึ่งขั้นตอนนี้จะต้องอาศัยหลักจิตวิทยามวลชนในการโน้มน้าวให้ผู้ปฏิบัติงานนั้นเกิดการยอมรับและให้ความร่วมมืออย่างจริงจัง ซึ่งจะเป็นการระดมพลังที่เหนียวแน่นในการนำนโยบายปฏิบัติให้สำเร็จได้อีกด้วย หากเป็นกรณีที่หน่วยงานท้องถิ่นให้การยอมรับในนโยบาย เนื่องจากเห็นว่าความสำคัญจำเป็นเร่งด่วนและตรงกับเป้าหมายของหน่วยงานแล้วการยอมรับโดยหน่วยงานท้องถิ่นอย่างเดียวนั้นอาจจะไม่เป็นหลักประกันต่อความสำเร็จของนโยบายในระยะยาว ดังนั้นในขั้นตอนการระดมพลังนี้กิจกรรมที่สองซึ่งเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวกับการแสวงหาความสนับสนุนส่วนตัวจากสมาชิกในหน่วยงานตลอดจนบุคคลสำคัญหรือองค์กรอื่น ๆ ที่อยู่ในท้องถิ่นจึงถือเป็นเรื่องสำคัญอย่างมากการสร้างการมีส่วนร่วมให้เกิดอย่างกว้างขวางโดยให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายในท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการออกแบบหรือกำหนดโครงการของท้องถิ่นที่จะทำตั้งแต่ขั้นตอนแรกมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการสร้างความสำเร็จและความต่อเนื่องให้เกิดขึ้นในการนำนโยบายไปปฏิบัติ

ข. ขั้นการปฏิบัติ (Deliverer Implementation) ขั้นตอนนี้เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตัวผู้ปฏิบัติหรือผู้ให้บริการตามโครงการโดยตรง ซึ่งได้แก่ ข้าราชการนั้นในบางกรณีและผู้ปฏิบัติอาจยอมรับเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตนเองให้เข้ากับแผนงานหรือโครงการที่กำหนดไว้ แต่ในบางกรณี

ผู้ปฏิบัติอาจไม่สามารถปรับแผนงานหรือโครงการให้เข้ากับพฤติกรรมการปฏิบัติงานของตนเองได้ ซึ่งไม่เป็นกฎแน่นอนตายตัวเพราะหน่วยงานในระดับท้องถิ่นแต่ละแห่งอยู่ภายใต้บริบทหรือสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกันออกไปหรืออยู่ในสภาวะความไม่แน่นอนอยู่ตลอดเวลาโครงการหรือพฤติกรรมการตัดสินใจของผู้บริหารในระดับท้องถิ่นอาจไม่ใช่สิ่งที่คงที่หรือเปลี่ยนแปลงไม่ได้ เนื่องจากมีการต่อต้านหรือการเรียกร้องให้ปรับเปลี่ยนวิธีการดำเนินงานในโครงการเสียใหม่จากผู้ที่เกี่ยวข้องในกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติก็ได้ นอกจากนี้ลักษณะการปฏิบัติ หรือการให้บริการของแต่ละหน่วยงานไม่สามารถควบคุมให้เป็นแบบฉบับเดียวกันได้แม้ว่าจะมีกฎระเบียบข้อบังคับกำหนดไว้ ดังนั้นการสร้างความสำเร็จของการปฏิบัติให้เกิดขึ้นในขั้นตอนนี้ยังขึ้นอยู่กับแสวงหากลยุทธ์และวิธีการในการปรับแนวทางการปฏิบัติงานใหม่ๆหรือปรับปรุงการให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นในแต่ละช่วงเวลาอีกครั้งหน่วยงานที่รับนโยบายปฏิบัติในระดับท้องถิ่นก็ต้องแสวงหาวิธีการปรับพฤติกรรมของผู้ปฏิบัติให้เข้ากับแนวทางการปฏิบัติงานตามแผนงานหรือโครงการนั้นด้วย

ค. การสร้างความเป็นปึกแผ่นหรือความต่อเนื่อง ความสำเร็จและผลลัพธ์ในระยะยาวของนโยบายใด ๆ ก็ตามขึ้นอยู่กับนโยบายนั้นถูกนำไปปฏิบัติอย่างต่อเนื่องและจริงจังการที่จะให้มีการปฏิบัติตามนโยบายอย่างต่อเนื่อง และหมายความว่านโยบายนั้นจะต้องถูกปรับเปลี่ยนและได้รับการยอมรับเข้าเป็นหน้าที่ประจำวันของผู้ปฏิบัติด้วย ขั้นตอนนี้ถือว่ามีความสำคัญอย่างมากขั้นตอนนี้ เพราะในอดีตนโยบายสาธารณะของประเทศไทยจำนวนไม่น้อยที่หน่วยงานปฏิบัติระดับท้องถิ่นมีความกระตือรือร้นที่จะปฏิบัติงานในช่วงระยะเวลาอันสั้นต่อมาเมื่อรัฐบาลให้ความสำคัญต่อนโยบายนั้นน้อยลงหรือมิได้รณรงค์เหมือนระยะแรกหน่วยงานระดับท้องถิ่นก็มักจะเลิกปฏิบัติตามนโยบายนั้นหรือการที่รัฐบาลมีการกำหนดนโยบายใหม่ขึ้นมาหน่วยงานท้องถิ่นก็อาจจะไปให้ความสนใจกับนโยบายใหม่นั้นแทนเข้าทำนองทำงานแบบนี้เอาใจนายหรือทำงานแบบไฟไหม้ฟางขึ้นทำให้นโยบายบางนโยบายทั้ง ๆ ที่เป็นนโยบายที่ดี แต่ไม่ถูกใจผู้มีอำนาจขนาดนั้นก็ต้องถูกยกเลิกไปหรือขาดความต่อเนื่องในการแก้ไขปัญหาที่ไปอยู่ที่เสียประโยชน์นั้นก็คือประชาชนนั่นเอง

การหาทางทำให้ นโยบายนั้นเป็นปึกแผ่นและมีความต่อเนื่อง ในระยะยาวนั้น เป็นหน้าที่ที่สำคัญที่สุดของผู้บริหารในระดับท้องถิ่นและผู้ปฏิบัติงานในระดับท้องถิ่นเองเป็นสำคัญใน ส่วนของผู้บริหารท้องถิ่นก็ต้องใช้ความสามารถในการชักจูงให้ผู้ปฏิบัติงานถึงความสำคัญของนโยบายดังกล่าวตลอดจนให้การสนับสนุนด้านงบประมาณ ขวัญกำลังใจ และความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน ทั้งในส่วนของผู้ปฏิบัติงานเองก็ต้องมีจิตสำนึกในการปฏิบัติตามนโยบายและมีความเต็มใจที่จะปฏิบัติ

ตามนโยบาย โดยถือเป็นภารกิจประจำวันโดยพยายามมองผลลัพธ์สูงสุด หรือผลลัพธ์สุดท้ายของนโยบายนั้นว่าเกิดประโยชน์แก่ประชาชนโดยส่วนรวมหรือไม่อย่างไร ผู้ปฏิบัติในฐานะที่เป็นข้าราชการของรัฐ จึงปฏิบัติตามนโยบายอย่างจริงจัง ถึงแม้จะเปลี่ยนผู้บริหารใหม่ แต่ด้านนโยบายนั้นดีควรปฏิบัติอย่างต่อเนื่องยกเว้นนโยบายนั้นปฏิบัติไปแล้วมีการประเมินผลพบว่าไม่บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ก็อาจนำนโยบายนั้นมาปรับปรุงแก้ไขใหม่ในปีต่อไปและยังถือว่ามีความสำคัญแต่ถ้าเกิดความล้มเหลวในการดำเนินนโยบายนั้นยกเลิกไปในที่สุดก็ได้

#### 2.4.2 กระบวนการของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

วรเดช จันทรศร (2527, น. 535 – 554) ได้แสดงกระบวนการการนำนโยบายไปปฏิบัติว่าสามารถแบ่งออกเป็นขั้นตอนหลักๆ ได้ดังนี้

1. การแปลงวัตถุประสงค์ของผู้กำหนดนโยบาย เป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน ส่วนกลางโดยปกติมักจะออกมาในรูปของแผนงานในกระทรวง ทบวง กรม เพื่อจะมอบหมายให้หน่วยงานระดับปฏิบัติต่อไป

2. การแปลงแผนของหน่วยงานส่วนกลางออกเป็นแผนงานหรือโครงการของหน่วยงานปฏิบัติ ซึ่งอาจได้แก่หน่วยงานในระดับภูมิภาค หรือระดับท้องถิ่น เพื่อให้แผนงานมีความกระชับเหมาะสมและสอดคล้องกับหน่วยงานปฏิบัติต่าง ๆ ในแต่ละพื้นที่มากยิ่งขึ้น

3. การยอมรับแผนงานหรือโครงการของหน่วยปฏิบัติ เป็นขั้นตอนที่สำคัญอย่างยิ่งขั้นตอนหนึ่ง หากหน่วยงานปฏิบัติยอมรับแผนงานโครงการแล้ว ก็ต้องยอมรับทำให้เห็นนโยบายในเรื่องนั้นมีโอกาสประสบความสำเร็จมากยิ่งขึ้น ในขั้นตอนนี้มีปัจจัยต่าง ๆ ที่เข้ามาเกี่ยวข้องมากมาย เช่น ผลที่ได้และผลเสียที่มีต่อหน่วยงานปฏิบัติความยากง่ายของการปฏิบัติและสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ เป็นต้น

4. การปฏิบัติของหน่วยงานปฏิบัติ ซึ่งประกอบด้วยดังนี้

4.1 การวางแผนดำเนินการของหน่วยงานปฏิบัติ

4.2 การระดมทรัพยากรต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติตามนโยบายนั้น ๆ

4.3 การแสวงหาการสนับสนุนจากประชาชนกลุ่มต่าง ๆ ในพื้นที่ปฏิบัติการ

4.4 การลงมือดำเนินการตามแผนงานหรือโครงการ

4.5 การควบคุมการปฏิบัติงาน

ศุภชัย ยาวะประภาส (2545, น. 90) กล่าวว่า นักวิชาการส่วนใหญ่มักเห็นพ้องต้องกันในประเด็นที่สำคัญอย่างน้อย 2 ประเด็น คือประเด็นแรก การนำนโยบายปฏิบัติเป็นกระบวนการ นั่นคือ มีความต่อเนื่องไม่หยุดนิ่งมีขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรมไม่ใช่กิจกรรมที่เกิดชั่วคราวชั่วคราว

แล้วเลื่อนหายไปไม่ใช่กิจกรรม ที่ขยับขย่อนแต่เป็นกิจกรรมที่ต่อเนื่องไม่หยุดยั้ง แต่ละขั้นตอนมีความสัมพันธ์กันตลอดเวลา และประเด็นที่สอง การนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นการดำเนินการให้สำเร็จ ลุล่วงตามเป้าหมายของนโยบาย ซึ่งแฝงความหมายว่า ก่อนการนำนโยบายไปปฏิบัติต้องมีเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ด้วยนั่นก็คือ การทำให้เป็นขั้นตอนหนึ่งของกระบวนการนโยบายทั้งหมด โดยเป็นขั้นตอนที่สืบเนื่องจากขั้นตอนการกำหนดนโยบาย

กล้า ทองขาว (2534, น. 6 – 7) ได้สำรวจผลงานวิชาการด้านการนำนโยบายไปปฏิบัติของนักวิชาการไทยร่วมสมัย และพบว่านักวิชาการส่วนใหญ่มักเห็นพ้องต้องกันเกี่ยวกับการนำนโยบายไปปฏิบัติในประเด็นที่สำคัญอย่างน้อย 2 ประเด็นคือ

ประเด็นแรก การนำนโยบายปฏิบัติ เป็นกระบวนการ นั่นคือ มีความต่อเนื่องไม่หยุดยั้งมีขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรมไม่ใช่กิจกรรมที่เกิดชั่วครั้งชั่วคราวแล้วหายไปไม่ใช่กิจกรรมที่ขาดความต่อเนื่อง แต่เป็นกิจกรรมที่ไม่หยุดยั้งแต่ละขั้นตอนมีความสัมพันธ์กันตลอดเวลา

ประเด็นที่ 2 การนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นการดำเนินการให้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายของนโยบายทั้งนี้การนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นเรื่องของการศึกษาว่าโครงการที่รับผิดชอบสามารถนำและกระตุ้นให้ทรัพยากรทางการบริหารตลอดจนกลไกที่สำคัญทั้งหมดสามารถปฏิบัติงานได้ให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามนโยบายที่ระบุไว้หรือไม่หรือได้มากน้อยเพียงใด กล่าวคือ ในส่วนนี้เป็นเรื่องที่นักวิเคราะห์นโยบายและแผน สามารถมุ่งให้ความสนใจไปที่ปัญหาหรือสิ่งที่เชื่อมโยงระหว่างความสำเร็จและความล้มเหลวของการนำนโยบายแผนงานและโครงการปฏิบัติที่เข้าใจอย่างลึกซึ้งมากยิ่งขึ้นโดยสรุปการนำนโยบายไปปฏิบัติน่าจะหมายถึงกระบวนการจัดการและการประสานกิจกรรมเพื่อนำการเปลี่ยนแปลงไปสู่ผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ให้บรรลุความสำเร็จตรงตามเจตจำนงของนโยบายโดยกลุ่มบุคคลหรือองค์กรภาครัฐและเอกชน

ทองใบ สุธาชัย (2536, น. 43) ได้สรุปว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติ เป็นกระบวนการในทางปฏิบัติที่จะทำให้นโยบายได้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้ และได้วิเคราะห์ให้เห็นว่าการนำนโยบายไปปฏิบัติของประเทศต่าง ๆ อาจจะให้ผลที่แตกต่างกัน กล่าวคือ

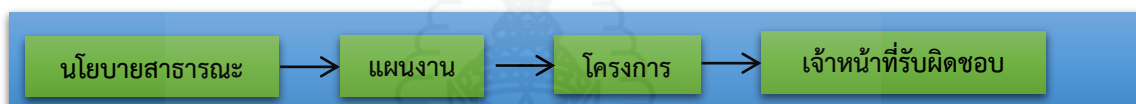
ประการแรก การนำนโยบายไปปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพต้องการความสามารถทางการบริหารสูงจนกลายเป็นข้อจำกัดของประเทศในโลกรที่สาม และในประเทศทางแถบยุโรปบางประเทศ เช่น อิตาลี เป็นต้น

ประการที่สอง การนำนโยบายไปปฏิบัติจะง่ายขึ้นในประเทศที่มีลักษณะภายในไม่แตกต่างกันและมีขนาดพื้นที่ประเทศขนาดกลางหรือขนาดเล็กมากกว่าเป็นประเทศขนาดใหญ่

ประการที่สาม การนำนโยบายไปปฏิบัติจะเหมาะสมกับประเทศที่ยึดถือการปกครองในระบอบประชาธิปไตยแบบรัฐสภามากกว่าประเทศที่มีการปกครองในระบบราชการแบบการเมืองอย่างสหรัฐอเมริกา

ประการที่สี่ การนำนโยบายไปปฏิบัติจะทำได้ง่ายขึ้นในกรณีประเทศที่มีการปกครองแบบรวมศูนย์อำนาจมากกว่าประเทศในระบบสหพันธรัฐ

ประการสุดท้าย การนำนโยบายปฏิบัติหน้าจะมีประสิทธิผลมากในประเทศที่รัฐบาลมีเสถียรภาพสูงแต่อย่างไรก็ตาม เขาก็ให้ตั้งข้อสังเกตว่าการนำนโยบายไปปฏิบัติ ในลักษณะข้างต้นเป็นเพียงพอเสมอเอกสารที่จะต้องมีการศึกษาเปรียบเทียบเพื่อหาข้อสรุปต่อไป ดังภาพที่ 2.1



ภาพที่ 2.1 กระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ

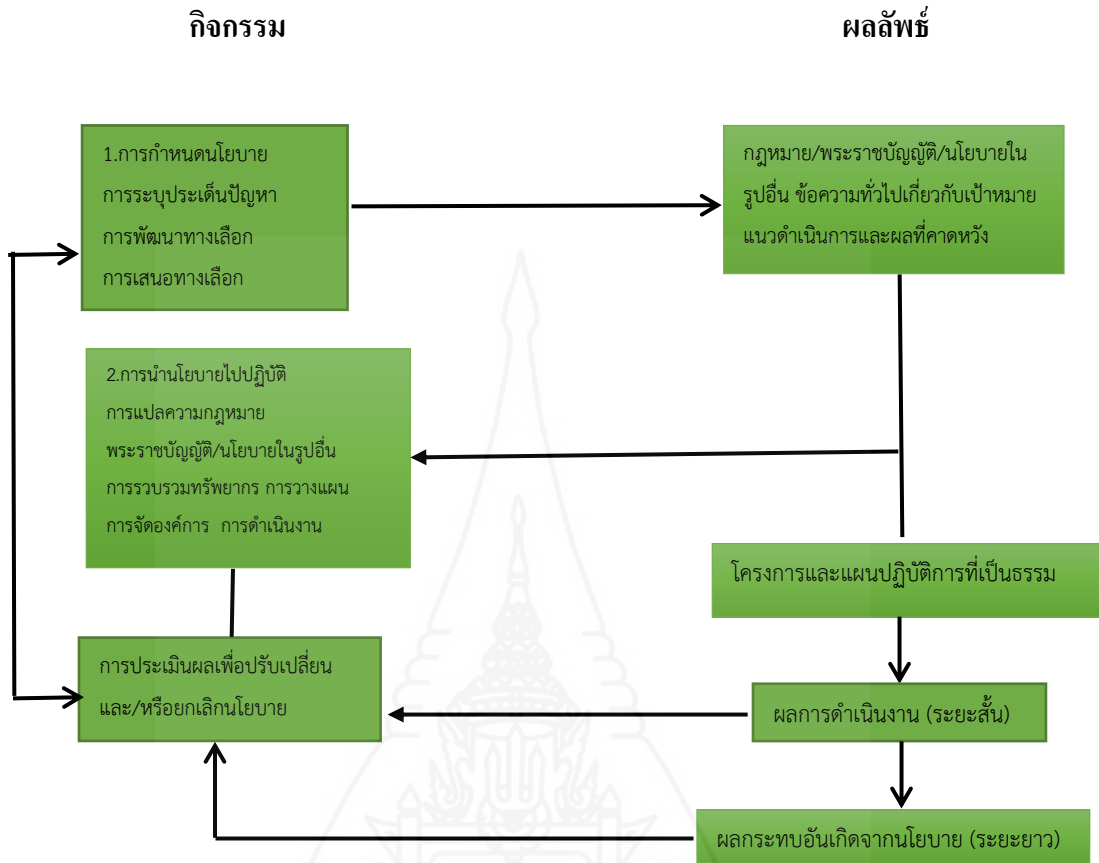
ที่มา : อุทัย เลหาวิเชียร. (2541, น. 300).

จากภาพประกอบดังกล่าวจะเห็นได้ว่า ในการนำนโยบายไปปฏิบัติ มีขั้นตอนที่สำคัญ คือ ขั้นตอนของแผนงานและโครงการ นอกจากนี้ควรคำนึงถึงเรื่องดังต่อไปนี้

การตั้งหน่วยงานและการบรรจุเจ้าหน้าที่ เพื่อนำนโยบายใหม่ๆ ไปสู่การปฏิบัติ ในกรณีที่มีหน่วยงานและเจ้าหน้าที่อยู่แล้วก็ให้มีการมอบหมายความรับผิดชอบให้ไปปฏิบัติแปลงเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ของนโยบายเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติพร้อมทั้งกำหนดแนวทางสำหรับผู้ปฏิบัติ ด้วยประสานหน่วยงานที่เป็นทรัพยากรและค่าใช้จ่ายเพื่อบรรจุเป้าหมายพัฒนาหน่วยงานรับผิดชอบในหน่วยงานเดียวกันและระหว่างหน่วยงานกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องจัดสรรทรัพยากรเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของนโยบาย

การนำนโยบายสนับสนุนกิจกรรมที่เกิดขึ้นภายหลังการตรากฎหมายหรือพระราชบัญญัติเรียบร้อยแล้ว กิจกรรมในขั้นตอนนี้จะครอบคลุมถึงการเปลี่ยนแปลงวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่กำหนดไว้ในกฎหมายหรือพระราชบัญญัติ ซึ่งโดยปกติมักจะเปิดกว้าง และครอบคลุมให้เป็นโครงการหรือกิจกรรมที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรมเพราะนโยบายสาธารณะ คือแผนกระดาษ การกำหนดนโยบายจะดีเลิศเพียงใดก็ตาม จะเป็นจริงได้ก็ต่อเมื่อมีการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติให้เกิดผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้แต่เมื่อการนำนโยบายหลักและเกิดความล้มเหลวนอกจากจะทำให้เกิดความเสื่อมเสียแก่ประชาชนต่อทรัพยากรของชาติและสูญเสียเวลาอันมีค่าแล้วยังส่งผลกระทบต่ออนาคตทางการเมืองของผู้กำหนดนโยบายหรือผู้รับผิดชอบในการนำนโยบายไปปฏิบัติอีกด้วย

การระดมทรัพยากรต่าง ๆ ได้แก่ บุคลากร งบประมาณ เครื่องมือ เครื่องใช้ และวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่จำเป็น เพื่อการดำเนินการให้บรรลุผลสำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้แล้ว การวางแผนและการวางรูปโครงการเพื่อให้การตอบสนองต่อเป้าหมายที่กำหนดไว้ การจัดโครงการและการปฏิบัติให้เป็นไปตามโครงการที่วางไว้รูปแบบและกำหนดแผนไว้ ทั้งนี้เพื่อให้การนำนโยบายไปปฏิบัติเกิดผลสำเร็จมากที่สุด ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติจะทำได้โดยทั่วไปการนำนโยบายไปปฏิบัติในความเป็นจริงมีลักษณะที่ซับซ้อนดังจะแสดงให้เห็นในรูปเป็นเพียงภาพจำลองของสิ่งที่เกิดขึ้นซึ่งยากจะจำลองให้เห็นได้จริง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นเรื่องของลำดับและความต่อเนื่องไม่ขาดตอนของกิจกรรม การปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นตลอดเวลาระหว่างกิจกรรมในขั้นตอนเดียวกันและกิจกรรมต่าง ๆ รวมถึงขั้นตอนอื่น ๆ ด้วย ภาพของนโยบายเหล่านั้นคือปรากฏการณ์จริงที่ยากจะแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนดังภาพตั้งต่อไปนี้เป็นการอธิบายและแสดงความสัมพันธ์ระหว่างการนำนโยบายไปปฏิบัติและขั้นตอนอื่นในขั้นตอนนโยบาย ดังภาพที่ 2.2



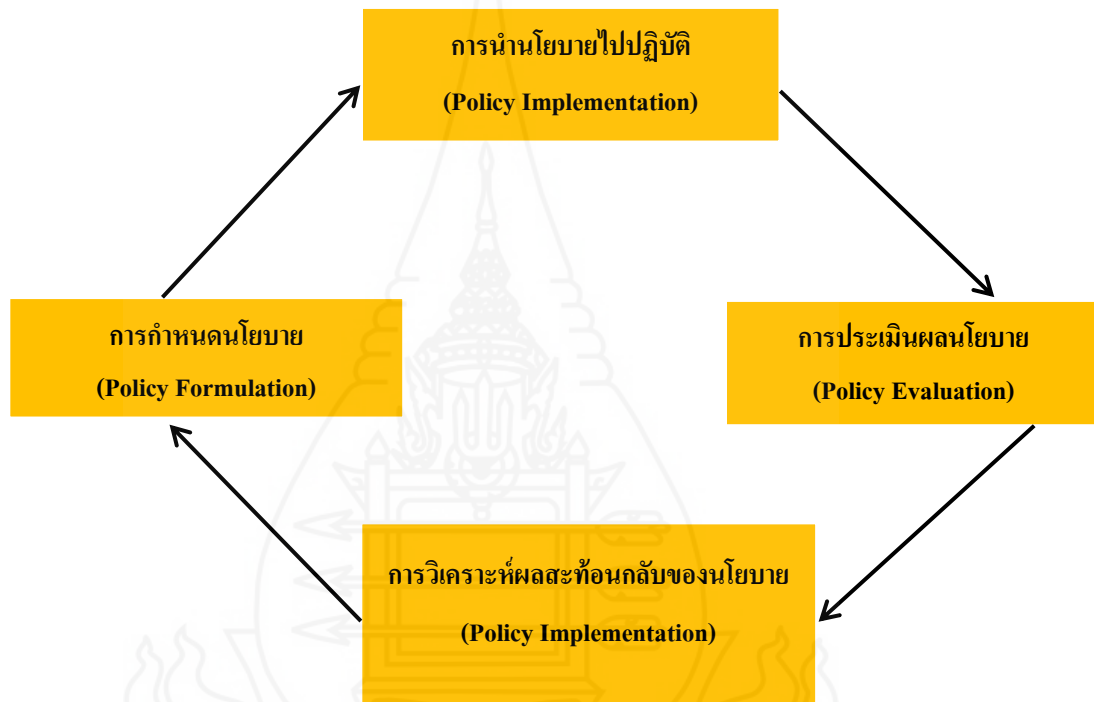
ภาพที่ 2.2 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการนำนโยบายไปปฏิบัติและขั้นตอนนโยบาย

ที่มา : ศุภชัย ยาวประภาส (2545,น. 99 -100).

ลักษณะประกอบหลักของศาสตร์การศึกษานโยบายและตามปกติแสดงความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกันโดยไม่แยกออกจากกันได้โดยเด็ดขาดชัดเจนแต่อาจจะแสดงให้เห็นความสัมพันธ์ขององค์ประกอบทั้ง 4 ส่วนคือส่วนแรก การกำหนดและวิเคราะห์ทางเลือกส่วนนี้จะแสดงผลออกมาในรูปของกฎหมายหรือถ้อยแถลงนโยบายหรือข้อกำหนดของรัฐบาล เช่น มติคณะรัฐมนตรี หรือประกาศของหน่วยงานภาครัฐ ส่วนที่สอง การนำนโยบายปฏิบัติ คือ องค์ประกอบส่วนนี้ อาจจะแสดงให้เห็นถึงในรูปของแผนงานโครงการและการบริหารโครงการ ที่มีการตีความกฎหมายออกมาเป็นแนวทางปฏิบัติและมีการบังคับใช้หรือการจัดการเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตาม



วัตถุประสงค์ของนโยบาย ส่วนที่สาม คือ การประเมินผลส่วนนี้เป็นการศึกษาคุณค่าของผลผลิตและผลลัพธ์ คือผลกระทบของการนำนโยบายไปปฏิบัติว่าเป็นไปตามเจตจำนงของนโยบายหรือไม่ และส่วนสุดท้าย คือ การวิเคราะห์ผลสะท้อนกลับของนโยบายเป็นการแสวงหาสารสนเทศเพื่อปรับปรุงและปรับเปลี่ยนนโยบาย หรือเปลี่ยนแปลงกระบวนการปฏิบัติในนโยบายเพื่อยกเลิกนโยบาย ดังภาพที่ 2.3

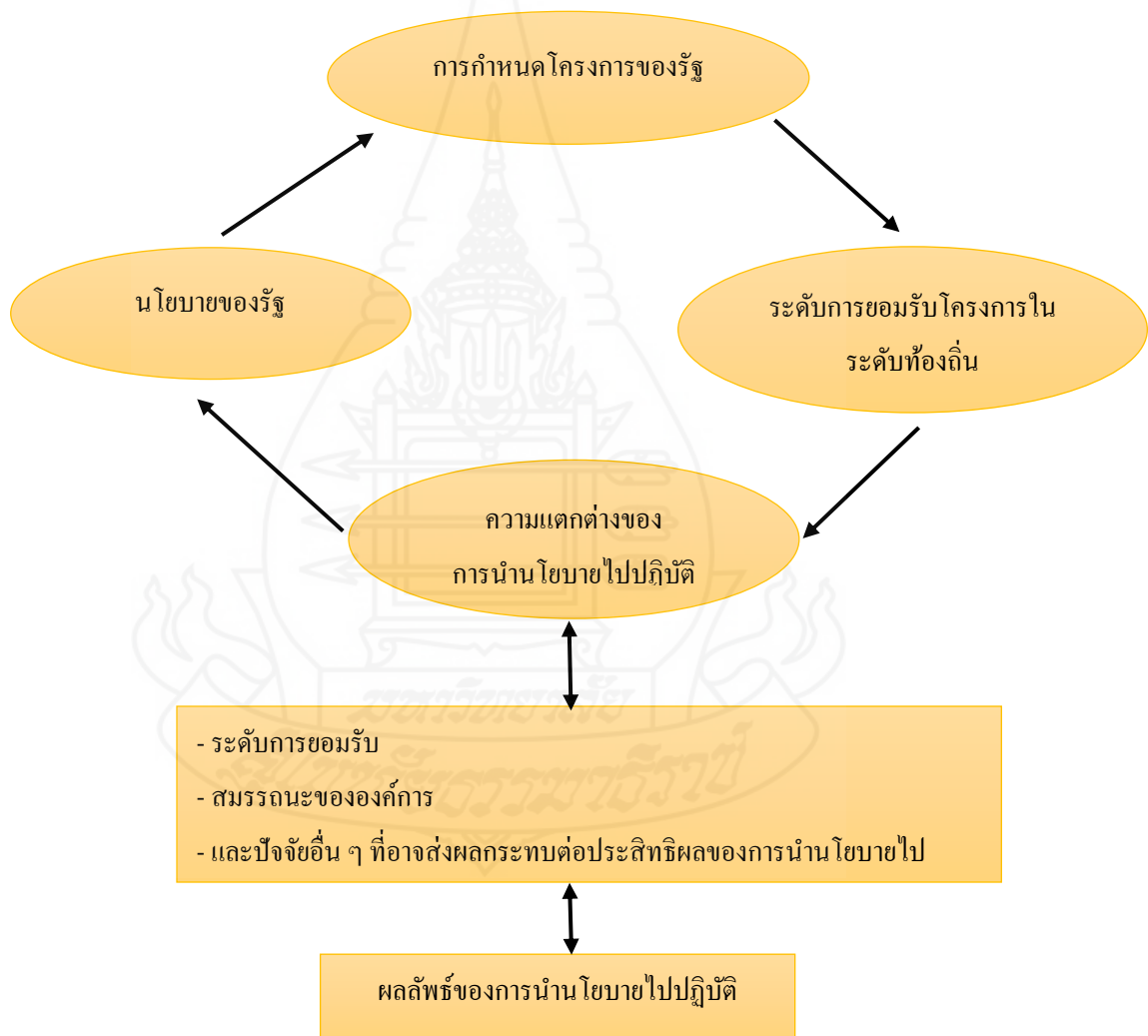


ภาพที่ 2.3 องค์ประกอบหลักในศาสตร์การวิเคราะห์นโยบาย

ที่มา : อุทัย เลาหวิเชียร และวรเดช จันทรศร (2528, น. 99).

ปัญหาการนำนโยบายไปปฏิบัติขึ้นได้ทั้งในระดับมหภาค (Macro) และในระดับจุลภาค (Micro) ในมหภาคจะเห็นได้ว่ามีนโยบายเป็นจำนวนมากที่รัฐบาลกลาง ทั้งในประเทศที่พัฒนาแล้วหรือประเทศที่กำลังพัฒนาที่ไม่สามารถทำให้หน่วยงานในระดับท้องถิ่นนำนโยบายไปปฏิบัติในทิศทางที่ต้องการได้ ในระดับจุลภาคและรัฐบาลส่วนกลางจะสามารถทำให้หน่วยงานปฏิบัติที่อยู่ในระดับล่างหรือระดับท้องถิ่นยอมรับได้และสามารถจะทำโครงการตอบสนองนโยบายส่วนกลางที่

กำหนดไว้ได้ แต่ปัญหาก็ยังเกิดขึ้นเพราะไม่มีอะไรที่จะเป็นประกันได้ว่าหน่วยงานระดับท้องถิ่นมีสมรรถนะเพียงพอที่จะปฏิบัติตามนโยบายได้หรือไม่ บุคคล องค์กรหรือหน่วยงานต่าง ๆ ที่อาจจะเกี่ยวข้องหรือต้องประสานในการปฏิบัติงานให้ความร่วมมืออย่างน้อยเพียงใด โครงการพร้อมเป็นความต้องการอย่างแท้จริงของท้องถิ่นหรือไม่การขัดแย้งนโยบายจากเบื้องบนมายังเบื้องล่างมักจะเป็นการสร้างปัญหาให้เกิดขึ้นเสียตั้งแต่เบื้องต้น เพราะความแตกต่างกันของสภาพท้องถิ่นตลอดจนปัจจัยอื่น ๆ ที่มีผลกระทบต่อประสิทธิภาพของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ย่อมจะทำให้เห็นผลการปฏิบัติและระดับของความสำเร็จของการที่แตกต่างกันออกไป ดังภาพที่ 2.4



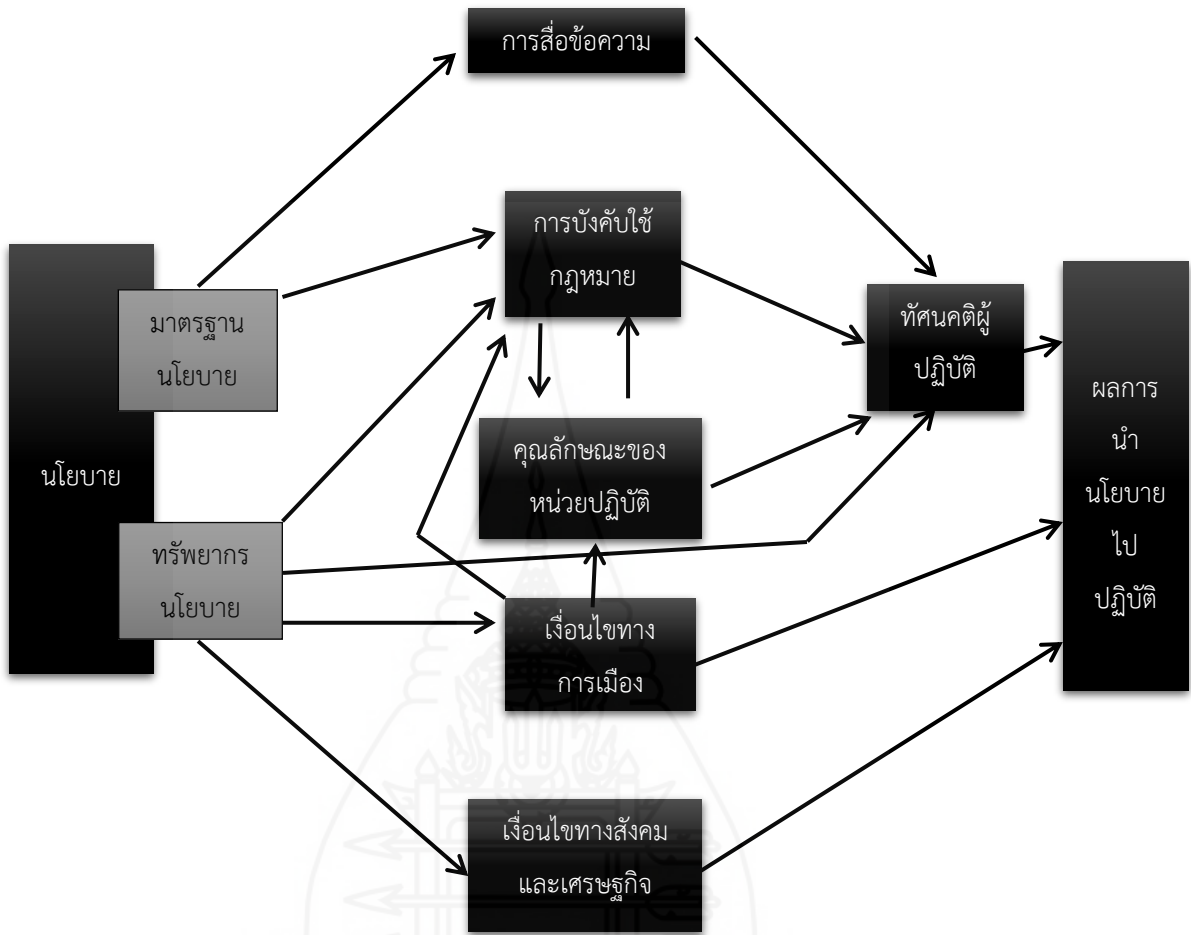
ภาพที่ 2.4 ทิศทางและผลของการนำนโยบายไปปฏิบัติในระดับมหภาคและในระดับจุลภาค  
ที่มา : อุทัย เลหาวิเชียร และวรเดช จันทรศร (2528, น. 99).

## 2.5 ตัวแบบการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ

สมบัติ ชำรงชัยวงศ์ (2543, น.446 – 474) อ่างในเสนห์ ชัยโต (2561, น.102 – 106) ได้ประมวลแนวคิดของนักวิชาการและนำเสนอตัวแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติ ไว้ 5 ตัวแบบดังนี้

1. ตัวแบบสหองค์การในการนำนโยบายไปปฏิบัติ (Intergovernmental Policy Implementation Model) โดยให้ความสำคัญต่อความสัมพันธ์ระหว่างองค์การของรัฐที่มีผลต่อการนำนโยบายปฏิบัติ การวิเคราะห์การนำนโยบายไปปฏิบัติไม่ได้ต้องการเห็นการวัดผลการปฏิบัติงานตามแผนงาน แต่เป้าหมายหลักต้องได้มาจากการอธิบายต่อเหตุการณ์และปัจจัยต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากนโยบายระดับชาติ และผลของนโยบายนั้นปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ ประกอบด้วย มาตรฐานและทรัพยากรนโยบาย การสื่อข้อความ การบังคับใช้กฎหมาย คุณลักษณะของหน่วยงานปฏิบัติ เงื่อนไขทางการเมือง และเงื่อนไขทางสังคมและเศรษฐกิจและทัศนคติของผู้ปฏิบัติ ดังภาพที่ 2.5

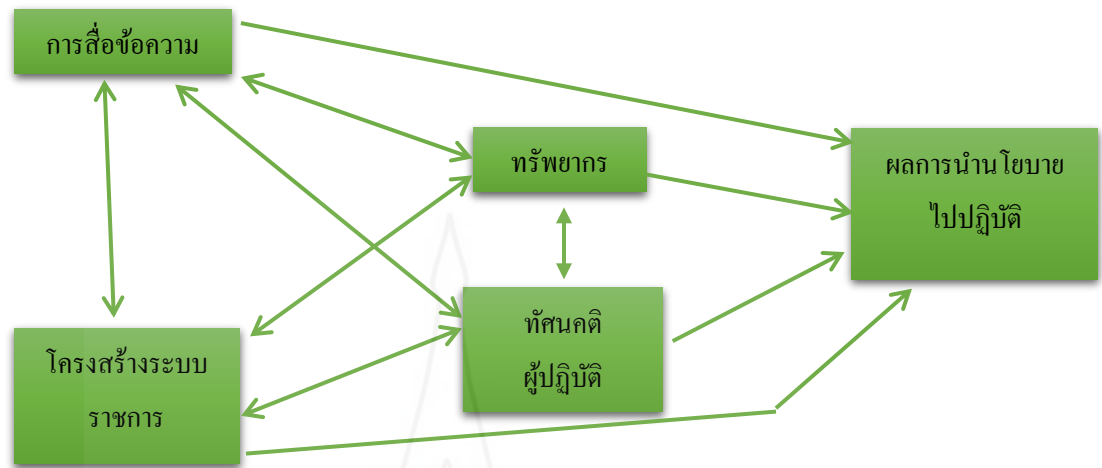




ภาพที่ 2.5 ตัวแบบสหองค์การในการนำนโยบายไปปฏิบัติ

ที่มา : เสน่ห์ จัยโต (2561, น.103)

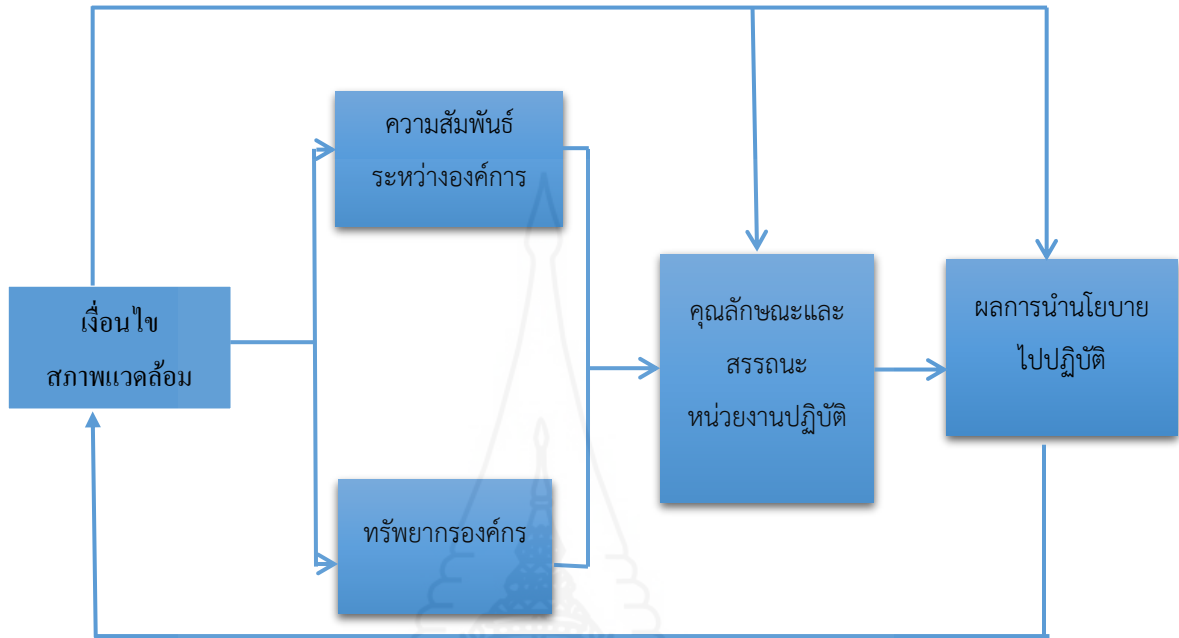
2. ตัวแบบปฏิสัมพันธ์ระหว่างปัจจัย (Interactions Between Factor Model) เป็นตัวแบบในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ โดยเริ่มจากการตั้งคำถามว่าอะไรคือเงื่อนไขเบื้องต้นสำหรับการนำนโยบายไปปฏิบัติ และอะไรคืออุปสรรคในเบื้องต้นต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ซึ่งมีปัจจัยสำคัญมี 4 ปัจจัย ได้แก่ การสื่อข้อความ ทรัพยากร ทัศนคติของผู้ปฏิบัติ และโครงสร้างของระบบราชการ ดังภาพที่ 2.6



ภาพที่ 2.6 ตัวแบบปฏิสัมพันธ์ระหว่างปัจจัย

ที่มา : เสน่ห์ จุ้ยโต (2561,น.104)

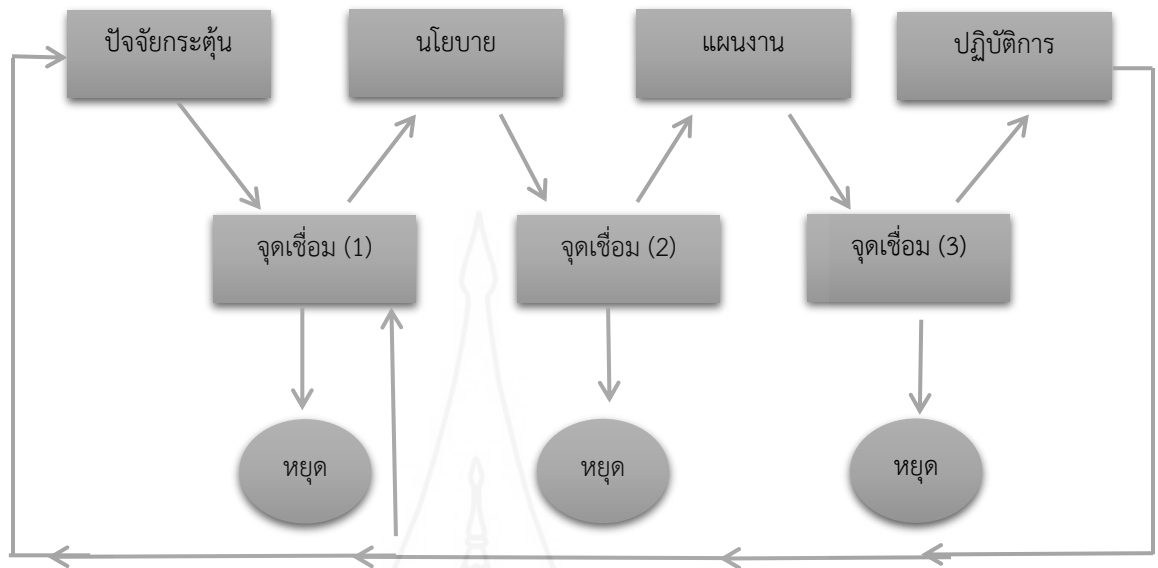
3. ตัวแบบกระจายอำนาจ (A Model of Decentralization Program Implementation Process) เป็นการให้ความสำคัญต่อการกระจายอำนาจ โดยมีสมมติฐานว่า ผลการปฏิบัติงานและผลกระทบจากการนำแผนงานไปปฏิบัติในระดับท้องถิ่น เป็นผลมาจากอิทธิพลของกลุ่มตัวแปร 4 กลุ่ม ได้แก่ เงื่อนไขสภาพแวดล้อม ความสัมพันธ์ระหว่างองค์กร ทรัพยากรองค์กร คุณลักษณะและสมรรถนะของหน่วยงานผู้ปฏิบัติ ดังภาพที่ 2.7



ภาพที่ 2.7 ตัวแบบกระจายอำนาจ

ที่มา : เสน่ห์ จุ้ยโต (2561, น. 105).

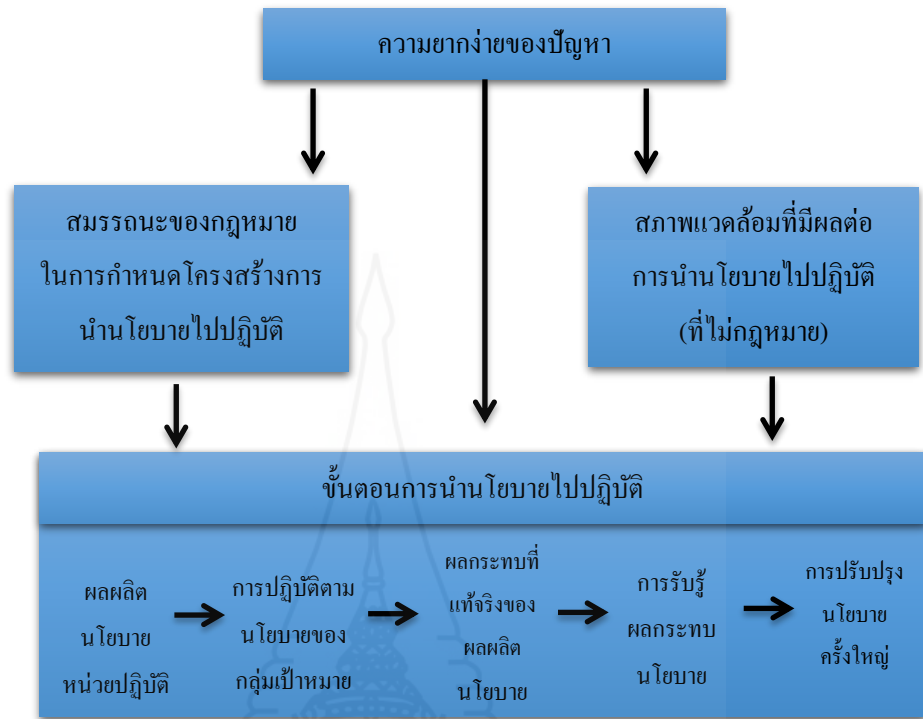
4. ตัวแบบกระบวนการ (The Policy – Program Implementation Process Model) เป็น การให้ความสำคัญต่อกระบวนการการนำนโยบายไปปฏิบัติเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของรูปความตั้งใจ ไปสู่กิจกรรม ซึ่งเป็นกระบวนการเชิงปฏิสัมพันธ์กันอย่างต่อเนื่อง กระบวนการนี้เริ่มต้นด้วยปัจจัย กระตุ้น (stimulus) การเคลื่อนไหวทางการเมืองเพื่อเป็นนโยบาย (policy) และต่อเนื่องด้วยการกำหนด รายละเอียดของแผนงาน (program) แล้วจึงนำไปปฏิบัติ (implementation) ดังภาพที่ 2.8



ภาพที่ 2.8 ตัวแบบกระบวนการ

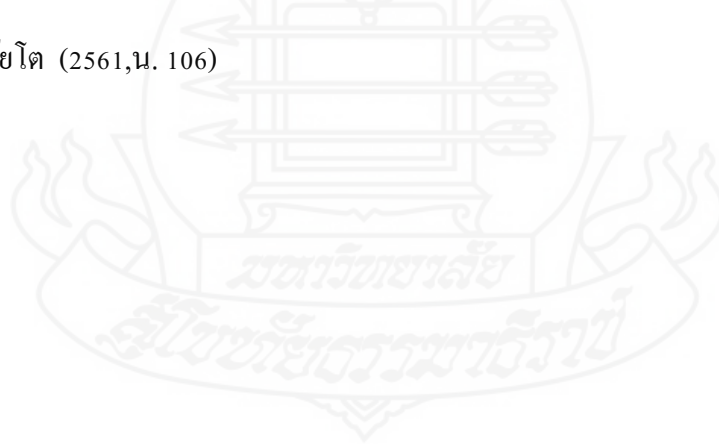
ที่มา : เสน่ห์ จุ้ยโต (2561, น. 105).

5. ตัวแบบทั่วไป (General Model of Implementation Process) ให้ความสำคัญต่อความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ และปัจจัยพื้นฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาการนำนโยบายไปปฏิบัติ ดังภาพที่ 2.9



ภาพที่ 2.9 ตัวแบบทั่วไป

ที่มา : เสน่ห์ จุ้ยโต (2561, น. 106)





### 3. ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ

การศึกษาการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติเป็นการศึกษากระบวนการและกลไกการดำเนินงานในการนำนโยบายไปปฏิบัติ การนำนโยบายไปปฏิบัติในบางเรื่องเป็นเรื่องที่ง่ายไม่ซับซ้อน เพราะมีกระบวนการในการดำเนินงานที่ไม่ยุ่งยากสามารถเข้าใจได้ง่าย จึงทำให้ผู้ปฏิบัติงานสามารถปฏิบัติงานจนบรรลุผลสำเร็จได้ แต่ในทางกลับกันการนำนโยบายไปปฏิบัติในบางเรื่องที่มีขั้นตอนการดำเนินงานที่ยุ่งยากและซับซ้อน ก็อาจจำเป็นต้องอาศัยปัจจัยในการนำนโยบายไปปฏิบัติเพื่อให้เกิดผลสำเร็จมากยิ่งขึ้น การศึกษาปัจจัยของการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ ซึ่งมีนักวิชาการทางด้านนโยบายและรัฐประศาสนศาสตร์ได้เสนอปัจจัยที่มีผลสำเร็จต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติไว้หลายท่าน สามารถ ยกตัวอย่างได้ดังนี้

มยุรี อนุมานราชชน (2554, น.212 – 219) ได้ศึกษาและรวบรวมแนวคิดของนักวิชาการ พร้อมทั้งได้นำเสนอว่าความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ จะต้องประกอบด้วยปัจจัยที่สำคัญ บางประการและปัจจัยเหล่านี้ควรเกิดขึ้นก่อนที่จะมีการนำนโยบายไปปฏิบัติ ได้แก่

1. สภาพแวดล้อมภายนอกของหน่วยงาน ที่เอื้ออำนวยต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ สภาพแวดล้อมของหน่วยงานที่ดีจะต้องเอื้ออำนวยต่อการนำนโยบายปฏิบัติที่เกิดขึ้น มักจะอยู่ในรูปสภาพแวดล้อมภายนอกตัวนโยบาย เช่น ภัยแล้ง น้ำท่วม การเกิดโรคระบาดของพืช หรืออุปสรรคทางการเมือง กล่าวคือ แนวทางมาตรการที่จำเป็นต้องใช้ในการนำนโยบายไปปฏิบัติไม่เป็นที่ยอมรับและถูกคัดค้านจากพรรคการเมือง สภาพแรงงานทหารและผู้นำนโยบายปฏิบัติไม่สามารถดำเนินการอะไรได้ นอกจากนี้ให้ข้อมูลแก่ผู้กำหนดนโยบายได้รับทราบปัญหาเพื่อนำไปสู่การปรับปรุงเปลี่ยนแปลงนโยบายนั้น

2. เวลาและทรัพยากรที่เพียงพอ สำหรับดำเนินการตามแนวทางแผนงาน โครงการ เงื่อนไขด้านเวลา และทรัพยากร นับเป็นข้อจำกัดภายนอกตัวนี้ที่ทำให้เห็นนโยบายที่มีความเป็นไปได้ในทางกายภาพ และทางด้านการเมือง อาจจะไม่สัมฤทธิ์ผลตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ เนื่องจากทัศนคติของผู้ที่เกี่ยวข้องคาดหวังจากนโยบายมากเกินไป ในระยะเวลาอันสั้น เหตุผลอีกประการหนึ่งก็คือข้อจำกัดด้านงบประมาณอาจทำให้แนวทางแผนงาน โครงการต้องเผชิญกับปัญหาด้านทรัพยากรไม่เพียงพอ จึงต้องคำนึงถึงว่าประมาณ ไม่ใช่กลุ่มเดียวกันกับทรัพยากร กระบวนการเปลี่ยนแปลงงบประมาณเป็นทรัพยากรอาจเกิดความล่าช้า ความกลัวที่จะต้องกินงบประมาณที่ไม่ได้ดำเนินการในตอนสิ้นปีงบประมาณ ทำให้หน่วยงานภาครัฐใช้งบประมาณอย่างนั้น จึงทำให้บางครั้งการจัดสรรงบประมาณไปแผนงานโครงการที่ไม่เกิดประโยชน์

3. การวางแผนการก่อนที่ต้องใช้ในแต่ละขั้นตอนของกระบวนการการนำนโยบายปฏิบัติ จะต้องมีการผสมผสานทรัพยากรการไม่มีงบประมาณในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งก่อให้เกิดความเสียหายที่ร้ายแรงน้อยกว่าการไม่มีทรัพยากรที่ต้องใช้งบประมาณอาจจะไม่สามารถแปรเปลี่ยนเป็นทรัพยากรที่ต้องการได้ เช่น ที่ดิน วัสดุอุปกรณ์หรือแรงงาน ในการดำเนินงานตามแผนงาน โครงการ ผู้บริหารโครงการและผู้กร่างโครงการจะต้องใช้เทคนิคโครงข่ายในการวางแผนและการควบคุมคนและสินค้าคงคลัง เทคนิคเหล่านี้ ช่วยแก้ไขปัญหการมีทรัพยากรมากเกินไปและการจัดสรรทรัพยากรให้เหมาะสมขณะดำเนินงานโครงการ

4. นโยบายที่มีพื้นฐานอยู่บนทฤษฎีหลักสาเหตุและผลลัพธ์ที่เชื่อถือได้ ในบางครั้งที่นโยบายจะประสบความสำเร็จ เนื่องจากผู้กำหนดคนนโยบายไม่เข้าใจปัญหาที่รัฐบาลต้องการแก้ไขอย่างเพียงพอ ว่าอะไรเป็นสาเหตุอะไรเป็นทางแก้ของปัญหา อะไรเป็นโอกาส หรืออะไรเป็นอาการของปัญหา กล่าวคือ นโยบายคือสมมติฐานเกี่ยวกับเงื่อนไขที่ต้องเกิดขึ้นต่อสิ่งที่คาดหวัง แนวคิดเกี่ยวกับหลักเหตุผลของผู้กำหนดคนนโยบาย ก็คือ ถ้ากิจกรรม X เกิดขึ้น ณ เวลา  $t_1$  แล้วผลลัพธ์  $y$  จะเป็นผลตามมา ณ เวลา  $t_2$  ทุกนโยบายจะเป็นไปตามทฤษฎี/หลักสาเหตุและผลลัพธ์ตามความเข้าใจของผู้กำหนดนโยบาย แต่ความเข้าใจเรานี้มักไม่ได้กล่าวไว้ขณะนำนโยบายไปปฏิบัติ ถ้านโยบายล้มเหลวอาจจะเพราะทฤษฎีหลักการเหตุผลที่เป็นพื้นฐานของนโยบายที่ไม่ถูกต้องมากกว่าจะเป็นเพราะการดำเนินงานตามนโยบายไม่ดี

5. ความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุและผลลัพธ์ เป็นความสัมพันธ์ทางตรงโดยไม่มี ความสัมพันธ์อื่นใดมาแทรกซ้อน ทฤษฎีซึ่งเป็นพื้นฐานของนโยบาย มีความสลับซับซ้อนเกินกว่าที่จะกล่าวง่ายๆ ว่ายิ่งหลายฝ่ายเข้ามาเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน ในเชิงเหตุและผลมากเพียงใดความสัมพันธ์จะยิ่งสลับซับซ้อนเป็นไปได้ที่ฝ่ายต่าง ๆ จะไม่เข้าใจนโยบายนั้นอย่างถ่องแท้ ทำให้การนำนโยบายปฏิบัติไม่ดีเท่าที่ควรหรือมีแนวโน้มที่จะล้มเหลว ดังเช่น กรณีโครงการในประเทศสหรัฐอเมริกา ในปีคริสต์ศักราช 1960 หรือในกรณีประเทศไทย ในปีพ.ศ. 2544 รัฐบาลนำนโยบายปฏิรูประบบราชการมาปฏิบัติ ได้แก่ มาตรการการเปลี่ยนบทบาทหน้าที่ของรัฐ โครงสร้างอำนาจในระดับต่าง ๆ โครงสร้างและรูปแบบองค์การ ระบบบริหารและวิธีปฏิบัติงานระบบบริหารงานบุคคล ระเบียบกฎหมาย วัฒนธรรมและค่านิยม ผลลัพธ์ที่คาดหวังซึ่งน่าจะเกิด ใน ปีพ.ศ. 2544 ก็คือ ระบบราชการมีสมรรถนะสูงในการเป็นกลไกการบริหารและการจัดการประเทศให้สามารถแข่งขันได้ในระดับโลก ระบบราชการจะประกอบด้วย เจ้าหน้าที่ที่มีความสามารถ มีความซื่อสัตย์และมีจิตใจที่ตอบสนองความต้องการของประชาชนวัฒนธรรม ค่านิยมใหม่ ในวงราชการ ได้แก่ ความตรงไปตรงมา ความโปร่งใส การทำงาน

เป็นทีม การทำงานเพื่อประชาชนและประพตติดีประพตติชอบ ระบบราชการแบบนี้อาศัยความสัมพันธ์แบบสาเหตุและผลลัพธ์ที่เป็นพื้นฐานของนโยบาย

6. ความสัมพันธ์แบบพึ่งพาและระหว่างหน่วยงานอยู่ในระดับต่ำ โดยทั่วไปการนำนโยบายปฏิบัติ จะสัมพันธ์ผลระดับสูงต้องอาศัยหน่วยงานเดียวกันเท่านั้นที่รับผิดชอบในการนำนโยบายไปปฏิบัติและว่าการนำนโยบายไปปฏิบัติที่ประสบความสำเร็จไม่ต้องพึ่งพาหน่วยงานอื่น ถ้ามีหน่วยงานอื่นเข้ามาเกี่ยวข้องความสำคัญดังกล่าว จะต้องพึ่งพาในระดับต่ำ และความสัมพันธ์นั้นไม่ต้องให้ความสำคัญนัก การนำนโยบายไปปฏิบัติมีความยุ่งยากซับซ้อน เพราะต้องทำให้ผู้เกี่ยวข้องจำนวนมากเห็นพ้องต้องกันและยอมรับในตัวเรียบร้อยแล้วปัจจัยที่ทำให้ผลลัพธ์ที่คาดหวังเกิดขึ้นได้ยาก

7. ความเข้าใจและความเห็นพ้องต้องกันในวัตถุประสงค์ ความเข้าใจความเห็นพ้องต้องกันในวัตถุประสงค์อย่างสมบูรณ์เป็นสิ่งจำเป็นตลอดระยะเวลาที่มีการนำให้มาปฏิบัติวัตถุประสงค์นั้นควรเป็นที่เข้าใจและเห็นพ้องต้องกันในองค์การรวมถึงการสอดคล้องกันและสนับสนุนซึ่งกันและกัน เพื่อนำวัตถุประสงค์มาเป็นแนวทางในการกำหนดทิศทางและครอบคลุมโครงการวัตถุประสงค์ที่เป็นทางการไม่เป็นที่เข้าใจ เพราะกระทรวง กรม สำนักงานใหญ่ หรือหน่วยงานแม่ไม่คอยให้การติดต่อสื่อสารจากล่างขึ้นบน วัตถุประสงค์ดังกล่าวอาจทำให้กระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติมีความยุ่งยากและทำให้นโยบายนั้นไม่ประสบความสำเร็จ

8. การจัดกิจกรรมตามลำดับอย่างเหมาะสม เพื่อให้วัตถุประสงค์ของนโยบายบรรลุผลสัมฤทธิ์ที่ดีจะต้องกำหนดกิจกรรมต่าง ๆ ที่ให้ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติต้องดำเนินงานกำหนดรายละเอียดและลำดับของกิจกรรมทั้งหมดโดยระบุกิจกรรมที่ต้องดำเนินการ ผูกกับความสัมพันธ์ของกิจกรรมต่าง ๆ และจัดวางลำดับของกิจกรรมอย่างเป็นเหตุเป็นผล หลังจากนั้นก็ต้องจัดการเพื่อให้เกิดความแน่ใจว่ากิจกรรมต่าง ๆ ได้ดำเนินการอย่างถูกต้องตรงตามเวลาและถ้าไม่ดำเนินการไม่ถูกต้องก็ต้องได้รับการแก้ไขให้เหมาะสม

9. การติดต่อสื่อสารและประสานงาน การติดต่อสื่อสารและประสานงานอย่างเต็มที่ระหว่างฝ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารโครงการเป็นสิ่งจำเป็น การนำนโยบายปฏิบัติอย่างเต็มรูปแบบจะเกิดขึ้นได้ต้องมีระบบการจัดการที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันไม่มีความขัดแย้งภายในองค์การ ทั้งนี้เพราะโดยทั่วไปหน่วยงานและแผนกต่าง ๆ กลุ่มผู้เชี่ยวชาญและกลุ่มผู้ตรวจงานภายในองค์การ มักมีค่านิยมวัตถุประสงค์และผลประโยชน์ของตนเองที่ต้องการปกป้อง

10. ผู้มีอำนาจในการนำนโยบายต้องได้รับการยอมรับอย่างแท้จริง การยอมรับอย่างแท้จริงหรือการยอมรับโดยสิ้นเชิง หมายถึง การไม่ต่อต้านคำสั่งใด ๆ เพื่อให้สามารถเข้ามาจากการควบคุมการต่อต้านนั้นได้ทันที เงื่อนไขที่ทำให้การนำนโยบายไปปฏิบัติต้องมีอำนาจบารมีในการทำให้บุคคลอื่น ทั้งภายในและภายนอกองค์กรยอมรับตนเองเพื่อให้ผู้มีอำนาจนั้นจะได้รับความเห็นชอบและสามารถประสานงานนโยบายแผนงาน โครงการซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นต่อความสำเร็จของนโยบายแผนงาน และโครงการอีกด้วย

Van Han Horn, Carl E and Van meter (1975, P. 445 – 488) ได้แสดงความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ปัจจัยเหล่านี้ได้แก่

### 1. วัตถุประสงค์ของนโยบาย

วัตถุประสงค์ของนโยบายที่จะต้องมีความชัดเจน สามารถวัดได้และมีความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติ การวัดได้และปฏิบัติได้ถือเป็นมาตรฐานที่สำคัญ สำหรับวัดความสำเร็จหรือความล้มเหลวของนโยบายได้ถ้าวัตถุประสงค์ของนโยบายกำหนดไว้ไม่ชัดเจนย่อมเป็นปัญหาและอุปสรรคในการนำนโยบายปฏิบัติ เช่น นโยบายเผยแพร่ประชาธิปไตย เป็นนโยบายที่วัดค่าได้ยาก เพราะไม่รู้ว่าจะใช้อะไรเป็นเครื่องวัดค่าว่าประชาชนรู้และเข้าใจเกี่ยวกับหลักประชาธิปไตยมากน้อยเพียงใด ที่ผ่านมามีผู้กำหนดเครื่องวัดประชาธิปไตยโดยใช้เปอร์เซ็นต์ของผู้ไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้ง ถ้ามีคนไปใช้สิทธิมากแสดงว่ามีความรู้เกี่ยวกับเรื่องประชาธิปไตยซึ่งการพิจารณาเพียงเปอร์เซ็นต์ของผู้ไปใช้สิทธิเลือกตั้งนั้นอาจทำให้การวิเคราะห์หรือการประเมินผลคลาดเคลื่อนได้เพราะประชาชนบางแห่งไปใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะสาเหตุของใจอื่นที่มีใช้การมีจิตสำนึกในเรื่องประชาธิปไตยอย่างแท้จริงแต่เป็นการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง โดยอามิสสินจ้าง ดังนั้นเราจะต้องพิจารณาว่าควรใช้อะไรเป็นเครื่องวัดค่าถึงจะบ่งบอกความสำเร็จของนโยบายหรือความล้มเหลวของนโยบายได้ ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าปัจจัยแรกของความล้มเหลวในการดำเนินนโยบายไปปฏิบัติ เพราะผู้ปฏิบัติไม่ทราบแน่ชัดว่าวัตถุประสงค์ของนโยบายคืออะไรเพราะการที่มีวัตถุประสงค์อย่างกว้างๆ บางครั้งผู้ปฏิบัติต้องตีความวัตถุประสงค์เองแต่ถ้าหากกำหนดวัตถุประสงค์ไม่ชัดเจนหรือมีรายละเอียดมากเกินไปก็อาจจะทำให้ผูกมัดและไม่ยืดหยุ่นในการปฏิบัติเท่าที่ควร

### 2. งบประมาณและแรงจูงใจอื่น ๆ

งบประมาณและแรงจูงใจอื่น ๆ ที่กล่าวถึงในที่นี้คือ

#### 2.1 ความสำคัญของงบประมาณ

งบประมาณมีความสำคัญ ดังนี้คือ งบประมาณเป็นเครื่องชี้วัดขีดความสามารถขององค์กรที่สำคัญประการหนึ่งและงบประมาณช่วยให้การนำนโยบายไปปฏิบัติบรรลุผลสำเร็จดังนั้น คำกล่าวที่ว่าเครื่องยนต์ทำงานได้ต้องมีน้ำมันหล่อลื่นนั้นใครก็ตีการนำนโยบายไปปฏิบัติถ้าจะให้บรรลุผลสำเร็จก็ต้องมีงบประมาณสนับสนุนอย่างเพียงพอ

## 2.2 ความสำคัญของแรงจูงใจ

แรงจูงใจ หมายถึง สิ่งจูงใจหรือสิ่งกระตุ้นให้บุคคลหรือผู้ปฏิบัติงาน มีพฤติกรรมตอบสนองต่อความต้องการขององค์กรและของตนเองให้บรรลุผลสำเร็จ ซึ่งสิ่งจูงใจแบบเป็นสิ่งที่จูงใจภายนอก อันได้แก่ สิ่งของรางวัลค่าตอบแทน การเลื่อนขั้นเงินเดือน กรณีพิเศษ การเลื่อนตำแหน่ง การให้โบนัส การให้ศึกษาดูงานกรณีพิเศษ เป็นต้น ส่วนสิ่งจูงใจภายใน หมายถึง การยอมรับการยกย่องชื่นชม การให้กำลังใจ การให้เกียรติยศชื่อเสียง เป็นต้น ส่วนการจูงใจในทางลบ ในแง่ของการปฏิบัติงานที่เกิดความล้มเหลว เช่น การลดขั้นเงินเดือน การระงับการขึ้นเงินเดือน การโยกย้ายให้ลูกค้าตรงตำแหน่งที่มีความสำคัญน้อยกว่า เป็นต้น ซึ่งนักวิชาการเชื่อว่าการให้สิ่งจูงใจอย่างเพียงพอ จะทำให้ผู้ปฏิบัติงานนำนโยบายไปปฏิบัติได้อย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะสิ่งจูงใจเชิงบวก เพราะทำให้ผู้ปฏิบัติเกิดขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานอย่างเต็มที่ สอดคล้องกับ (บุญทัน ดอกไธสง. 2539, น.245) ที่อธิบายความสำคัญของแรงจูงใจ ดังนี้

2.2.1 ช่วยจูงใจให้ผู้ปฏิบัติงานทำงานด้วยความเต็มใจและเป็นความสามารถภายใต้เงื่อนไขการให้แรงจูงใจที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภคงานในระดับต่าง ๆ

2.2.2 สอดคล้องกับทฤษฎีการจูงใจของสำนักพฤติกรรมจากที่เน้นการจูงใจในการทำงานโดยเชื่อว่าองค์กรที่มีการใช้แรงจูงใจจะมีประสิทธิภาพในการทำงานสูงกว่าหน่วยงานที่ยึดถือกฎระเบียบมากเกินไป

2.2.3 นำไปสู่การพัฒนาองค์กรที่นำนโยบายไปปฏิบัติพร้อมทั้งส่งผลสะท้อนกลับไปยังผู้รับบริการในเชิงบวกด้วย

## 3. การมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติและผู้รับบริการ

ผู้ปฏิบัติ หมายถึง ผู้ปฏิบัติตามนโยบาย หรือผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ ส่วนผู้รับบริการ หมายถึง ผู้ที่ได้รับผลประโยชน์ การบริหารที่ยึดหลักการแบบมีส่วนร่วมนั้นอาจเรียกได้ว่าเป็นการบริหารงานแบบประชาธิปไตย (อุทัย เลหาวิเชียร : 2544, น. 152) ซึ่งสอดคล้องกับหลักจิตวิทยาองค์กร คือ การสร้างความรู้สึกรู้สึกว่ามีความสำคัญและมีการมีส่วนร่วมในการเป็นเจ้าของซึ่งกันส่วนร่วมนั้น อาจมีหลายระดับการให้ผู้ปฏิบัติและผู้รับบริการมีส่วนร่วมในระดับใด นั้นขึ้นอยู่กับลักษณะงานและ

ขีดความสามารถของผู้ปฏิบัติและผู้รับบริการด้วย จากผลการวิจัยพบว่า องค์กรที่เปิดโอกาสให้ผู้ปฏิบัติงานมีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรฐานและมีความรู้สึกเต็มใจในการทำงานจะทำให้ประสิทธิผลในการนำนโยบายไปปฏิบัติได้ดีขึ้น เช่น มีส่วนร่วมในการกำหนดวัตถุประสงค์ขององค์กรเพื่อดำเนินกิจกรรมร่วมติดตามและการควบคุมตลอดจนการร่วมให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายนั้นย่อมทำให้การนำนโยบายไปปฏิบัติบรรลุวัตถุประสงค์ได้ง่ายขึ้น

#### 4. การติดต่อสื่อสารระหว่างหน่วยงาน

การติดต่อสื่อสาร (Communication) คือ การแลกเปลี่ยนข้อเท็จจริง ความคิด ความรู้สึกต่าง ๆ ระหว่างบุคคลตั้งแต่สองฝ่ายขึ้นไป โดยการใช้คำพูด อักษร สัญลักษณ์ต่าง ๆ หรือข่าวสาร สำหรับความสำคัญของการติดต่อสื่อสารนั้น ช่วยให้การจัดงานต่าง ๆ และการรับข่าวสารเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ช่วยเสริมสร้างความเข้าใจระหว่างกันหรือระหว่างองค์กรเป็นไปอย่างดีในรูปแบบของการติดต่อสื่อสาร (ถวัลย์รัฐ วรเทพวุฒิพงษ์ : 2541, น. 91- 93) แบ่งออกเป็น

4.1 การติดต่อสื่อสารแบบเป็นทางการ (Formal Communication) เป็นระบบที่ข้าราชการการส่วนใหญ่รู้จักระบบนี้ประกอบด้วย การตอบจดหมายแบบทางการ การส่งหนังสือ การส่งจากเบื้องบนสู่เบื้องล่าง

4.2 การติดต่อสื่อสารแบบไม่เป็นทางการ (Non-formal Communication) เป็นการติดต่อสื่อสารระหว่างสมาชิกเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร โดยเน้นความชอบและความเชื่อถือในกลุ่มสมาชิกจึงทำให้ข้อมูลข่าวสารเผยแพร่อย่างรวดเร็ว ซึ่งบางครั้งข้อมูลก็อาจมีการคาดเคลื่อนได้เนื่องจากระบบของการติดต่อสื่อสารที่มีหลายรูปแบบ

4.3 การติดต่อสื่อสารแบบทางเดียว (One-way Communication) เช่น การสั่งจากผู้บังคับบัญชาลงมายังหน่วยงานระดับล่าง ด้วยระบบเอกสาร ระบบสื่อสารมวลชน จากวิทยุโทรทัศน์ ซึ่งผู้ฟังไม่มีโอกาสซักถาม

4.4 การติดต่อสื่อสารแบบสองทาง (Two-way Communication) คือ การติดต่อสื่อสารที่มีการตอบโต้และมีผลสะท้อนกลับระหว่างผู้ส่งสารกับผู้รับสาร กล่าวโดยสรุป การติดต่อสื่อสารที่ชัดเจน ไม่คลุมเครือและเปิดโอกาสให้มีการติดต่อสื่อสารแบบสองทางและมีเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารที่ทันสมัยในการปฏิบัติงาน อาทิ โทรศัพท์ อินเทอร์เน็ต ย่อมจะเอื้ออำนวยต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติให้บรรลุผลสำเร็จได้โดยง่ายเพราะจะทำให้เกิดความเข้าใจอันดีระหว่างผู้ปฏิบัติกับผู้บริหารและประชาชนหรือผู้รับบริการที่เกี่ยวข้องกับนโยบายนั้น ในทางตรงกันข้ามถ้าระบบการ

ติดต่อบริการไม่คล่องตัวเครื่องมือสื่อสารไม่ทันสมัยหน่วยงานที่นำไปวางปฏิบัติย่อมปฏิบัติงานได้อย่างล่าช้าให้บริการประชาชนไม่เป็นที่พึงพอใจนโยบายนั้นอาจไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร

#### 5. คุณลักษณะของหน่วยงานที่ปฏิบัติ

คุณลักษณะของหน่วยงานในการนำนโยบายไปปฏิบัติให้บรรลุผลสำเร็จมีเครื่องชี้วัดได้ดังนี้

- 5.1 มีบุคลากรผู้ปฏิบัติงานเพียงพอและมีคุณภาพ
- 5.2 มีสายการบังคับบัญชาที่ชัดเจนและรู้ว่าใครมีหน้าที่อะไรต้องทำอะไรอยู่ในระดับใด
- 5.3 มีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างสมาชิกภายในองค์กรที่ดี
- 5.4 ความกระตือรือร้นของหน่วยงานผู้ปฏิบัติงาน
- 5.5 ระดับการติดต่อบริการแบบเปิดของหน่วยงานผู้ปฏิบัติงาน
- 5.6 ความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานผู้ปฏิบัติงานกับองค์กรที่กำหนดนโยบาย

#### 6. สถานะทางเศรษฐกิจสังคมและการเมือง

ในการนำนโยบายปฏิบัติต้องคำนึงถึงปัจจัยด้านสถานะทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง ในขณะนั้นด้วย อาทิ ถ้าสถานะทางเศรษฐกิจและการเงินของประเทศอยู่ในขณะนั้น เพื่ออำนวยความสะดวกการนำนโยบายไปปฏิบัติ ก็ย่อมทำให้หน่วยงานปฏิบัติมีงบประมาณเพียงพอในการดำเนินนโยบาย การเลือกปฏิบัติก็จะสำเร็จได้โดยง่าย แต่ถ้าหากสถานะทางเศรษฐกิจตกต่ำเกิดปัญหาเงินเฟ้ออย่างรุนแรง ราคาน้ำมันแพง สินค้ามีราคาสูงหรือสินค้าบางอย่างขาดตลาด งบประมาณแผ่นดินถูกตัดทอนก็มีผลกระทบต่อการทำงานตามโครงการ หรือสถานการณ์ทางการเมืองไทยขาดเสถียรภาพในการเปลี่ยนแปลงรัฐบาลบ่อยการเมืองเป็นระบบอุปถัมภ์มีการแสวงหาผลประโยชน์ทางการเมืองสูง อาจทำให้เกิดปัญหาการทุจริตในการดำเนินโครงการต่าง ๆ และส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของโครงการ ซึ่งถ้าโครงการไม่บรรลุผลสำเร็จ ก็ย่อมส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของแผนงานและนโยบายนั้นด้วย

#### 7. การสนับสนุนของหน่วยงานปฏิบัติ

หน่วยงานปฏิบัติ คือ ระบบราชการ ถือว่าเป็นหน่วยงานที่มีความสำคัญ ในการนำนโยบายปฏิบัติ ซึ่งประกอบด้วย หน่วยปฏิบัติระดับสูง อันได้แก่ กระทรวง ทบวง กรม หน่วยงานปฏิบัติในระดับกลาง ได้แก่ หน่วยงานระดับภูมิภาค และหน่วยงานปฏิบัติ ได้แก่ หน่วยงานที่ปฏิบัติงานในพื้นที่ หรือในระดับท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องหรือมีความใกล้ชิดกับประชาชนและเป็นผู้รับบริการโดยตรง ถ้าทิศทางของการสนับสนุนเป็นลักษณะการยอมรับและเต็มใจปฏิบัติตามการนำนโยบายปฏิบัติ

ก็ย่อมสำเร็จได้ง่าย แต่ถ้าการสนับสนุนของหน่วยงานอยู่ในระดับปานกลางหรืออยู่ในระดับต่ำ ก็ย่อมเป็นเครื่องชี้ให้เห็นว่าการนำนโยบายไปปฏิบัตินั้นก็อาจจะสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ยาก หรือบางครั้งยินยอมรับนโยบายไปปฏิบัติ แต่ขาดความรับผิดชอบ ขาดจิตสำนึก ความรอบคอบ ละเลยต่อหน้าที่ ประพฤติกมิชอบ หรือตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของกลุ่มต่าง ๆ ก็ย่อมส่งผลทำให้ การนำนโยบายปฏิบัติไม่บรรลุผลสำเร็จหรือล้มเหลวได้ ทั้งนี้ผู้ที่เกี่ยวข้องต้องตระหนักถึงผลกระทบที่มี ต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติที่มีอยู่หลายประการในที่นี้ ขอเสนอเพียงบางประการ (อุทัย เลหาวิเชียร : 2544, น.343 – 350) คือ

1. ปัจจัยเกี่ยวกับระบบการติดต่อสื่อสารนั้นคือผู้นำนโยบายไปปฏิบัติจะต้องมีความรู้และความเข้าใจว่าทำอะไรบ้างตามสั่งงานต้องสั่งให้ตรงจุด และต้องมีความชัดเจนถูกต้องและมีความสอดคล้องกัน โดยเฉพาะในเรื่องหนึ่งที่มีหลายคำสั่งงานจึงจะเดินไปด้วยดี แต่ถ้าหากคำสั่งให้ผู้ปฏิบัติงานก็จะอาจจะทำให้การปฏิบัติงานสำเร็จก็ได้

2. ทรัพยากรและอำนาจในการจัดสรรทรัพยากร อันได้แก่ อดtrakำลัง ความรู้ความสามารถของบุคลากร งบประมาณ ข้อมูลข่าวสาร รวมถึงสิ่งจูงใจต่าง ๆ เช่น การเลื่อนขั้น การเลื่อนขั้นเงินเดือนเป็นกรณีพิเศษการเลื่อนตำแหน่ง ตลอดจนมาตรการในการลงโทษในกรณีที่ปฏิบัติตามนโยบายล้มเหลว แต่มาตรการเหล่านั้นต้องประกาศให้ผู้ปฏิบัติงานทราบล่วงหน้าก่อน

3. ลักษณะของหน่วยงานที่ทำให้ระวังจะต้องไม่มีการเมืองในระบบราชการจะต้องพิจารณาว่ามีการแข่งขันหรือไม่หากมีระบบการเมืองเข้าไปแทรกในการปฏิบัติงานจึงทำให้ผู้ปฏิบัติงานขาดสำนึกในการบริการสาธารณะที่ดี แต่มุ่งประโยชน์ของฝ่ายการเมืองหรือความก้าวหน้าในหน้าที่การงานของตนเองแล้ว การนำนโยบายปฏิบัตินั้นก็สำเร็จ แต่ประโยชน์ที่ได้อาจจะไม่ใช่ตกอยู่ที่ประชาชนอย่างแท้จริง เพราะหน่วยงานที่นำนโยบายต้องทำงานเอาใจฝ่ายการเงินอย่างเดียวจนไม่คำนึงถึงประชาชนส่วนรวม

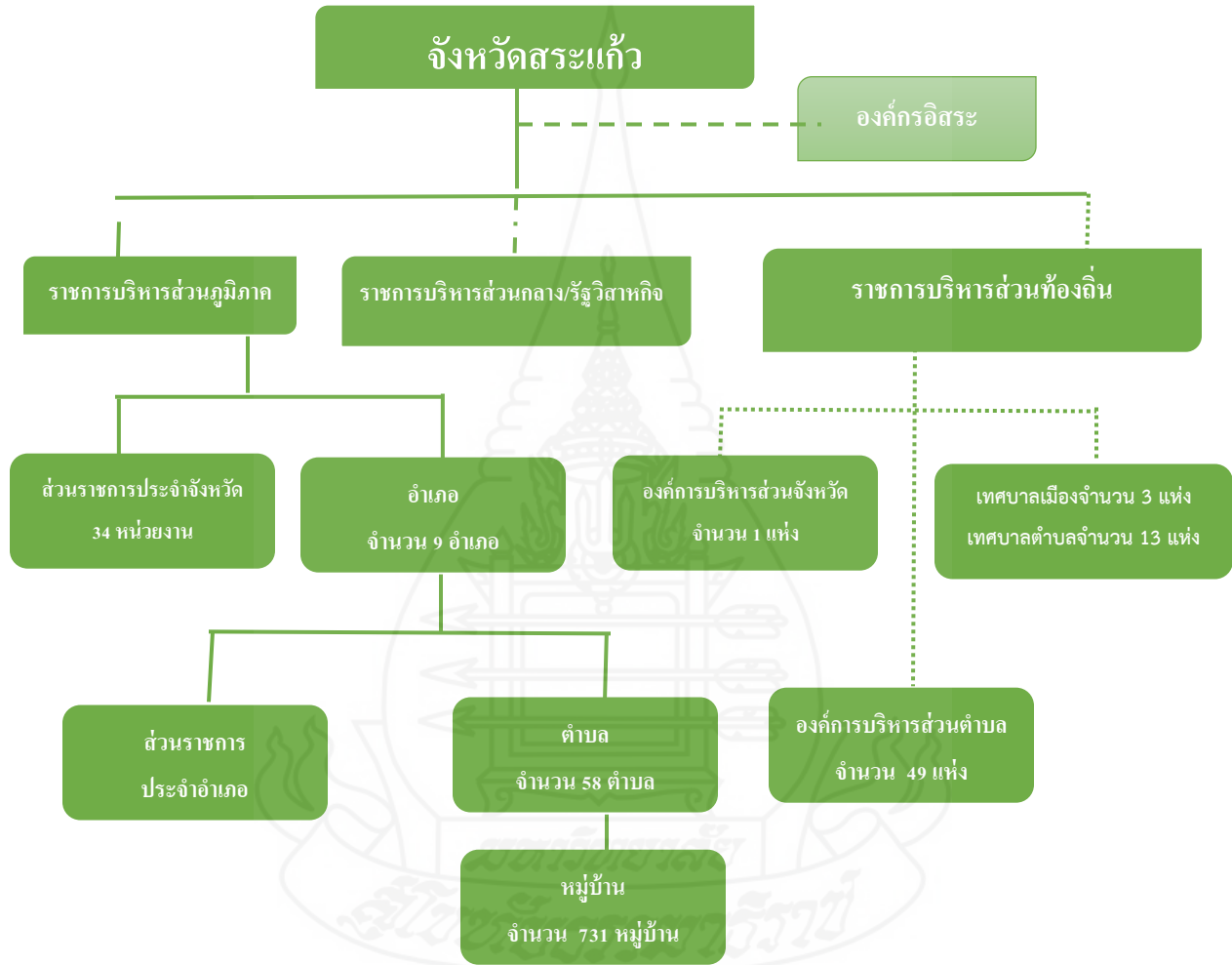
4. มาตรฐานของระเบียบวิธีการที่ใช้ในการปฏิบัติงาน เช่น ระเบียบที่ว่าด้วยงานพัสดุ การจัดซื้อ จัดจ้าง ระเบียบงานสารบรรณ เป็นต้น ซึ่งมาตรฐานของระเบียบเหล่านี้ บางครั้งอาจเป็นประโยชน์ในการทำงานที่มีลักษณะเป็นงานประจำแต่ไม่เอื้ออำนวยต่อการทำงานในลักษณะใหม่

5. การติดตามผลถือเป็นปัจจัยสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งเพราะจะทำให้ทราบว่า การปฏิบัติงานตามแผนหรือไม่มีปัญหาและอุปสรรคอย่างไร ควรหามาตรการในการแก้ไขและปรับปรุงวิธีการนำนโยบายปฏิบัติให้ได้ผลดียิ่งขึ้นหรืออย่างไร หากหน่วยงานที่นำนโยบายไปอาจมีการติดตามประเมินผลนโยบายแผนงาน โครงการที่เป็นระบบย่อมทำให้การปฏิบัติงานมีโอกาสประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้จากปัจจัยที่กล่าวมานั้น



#### 4. บริบทของจังหวัดสระแก้วและสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

##### 4.1 โครงสร้างการบริหารงานของจังหวัดสระแก้ว



**\*\*หมายเหตุ\*\***

- บริหารราชการ
- - - ควบคุมดูแลการบริหารราชการ
- ..... กำกับดูแลการปฏิบัติราชการ
- - - ประสานงานและร่วมมือ

ภาพที่ 2.10 โครงสร้างการบริหารงานของจังหวัดสระแก้ว

ที่มา : จังหวัดสระแก้ว

## 4.2 ข้อมูลทั่วไปจังหวัดสระแก้ว



ภาพที่ 2.11 แผนที่จังหวัดสระแก้ว

ที่มา : จังหวัดสระแก้ว

### 4.2.1 สภาพทั่วไปของจังหวัดสระแก้ว และที่ตั้งและอาณาเขต

จังหวัดสระแก้ว ตั้งอยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานคร ประมาณ 204 กิโลเมตร มีเนื้อที่ประมาณ 7,195.924 ตารางกิโลเมตร หรือ ประมาณ 4,497,453 ไร่ มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง ดังนี้

- ทิศเหนือ ติดต่อกับ อำเภอบึงนาราง จังหวัดนครราชสีมา และอำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์
- ทิศใต้ติดต่อกับ อำเภอสอยดาว จังหวัดจันทบุรี
- ทิศตะวันออก ติดต่อกับ ราชอาณาจักรกัมพูชา
- ทิศตะวันตก ติดต่อกับ อำเภอบึงนารางบุรีอำเภอนาดินจังหวัดปราจีนบุรีและอำเภอ สนาบชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

#### 4.2.2 ลักษณะภูมิประเทศ

มีลักษณะเป็นที่ราบสูงถึงลักษณะภูเขาสูงชัน ด้านทิศเหนือมีลักษณะเป็นเนินสูงไปจนถึงภูเขาทิศใต้ มีลักษณะเป็นลูกเนิน ที่ดอน และบางส่วนเป็นที่ราบ โดยมีเขาที่เป็นสันปันน้ำในอำเภอวัฒนานคร ทำให้ปริมาณน้ำ ที่เกิดบริเวณด้านทิศตะวันออกจะไหลลงสู่ทะเลสาบเขมร ในราชอาณาจักรกัมพูชา ส่วนปริมาณน้ำที่เกิดบริเวณด้านทิศตะวันตกจะไหลลงในเขตอำเภอเมืองสระแก้ว และไหลลงสู่แม่น้ำปราจีนบุรี

#### 4.2.3 ลักษณะภูมิอากาศ

จังหวัดสระแก้ว มีสภาพภูมิอากาศเป็นแบบฝนเมืองร้อน มีสภาพอากาศที่แห้งแล้งและชุ่มชื้นสลับกันอย่างชัดเจนในฤดูมรสุมตะวันตกเฉียงใต้จะมีอากาศชุ่มชื้นและฝนตกตลอดฤดู แต่ในฤดูมรสุมตะวันตกเฉียงเหนือหรือฤดูหนาวจะมีอากาศแห้งแล้ง โดยแบ่งสภาพภูมิอากาศออกเป็น ๓ ฤดูกาล ได้แก่ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ - เดือนเมษายน ฤดูฝน ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม - เดือนตุลาคม ฤดูหนาว ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน - เดือนมกราคม

#### 4.2.4 เขตการปกครอง

จังหวัดสระแก้ว แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 9 อำเภอ 59 ตำบล 731 หมู่บ้าน 1 องค์การบริหารส่วนจังหวัด 16 เทศบาล (3 เทศบาลเมือง 13 เทศบาลตำบล) 49 องค์การบริหารส่วนตำบล และ 208,813 ครัวเรือน

#### 4.2.5 อำนาจหน้าที่ของจังหวัดสระแก้ว

- 1) บริหารราชการตามกฎหมายและระเบียบแบบแผนของทางราชการ
- 2) บริหารราชการตามที่คณะรัฐมนตรี กระทรวง ทบวง กรม มอบหมาย หรือตามที่นายกรัฐมนตรีสั่งการในฐานะหัวหน้ารัฐบาล
- 3) บริหารราชการตามคำแนะนำและคำสั่งชี้แจงของผู้ตรวจราชการกระทรวง ในเมื่อไม่ขัดต่อกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งของกระทรวง ทบวง กรม มติของคณะรัฐมนตรี หรือการสั่งการของนายกรัฐมนตรี
- 4) กำกับดูแลการปฏิบัติราชการ อันมิใช่ราชการส่วนภูมิภาคของข้าราชการ ซึ่งประจำอยู่ในจังหวัดนั้น ยกเว้นข้าราชการทหาร ข้าราชการฝ่ายตุลาการ ข้าราชการฝ่ายอัยการ ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ข้าราชการในสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน และข้าราชการครูให้ปฏิบัติราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับหรือคำสั่งของกระทรวง ทบวง กรม หรือมติของคณะรัฐมนตรี หรือการสั่งการของนายกรัฐมนตรีหรือยับยั้งการกระทำใดๆ ของข้าราชการ

ในจังหวัดที่ขัดต่อกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งของกระทรวง ทบวง กรม มติของคณะรัฐมนตรี หรือการสั่งการของนายกรัฐมนตรีไว้ชั่วคราว แล้วรายงานกระทรวง ทบวง กรมที่เกี่ยวข้อง

5) ประสานงานและร่วมมือกับข้าราชการทหาร ข้าราชการทหาร ข้าราชการ ฝ่ายตุลาการ ข้าราชการฝ่ายอัยการ ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ข้าราชการในสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน และข้าราชการครู ผู้ตรวจราชการ และหัวหน้าส่วนราชการในระดับเขตหรือภาคในการพัฒนา จังหวัด หรือป้องกันภัยพิบัติสาธารณะ

6) เสนอบประมาณต่อกระทรวงที่เกี่ยวข้องตาม โครงการหรือแผนพัฒนา จังหวัด และรายงานให้กระทรวงมหาดไทยทราบ

7) ควบคุมดูแลการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นในจังหวัดตามกฎหมาย

8) กำกับการปฏิบัติหน้าที่ ของพนักงานองค์การของรัฐบาล หรือรัฐวิสาหกิจ ในการนี้ให้มีอำนาจทำรายงานหรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานขององค์การของรัฐบาล หรือรัฐวิสาหกิจต่อรัฐมนตรีเจ้าสังกัด องค์การของรัฐบาลหรือรัฐวิสาหกิจ

9) บรรจุ แต่งตั้ง ให้บำเหน็จ และลงโทษข้าราชการส่วนภูมิภาคในจังหวัดตามกฎหมาย และตามที่ปลัดกระทรวง ปลัดทบวงหรืออธิบดีมอบหมาย

#### 4.3 สถานการณ์ทั่วไปของการแพร่ของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

การระบาดทั่วของไวรัสโคโรนา (COVID-19; โควิด-19) ดำเนินอยู่ในประเทศไทย ตั้งแต่วันที่ 13 มกราคม พ.ศ. 2563 โดยเป็นประเทศที่มีผู้ป่วยยืนยันรายแรกนอกประเทศจีน การคัดกรองผู้เดินทางเข้าประเทศพบผู้ป่วยประปรายตลอดเดือนมกราคม ซึ่งเป็นผู้ที่เดินทางมาจากหรือเป็นผู้พำนักอยู่ในประเทศจีนแทบทั้งสิ้น การแพร่เชื้อท้องถิ่นที่มีรายงานรายแรกมีการยืนยัน เมื่อวันที่ 31 มกราคม 2563 จำนวนผู้ป่วยยังมีน้อยตลอดเดือนกุมภาพันธ์ โดยมีผู้ป่วยยืนยัน 40 ราย เมื่อสิ้นเดือน แต่จำนวนผู้ป่วยเพิ่มขึ้นมากในกลางเดือนมีนาคม ซึ่งมีการระบุสาเหตุจากกลุ่มการแพร่เชื้อหลายกลุ่ม ซึ่งกลุ่มใหญ่สุดเกิดที่ การชกมวยไทย ณ สนามมวยเวทีลุมพินี เมื่อวันที่ 6 มีนาคม 2563 ผู้ป่วยยืนยันแล้วเพิ่มเกิน 100 คนต่อวัน ในอีก 1 สัปดาห์ต่อมาการตอบสนองของรัฐบาลต่อการระบาดเริ่มจากการคัดกรองและการติดตามการสัมผัส มีการคัดกรองโควิดตามท่าอากาศยานนานาชาติ ตลอดจนถึงโรงพยาบาลสำหรับผู้ป่วยที่มีประวัติเดินทางหรือสัมผัส มีการสอบสวน โรคกรณีที่เกิดกลุ่มการระบาด กระทรวงศึกษาธิการเน้นการเฝ้าระวังตนเอง การรักษาความสะอาดโดยเฉพาะการล้างมือ และการเลี่ยงฝูงชน (หรือใส่หน้ากากอนามัยแทน) แม้บุคคลที่เดินทางมาจากประเทศเสี่ยงสูงจะได้รับคำแนะนำให้กักตนเอง แต่ยังไม่มีการสั่งจำกัดการ

เดินทางจนวันที่ 5 มีนาคม 2563 และวันที่ 19 มีนาคม 2563 มีประกาศเพิ่มเติมให้ต้องมีเอกสารการแพทย์รับรองการเดินทางระหว่างประเทศ และคนต่างด้าวต้องมีประกันสุขภาพ

([https://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%A3%E0%B8%B0%E0%B8%9A%E0%B8%B2%E0%B8%94%E0%B8%97%E0%B8%B1%E0%B9%88%E0%B8%A7%E0%B8%82%E0%B8%AD%E0%B8%87%E0%B9%84%E0%B8%A7%E0%B8%A3%E0%B8%B1%E0%B8%AA%E0%B9%82%E0%B8%84%E0%B9%82%E0%B8%A3%E0%B8%99%E0%B8%B2%E0%B9%83%E0%B8%99%E0%B8%9B%E0%B8%A3%E0%B8%B0%E0%B9%80%E0%B8%97%E0%B8%A8%E0%B9%84%E0%B8%97%E0%B8%A2\\_%E0%B8%9E.%E0%B8%A8.\\_2563](https://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%A3%E0%B8%B0%E0%B8%9A%E0%B8%B2%E0%B8%94%E0%B8%97%E0%B8%B1%E0%B9%88%E0%B8%A7%E0%B8%82%E0%B8%AD%E0%B8%87%E0%B9%84%E0%B8%A7%E0%B8%A3%E0%B8%B1%E0%B8%AA%E0%B9%82%E0%B8%84%E0%B9%82%E0%B8%A3%E0%B8%99%E0%B8%B2%E0%B9%83%E0%B8%99%E0%B8%9B%E0%B8%A3%E0%B8%B0%E0%B9%80%E0%B8%97%E0%B8%A8%E0%B9%84%E0%B8%97%E0%B8%A2_%E0%B8%9E.%E0%B8%A8._2563) : สืบค้นข้อมูลเมื่อวันที่ 24 สิงหาคม 2563)

จนกระทั่งกระทรวงสาธารณสุขออกประกาศในวันที่ 1 มีนาคม 2563 ว่า โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา หรือ โควิด 19 เป็นโรคติดต่ออันตรายภายใต้พระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. 2558 นายกรัฐมนตรีประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในทุกพื้นที่ของประเทศไทยเมื่อวันที่ 20 มีนาคม 2563 ตามพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ.2548 โดยบังคับใช้สถานการณ์ฉุกเฉินตั้งแต่วันประกาศจนถึงวันที่ 30 เมษายน 2563 และมีความจำเป็นต้องขยายระยะเวลาออกมจนถึงปัจจุบัน

จากรายงานสถานการณ์โควิด 19 จากศูนย์ควบคุมสถานการณ์โควิด 19 (CCSA) กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข เมื่อวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2564 ประเทศไทยมีผู้ป่วยที่ยืนยันแล้ว 24,786 ราย มีผู้เสียชีวิต 82 ราย ผู้ป่วยที่รักษาตัวหายแล้ว จำนวน 23,563 ราย และมีผู้ป่วยที่กำลังรับการรักษาในโรงพยาบาล 1,141 ราย จนถึงปัจจุบัน ผู้ป่วยยืนยันกลุ่มเดินทางมาจากต่างประเทศและกักกันในพื้นที่ที่รัฐกำหนด จำนวน 2,650 ราย รายใหม่ จำนวน 5 ราย และผู้ป่วยเข้าเกณฑ์เฝ้าระวัง จำนวน 1,066,715 ราย รายใหม่ จำนวน 6,637 ราย (ข้อมูลของกรมควบคุมโรค ณ วันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2564) (<https://ddc.moph.go.th/viralpneumonia/index.php> : สืบค้นเมื่อวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2564)

#### 4.4 มาตรการของรัฐบาลในการป้องกันและแก้ไขการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

##### 4.4.1 มาตรการด้านสาธารณสุข

ภายใต้พระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. 2558 ประเทศไทยได้เริ่มใช้มาตรการด้านสาธารณสุขเพื่อควบคุมการแพร่กระจายของโควิด 19 อาทิเช่น มาตรการจำกัดการเดินทางระหว่างประเทศ และมาตรการคัดกรองในทุกด่านตรวจลงตราเข้าประเทศ รวมถึงแนวทางปฏิบัติกักกันโรค

สำหรับนักเดินทางที่เข้าประเทศจากประเทศที่กำหนดให้เป็นเขตติดโรคติดต่ออันตรายและคนไทยทุกคนที่มีไข้สูงและมีความเสี่ยงสูงที่จะได้รับเชื้อโควิด 19 ควรเข้ารับการตรวจคัดกรองในโรงพยาบาลและ/หรือเฝ้าระวังตัวเอง นอกจากนี้ กระทรวงสาธารณสุขได้ออกประกาศแนวทางเวชปฏิบัติการวินิจฉัย ดูแลรักษา และป้องกันการติดเชื้อในโรงพยาบาล สำหรับแพทย์และบุคลากรสาธารณสุขต่อโรคติดเชื้อโควิด 19 ประเทศไทยมีสถานกักกันโรค 766 แห่งทั่วประเทศ สามารถรองรับได้ถึง 21,302 คน กรมควบคุมโรคติดต่อ กระทรวงสาธารณสุขเป็นหน่วยงานหลักรับผิดชอบมาตรการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

นอกจากนี้ มีมาตรการค้นหาผู้ป่วยเชิงรุก โดยการระบุเกณฑ์ผู้ป่วยภายใต้การสอบสวน (Patient under Investigation – PUI) โดยเน้นกลุ่มต้องสงสัยและกลุ่มเสี่ยงติดโรคโควิด 19 เช่น ผู้ที่ติดต่อกับคนที่เดินทางกลับจากประเทศเพื่อนบ้าน จากรายงาน ณ วันที่ 14 พฤษภาคม 2563 มีผู้ป่วยที่เข้าเกณฑ์สอบสวนมากกว่า 110,000 คน

นอกจากนี้ ประเทศไทยยังเข้าร่วมโครงการ “Solidarity Trial” ขององค์การอนามัยโลก ซึ่งเป็นโครงการวิจัยทางการแพทย์ที่หลายประเทศร่วมกันคิดค้นยารักษาโรคโควิด 19 และการใช้เทคโนโลยีกลายเป็นองค์ประกอบสำคัญหนึ่งของแนวทางการจัดการการระบาดของโรคไวรัสโคโรนาของประเทศไทย ทั้งเทคโนโลยีที่เกิดขึ้นใหม่อย่างแซทบอท (เช่น Covid19Bot, สบายดีบอท, DGA Chatbot เป็นต้น) และแพลตฟอร์มที่ขับเคลื่อนด้วยข้อมูล (เช่น เว็บไซต์งานสถานการณ์ COVID-19, แผนที่ข่าว COVID-19, Workpoint News ฯลฯ) เป็นเครื่องมือสำคัญที่พัฒนาขึ้นโดยผู้เชี่ยวชาญอาสาสมัครหลายภาคส่วน เพื่อแจ้งให้สาธารณชนทราบข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนผู้ติดเชื้อสะสม สถานที่เสี่ยงสูงต่อการติดเชื้อ ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ของตำแหน่งร้านขายยาและโรงพยาบาลและเบอร์ติดต่อที่จำเป็น นอกจากนี้ ยังมีแอปพลิเคชันมือถือจำนวนมากที่พัฒนาให้มีฟังก์ชันติดตามการติดต่อของโรคไปจนถึงการประเมินระยะทางไปยังจุดบริการโควิด 19 ที่ใกล้เคียงที่สุด เช่น หมอชนะ, Away Covid-19, Card2U, and Goo Care เป็นต้น

#### 4.4.2 มาตรการด้านกฎหมาย

ก่อนการประกาศใช้สถานการณ์ฉุกเฉินทั่วประเทศ รัฐบาลไทยได้ริเริ่มมาตรการเร่งด่วน 14 ข้อเพื่อรับมือกับการระบาดของโควิด 19 และภายหลังจากประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินแล้ว มีการบังคับใช้กฎหมาย ประกาศและกฎกระทรวงต่าง ๆ เพื่อควบคุมสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด 19 ในประเทศไทย ภายใต้อำนาจกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ.2548 ในช่วงเดือนแรก มาตรการหลักจากส่วนกลาง คือกำหนดเวลาออกนอกเคหะสถานหรือช่วงเวลา

เคอร์ฟิวทั่วประเทศ จำกัดกิจกรรมกลุ่ม เช่น ปิดโรงเรียนและชะลอวันหยุดปีใหม่ไทย/วันสงกรานต์ สถานที่ขนาดใหญ่ที่มีความเสี่ยงสูงเพราะจะมีคนจำนวนมากมารวมตัวกัน เช่นห้างสรรพสินค้า สนามกีฬา และสถานบันเทิงต่าง ๆ ได้รับคำสั่งให้ปิดทำการชั่วคราว การปิดพื้นที่ (Lockdown measure) ถือเป็นมาตรการที่ผู้ว่าราชการของแต่ละจังหวัดจะประกาศปิดพื้นที่ห้ามเข้า-ออกตามดุลยพินิจของเจ้าหน้าที่

#### 4.5 ผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

##### 4.5.1 ผลกระทบต่อเศรษฐกิจและมาตรการเยียวยา

การแพร่ระบาดของโควิด 19 ส่งผลกระทบต่อสถานการณ์เศรษฐกิจทั่วโลก รวมทั้งประเทศไทยต้องหยุดชะงัก แม้ภาครัฐจะมีการเปิดตัวแพคเกจทางเศรษฐกิจ ซึ่งคาดว่าจะมีออกมาเพิ่มขึ้นเพื่อบรรเทาผลกระทบต่อเศรษฐกิจ แต่เศรษฐกิจโดยรวมของประเทศไทยก็ได้รับความเสียหายอย่างมาก สร้างผลกระทบอย่างรุนแรงต่อภาคอุตสาหกรรมหลัก ๆ เช่น การท่องเที่ยว สายการบิน รวมถึงกิจการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) หนึ่งในมาตรการทางเศรษฐกิจอนุมัติให้กระทรวงการคลังและธนาคารแห่งประเทศไทยใช้วงเงินกว่า 1.9 ล้านล้านบาทในการให้สินเชื่อเพื่อดูแลและเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากโควิด 19 ทั้งทางเศรษฐกิจและสังคม ชุดมาตรการดูแลและเยียวยา ได้แก่ สินเชื่อดอกเบี้ยต่ำ มาตรการพักชำระหนี้และขยายเวลาชำระภาษีพิเศษสำหรับผู้ประกอบการและ SMEs เงินช่วยเหลือ 5,000 บาทเป็นเวลา 3 เดือน สำหรับแรงงานนอกระบบ ลูกจ้างแรงงานชั่วคราว หรืออาชีพอิสระ และเงินกองทุนประกันสังคมสำหรับผู้เยียวยาแรงงานที่อยู่ในระบบประกันสังคม เป็นต้น

##### 4.5.2 ผลกระทบต่อสังคมและมาตรการเยียวยา

เช่นเดียวกับประเทศอื่น ๆ การระบาดของโควิด 19 ส่งผลกระทบต่อรายได้ของประชาชนและทำให้หลายคนต้องตกงาน การเว้นระยะห่างทางสังคม (Social distancing) และการอยู่บ้าน (Staying at home) เป็นหลักสำคัญสองประการของมาตรการภาครัฐเพื่อควบคุมการแพร่ระบาดของโควิด 19 ซึ่งนับเป็นความท้าทายที่สำคัญสำหรับประชากรกลุ่มเสี่ยง ได้แก่ แรงงานอพยพ แรงงานผู้สูงอายุ คนพิการ เป็นต้น ที่ต้องประสบกับความยากลำบากในการใช้ชีวิตก่อนการแพร่ระบาดของโควิด 19 นอกจากนี้ ถึงแม้ว่ากรมราชทัณฑ์ได้ดำเนินมาตรการบางอย่างเพื่อป้องกันการแพร่กระจายของโควิด 19 ในเรือนจำและลดความวิตกกังวลของผู้ต้องขังและญาติแล้วก็ตาม แต่ก็ยังพบข้อกังวลในสภาพความเป็นอยู่ที่แออัดในเรือนจำ และความหนาแน่นของจำนวนผู้ต้องขังในเรือนจำที่เกินกว่าความจุถึง 3 เท่า กระทรวงการคลังได้ให้ความสำคัญกับมาตรการระยะสั้นเป็นอันดับแรก โดยอนุมัติเงิน

ช่วยเหลือสำหรับคนพิการและผู้ด้อยโอกาส มาตรการที่สำคัญเพิ่มเติม คือ การสร้างระบบความคุ้มครองทางสังคมที่เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ในการช่วยเหลือประชาชนในระยะกลางและระยะยาว ได้แก่ การให้สวัสดิการขั้นต่ำเป็นหลักประกันสำหรับประชากรกลุ่มเสี่ยง การสร้างกลไกการส่งมอบสวัสดิการที่มีประสิทธิภาพ และการเสริมโปรแกรมความคุ้มครองทางสังคมด้วยนโยบายแรงงานที่ปรับให้เหมาะสมกับความต้องการของเศรษฐกิจฐานความรู้ได้ เป็นต้น นายกรัฐมนตรีได้ส่งจดหมายถึงเสรีรัฐ 20 คนในประเทศไทย เพื่อระดมความคิดริเริ่มในการสนับสนุนให้ประชาชนสามารถดำรงชีวิตได้ทั้งระหว่างและภายหลังการระบาดของโควิด 19

#### 4.5.3 ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

เป็นที่น่ายินดี เมื่อได้เห็นผลกระทบเชิงบวกบางประการจากมาตรการป้องกันการระบาดของโควิด 19 เช่นมลภาวะทางอากาศในเมืองใหญ่อย่างกรุงเทพฯ ลดลง ได้เห็นสัตว์ป่าหายากในเขตอุทยานแห่งชาติ และสภาพปะการังในทะเลใต้พื้นฟูอย่างเต็มที่ อย่างไรก็ตาม ขยะพลาสติกในครัวเรือนเพิ่มขึ้นอย่างมากจากปริมาณแพคเกจใส่อาหารที่จัดส่งให้ที่บ้านเพิ่มขึ้น เช่นเดียวกับขยะติดเชื้อที่เพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งหน้ากากอนามัยที่มีปริมาณการใช้งานถึง 1.5-2 ล้านชิ้นต่อวัน

แม้จะมีไฟป่าเกิดขึ้นบ่อยครั้งในฤดูแล้งในภาคเหนือของประเทศไทย ไฟป่าในช่วงที่มีมาตรการปิดพื้นที่นั้นกลายเป็นเรื่องเลวร้ายยิ่งกว่า เพราะจำนวนเจ้าหน้าที่และทรัพยากรมีอยู่อย่างจำกัดในการจัดการไฟป่า ชุมชนท้องถิ่นและกลุ่มชาติพันธุ์บนที่ราบสูงมักจะโดนตำหนิว่าเป็นต้นเหตุของไฟป่าในขณะที่แบกภาระควบคุมป้องกันไฟป่าจึงไม่สามารถเข้าป่าในเวลากลางคืนเพื่อช่วยควบคุมไฟป่าและยังสร้างฝืนป่าให้สมบูรณ์ขึ้นได้เนื่องจากมาตรการปิดพื้นที่ (<https://thailand.opendevlopmentmekong.net/th/topics/pandemics-covid-19/> : สืบค้นเมื่อวันที่ 24 สิงหาคม 2563)

#### 4.6 สถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในจังหวัดสระแก้ว

จังหวัดสระแก้วได้ติดตามสถานการณ์ที่ปรากฏข่าวตามสื่อมวลชนถึงสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ว่ามีการระบาดที่เมืองอู่ฮั่น มณฑลหูเป่ย์ สาธารณรัฐประชาชนจีน โดยขณะนี้พบผู้ป่วยในอีกหลายเมืองของสาธารณรัฐประชาชนจีน รวมถึงต่างประเทศ เช่น ประเทศไทย ประเทศญี่ปุ่น ประเทศสหรัฐอเมริกา และประเทศเกาหลีใต้ เป็นต้น และจากข้อมูลของกระทรวงสาธารณสุขพบว่าการตรวจพบผู้เดินทางจากเมืองอู่ฮั่นมายังประเทศไทยติดเชื้อไวรัสดังกล่าว เพื่อให้การเตรียมความพร้อมการป้องกันกรณีการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงให้จังหวัดสระแก้วดำเนินการ ดังนี้



1. ติดตามสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะจังหวัดที่มีท่าอากาศยาน และมีความเสี่ยงจากการเดินทางระหว่างประเทศ พร้อมทั้งใช้กลไกของระบบบัญชาการเหตุการณ์ตามพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. 2550 และแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2548 ในการกำหนดภารกิจ พื้นที่ตลอดจนหน่วยงานรับผิดชอบการป้องกันและแก้ไขปัญหาอย่างเป็นรูปธรรม

2. ดำเนินการตามมาตรการและแนวทางที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด ในการป้องกัน กรณีการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 พร้อมทั้งจัดทำแผนเผชิญเหตุกรณีการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ที่มีความสอดคล้องตามมาตรการดังกล่าว อาทิ ด้านการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยง การคัดกรองผู้โดยสาร และการกักกันโรค ด้านการเตรียมความพร้อมบุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุข ด้านการเตรียมความพร้อมยา เวชภัณฑ์วัสดุอุปกรณ์ป้องกันโรค ด้านการประสานหน่วยงาน การสื่อสารความเกี่ยวข้องกับประชาชน เป็นต้น

3. ให้เร่งสร้างการรับรู้ของประชาชนถึงสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 โดยสื่อสารข้อเท็จจริง และแก้ไขกรณีข่าวลือต่าง ๆ ให้รวดเร็ว และถูกต้อง เพื่อลดความตื่นตระหนกของประชาชน โดยให้ใช้กลไกของฝ่ายปกครอง กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ร่วมกับบุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุข อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ตลอดจนประชาชนจิตอาสา สื่อสารให้ประชาชนรับรู้และเข้าใจถึงสถานการณ์และแนวทางการปฏิบัติตนให้เกิดความปลอดภัย

4. หากมีการตรวจพบผู้ป่วยโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในพื้นที่ของจังหวัดให้รายงานสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสระแก้วทราบภายในเวลา 16.00 น. เป็นประจำทุกวันทางโทรศัพท์หมายเลข 037 425141-4 โทรสารหมายเลข 037 425141-4 ต่อ 100 และไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ rabadsakaeo@gmail.com

จังหวัดสระแก้ว พบผู้ป่วยติดเชื้อ SARS CoV-2 หรือป่วยเป็นโรค COVID-19 จำนวน 10 ราย และพบผู้ป่วยเข้าเกณฑ์สอบสวนโรค (PUI) จำนวน 11,641 ราย ราชตรวจไม่พบเชื้อมาแล้ว 235 วัน แต่ยังคงต้องเฝ้าระวังอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากเป็นจังหวัดชายแดน ที่มีชาวต่างชาติเข้าออกเป็นจำนวนมาก (ข้อมูล ณ วันที่ 23 พ.ย.63)

จังหวัดสระแก้ว เตรียมพร้อมมาตรการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในจังหวัดสระแก้ว หากมีการตรวจพบผู้ป่วยโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในจังหวัดสระแก้ว จะยกระดับเป็นศูนย์บัญชาการเหตุการณ์จังหวัด โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดสระแก้ว เป็นผู้บัญชาการ

พร้อมสั่งการกองอำนาจการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ระดับอำเภอและระดับท้องถิ่น ตลอดจนหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบเตรียมการรับสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ดังนี้

**สถานการณ์ที่ 1 ยังไม่พบผู้ป่วยโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 ในจังหวัด**

เตรียมความพร้อมในการเฝ้าระวัง และการตอบสนองต่อโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เต็มรูปแบบ ให้สามารถตรวจจับการระบาดตั้งแต่แรกเริ่ม (Early detection) มาตรการ โดยรวม

1. เตรียมความพร้อมด้านการเฝ้าระวัง การตรวจคัดกรอง การตรวจจับการระบาด การสอบสวนโรค การวินิจฉัย การตรวจทางห้องปฏิบัติการ ยาและเวชภัณฑ์อุปกรณ์ป้องกันร่างกายส่วนบุคคล และการดูแลรักษาพยาบาลผู้ป่วย รวมถึงการดูแลผู้เดินทางผ่านช่องทางเข้าออกตามแนวชายแดน

2. สื่อสารข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนเรื่องการระบาดและมาตรการป้องกันโรค

3. เตรียมความพร้อมเพื่อให้บริการพื้นฐานที่จำเป็น ในสถานพยาบาล โรงเรียน สถานที่สาธารณะ เช่น สถานีขนส่งด่านตรวจคนเข้าเมืองศาสนสถาน เป็นต้น

ตารางที่ 2.3 มาตรการการดำเนินงาน กรณียังไม่พบผู้ป่วยโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

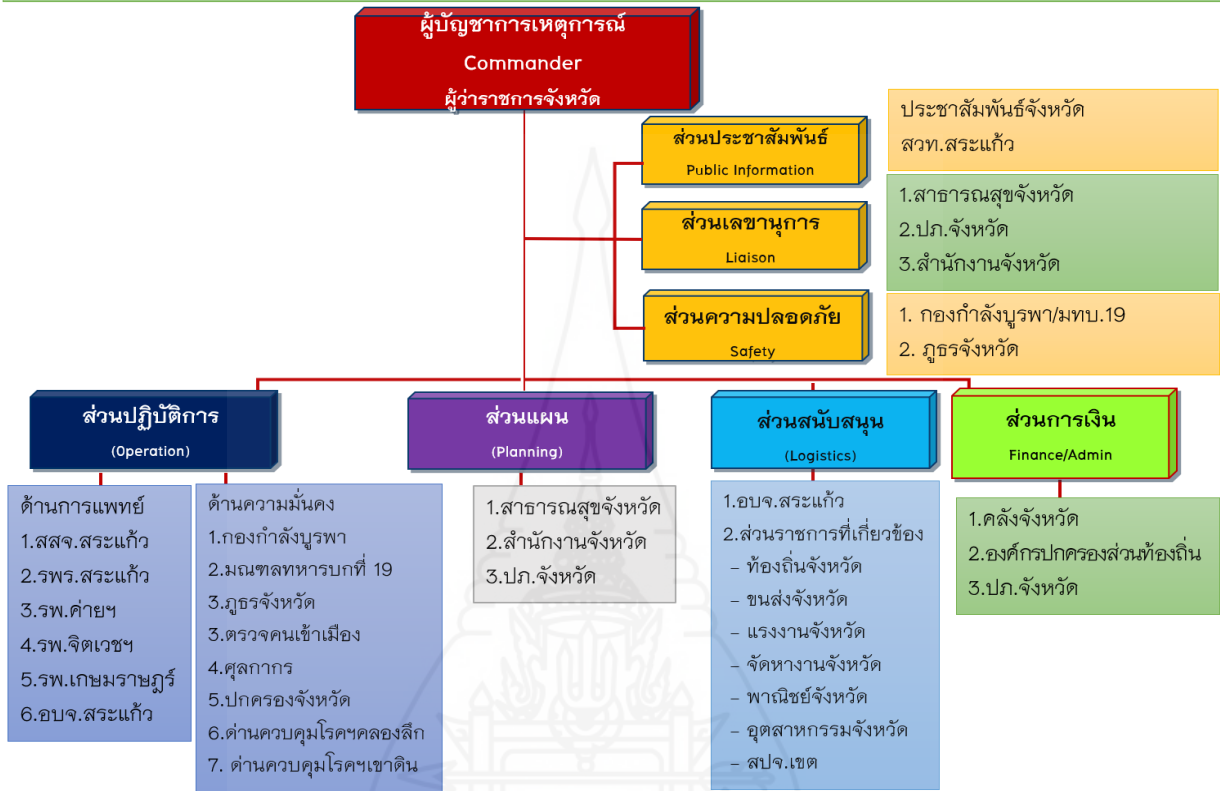
สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด	หน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
<b>การเฝ้าระวังป้องกันโรค</b>	<b>ทุกหน่วยงาน</b>
1. ติดตามและประเมินสถานการณ์อย่างใกล้ชิด	1. ดำเนินการเฝ้าระวังควบคุมโรคตามแนวทาง
2. เตรียมความพร้อมด้านการเฝ้าระวัง การตรวจคัดกรองการตรวจจับการระบาด การสอบสวนโรค การวินิจฉัย การตรวจทางห้องปฏิบัติการ ยาและเวชภัณฑ์อุปกรณ์ป้องกันร่างกายส่วนบุคคลและการดูแลรักษาพยาบาลผู้ป่วย	ของกระทรวงสาธารณสุข
<b>การรักษาพยาบาล</b>	2. จัดเตรียมแผนตอบโต้ภาวะฉุกเฉิน และแผนประกอบกิจการ
1. เตรียมความพร้อมในการวินิจฉัย ดูแล รักษาผู้ป่วย ให้กับบุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุข	3. ฝึกซ้อมแผนรองรับกรณีการเกิดโรคระบาด
	เชิงบูรณาการตลอดจนสนับสนุนการฝึกซ้อมแผนเตรียมการระบาดของโรค
	4. เตรียมการบริหารจัดการ กรณีแยกตัวเพื่อเฝ้าสังเกตอาการ (Quarantine)

## ตารางที่ 2.3 (ต่อ)

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด	หน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
<p>รวมทั้งองค์ความรู้เรื่องโรค และแนวทางการป้องกัน</p> <p>การติดเชื้อในโรงพยาบาล</p> <p>2. จัดเตรียมเวชภัณฑ์อุปกรณ์ป้องกันร่างกายส่วนบุคคลสำรองกรณีเกิดการระบาดของโรค</p> <p><b>การควบคุมโรค</b></p> <p>1. เปิดศูนย์ปฏิบัติการภาวะฉุกเฉินด้านสาธารณสุข และเตรียมพร้อมรับสถานการณ์พบผู้ป่วย</p> <p>2. เตรียมจัดหาและกำหนดพื้นที่แยกกักเพื่อสังเกตอาการพื้นที่ปลอดภัยเพื่อรองรับการอพยพกรณีจำเป็น</p> <p>3. เตรียมการบริหารจัดการ กรณีแยกตัวเพื่อเฝ้าสังเกตอาการ (Quarantine) การสื่อสารความเสี่ยง</p> <p><b>การเตรียมการ</b></p> <p>1. สื่อสารข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชน เรื่องการระบาดและมาตรการป้องกันโรค</p> <p>2. จัดเตรียมเวชภัณฑ์อุปกรณ์ป้องกันร่างกายส่วนบุคคลสำรองกรณีเกิดการระบาดของโรค</p>	
<p>* ยกระดับเป็นศูนย์บัญชาการเหตุการณ์กรณีพบผู้ป่วยยืนยันติดเชื้อโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในจังหวัดสระแก้ว</p>	

สถานการณ์ที่ 2 กรณีพบผู้ป่วยยืนยันติดเชื้อโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 รายแรก ของจังหวัด โดยเป็นผู้ที่เดินทางกลับจากพื้นที่ระบาดสถานการณ์เริ่มต้นภาวะฉุกเฉินด้านสาธารณสุข เปิดศูนย์ปฏิบัติการภาวะฉุกเฉินระดับจังหวัด โดยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้บัญชาการเหตุการณ์ ตามโครงสร้างการบังคับบัญชา Incident Command System : ICS

## Incident Command System : ICS สระแก้ว



ภาพที่ 2.12 โครงสร้างการบังคับบัญชา Incident Command System : ICS

ที่มา : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสระแก้ว

1. บูรณาการความร่วมมือจากทุกภาคส่วน วิเคราะห์สถานการณ์เตรียมความพร้อมด้านกำลังพลเครื่องมืออุปกรณ์สถานที่เพื่อรองรับสถานการณ์พร้อมวางมาตรการยับยั้งและเตรียมพร้อมจัดตั้งศูนย์กักกัน

2. จัดระบบเฝ้าระวังสำหรับผู้ป่วยที่มีไข้หรือเสียชีวิต ซึ่งไม่สามารถระบุสาเหตุได้ จัดระบบการตรวจทางห้องปฏิบัติการ ระบบการสอบสวน โรคการควบคุมโรค หากพบผู้ป่วยเพิ่มต้องสอบสวน ดูแลรักษาพยาบาลตรวจวินิจฉัยติดตามผู้สัมผัสอย่างรวดเร็ว ภายใน 24 ชั่วโมง

3. ห้ามผู้ป่วยและผู้สัมผัสโรคเดินทาง (ยกเว้นเพื่อวัตถุประสงค์ทางการแพทย์:  
ส่งต่อผู้ป่วย)

สถานการณ์ที่ 3 กรณีพบผู้ป่วยยืนยันติดเชื้อโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 รายแรก  
ของจังหวัด ที่เป็นการติดเชื้อในพื้นที่จังหวัด หรือพบผู้ป่วยติดเชื้อในราชอาณาจักรกัมพูชา

1. ประกาศเขตพื้นที่ประสบสาธารณภัยในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว วางมาตรการยับยั้งจัดตั้ง  
ศูนย์กักกัน

2. จัดระบบเฝ้าระวังสำหรับผู้ป่วยที่มีไข้หรือเสียชีวิตซึ่งไม่สามารถระบุสาเหตุได้  
จัดระบบการตรวจทางห้องปฏิบัติการ ระบบการสอบสวนโรค การควบคุมโรค หากพบผู้ป่วยเพิ่ม  
ต้องสอบสวน ดูแลรักษาพยาบาล ตรวจวินิจฉัยติดตามผู้สัมผัสอย่างรวดเร็ว ภายใน 24 ชั่วโมง

3. ห้ามผู้ป่วยและผู้สัมผัสโรคเดินทาง (ยกเว้นเพื่อวัตถุประสงค์ทางการแพทย์:  
ส่งต่อผู้ป่วย)

4. พิจารณาปิดช่องทางเข้าออก ทางธรรมชาติและจุดผ่อนปรน การตั้งจุดตรวจสกัดกั้น  
กรองมาตรการการดำเนินงานโดยหน่วยงานต่าง ๆ

ตารางที่ 2.4 มาตรการการดำเนินงาน กรณีพบผู้ป่วยยืนยันติดเชื้อโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

รายแรกของจังหวัด ที่เป็นการติดเชื้อในพื้นที่จังหวัด หรือพบผู้ป่วยติดเชื้อในราชอาณาจักร  
กัมพูชา

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด	หน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
การเฝ้าระวังป้องกันโรค	มหาดไทย(สำนักงานจังหวัด ปกครองจังหวัด
1. ดำเนินการสอบสวนโรคและควบคุมโรคทันที ภายใน 24 ชั่วโมงตามแนวทางการดูแลผู้ป่วยและ การติดตามผู้สัมผัส	ท้องถิ่น จังหวัด ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด โยธาธิการและผังเมืองจังหวัด ประปา ไฟฟ้า)
2. เตรียมความพร้อมด้านการแพทย์ สถานพยาบาล	1. ดำเนินการเฝ้าระวังควบคุมโรคตามแนวทาง ของกระทรวงสาธารณสุข
แนวทางการรักษา ยาและเวชภัณฑ์และอุปกรณ์ ป้องกันร่างกายส่วนบุคคล ห้องปฏิบัติการ	2. จังหวัดพิจารณาประกาศเขตการให้ความ ช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน

## ตารางที่ 2.4 (ต่อ)

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด	หน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
<p>การรักษาพยาบาลดูแลรักษาตรวจวินิจฉัยโรค อย่างรวดเร็วแก่ผู้ป่วยในห้องแยกโรค</p> <p><b>การควบคุมโรค</b></p> <p>1. เปิดศูนย์ปฏิบัติการภาวะฉุกเฉินด้าน สาธารณสุข</p> <p>2. พิจารณาจัดทำพื้นที่แยกกักเพื่อสังเกตอาการ พื้นที่ปลอดภัยเพื่อรองรับการอพยพ</p> <p>3. ประกาศภาวะโรคระบาด/การบังคับใช้ กฎหมาย</p> <p><b>การสื่อสารความเสี่ยง</b></p> <p>1. สื่อสารข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนเรื่องการ ระบาดและมาตรการป้องกันโรคผ่านช่องทาง ต่างๆ</p> <p>2. จัดระบบการเยียวยาฟื้นฟูสภาพจิตใจของ ผู้ป่วย และครอบครัว</p>	<p>ตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินตรอง ราชการ เพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติฉุกเฉิน พ.ศ.2560 โดยมีข้อเสนอแนะจากสำนักงาน สาธารณสุขจังหวัด</p> <p>3. เตรียมการบริหารจัดการ กรณีแยกตัวเพื่อเฝ้า สังเกตอาการ (Quarantine)</p> <p><b>กองกำลังบูรพา มณฑลทหารบกที่ 19</b></p> <p>ตรวจคัดกรองคนที่เดินทางผ่านแดน พร้อม ประสานความร่วมมือกับฝ่ายปกครอง ตำรวจ สาธารณสุขในการตรวจคัดกรองคนที่เดิน ทางผ่านแดน ตามช่องทางช่องทางถาวร ช่องทาง ผ่อนปรน และช่องทางธรรมชาติตั้งจุดสกัดคัด กรอง</p> <p><b>ขนส่งจังหวัด</b></p> <p>กำหนดมาตรการที่เหมาะสมในการใช้บริการ ระบบขนส่งสาธารณะ</p> <p><b>แรงงานจังหวัด</b></p> <p>สนับสนุนคุ้มครองแรงงานรวมถึงแรงงาน ต่างชาติในสถานประกอบการกิจการที่เกี่ยวข้อง</p> <p><b>แรงงานจังหวัด</b></p> <p>สนับสนุนคุ้มครองแรงงานรวมถึงแรงงาน ต่างชาติในสถานประกอบการกิจการที่เกี่ยวข้อง</p>

ตารางที่ 2.4 (ต่อ)

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด	หน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
	<p><b>พาณิชย์จังหวัด</b></p> <p>จัดให้มีเครื่องอุปโภคบริโภคอย่างเพียงพอ</p> <p>ตรวจสอบ</p> <p>ควบคุมราคาสินค้าไม่ให้เกิดการจำหน่ายเกิน</p> <p><b>พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด</b></p> <p>ฟื้นฟูจิตใจผู้ป่วยและญาติเพื่อลดความกลัว ตามระเบียบที่สามารถดำเนินการได้</p> <p><b>ตรวจคนเข้าเมือง</b></p> <p>ตรวจคัดกรองคนที่เดินทางผ่านแดน พร้อมประสานความร่วมมือกับฝ่ายปกครอง ทหาร ในการตรวจคัดกรองคนที่เดินทางผ่านแดนตามช่องทางช่องทางถาวร ช่องทางผ่อนปรนและช่องทางธรรมชาติ</p> <p><b>ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด</b></p> <ol style="list-style-type: none"> <li>1. ประชาสัมพันธ์แก่ประชาชน ชุมชนท่องเที่ยว ผู้ประกอบการธุรกิจส่งเสริมการใช้หน้ากากอนามัย และการล้างมือ</li> <li>2. จัดทำแผนระบอบกิจการภายในองค์กร <b>เกษตรและสหกรณ์จังหวัด/ปศุสัตว์จังหวัด</b></li> </ol> <ol style="list-style-type: none"> <li>1. เฝ้าระวังป้องกัน ควบคุมโรคในสัตว์สัตว์ป่า สัตว์นำเข้าจากต่างประเทศ</li> <li>2. ควบคุมตรวจสอบการเคลื่อนย้ายสัตว์ซากสัตว์</li> <li>3. จัดระเบียบการเตือนภัยของโรคสัตว์</li> </ol>

ตารางที่ 2.4 (ต่อ)

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด	หน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
	<p><b>คลังจังหวัด</b></p> <p>อำนวยความสะดวกในการเบิกจ่ายงบประมาณ ศึกษาธิการจังหวัด (หน่วยงานในสังกัด กระทรวงศึกษาธิการ)</p> <p>จัดให้มีการเรียนการสอนเกี่ยวกับองค์ความรู้ด้าน สุขอนามัยพร้อมทั้งเฝ้าระวังป้องกันและควบคุม การติดเชื้อในสถานศึกษา</p> <p><b>วัฒนธรรมจังหวัด</b></p> <p>ประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างวัฒนธรรม และจิต สาธารณะในการป้องกัน และควบคุมการแพร่ ระบาดของโรค</p> <p>ภาคเอกชน องค์กรเอกชน มูลนิธิอื่นๆ และภาค ประชาชนให้การสนับสนุนช่วยเหลือและให้ ความร่วมมือในการปฏิบัติงานของหน่วยงาน ภาครัฐ</p>

สถานการณ์ที่ 4 กรณีพบผู้ป่วยยืนยันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในจังหวัด  
สระแก้ว หรือในราชอาณาจักรกัมพูชา ตั้งแต่ 10 ราย ขึ้นไป

เปิดศูนย์ปฏิบัติการภาวะฉุกเฉินระดับจังหวัด โดยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้บัญชาการ  
เหตุการณ์

1. ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาประกาศเขตให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณี  
ฉุกเฉินตามระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยเงินทดรองราชการ เพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติฉุกเฉิน  
พ.ศ.2560 โดยมีข้อเสนอแนะจากสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดประกอบการพิจารณา



2. พิจารณาเปิดโรงพยาบาลสนาม โดยใช้สถานที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด (40) โรงพยาบาลวัฒนานคร สาขาแพทย์แผนไทย (58) และโรงพยาบาลวังสมบูรณ์ (7) รวม 105 เตียง โดยให้ผู้ป่วยและผู้สัมผัสโรคมาอยู่ที่เดียวกันเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดในวงกว้างและให้ทีมแพทย์หมุนเวียนให้การดูแล
3. ห้ามผู้ป่วย รวมทั้งผู้ป่วยที่เข้าข่ายหรือผู้ป่วยสงสัย และผู้สัมผัสโรคเดินทาง (ยกเว้นเพื่อวัตถุประสงค์ทางการแพทย์: ส่งต่อผู้ป่วย)
4. จัดให้มีอุปกรณ์ทางการแพทย์ที่เพียงพอโดยเฉพาะอย่างยิ่งอุปกรณ์ป้องกันร่างกายส่วนบุคคลสำหรับบุคลากร ทางกายภาพบำบัดเจ้าหน้าที่ห้องปฏิบัติการ เจ้าหน้าที่ทำความสะอาด
5. จัดการดูแลรักษาให้มีคุณภาพ จัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์และการช่วยเหลือดูแลสุขภาพจิตให้กับผู้ที่ได้รับผลกระทบ
6. พิจารณาปิดช่องทางเข้าออกด้านถาวรบ้านเขาหินเป็นการชั่วคราว (ยังไม่มี Thermoscan)

ตารางที่ 2.5 มาตรการการดำเนินงาน กรณีพบผู้ป่วยยืนยัน โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในจังหวัดสระแก้ว หรือในราชอาณาจักรกัมพูชา ตั้งแต่ 10 ราย ขึ้นไป

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด	หน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
การเฝ้าระวังป้องกันโรค	มหาดไทย(สำนักงานจังหวัด ปกครองจังหวัด
1. กระทรวงสาธารณสุขประกาศเป็นโรคติดต่ออันตราย	ท้องถิ่นจังหวัด ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด โยธาธิการและผังเมืองจังหวัด ประปา
2. ดำเนินการสอบสวนโรคและควบคุมโรคทันทีภายใน 24 ชั่วโมง ตามแนวทางการดูแลผู้ป่วย และการติดตามผู้สัมผัส	ไฟฟ้า) 1. ดำเนินการเฝ้าระวังควบคุมโรคตามแนวทางของกระทรวงสาธารณสุขคณะกรรมการควบคุมโรคติดต่อ
3. เตรียมความพร้อมด้านการแพทย์สถานพยาบาล แนวทางการรักษาและเวชภัณฑ์และอุปกรณ์ป้องกันร่างกายส่วนบุคคล	2. จังหวัดพิจารณาประกาศเขตการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน ตามระเบียบ

ตารางที่ 2.5 (ต่อ)

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด	หน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
<p>ห้องปฏิบัติการการรักษายาบาลดูแลรักษา ตรวจวินิจฉัยโรคอย่างรวดเร็วแยกผู้ป่วยในห้อง แยกโรค</p> <p><b>การควบคุมโรค</b></p> <ol style="list-style-type: none"> <li>1. เปิดศูนย์ปฏิบัติการภาวะฉุกเฉินด้าน สาธารณสุข</li> <li>2. พิจารณาจัดทำพื้นที่แยกกักเพื่อสังเกตอาการ พื้นที่ปลอดภัยเพื่อรองรับการอพยพ</li> <li>3. ประกาศภาวะโรคระบาด/การบังคับใช้ กฎหมาย</li> </ol>	<p>กระทรวงการคลังว่าด้วยเงินตราพระราชกร เพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติฉุกเฉิน พ.ศ.2560 โดยมีข้อเสนอแนะจากสำนักงานสาธารณสุข จังหวัด</p> <ol style="list-style-type: none"> <li>3. เตรียมการบริหารจัดการ กรณีแยกตัวเพื่อเฝ้า สังเกตอาการ (Quarantine)</li> </ol> <p><b>กองกำลังบูรพา มณฑลทหารบกที่ 19</b></p> <ol style="list-style-type: none"> <li>1. สนับสนุนการประชาสัมพันธ์สื่อสารความเสี่ยง</li> <li>2. เตรียมการบริหารจัดการ กรณีแยกตัวเพื่อเฝ้า สังเกตอาการ (Quarantine) จัดเตรียมพื้นที่รองรับ กรณีมีกลุ่มเสี่ยงจำนวนมาก</li> </ol>
<p><b>การสื่อสารความเสี่ยง</b></p> <ol style="list-style-type: none"> <li>1. สื่อสารข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนเรื่องการ ระบาดและมาตรการป้องกันโรคผ่านช่องทาง ต่างๆ</li> <li>2. จัดระบบการเยียวยาฟื้นฟูสภาพจิตใจของ ผู้ป่วย และครอบครัว</li> </ol>	<p><b>ขนส่งจังหวัด</b></p> <p>กำหนดมาตรการที่เหมาะสมในการใช้บริการ ระบบขนส่งสาธารณะ</p> <p><b>แรงงานจังหวัด</b></p> <p>สนับสนุนคุ้มครองแรงงานรวมถึงแรงงาน ต่างชาติในสถานประกอบการกิจการที่เกี่ยวข้อง</p> <p><b>พาณิชย์จังหวัด</b></p> <p>จัดให้มีเครื่องอุปโภคบริโภคอย่างเพียงพอ ตรวจสอบควบคุมราคาสินค้าไม่ให้มีการ จำหน่ายเกิน</p>

ตารางที่ 2.5 (ต่อ)

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด	หน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
	<p><b>พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด</b>            ฟื้นฟูจิตใจผู้ป่วยและญาติเพื่อลดความกลัว ความ            กังวลและให้การช่วยเหลือตามระเบียบที่สามารถ            ดำเนินการได้</p> <p><b>ตรวจคนเข้าเมือง</b>            ตรวจคัดกรองคนที่เดินทางผ่านแดน พร้อม            ประสานความร่วมมือกับฝ่ายปกครอง ทหาร ใน            การตรวจคัดกรองคนที่เดินทางผ่านแดนตาม            ช่องทาง ช่องทางถาวร ช่องทางผ่อนปรน และ            ช่องทางธรรมชาติ</p> <p><b>ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด</b></p> <ol style="list-style-type: none"> <li>1. ประชาสัมพันธ์แก่ประชาชน ชุมชนท่องเที่ยวผู้              ประกอบธุรกิจส่งเสริมการใช้หน้ากากอนามัย              และการล้างมือ</li> <li>2. จัดทำแผนประกอบกิจการภายในองค์กร</li> </ol> <p><b>เกษตรและสหกรณ์จังหวัด/ปศุสัตว์จังหวัด</b></p> <ol style="list-style-type: none"> <li>1. เฝ้าระวังป้องกัน ควบคุมโรคในสัตว์สัตว์ป่า              สัตว์นำเข้าจากต่างประเทศ</li> <li>2. ควบคุมตรวจสอบการเคลื่อนย้ายสัตว์ซากสัตว์</li> <li>3. จัดระเบียบการเคลื่อนย้ายของโรคสัตว์</li> </ol>

ตารางที่ 2.5 (ต่อ)

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด	หน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
	<p><b>คลังจังหวัด</b></p> <p>อำนวยความสะดวกในการเบิกจ่ายงบประมาณ</p> <p><b>ศึกษาธิการจังหวัด (หน่วยงานสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ)</b></p> <p>จัดให้มีการเรียนการสอนเกี่ยวกับองค์ความรู้ด้านสุขอนามัยพร้อมทั้งเฝ้าระวังป้องกันและควบคุมการติดเชื้อในสถานศึกษา</p> <p><b>วัฒนธรรมจังหวัด</b></p> <p>ประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างวัฒนธรรม และจิตสาธารณะในการป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรค</p> <p>ภาคเอกชน องค์กรเอกชน มูลนิธิอื่นๆ และภาคประชาชนให้การสนับสนุนช่วยเหลือและให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐ</p>

จากการที่รัฐบาลได้ประกาศใช้พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ.2548 จึงทำให้จังหวัดสระแก้ว ได้ออกมาตรการในการเฝ้าระวังและค้นหาผู้ติดเชื้อตามมาตรการของกระทรวงสาธารณสุขที่กำหนดไว้ โดยการประสานความร่วมมือระหว่างฝ่ายปกครอง ทหาร ตำรวจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานสาธารณสุข อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านและทุกภาคส่วน ในการปฏิบัติร่วมกัน เพื่อเฝ้าระวังและติดตามสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาอย่างใกล้ชิด ซึ่งจังหวัดสระแก้ว ได้กำหนดมาตรการในการเฝ้าระวังโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ดังนี้

## 1. มาตรการการป้องกันและสกัดกั้นการนำเชื้อเข้าสู่จังหวัดสระแก้ว

1.1 การเดินทางเข้า – ออกนอกประเทศของประชาชน โดยการปิดช่องทางการเข้า – ออกระหว่างราชอาณาจักรไทย และราชอาณาจักรกัมพูชา จนกว่าสถานการณ์จะคลี่คลายจน ซึ่งเป็นการปิดด่านในพื้นที่ชายแดน จำนวน 4 อำเภอ ได้แก่ อำเภอคลองหาด จำนวน 1 จุด อำเภอตาพระยา จำนวน 4 จุด อำเภออรัญประเทศ จำนวน 8 จุด และอำเภอโคกสูง จำนวน 2 จุด และกำหนดให้ผู้ที่เดินทางมาจากพื้นที่ที่มีการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ต้องได้รับการกักตัว เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 14 วัน และการส่งต่อผู้ป่วยเป็นไปตามข้อตกลงระหว่างจังหวัดสระแก้ว และจังหวัดบันเตียเมียนเจย โดยผ่านศูนย์ส่งต่อผู้ป่วยระหว่างประเทศเท่านั้น (ปัจจุบันมีการผ่อนปรนมาตรการตามประกาศของรัฐบาล)

1.2 ห้ามประชาชน ข้าราชการ พนักงานของภาครัฐ ฯลฯ เดินทางไปต่างประเทศ ความถึงขอความร่วมมือของประชาชนให้งดเดินทางไปในประเทศที่เป็นพื้นที่เขตโรคติดต่ออันตราย และพื้นที่ระบาดอย่างต่อเนื่อง และพื้นที่เสี่ยงที่มีคนแออัด และห้ามเดินทางออกนอกเขตจังหวัดสระแก้ว ไม่มีเหตุจำเป็นเร่งด่วน ถ้ามีเหตุจำเป็นสำคัญให้ถือปฏิบัติตามมาตรการการป้องกันโรคของกระทรวงสาธารณสุข

## 2. มาตรการยับยั้งการแพร่ระบาดของโรคในจังหวัดสระแก้ว

2.1 ให้ปิดสถานที่สำหรับจัดให้มีการพนัน/ชนไก่ ชกมวย ทุกแห่ง ที่ได้รับอนุญาต ให้ใช้สถานที่สำหรับเล่นการพนัน ตลอดจนสถานที่ที่จัดให้มีการช้อมชนไก่ หรือการกระทำอื่นใดในสถานที่ดังกล่าวอันเป็นเหตุให้มีการชุมนุมของประชาชนเป็นจำนวนมาก เป็นการชั่วคราว จนกว่าสถานการณ์จะคลี่คลาย

2.2 ให้งดการจัดกิจกรรมที่มีการรวมกลุ่มกันเป็นจำนวนมาก ที่มีการเสี่ยงต่อการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เช่น การจัดคอนเสิร์ต การจัดงานมหรสพ การจัดการแสดงสินค้า และการแข่งขันกีฬา ฯลฯ เป็นการชั่วคราว จนกว่าสถานการณ์จะคลี่คลาย

2.3 ให้สถานที่บริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ สถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ สถานประกอบการเพื่อสุขภาพ นวดเพื่อสุขภาพ สปาเพื่อสุขภาพ โรงภาพยนตร์ สถานที่ออกกำลังกายภายในอาคาร ร้านเกมส์ ร้านคาราโอเกะ โรงแรม รีสอร์ท และห้างสรรพสินค้า ต้องมีการจัดให้มีมาตรการป้องกันโรคตามมาตรฐานของกระทรวงสาธารณสุข เช่น การคัดกรองอุณหภูมิร่างกายก่อนเข้าอาคาร การวางเจลล้างมือในจุดที่ใช้บริการร่วมกัน การดูแลสุขภาพ การป้องกันการติดเชื้อของพนักงานทำความสะอาด ล้างห้องสุขาเป็นประจำ และมีการจัดขยะอย่างถูกวิธี

2.4 ลดความเสี่ยงของการเผยแพร่ระบาดของเชื้อในระบบขนส่งสาธารณะ โดยมีการ วัตถุประสงค์หมึบริการเจลล้างมือให้กับผู้โดยสารทั้งก่อนขึ้นรถและหลังลงจากรถ

2.5 ให้สถานที่ทำงาน ทั้งภาครัฐ รัฐสาหกิจ ภาคเอกชน และทุกหน่วยงาน จัดให้มี มาตรการป้องกันโรคตามมาตรการของการกระทรวงสาธารณสุขอย่างเคร่งครัด

2.6 ส่งเสริมให้ส่วนราชการ และรัฐสาหกิจใช้ระบบอินเทอร์เน็ต เช่น ประชุม ทางไกลผ่าน ระบบ Video Conference

2.7 ส่งเสริมให้ประชาชนทั่วไปใช้หน้ากากผ้าเมื่อเดินทางเข้าสถานที่ที่มีคนจำนวนมาก นอกจากนี้จังหวัดสระแก้วยังมีมาตรการอื่น ๆ ที่ใช้เฝ้าระวัง ป้องกันการแพร่ระบาดของ โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ตามมาตรการของรัฐบาลที่กำหนดขึ้น และมาตรการที่จังหวัดสระแก้วได้ กำหนด ขึ้นเอง เพื่อเป็นการสร้างความมั่นใจให้แก่ประชาชนให้แก่ประชาชนในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว อีกด้วย

รายงานสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของจังหวัด สระแก้ว ข้อมูล ณ วันที่ 30 เมษายน 2564 (ที่มา : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสระแก้ว)

ตารางที่ 2.6 สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของจังหวัดสระแก้ว

สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา – 2019 ในจังหวัดสระแก้ว				
ผู้ป่วยยืนยัน (ราย)				
ผู้ป่วยรายใหม่วันนี้	ผู้ป่วยสะสม	ผู้ที่รักษาหายแล้ว	ผู้ป่วยกำลังรักษา	ผู้ป่วยที่เสียชีวิต
11 ราย	331 ราย	172 ราย	159 ราย	203 ราย
ส่งตรวจหาเชื้อ (ราย)				
29 เมษายน 2564	พบเชื้อ	ไม่พบเชื้อ	รอผลตรวจ	ส่งตรวจหาเชื้อสะสม
2,058 ราย	11 ราย	61 ราย	1,986 ราย	20,734 ราย
ข้อมูล ณ วันที่ 30 เมษายน 2564 ที่มา : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสระแก้ว				

## 5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ การนำนโยบายไปปฏิบัติ ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ครั้งนี้ ทำให้ผู้จัดทำได้ค้นพบมิติใหม่ๆ เกี่ยวกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ กระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ ตัวแบบของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ปัญหาและอุปสรรคของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ของหน่วยงานภาครัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอีกด้วย

ดังนั้นการศึกษางานวิจัยครั้งนี้จึงได้รวบรวมงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ กระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ ตัวแบบของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ปัญหาและอุปสรรคของการนำนโยบายไปปฏิบัติ มาเป็นแนวทางประกอบในการดำเนินงานวิจัยครั้งนี้ ไว้ดังนี้

### 5.1 งานวิจัยภายในประเทศไทย

ศิริรินทร์ หล่อตระกูล (2559) ได้ทำการศึกษาเรื่อง รูปแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติ ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ ซึ่งการศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จและความสำเร็จในการดำเนินนโยบายหลักขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ รวมถึงข้อเสนอแนะต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินนโยบายไปปฏิบัติ พร้อมทั้งศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จเพื่อให้ได้รูปแบบปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินนโยบายไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ โดยมีกลุ่มเป้าหมายในการวิจัยแบ่งเป็น การวิจัยเชิงปริมาณ ได้แก่ บุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการนำนโยบายปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 174 คนโดยใช้วิธีการสุ่มแบบกลุ่มส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพ ได้แก่ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการนำนโยบายขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์จำนวน 18 คนโดยใช้วิธีการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมาก 6 ด้าน เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อยได้แก่ ด้านสภาพแวดล้อมภายนอก(การเมือง เศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยี) ด้านการให้ความร่วมมือ ในการปฏิบัติงาน ด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย ด้านมาตรการควบคุมประเมินผล ด้านลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ และด้านสมรรถนะขององค์กร

2. ความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมาก 1 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง 5 ด้าน เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย ได้แก่ ด้านการพัฒนาคนและสังคม ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจและส่งเสริมการท่องเที่ยว ด้านส่งเสริมการพัฒนาเกษตรกรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการพัฒนาองค์กรและพัฒนาการศึกษาท้องถิ่น และด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด

3. สมการพยากรณ์เพื่ออธิบายปัจจัยส่งผลต่อการนำไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ จากการวิจัยเชิงปริมาณ คือ ด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย ด้านลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติและด้านสมรรถนะขององค์กร สามารถทำนายผลได้ร้อยละ 72.8

4. รูปแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติของการเมืองจังหวัดกาฬสินธุ์ จากการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ ด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย ด้านลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านสมรรถนะขององค์กร และด้านการติดตามควบคุมและประเมินผล

5. ข้อเสนอของบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินนโยบายหัตถ์องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ ที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดแต่ละด้านปรากฏว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ ควรจัดการอบรมให้ความรู้เรื่องนโยบายสาธารณะ แก่พนักงานท้องถิ่นและผู้นำชุมชนหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ ควรมีความพร้อมทางด้านบุคลากร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และตามสถานการณ์ที่ทันสมัย มีระบบการประสานงานที่เป็นระบบ ที่ชัดเจนและควรปรับปรุงโครงสร้างองค์กรให้เหมาะสมกับงานที่ปรับเปลี่ยนไป

รัฐกร กลิ่นอุบล (2551) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลในภาคกลาง โดยการศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีไปสู่การปฏิบัติ : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลในภาคกลาง ได้แก่ จังหวัดพุมธานี จังหวัดสมุทรสงคราม และจังหวัดอุทัยธานี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 6 คน เจ้าหน้าที่ในองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 104 คน และประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 396 คน โดยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบความเชื่อและแบบสัมภาษณ์ข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้นำมาวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบน



มาตรฐานการวิเคราะห์ข้อมูลความแปรปรวนและการวิเคราะห์ข้อมูลถดถอยเชิงพหุคูณ ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปสู่การปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในภาคกลางประกอบด้วย 5 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์และมาตรฐานของนโยบาย ปัจจัยด้านการสื่อสารระหว่างองค์กรต่าง ๆ ปัจจัยด้านคุณและสมบัติของหน่วยงานที่รับผิดชอบ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจสังคมและการเมืองและปัจจัยด้าน ของบุคลากรที่รับผิดชอบ

วรารัตน์ คำสว่าง และคณะ (2552) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินนโยบายปฏิบัติของหมู่บ้านตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง กรณีศึกษาบ้านคลองมะพลับ หมู่ที่ 9 ตำบลศรีภิรมย์ อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก โดยใช้แบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือในการศึกษา เพื่อเก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลที่สำคัญ คือ คณะกรรมการหมู่บ้าน คณะกรรมการศูนย์เรียนรู้ชุมชน หัวหน้าส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง และหัวหน้ากลุ่มกิจกรรมในหมู่บ้าน หรือผู้แทน โดยใช้วิธีการสังเกต ผลการศึกษาพบว่า ภาวะผู้นำของกรรมการเป็นผู้นำแบบประชาธิปไตยเน้นการดำเนินงานแบบมีส่วนร่วม โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนได้ร่วมแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ และรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในการสนับสนุนการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติในพื้นที่ ด้านความรู้ความเข้าใจในนโยบายของคนในชุมชนยังไม่มีมีความรู้ความเข้าใจในแนวคิดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่แท้จริง ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน มีการร่วมประชุมรับทราบนโยบายมีการแสดงความคิดเห็นเสนอแนะ และมีการลงมือปฏิบัติ รวมถึงความร่วมมือของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและส่วนราชการต่าง ๆ ที่ให้การสนับสนุนทั้งในเรื่องของความรู้และงบประมาณในการดำเนินการ การยอมรับนโยบายของคนในชุมชน โดยเริ่มจาก บุคคลเข้ามามีส่วนร่วมในการเรียนรู้ที่ศูนย์การเรียนรู้และนำกลับไปกับครอบครัวและแนะนำเพื่อนบ้านในชุมชน จนกระทั่งได้มีบุคคลจากหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัดต่าง ๆ มาศึกษาดูงานและนำไปปฏิบัติตามและเมื่อแนะนำนโยบายไปปฏิบัติ เมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงการทำให้รายจ่ายของครอบครัวลดลง ครอบครัวมีรายได้เพิ่มมากขึ้น สมาชิกในครอบครัวมีการออมเงิน ชุมชนมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันชุมชนก็ส่งเสริมให้มีการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและชุมชนมีความเอื้ออารีต่อกัน

ร้อยโทเกียรติศักดิ์ เศรษฐพิณี (2556) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยการนำนโยบายปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครปฐม โดยมีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาปัจจัยการนำนโยบายไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครปฐม (2) เพื่อศึกษาระดับผลการปฏิบัติงานตามภารกิจขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครปฐม (3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการนำนโยบายไปปฏิบัติกับระดับผลการปฏิบัติงานตามภารกิจขององค์การบริหารส่วนตำบล

ในจังหวัดนครปฐม (4) เพื่อศึกษาสมการพยากรณ์ระหว่างปัจจัยการนำนโยบายไปปฏิบัติกับระดับผลการปฏิบัติงานตามภารกิจขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครปฐม (5) เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครปฐม และ (6) เพื่อศึกษาแนวทางที่เหมาะสมในการสมัครงานตามภารกิจขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครปฐม ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล ด้วยวิธีการวิจัยเชิงผสม โดยใช้การวิจัยเชิงปริมาณเพื่อศึกษาข้อมูลจากพนักงานขององค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 304 คน และประชาชน จำนวน 200 คน และใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อศึกษาข้อมูลจากผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลพนักงานการบริหารส่วนตำบลและประชาชนจำนวน 18 คน

ผลการวิจัยพบว่า (1) ปัจจัยการนำนโยบายไปปฏิบัติในภาพรวม อยู่ในค่าเฉลี่ยในระดับมาก โดยด้านปัจจัยภายนอกมีปัจจัยกลุ่มผู้ได้รับผลกระทบที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด สำหรับปัจจัยภายในมีปัจจัยภาวะผู้นำมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด (2) ระดับผลการปฏิบัติงานตามภารกิจขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครปฐมในภาพรวม อยู่ในค่าเฉลี่ยระดับมาก โดยการบริการสาธารณะอยู่ในค่าเฉลี่ยที่สูงที่สุด (3) ปัจจัยการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติมีความสัมพันธ์ระหว่างระดับผลการปฏิบัติงานตามภารกิจในทางบวกอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติ โดยภาวะผู้นำมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับผลการปฏิบัติงานตามภารกิจมากที่สุด (4) ปัจจัยการนำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านภาวะผู้นำวิธีการบริหารงานกลุ่มผู้ได้รับผลกระทบและการสื่อสารในองค์กรเป็นปัจจัยที่สามารถนำมาสร้างเป็นสมการพยากรณ์ในรูปของคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานได้ (5) ปัญหาอุปสรรคที่พบประกอบด้วย 1) ข้อจำกัดด้านงบประมาณ 2) ภาวะเบียดข้อบังคับที่เป็นปัญหาอุปสรรคต่อความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน 3) พนักงานมีทัศนคติเชิงลบต่อนโยบายใหม่ 4) ให้ความสำคัญกับการขอปรับปรุงตำแหน่งให้สูงขึ้นมากกว่าการพัฒนาศักยภาพของพนักงานให้เหมาะสมกับการเลื่อนตำแหน่ง 5) การปรับปรุงโครงสร้างองค์กรและกฎระเบียบขาดความเหมาะสมกับพื้นที่และชุมชน 6) พนักงานขาดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการแก้ไขปัญหา 7) พนักงานขาดศักยภาพในการเรียนรู้ และ 8) จำนวนพนักงานไม่สอดคล้องกับภารกิจที่เพิ่มขึ้น และ (6) แนวทางที่เหมาะสมในการปฏิบัติงาน มีดังนี้ 1) ดำเนินการทบทวนและปรับปรุงแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง 2) จัดทำแผนให้ครอบคลุมในทุกมิติ 3) การจัดทำข้อตกลงเพื่อสร้างความร่วมมือในการดำเนินงานกับหน่วยงานอื่น ๆ 4) การจัดประชุมพนักงานและผู้เกี่ยวข้องเพื่อปรับปรุงกฎระเบียบข้อบังคับที่เป็นปัญหาอุปสรรคต่อการปฏิบัติงาน 5) มีการเผยแพร่ข้อมูลเชิงบวกของนโยบายต่อพนักงานจากทั่วถึงและต่อเนื่องทั้งองค์กร 6) มีการกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการประเมินเพื่อปรับปรุงโครงสร้างองค์กรและการปรับปรุงตำแหน่งให้สูงขึ้น

7) นำความต้องการของท้องถิ่น/ชุมชนเป็นตัวตั้งในการกำหนดพันธกิจให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของนโยบาย 8) พิจารณาผลกระทบต่อชุมชนท้องถิ่นและความขัดแย้งที่เกิดขึ้นก่อนดำเนินกิจกรรมในพื้นที่ 9) กระตุ้นและส่งเสริมให้พนักงานขับเคลื่อนธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การทำงานเป็นทีม การมีส่วนร่วม 10) เปิดโอกาสให้ผู้ที่ได้รับผลกระทบและส่วนราชการอื่น ๆ ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการทำงาน 11) การจัดอบรมเกี่ยวกับการแผนงานสมัยใหม่ให้แก่พนักงานอย่างต่อเนื่อง 12) การจัดระบบพี่เลี้ยงเข้ามาให้คำปรึกษาในการปฏิบัติงานแก่พนักงาน 13) การสนับสนุนการการนำวิธีการทำงานสมัยใหม่มาประยุกต์ใช้ในการจัดงานและ 14) จัดกิจกรรมการพัฒนาศักยภาพของผู้บริหารในประเด็นต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานตามนโยบาย

ขวัญใจ สุดถนอม (2558, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ ปัจจัยแห่งความสำเร็จของการนำนโยบายกองทุนหลักประกันสุขภาพปฏิบัติ กรณีศึกษา : องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอปรางบุรีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่า 1) ระดับปัจจัยแห่งความสำเร็จของการดำเนินงานกองทุนหลักประกันสุขภาพไปปฏิบัติ กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอปรางบุรีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ในรายด้านพบว่า ด้านมาตรฐานและความชัดเจนของนโยบาย โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากด้านทรัพยากรองค์การ โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ด้านสมรรถนะของหน่วยงานปฏิบัติ โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ด้านการได้รับความร่วมมือจากประชาชน โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ย อยู่ในระดับปานกลาง และด้านสภาพแวดล้อมและกลุ่มเป้าหมายของประชาชนผู้รับบริการ โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง 2) ระดับความสำเร็จของการดำเนินนโยบายกองทุนหลักประกันสุขภาพไปปฏิบัติ กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ในรายด้านพบว่า ด้านการบรรลุวัตถุประสงค์ อยู่ในระดับมาก ด้านความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อนโยบาย อยู่ในระดับปานกลาง 3) ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุและปัจจัยแห่งความสำเร็จของการนำนโยบายกองทุนหลักประกันสุขภาพไปปฏิบัติด้านมาตรฐานและความชัดเจนของนโยบาย ด้านทรัพยากรองค์การ ด้านสมรรถนะของหน่วยงาน ด้านการได้รับความร่วมมือจากประชาชน และด้านสภาพแวดล้อมและกลุ่มเป้าหมายประชาชนผู้รับบริการมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับความสำเร็จของการนำนโยบายกองทุนหลักประกันสุขภาพไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 4) ปัจจัยแห่งความสำเร็จของการนำนโยบายกองทุนหลักประกันสุขภาพปฏิบัติได้มาตรฐานและความชัดเจนของนโยบาย ด้านทรัพยากรองค์การ ด้านการได้รับความร่วมมือจากประชาชน ด้านสภาพแวดล้อมและกลุ่มเป้าหมาย

ร่วมกัน อธิบายการแปรผันความสำเร็จของการนำนโยบายกองทุนหลักประกันสุขภาพไปปฏิบัติของ  
องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอปรางค์บุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้ร้อยละ 64

วัชรินทร์ สุทธิชัย (2555) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการ  
ดำเนินนโยบาย มหาวิทยาลัยราชภัฏไปปฏิบัติ : กรณีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคตะวันออกเฉียง  
เหนือ โดยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษาครั้งนี้คือ 1) เพื่อศึกษาระดับความสำเร็จของการนำนโยบาย  
มหาวิทยาลัยราชภัฏไปปฏิบัติ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ  
2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายมหาวิทยาลัยราชภัฏไปปฏิบัติ  
ของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และ 3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะปรับปรุงพัฒนา  
ในการนำนโยบายไปปฏิบัติด้านต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ  
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย ผู้บริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ  
จำนวน 30 คน เก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก และบุคลากรสายวิชาการหรือผู้สอน  
มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และบุคลากรสายปฏิบัติงานสนับสนุนมหาวิทยาลัย  
ราชภัฏกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 308 คนเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามการวิเคราะห์ข้อมูลใช้  
โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับวิจัยทางสังคมศาสตร์ สถิติที่ใช้ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน  
มาตรฐานสถิติสัมประสิทธิ์สหพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุแบบขั้นตอน  
ส่วนข้อมูลเชิงคุณภาพผู้วิจัยใช้วิธีการพรรณนาและอธิบายผล

ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยภายในที่มีผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ  
ในระดับค่อนข้างมาก 2 ปัจจัย คือ ความชัดเจนในวัตถุประสงค์ของนโยบาย และด้านการติดตามการ  
ดำเนินงาน ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง 7 ปัจจัย คือ ด้านการให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงาน  
ด้านการเผยแพร่ข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ ด้านทัศนคติของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านภาวะผู้นำ  
ด้านการสนับสนุนจากภาคเอกชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ด้านการประสานงานและติดต่อสื่อสาร  
และด้านสมรรถนะขององค์การ 2) ปัจจัยภายนอกเหนือการควบคุมที่มีผลต่อความสำเร็จในการนำ  
นโยบายไปปฏิบัติความคิดเห็นอยู่ในระดับค่อนข้างมาก 3) ปัจจัย คือ ด้านเทคโนโลยี ด้านความผันผวน  
ทางเศรษฐกิจ และด้านสภาพสังคมความคิดเห็น อยู่ในระดับปานกลาง 1 ปัจจัย คือ ด้านการเปลี่ยนแปลง  
ทางการเมือง 3) การนำนโยบายมหาวิทยาลัยราชภัฏไปปฏิบัติ ระดับความสำเร็จอยู่ค่อนข้างมาก 4 ด้าน  
คือ ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ด้านผลิตครูและส่งเสริมวิทยฐานะครู ด้านการสอนและการบริการ  
ทางวิชาการแก่สังคม ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง 1 ด้าน คือ ด้านการวิจัย 4) ปัจจัยที่มีผลต่อ  
ความสำเร็จในการนำนโยบายมหาวิทยาลัยราชภัฏไปปฏิบัติของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาค

ตะวันออกเฉียงเหนือ ของสายวิชาการและสายผู้สอน คือ ปัจจัยการให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงาน ปัจจัยการสนับสนุนจากภาคเอกชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและปัจจัยการติดตามการดำเนินงานขององค์กรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 และมีน้ำหนักระดับสูงสุด 5) ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือของสายสนับสนุนการสอนหรือสายปฏิบัติ คือ ปัจจัยสมรรถนะขององค์กรปัจจัยสนับสนุนจากภาคเอกชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ปัจจัยการติดตามและการดำเนินงานและปัจจัยเทคโนโลยีอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ 0.01 และมีค่าน้ำหนักสูงสุด 6) ผู้บริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เห็นว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏ ประสบความสำเร็จ ในการนำนโยบายมหาวิทยาลัยราชภัฏไปปฏิบัติ ต้องได้รับความร่วมมือจากบุคลากรในการร่วมคิด ร่วมวางแผนร่วมปฏิบัติ ร่วมติดตามผลรายงานผล และทบทวนอยู่เป็นประจำ และนโยบายต้องเกิดจากการมีส่วนร่วมที่สำคัญผู้บริหารสูงสุดต้องเข้าใจและสนับสนุนอย่างเป็นรูปธรรมและตอบโจทย์ปัญหาของประเทศให้ได้ และจัดทำนโยบายที่เป็นรูปธรรมชัดเจน มีเป้าหมายชัดเจนสู่ทุกระดับต้องเปลี่ยนแปลงนโยบายที่เป็น โครงการที่สามารถหาแหล่งทุนสนับสนุนจากรัฐ ได้ นโยบายแนวทางที่มีประโยชน์ต้องมีรูปมาดูแลควบคุมอย่างต่อเนื่อง พัฒนาอย่างต่อเนื่องเต็มรูปแบบ พัฒนาศักยภาพให้มีความรู้ความสามารถเข้าใจถึงความเจริญก้าวหน้าอยู่ตลอดเวลา วิสัยทัศน์ปรัชญาพันธกิจ มีกรอบการดำเนินงานที่ชัดเจน และมีมาตรการสำหรับการควบคุมการทำงานเลือกคนให้เหมาะสมกับงานบูรณาการการทำงานร่วมกับหน่วยงานอื่นอย่างมีเครือข่าย

สุมาลี จุทอง (2563) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การจัดการภัยพิบัติโรคระบาดโควิด 19 ในพื้นที่ชุมชนริมคลองหัวหมากน้อย สำนักงานเขตบางกะปิ ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษานโยบายและแนวทางของรัฐ ในการจัดการภัยพิบัติโรคระบาดโควิด 19 และกระบวนการนำนโยบายและแนวทางของรัฐมาใช้ในการจัดการภัยพิบัติโรคระบาดโควิด 19 รวมถึงอุปสรรคในการจัดการภัยพิบัติโรคระบาดโควิด 19 ในพื้นที่ชุมชน ริมคลองหัวหมากน้อย โดยใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ ประกอบด้วย ข้อมูลเอกสาร และเน้นการเก็บข้อมูล ด้วยการสัมภาษณ์ การสนทนากลุ่ม และการสังเกตแบบมีส่วนร่วมและไม่มีส่วนร่วม เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วน และการสัมภาษณ์จากผู้ให้ข้อมูลหลัก ซึ่งเป็นบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยตรง และมีความรู้ความเข้าใจในเรื่อง และประเด็นต่าง ๆ เป็นอย่างดีจำนวน 15 คน ผลการศึกษาพบว่า นโยบายและแนวทางของรัฐในการควบคุมและป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 กำหนดนโยบายในรูปแบบของกฎหมาย คือ ประกาศ ข้อกำหนดหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนต้องถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัด กรุงเทพมหานครแปลงนโยบายของรัฐบาลออกมาเป็นประกาศของกรุงเทพมหานคร และให้หน่วยงานในสังกัดนำนโยบายดังกล่าวไปปฏิบัติ

สำนักงานเขตบางกะปิเป็นหน่วยงานในสังกัดกรุงเทพมหานครมีหน้าที่ลดการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในพื้นที่ให้ปลอดจากการติดเชื้อจึงนำมาตราการควบคุมและป้องกันโรคโควิด 19 มาปฏิบัติ โดยหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนร่วมเป็นทีมงานในศูนย์บริหารสถานการณ์โควิด 19 (ศบค.กทม.) ขับเคลื่อนนโยบายของกรุงเทพมหานครให้เกิดผลสำเร็จ สำนักงานบางกะปิได้ดำเนินการเชิงรุก อาทิ การค้นหาผู้ป่วยในพื้นที่เสี่ยง การตรวจสอบควบคุม กำกับกิจการ หรือกิจกรรมที่สั่งปิดชั่วคราวหรือได้รับการผ่อนคลาย การตั้งจุดตรวจคัดกรอง การทำความสะอาดพื้นที่สาธารณะ สะพานลอย ป้ายรถประจำทาง จัดหาถังขยะและสถานที่ที่วางถังติดเชื้อ จัดเก็บขยะติดเชื้อไปทำลาย สร้างการรับรู้ ความเข้าใจในการป้องกันโรคโควิด 19 ในทุกช่องทาง และประสานความร่วมมือกับประชาชนชุมชนเจ้าของกิจการให้ช่วยในการควบคุมและป้องกันโรคโควิด 19 ส่วนชุมชนริมคลองหัวหมากน้อยพบผู้ติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 จำนวน 1 คน หลังจากนั้นไม่พบผู้ติดเชื้อเพิ่มอีกและในพื้นที่เขตบางกะปิวันที่ 3 พฤษภาคม 2563 เป็นวันสุดท้ายที่พบผู้ติดเชื้อในพื้นที่เขตบางกะปิ ดังนั้นการนำนโยบายไปปฏิบัติและกระบวนการจัดการโรค covid 19 ของสำนักงานเขตบางกะปิประสบความสำเร็จ

สอญฤทัย เกลี้ยงนิล (2563) ได้ทำการศึกษาเรื่อง รัฐ-ชุมชนกับการจัดการภัยพิบัติโรคไวรัสโคโรนา - 19 พื้นที่ถนนข้าวสาร เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษานโยบายและแนวทางของรัฐบาลในการจัดการภัยพิบัติโรคไวรัสโคโรนา 19 (โควิด-19) พื้นที่ถนนข้าวสาร ศึกษากระบวนการนำนโยบายและแนวทางของรัฐบาลไปปฏิบัติ รวมทั้งปัญหาและอุปสรรคในการจัดการโควิด 19 ใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักจำนวน 15 คน ผลการวิจัยพบว่า (1) นโยบายและแนวทางของรัฐในการจัดการโควิด - 19 ในพื้นที่ถนนข้าวสารมีความชัดเจนเหมาะสมและเพียงพอต่อการป้องกันควบคุมโรคอีกทั้งมีการปรับมาตรการให้เข้ากับสถานการณ์อย่างต่อเนื่องลดผลกระทบให้กับประชาชนในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (2) กระบวนการจัดการโควิด - 19 ในพื้นที่ถนนข้าวสาร มีการดำเนินการร่วมกับหน่วยงานราชการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่สำนักงานเขตพระนคร ทหาร ตำรวจ ศูนย์บริการสาธารณสุข 9 ประชาธิปไตย ซึ่ง ประชาธิปไตยซึ่งมีบทบาทอย่างมากทั้งในการดำเนินงานด้านการแนะนำให้ความรู้ การบริหารจัดการ การมีส่วนร่วมของประชาชนการช่วยเหลือประชาชนและการติดตามผล (3) การจัดการ covid 19 มีปัญหาและอุปสรรคหลายประการ ได้แก่ ด้านบุคลากรมี มีการขาดแคลนบุคลากรผู้ที่มีความรู้เฉพาะด้าน ด้านงบประมาณขาดแคลนงบประมาณในการจัดซื้อเครื่องมืออุปกรณ์ในการป้องกันโรค รวมถึงค่าตอบแทนบุคลากรชุด

ปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ ด้านวัสดุอุปกรณ์ขาดแคลน เครื่องมืออุปกรณ์ในการลงพื้นที่ของเจ้าหน้าที่ ทำให้เสี่ยงต่อการติดเชื้อได้ และด้านสื่อประชาสัมพันธ์ ที่มีไม่เพียงพอ ขาดความน่าสนใจ

กิตติพร เนาว์สุวรรณ (2563) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความรุนแรงของโรคต่อบทบาทการดำเนินงานควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในชุมชนของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ในประเทศไทย เป็นการวิจัยหาสัมพันธ์นี้เพื่อศึกษาการรับรู้ความรุนแรงของโรคบทบาทการดำเนินงานควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในชุมชนของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ในประเทศไทยจำนวน 10,400 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามออนไลน์ ได้ค่าความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ด้านการรับรู้ความรุนแรงของโรคเท่ากับ 0.773 และบทบาทการดำเนินงานจัดการโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในชุมชน เท่ากับ 0.917 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน สถิติถดถอยอย่างง่าย และสถิติถดถอยพหุคูณ

ผลการศึกษาพบว่าการรับรู้ความรุนแรงของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของอสม. อยู่ในระดับมากที่สุด ( $\bar{x} = 4.75$ ,  $SD = 0.42$ ) บทบาทการดำเนินงานควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในชุมชนของอสม. อยู่ในระดับมาก ( $\bar{x} = 2.75$ ,  $SD = 0.32$ ) และการรับรู้ความรุนแรงของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลางกับบทบาทการดำเนินงานควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในชุมชนของอสม. ( $R = 0.416X$  และสามารถทำนายบทบาทการดำเนินงานควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในชุมชนของอสม. ได้ร้อยละ 17.30 ( $R^2 = 0.173$ ))

ข้อเสนอแนะจากการศึกษา ควรให้อสม.มีความเข้าใจเกี่ยวกับโรคอุบัติใหม่โดยติดตามความเคลื่อนไหวสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 อย่างต่อเนื่องและควรได้รับการฝึกฝนเกี่ยวกับกิจกรรมผ่อนคลายความเครียดตลอดจนวิธีการปรับตัวทั้งในสถานการณ์ปัจจุบันและหลังสถานการณ์โรครมีแนวโน้มดีขึ้น เพื่อนำไปให้ความรู้แก่ประชาชนที่ได้รับผลกระทบ

## 5.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

Pressman and Wildavsky (1979, Abstract) อ้างในวัชรินทร์ สุทธิชัย (2555) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการนำนโยบายสร้างงานให้ชนกลุ่มน้อยไปปฏิบัติที่นคร โอ๊คแลนด์ มลรัฐคาลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา ได้นำเสนอผลการศึกษาไว้ดังนี้

1. การนำนโยบายไปปฏิบัติไม่ควรแยกจากนโยบายและจะต้องมองว่าการนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นมาภายหลังและเป็นอิสระจากการออกแบบนโยบาย

2. ผู้ออกแบบนโยบายควรหาวิธีการโดยตรงในการบรรลุเป้าหมายของนโยบายมาใช้ เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาความซับซ้อนในการทำงานร่วมกัน และเป็นเหตุให้การนำนโยบายไปปฏิบัติไม่เป็นผล ดังนั้นควรให้ความสนใจกับการสร้างองค์กรหรือกลไกในการบริหารนโยบายขึ้นมาใหม่

3. ควรพิจารณาทฤษฎีที่เป็นรากฐานของนโยบายอย่างระมัดระวังว่ามีความเหมาะสมเพียงใด

4. ความต่อเนื่องของภาวะผู้นำเป็นสิ่งสำคัญต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ หากเมื่อใดที่ผู้ปฏิบัติงานสำคัญหายไป จะทำให้เกิดความวุ่นวายในโครงการ

5. การทำให้นโยบายเป็นสิ่งที่ทำได้ง่ายจะเป็นสิ่งที่ดีมาก

Sebring (1977, p. 108) อ้างในศิริรินันท์ หล่อตระกูล (2559, น.130) ได้ทำการศึกษาปัญหาที่ทำให้นโยบายจากความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยของรัฐกับกรมสวัสดิการสังคม (Department of Public Welfare) ในประเทศสหรัฐอเมริกาล้มเหลว ผลการศึกษาพบว่า สาเหตุสำคัญของความล้มเหลวในการดำเนินนโยบายดังกล่าว เกิดจากความไม่เข้าใจถึงสภาพและอุปสรรคในการดำเนินงานของแต่ละฝ่าย ซึ่งสามารถแยกออกได้เป็น 1) สภาพแวดล้อมของโครงการและรูปแบบการบริหารงาน (organizational environments and management styles) ที่แตกต่างกัน กล่าวคือ กรมสวัสดิการสังคม มีสภาพแวดล้อมที่ค่อนข้างไม่แน่นอนมีการเปลี่ยนแปลงรวดเร็ว ทั้งทางด้านการควบคุมทรัพยากร และรูปแบบการปฏิบัติการที่เคร่งครัดตามระเบียบในทางตรงกันข้ามมหาวิทยาลัย มีสภาพแวดล้อมที่ค่อนข้างสงบ และมั่นคงพร้อมกับความเป็นอิสระทางวิชาการดังนั้นมหาวิทยาลัยจึงสามารถปฏิบัติงานได้โดยไม่ต้องได้รับความกดดันทางการเมืองภายนอกแต่อย่างใด นอกจากนี้การขาดประสบการณ์ของทั้งสองฝ่ายในการดำเนินงานร่วมกันอย่างใกล้ชิดทำให้ทั้งสองหน่วยงาน ไม่สามารถปรับตัวเข้ากันได้ 2) ลักษณะของโครงสร้างองค์การ (Organizational Structure Characteristics) ทั้งสองหน่วยงาน แตกต่างกัน จากการศึกษาโครงสร้างที่แตกต่างกัน เป็นเหตุทำให้เกิดความขัดแย้งระหว่างองค์กรในหลายด้าน เช่น เป้าหมายของการดำเนินงาน การพิจารณาความดีความชอบ มิติด้านเวลา ระดับความเป็นทางการขององค์การ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ทำให้การดำเนินงานร่วมกันระหว่างหน่วยประชาสงเคราะห์กับมหาวิทยาลัยไม่ประสบความสำเร็จ 3) ด้านปัญหาอื่น ๆ เช่น การขาดการสนับสนุนตั้งแต่ต้นจากผู้ปฏิบัติงานทั้งสองฝ่ายทำให้เกิดปัญหาด้านพฤติกรรมในการปฏิบัติงานร่วมกัน ในเวลาต่อมาผู้ที่เสนอโครงการหรือผู้กำหนดนโยบายไม่ได้ลงมาปฏิบัติเอง ทำให้ไม่มีความเชื่อมโยงระหว่างนโยบายกับการปฏิบัติงาน นอกจากนี้ยังมีอุปสรรคในด้านระยะเวลาและระยะทางในการเดินทางเพื่อประสานงานหรือปฏิบัติงานร่วมกัน



Mohsin Shafi (2020) ได้ทำการศึกษาเรื่อง Covid 19 ต่อองค์กรขนาดเล็กและขนาดกลางที่ดำเนินงานในปากีสถาน การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัส Covid 19 ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจโลกและปากีสถานเหยื่อรายใหญ่ของการแพร่ระบาดของไวรัส covid-19 ได้แก่องค์กรขนาดเล็กและขนาดกลาง บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินผลกระทบของการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส covid 19 ต่อธุรกิจเหล่านี้และให้คำแนะนำเชิงนโยบาย เพื่อช่วยในการลดความสูญเสียทางธุรกิจและอยู่รอดผ่านวิกฤต เรานำวิธีการสำรวจมาใช้ในการทบทวนวรรณกรรมที่มีอยู่อย่างครอบคลุมรวมถึงเอกสารนโยบายการวิจัยและรายงานในสาขาที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้เพื่อเพิ่มหลักฐานเชิงประจักษ์เราได้มีการรวบรวมข้อมูลของปากีสถานจำนวน 184 รายการจะเป็นแบบสอบถามออนไลน์วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนาผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าองค์กรที่เข้าร่วมส่วนใหญ่ได้รับผลกระทบอย่างรุนแรงและพวกเขากำลังเผชิญปัญหาต่างๆเช่นการเงินหยุดชะงักของห่วงโซ่อุปทานความต้องการที่ลดลงการลดยอดขายและกำไรเป็นต้นนอกจากนี้วิสาหกิจกว่า 83 เปอร์เซ็นต์ไม่ได้เตรียมตัวและไม่มีแผนที่จะรับมือสถานการณ์ดังกล่าวนอกจากนี้มากกว่าสองในสามของโครงการที่เข้าร่วมรายงานว่าพวกเขาไม่สามารถดำรงอยู่ได้หากการดำรงอยู่ของโรคดังกล่าวเป็นเวลานานมากกว่า 2 เดือนผลการศึกษาของเราสอดคล้องกับการศึกษาก่อนหน้านี้จากการสำรวจมีการเสนอแนะเชิงนโยบายที่แตกต่างกันเพื่อบรรเทาผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 แม้ว่าคำแนะนำด้านนโยบายที่แนะนำของเราไม่เพียงพอที่จะช่วยให้ผ่านพ้นวิกฤตที่ดำเนินอยู่ได้แต่มาตรการเหล่านี้จะช่วยให้ความประจักษ์กับสถานะดังกล่าวได้

M.M.Murphy (2020) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การจัดการ COVID-19 ในทะเลแคริบเบียน : ประสบการณ์ของประเทศกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะเล็กๆ รัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะเล็ก ๆ (SIDS) มีทรัพยากรที่จำกัดสำหรับการตอบสนองต่อภัยพิบัติของชาติรวมถึงเหตุการณ์ฉุกเฉินด้านสุขภาพนั้น ตั้งแต่มีการดำเนินการกรณีการติดเชื้อ COVID-19 ในครั้งแรกในทะเลแคริบเบียนเมื่อวันที่ 1 มีนาคม 2563 การแทรกแซงที่ไม่ใช่ยาถูกนำมาใช้อย่างกว้างขวางเพื่อควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อ COVID-19 ที่เกิดขึ้นเรานำบทวิเคราะห์ต่างๆ ของรัฐบาลที่นำมาใช้ในทะเลแคริบเบียนและสำรวจผลกระทบที่มีต่อมุมมองของการควบคุมการแพร่ระบาดของโรคดังกล่าว จากข้อมูลที่เปิดเผยต่อสาธารณะ เรานำเสนอกรณีที่ได้รับการยืนยันและการเสียชีวิตที่ได้รับการยืนยันเพื่ออธิบายขอบเขต

<sup>1</sup> อ้างใน <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S2590051X20300071> : สืบค้นเมื่อวันที่ 30

ของการระบาดของโรคในทะเลแคริบเบียนเราสามารถจัดทำเอกสารเกี่ยวกับมาตรการการจัดการการระบาดที่ดำเนินการโดยรัฐบาลแห่งชาติโดยเน้นที่มาตรการการควบคุมการเคลื่อนไหวและการชุมนุม เราสำรวจความสัมพันธ์ชั่วคราวของมาตรการการจัดการกับการเริ่มต้นของการระบาดในแต่ละประเทศ ด้วยข้อมูลเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวของมนุษย์โดยใช้ข้อมูลการระบุตำแหน่งของสมาร์ตโฟนซึ่งรวบรวมชุดข้อมูลของแต่ละประเทศเปรียบเทียบกันเพื่อให้เห็นความแตกต่างของบริบทระหว่างประเทศ ณ วันที่ 25 พฤษภาคมแคริบเบียนรายงานผู้ป่วยที่ได้รับการยืนยันแล้ว 18,755 รายและเสียชีวิต 631 ราย มีความคล้ายคลึงกันอย่างกว้างขวาง แต่ยังมีมีความแตกต่างกันในจำนวนประเภทความรุนแรงและโดยเฉพาะอย่างยิ่งช่วงเวลาของ NPI ที่เปิดตัวทั่วทะเลแคริบเบียน โดยเฉลี่ยแล้วรัฐบาลแคริบเบียนเริ่มควบคุมการเคลื่อนย้ายเข้าสู่ประเทศต่างๆ 27 วันก่อนคดีที่ได้รับการยืนยัน ครั้งแรกและ 23 วันก่อนประเทศเปรียบเทียบ มีการนำการควบคุมการเคลื่อนไหวภายในประเทศมาใช้ 9 วันหลังจากเกิดกรณีแรกและ 36 วันก่อนตัวเปรียบเทียบ การควบคุมการชุมนุมดำเนินการ 1 วันก่อนกรณีที่ได้รับการยืนยันครั้งแรกและ 30 วันก่อนตัวเปรียบเทียบ อัตราการเติบโตของผู้ป่วยที่ได้รับการยืนยันและจำนวนผู้เสียชีวิตยังคงอยู่ในระดับต่ำในหมู่เกาะแคริบเบียน เคอร์ฟิวส์ที่เข้มงวดของแคริบเบียนและคำสั่งซื้อที่บ้านเกิดขึ้นพร้อมกับการลดลงอย่างมากในการเคลื่อนย้ายของชุมชนซึ่งสูงกว่า 60% เป็นประจำ และการควบคุมอย่างเข้มงวดเพื่อจำกัด การเคลื่อนไหวและ โดยเฉพาะช่วงเวลาแรก ๆ ของการควบคุมเหล่านั้นมีผลกระทบที่สำคัญต่อการแพร่กระจายของ COVID-19 ในพื้นที่ส่วนใหญ่ของทะเลแคริบเบียน การควบคุมในช่วงแรก ๆ เพื่อจำกัด การเคลื่อนย้ายไปยังประเทศต่างๆอาจมีผลดีเป็นพิเศษสำหรับรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะเล็ก ๆ เนื่องจากภูมิภาคส่วนใหญ่พึ่งพาการท่องเที่ยวระหว่างประเทศในเชิงเศรษฐกิจและขณะนี้มีการดำเนินการตามขั้นตอนเพื่อเปิดพรมแดนจึงจำเป็นต้องใช้ฐานหลักฐานที่มั่นคง เพื่อสร้างสมดุลระหว่างความต้องการด้านความเป็นอยู่ที่ดีทางเศรษฐกิจและสุขภาพของประชาชน

## บทที่ 3

### วิธีดำเนินการวิจัย

ในการดำเนินการวิจัย เรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ : กรณีศึกษาจังหวัดสระแก้ว” ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. การออกแบบงานวิจัย
2. ประชากรและผู้ให้ข้อมูลหลัก
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การสร้างเครื่องมือในการวิจัย
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล

#### 1. การออกแบบงานวิจัย

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการวิจัยแบบผสมผสานวิธี (Mixed Method) ประกอบด้วย การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยใช้การวิจัยเชิงปริมาณ ศึกษาระดับและเปรียบเทียบความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว และการใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ ศึกษาความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ และปัญหาของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว โดยเป็นการเน้นการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เป็นหลักและการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เป็นส่วนสนับสนุนของการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ(Quantitative Research) ซึ่งมีรายละเอียดของการดำเนินการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ดังนี้

##### 1. การออกแบบวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research)

1.1 ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของประเทศไทยและจังหวัดสระแก้ว การนำนโยบายไปปฏิบัติ ตัวแบบของการนำนโยบายไปปฏิบัติปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ บทความ วารสาร งานวิจัย การค้นคว้าอิสระ

วิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องกับนโยบายสาธารณะ วิทยานิพนธ์เกี่ยวกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ รวมทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากห้องสมุดของสถาบันการศึกษาต่าง ๆ และการสืบค้นข้อมูลที่เกี่ยวข้องทางอินเทอร์เน็ต

1.2 ดำเนินการศึกษาวิจัยโดยใช้แบบสอบถามในการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 โดยสร้างแบบมาตรฐานประเมินค่าวัด ในระดับอันตรายภาค 5 ระดับ เพื่อสอบถามระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุม โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว

## 2. การออกแบบวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research)

2.1 ศึกษารายละเอียดเกี่ยวนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของประเทศไทย การนำนโยบายไปปฏิบัติ ตัวแบบของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบาย ไปปฏิบัติ บทความ วารสาร งานวิจัย การค้นคว้าอิสระ วิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องกับนโยบายสาธารณะ วิทยานิพนธ์เกี่ยวกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ รวมทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากห้องสมุดของสถาบันการศึกษาต่าง ๆ และการสืบค้นข้อมูลที่เกี่ยวข้องทางอินเทอร์เน็ต

2.2 ดำเนินการสัมภาษณ์บุคลากรหน่วยงานภาครัฐในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว ประกอบด้วย ผู้บริหาร หัวหน้าส่วนราชการ และบุคลากรในสังกัดสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสระแก้ว จำนวน 3 คน นายอำเภอ ปลัดอำเภอ เจ้าหน้าที่ปกครอง และบุคลากรฝ่ายปกครองที่สังกัดจังหวัดสระแก้ว จำนวน 2 คน ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หัวหน้าส่วนราชการและบุคลากรในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 4 คน กำนันผู้ใหญ่บ้าน สารวัตรกำนัน แพทย์ประจำตำบล และผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว จำนวน 4 คน ประธานอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน และอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน จำนวน 4 คน รวมประชากรผู้ให้ข้อมูลหลัก จำนวน 17 คน ซึ่งกำหนดการคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลหลักแบบเฉพาะเจาะจง โดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview)

## 2. ประชากรและผู้ให้ข้อมูลหลัก

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการวิจัยแบบผสมผสานวิธี (Mixed Method) ประกอบด้วย การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยเป็นการเน้นการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เป็นหลัก และการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เป็นส่วนสนับสนุนของการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research)

ซึ่งมีรายละเอียดของการดำเนินการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ โดยมีประชากรและกลุ่มตัวอย่างของการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ประกอบด้วย

### 1. การวิจัยเชิงปริมาณ

1.1 ประชากร ได้แก่ ประชาชนและบุคลากรของหน่วยงานภาครัฐที่อาศัยอยู่ในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว จำนวน 566,303 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรคำนวณของยามานะ (Taro Yamane) อ้างในรังสรรค์ ประเสริฐศรี (2561, น. 43) ที่ระดับความเชื่อมั่น ในการเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ 95 % โดยกำหนดค่าของความคลาดเคลื่อนที่ 0.05 จึงได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน ซึ่งทั้งหมดเป็นประชากรในการศึกษาครั้งนี้

$$\text{จากสูตร } n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

เมื่อ n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N แทน ขนาดของประชากร

e แทน ความคลาดเคลื่อนของการเลือกตัวอย่าง

$$\text{แทนค่าจากสูตรจะได้ } n = \frac{566,303}{1+(566,303)(0.05)^2}$$

$$n = \frac{566,303}{1+1,416}$$

$$n = \frac{566,303}{1,417}$$

$$n = 399.65 \text{ หรือประมาณ } 400 \text{ คน}$$

1.3 การสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน จากประชาชนและบุคลากรของหน่วยงานภาครัฐที่อาศัยอยู่ในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้แบ่งประชากรของจังหวัดสระแก้ว ออกเป็นอำเภอ จากอำเภอเป็นตำบล หมู่บ้าน พร้อมกำหนดจำนวน กลุ่มตัวอย่างตามที่ต้องการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

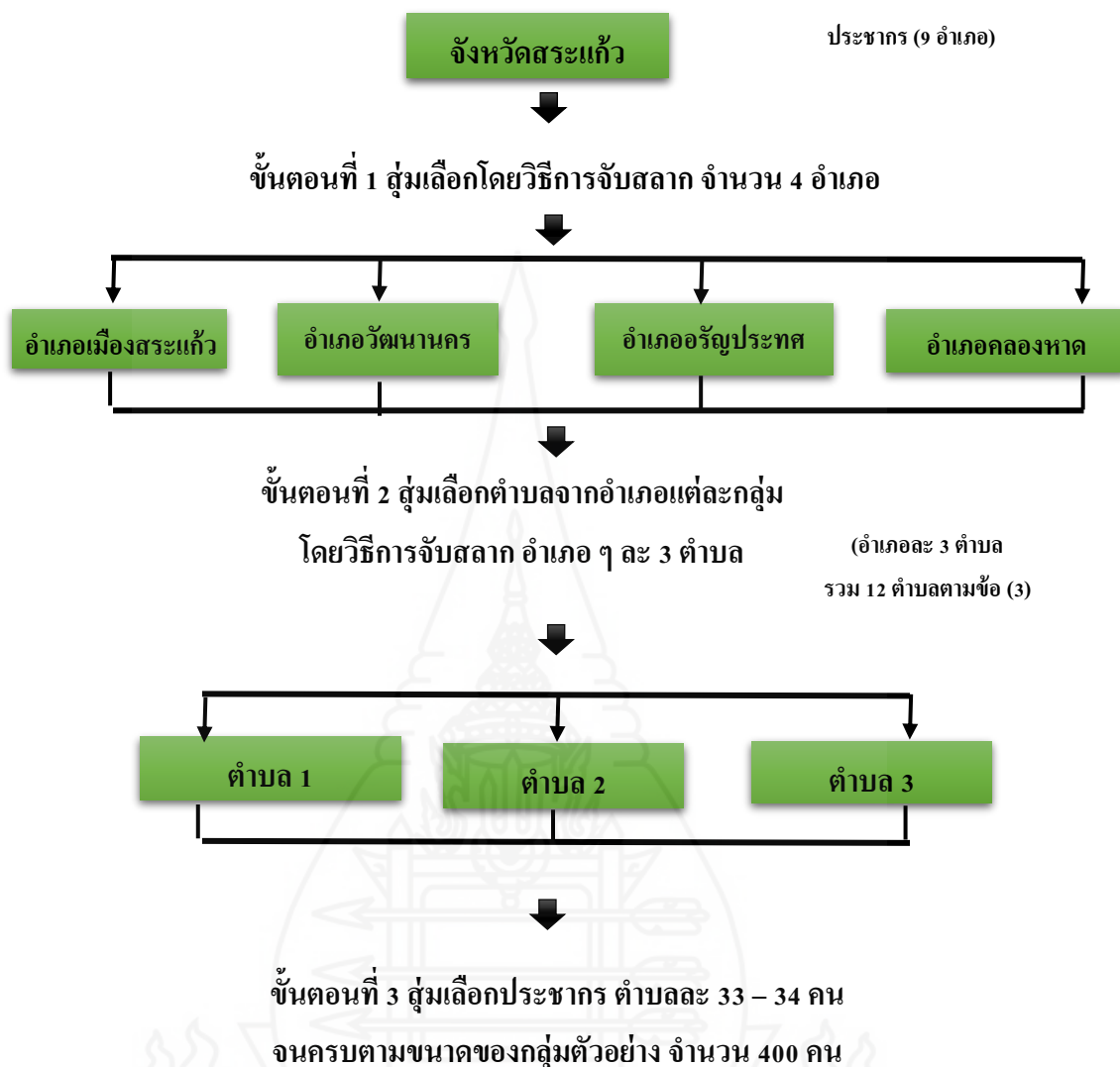
(1) แบ่งประชากรของจังหวัดสระแก้ว ออกเป็นกลุ่มย่อย โดยอาศัยเขตอำเภอ (จัดแบ่งกลุ่ม) แบ่งได้ 9 กลุ่ม (จังหวัดสระแก้ว มี 9 อำเภอ) แบ่งลักษณะนี้เป็นการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (cluster)

(2) สุ่มเลือกประชากร จากข้อ (1) จะใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง โดยการจับสลาก จาก 9 อำเภอในจังหวัดสระแก้ว ให้เหลือเพียง 4 อำเภอ ผลการจับสลาก ได้แก่ อำเภอเมืองสระแก้ว อำเภอวัฒนานคร อำเภออรัญประเทศ และอำเภอคลองหาด

(3) ในแต่ละอำเภอแบ่งกลุ่มย่อยออกเป็นตำบล สุ่มเลือกตำบลออกมา อำเภอ ๆ ละ 3 ตำบล โดยวิธีการจับสลาก รวม 12 ตำบล ได้แก่ อำเภอเมืองสระแก้ว ประกอบด้วย ตำบลสระแก้ว ตำบลท่าเกษม และตำบลศาลาลำดวน อำเภอวัฒนานคร ได้แก่ ตำบลวัฒนานคร ตำบลท่าเกวียน และตำบลแซร์อ อำเภออรัญประเทศ ได้แก่ ตำบลทับพริก ตำบลบ้านใหม่หนองไทร และตำบลผ่านศึก อำเภอคลองหาด ได้แก่ ตำบลไทยอุดม ตำบลไทรเดี่ยว และตำบลคลองหาด

(4) ในแต่ละตำบล จาก ข้อ (3) สุ่มเลือกประชากร โดยวิธีการจับสลาก ตำบล ๆ ละ 33 -34 คน จะได้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 คน ซึ่งสามารถนำมาเขียนเป็นแผนภาพ ได้ดังภาพที่ 11 ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชาชนและบุคลากรของหน่วยงานภาครัฐในพื้นที่ ของจังหวัดสระแก้ว จนครบตามจำนวนของกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 400 คน ดังภาพที่ 3





ภาพที่ 3.1 ขั้นตอนการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน

## 2. การวิจัยเชิงคุณภาพ

ประชากรผู้ให้ข้อมูลหลักในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร หัวหน้าส่วนราชการ และบุคลากรในสังกัดสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสระแก้ว จำนวน 3 คน นายอำเภอ ปลัดอำเภอ เจ้าหน้าที่ปกครอง และบุคลากรฝ่ายปกครองที่สังกัดจังหวัดสระแก้ว จำนวน 2 คน ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หัวหน้าส่วนราชการและบุคลากรในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 4 คน กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สารวัตรกำนัน แพทย์ประจำตำบล และผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว จำนวน 4 คน ประธานอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน และอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน จำนวน 4 คน รวมประชากรผู้ให้ข้อมูลหลัก

จำนวน 17 คน ซึ่งกำหนดการคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลหลักแบบเฉพาะเจาะจง โดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview)

### 3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการวิจัยแบบผสมผสานวิธี (Mixed Method) ซึ่งใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และใช้แบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือในการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยรายละเอียดของเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

1. การวิจัยเชิงปริมาณ ใช้แบบสอบถามในการศึกษาระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว และปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว โดยแบ่งออกเป็น 4 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป เป็นการสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นการสำรวจรายการ (Check List) ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา และอาชีพ

ตอนที่ 2 ระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว จำนวน 21 ข้อ ดังนี้

- |  |             |
|--|-------------|
| 1. ด้านนโยบายของรัฐบาล                         | จำนวน 3 ข้อ |
| 2. ด้านการมีส่วนร่วมและความร่วมมือของประชาชน   | จำนวน 3 ข้อ |
| 3. ด้านการตอบสนองความต้องการของประชาชน         | จำนวน 3 ข้อ |
| 4. ด้านการเข้าถึงและการรับบริการของประชาชน     | จำนวน 3 ข้อ |
| 5. ด้านความร่วมมือของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน | จำนวน 3 ข้อ |
| 6. ด้านการประเมินผลการนำนโยบายไปปฏิบัติ        | จำนวน 3 ข้อ |
| 7. ด้านการควบคุม และติดตามผลการดำเนินงาน       | จำนวน 3 ข้อ |

ตอนที่ 3 ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว จำนวน 24 ข้อ ดังนี้

- |                                      |             |
|--------------------------------------|-------------|
| 1. ด้านความชัดเจนและมาตรฐานของนโยบาย | จำนวน 3 ข้อ |
| 2. ด้านทรัพยากรและงบประมาณของนโยบาย  | จำนวน 3 ข้อ |
| 3. ด้านบุคลากรและความพร้อมของบุคลากร | จำนวน 3 ข้อ |



- |   |             |
|---|-------------|
| 4. ด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ | จำนวน 3 ข้อ |
| 5. ด้านสมรรถนะของหน่วยงานภาครัฐ                   | จำนวน 3 ข้อ |
| 6. ด้านการประสานงานของหน่วยงานภาครัฐ              | จำนวน 3 ข้อ |
| 7. ด้านการสนับสนุนของอาสาสมัครและชุมชน            | จำนวน 3 ข้อ |
| 8. ด้านสภาพแวดล้อมทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม    | จำนวน 3 ข้อ |

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว

โดยแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบมาตราประเมินค่า (Rating Scale) โดยแต่ละข้อแบ่งเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

ระดับความคิดเห็น	ค่าคะแนน
มากที่สุด	แปลผล 5
มาก	แปลผล 4
ปานกลาง	แปลผล 3
น้อย	แปลผล 2
น้อยที่สุด	แปลผล 1

2. การวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้แบบการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) เพื่อศึกษาผลของการนำนโยบายไปปฏิบัติที่เกิดจากปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุม โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้วและปัญหาของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว โดยแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 ความสำเร็จการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว

ตอนที่ 3 ปัญหาของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว

รายละเอียดของแนวคำถามสัมภาษณ์แสดงไว้ในภาคผนวก

#### 4. การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการวิจัยแบบผสมผสานวิธี (Mixed Method) ซึ่งใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และใช้แบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือในการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยรายละเอียดของเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

1. เครื่องมือการวิจัยเชิงปริมาณ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้วและปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว มีขั้นตอนดังนี้

1.1 ศึกษาเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การนำนโยบายไปปฏิบัติ กระบวนการการนำนโยบายไปปฏิบัติ ตัวแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ สภาพแวดล้อมและผลกระทบที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ และสถานการณ์ของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

1.2 ศึกษาเกี่ยวกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ กระบวนการการนำนโยบายไปปฏิบัติ ตัวแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ สภาพแวดล้อมและผลกระทบ ที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ บทความ วารสาร งานวิจัย การค้นคว้าอิสระ วิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องกับนโยบาย สาธารณะ วิทยานิพนธ์เกี่ยวกับ การนำนโยบายไปปฏิบัติ ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ รวมทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จากห้องสมุดของสถาบันการศึกษาต่าง ๆ และการสืบค้นข้อมูลที่เกี่ยวข้องทางอินเทอร์เน็ต มาประยุกต์ใช้เป็นกรอบแนวคิด ในการศึกษาวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ : กรณีศึกษา จังหวัดสระแก้ว นำมาเป็นข้อมูลหลักในการสร้างแบบสอบถามขึ้น โดยแบ่งออกเป็น 4 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป เป็นการสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นการสำรวจรายการ (Check List) ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา และอาชีพ

ตอนที่ 2 ระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว จำนวน 21 ข้อ ดังนี้

- |  |             |
|--|-------------|
| 1. ด้านนโยบายของรัฐบาล                         | จำนวน 3 ข้อ |
| 2. ด้านการมีส่วนร่วมและความร่วมมือของประชาชน   | จำนวน 3 ข้อ |
| 3. ด้านการตอบสนองความต้องการของประชาชน         | จำนวน 3 ข้อ |
| 4. ด้านการเข้าถึงและการรับบริการของประชาชน     | จำนวน 3 ข้อ |
| 5. ด้านความร่วมมือของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน | จำนวน 3 ข้อ |
| 6. ด้านการประเมินผลการนำนโยบายไปปฏิบัติ        | จำนวน 3 ข้อ |
| 7. ด้านการควบคุม และติดตามผลการดำเนินงาน       | จำนวน 3 ข้อ |

ตอนที่ 3 ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว จำนวน 24 ข้อ ดังนี้

- |   |             |
|---|-------------|
| 1. ด้านความชัดเจนและมาตรฐานของนโยบาย              | จำนวน 3 ข้อ |
| 2. ด้านทรัพยากรและงบประมาณของนโยบาย               | จำนวน 3 ข้อ |
| 3. ด้านบุคลากรและความพร้อมของบุคลากร              | จำนวน 3 ข้อ |
| 4. ด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ | จำนวน 3 ข้อ |
| 5. ด้านสมรรถนะของหน่วยงานภาครัฐ                   | จำนวน 3 ข้อ |
| 6. ด้านการประสานงานของหน่วยงานภาครัฐ              | จำนวน 3 ข้อ |
| 7. ด้านการสนับสนุนของอาสาสมัครและชุมชน            | จำนวน 3 ข้อ |
| 8. ด้านสภาพแวดล้อมทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม    | จำนวน 3 ข้อ |

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว

1.3 นำเสนอแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาเนื้อหา รูปแบบ เนื้อหา ประเด็นคำถามและการใช้ภาษา แล้วนำแบบสอบถามกลับมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา และดำเนินการปรับปรุงแบบสอบถามตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

1.4 นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญให้พิจารณาและทำการตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) ด้านเนื้อหา ภาษาและการวัดผลประเมินผล โดยวิธีพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามในแบบสอบถามกับวัตถุประสงค์ โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence หรือ IOC) โดยกำหนดคะแนนดังนี้ (อ่ำไพ เกียรติชัย และคณะ. 2546, น. 72-73)

ถ้าข้อความสอดคล้อง = + 1 คะแนน

ถ้าไม่แน่ใจ = 0 คะแนน

ถ้าข้อความไม่สอดคล้อง = - 1 คะแนน

ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ประกอบด้วย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิรศักดิ์ โปกาวิน วุฒิกการศึกษา ปริญญาเอก  
อาจารย์ประจำสาขารัฐศาสตร์ วิชาเอกรัฐประศาสนศาสตร์ วิทยาลัยการเมืองการปกครอง  
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เป็นผู้เชี่ยวชาญ

2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์คณะอง พิณ วุฒิกการศึกษา ปริญญาโท อาจารย์  
ประจำสาขารัฐศาสตร์ วิชาเอกรัฐประศาสนศาสตร์ วิทยาลัยการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัย  
มหาสารคาม เป็นผู้เชี่ยวชาญ

3. รองศาสตราจารย์สุนทรชัย ขอบยศ สุนทรชัย ขอบยศ วุฒิกการศึกษา  
ปริญญาโท อาจารย์ประจำสาขาวิชา รัฐศาสตร์ วิชาเอกรัฐประศาสนศาสตร์ วิทยาลัยการเมืองการ  
ปกครอง มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เป็นผู้เชี่ยวชาญ

1.5 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปทำการทดลองใช้ (Try out) กับประชาชนและ  
บุคลากรของหน่วยภาครัฐที่อาศัยอยู่ในพื้นที่จังหวัดสระแก้วที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้  
จำนวน 30 ชุด แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของเครื่องมือโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา  
(Alpha Coefficient) ผลการทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา พบว่า มีความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม  
ที่ดำเนินการเก็บข้อมูลจากประชาชนและบุคลากรของหน่วยภาครัฐที่อาศัยอยู่ในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว  
มีความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.767 ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป จึงถือว่ามีความ  
เหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลจริงต่อไป

1.6 จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อเตรียมการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง  
ในการวิจัย

**2. เครื่องมือเชิงคุณภาพ** เป็นแบบการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview)  
ที่ผู้วิจัย สร้างขึ้น เพื่อศึกษาความสำเร็จของการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติและปัญหาของการนำ  
นโยบายการป้องกัน และควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว  
มีขั้นตอนดังนี้

2.1 ศึกษาเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การนำนโยบายไปปฏิบัติ  
กระบวนการการนำนโยบายไปปฏิบัติ ตัวแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำ  
นโยบายไปปฏิบัติ สภาพแวดล้อมและผลกระทบที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ  
ปัจจัยที่มีผลต่อ การนำนโยบายไปปฏิบัติ และสถานการณ์ของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

2.2 ศึกษาเกี่ยวกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ กระบวนการการนำนโยบายไปปฏิบัติ ตัวแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ สภาพแวดล้อมและผลกระทบที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายไปสู่ปฏิบัติ บทความ วารสาร งานวิจัย การค้นคว้าอิสระ วิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องกับนโยบายสาธารณะ วิทยานิพนธ์เกี่ยวกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของไปสู่ปฏิบัติ รวมทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากห้องสมุดของสถาบันการศึกษาต่าง ๆ และการสืบค้นข้อมูลที่เกี่ยวข้องทางอินเทอร์เน็ต มาประยุกต์ใช้เป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุม โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ : กรณีศึกษาจังหวัดสระแก้ว นำมาเป็นข้อมูลหลักในการสร้าง แบบสัมภาษณ์ขึ้น โดยแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 ความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว

ตอนที่ 3 ปัญหาการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัส โคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว

รายละเอียดของแนวคำถามสัมภาษณ์แสดงไว้ในภาคผนวก

1. นำเสนอแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นทั้งหมดให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาเนื้อหา รูปแบบและการใช้ภาษา แล้วนำแบบสัมภาษณ์กลับมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

3 ดำเนินการปรับปรุงแบบสัมภาษณ์ตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา และส่งแบบสัมภาษณ์ให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน พิจารณาเนื้อหา รูปแบบและการใช้ภาษา แล้วนำแบบสัมภาษณ์กลับมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และปรับปรุงแบบสัมภาษณ์ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญจนเป็นที่พอใจและมั่นใจแบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือที่มีคุณภาพเพียงพอ และสามารถนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. จัดพิมพ์แบบสัมภาษณ์ฉบับสมบูรณ์ เพื่อเตรียมการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลัก

## 5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอนหนังสือความอนุเคราะห์ในการลงพื้นที่เก็บข้อมูล เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ: กรณีศึกษาจังหวัดสระแก้ว จากสาขาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

2. โทรศัพทสอบถามหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว เพื่อขออนุญาตลงพื้นที่เก็บข้อมูลในการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ : กรณีศึกษาจังหวัดสระแก้ว

3. ดำเนินการแจกแบบสอบถามให้แก่ประชาชนและบุคลากรของหน่วยงานภาครัฐในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว ตามจำนวนของกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 400 คน ระหว่างวันที่ 16 ธันวาคม 2563 ถึงวันที่ 31 มกราคม 2564 โดยวิธีการสุ่มกลุ่มอย่างแบบหลายขั้นตอน และเก็บรวบรวมแบบสอบถามที่สมบูรณ์จนครบพร้อมทั้งตรวจสอบความสมบูรณ์ของคำตอบในแบบสอบถาม

4. นัดหมายสำหรับผู้ให้ข้อมูลหลัก ทั้ง 17 คน เพื่อสัมภาษณ์เกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ : กรณีศึกษาจังหวัดสระแก้ว โดยแจ้งถึงประเด็นในการสัมภาษณ์ ให้ผู้บริหาร หัวหน้าส่วนราชการ และบุคลากรในสังกัดสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสระแก้ว จำนวน 3 คน นายอำเภอ ปลัดอำเภอ เจ้าหน้าที่ปกครอง และบุคลากรฝ่ายปกครองที่สังกัดจังหวัดสระแก้ว จำนวน 2 คน ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หัวหน้าส่วนราชการและบุคลากรในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 4 คน กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สารวัตรกำนัน แพทย์ประจำตำบล และผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว จำนวน 4 คน ประธานอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน และอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน จำนวน 4 คน รวมประชากรผู้ให้ข้อมูลหลักจำนวน 17 คน ได้อนุญาตให้ผู้วิจัยได้ลงพื้นที่เก็บข้อมูลและสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักเกี่ยวกับการนำนโยบายการป้องกัน และควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ ระหว่างวันที่ 16 ธันวาคม 2563 ถึงวันที่ 31 มกราคม 2564

5. ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของแบบสัมภาษณ์

6. จัดหมวดหมู่ของข้อมูลในแบบสอบถามเพื่อนำข้อมูลไปวิเคราะห์ทางสถิติ

7. นำข้อมูลที่ได้อาวิเคราะห์และเขียนรายงาน

## 6. การวิเคราะห์ข้อมูล

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการวิจัยแบบผสมผสานวิธี (Mixed Method) ซึ่งใช้แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือในการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และใช้แบบสัมภาษณ์ เป็นเครื่องมือในการวิจัย เชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยมีวิธีในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ระบบคอมพิวเตอร์ โดยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ในการดำเนินการวิเคราะห์การวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

1.1 แบบสอบถามตอนที่ 1 เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามทำการวิเคราะห์ โดยการแยกประเภท ของเพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา และอาชีพ โดยการแจกแจงความถี่ (Frequencies Distribution) ค่าร้อยละ (Percentage) และการบรรยายประกอบตาราง

1.2 แบบสอบถามตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว โดยการแจกแจงความถี่ (Frequencies Distribution) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เป็นรายปัจจัย โดยภาพรวมทั้ง 7 ปัจจัย เมื่อหาค่าได้แล้วนำค่าที่ได้ไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ในการวิเคราะห์ผลประเมิน โดยวิธีการแปลผลตามเกณฑ์สัมบูรณ์ (Absolute Criteria) ของบุญชม ศรีสะอาด (2545) ซึ่งเป็นคะแนนเป็นช่วง ๆ ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51 – 5.00 หมายถึง ระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51 – 4.50 หมายถึง ระดับมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51 – 3.50 หมายถึง ระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51 – 2.50 หมายถึง ระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.50 หมายถึง ระดับน้อยที่สุด

1.3 แบบสอบถามตอนที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว โดยการหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เป็นรายปัจจัย โดยภาพรวมทั้ง 8 ปัจจัย เมื่อหาค่าได้แล้วนำค่าที่ได้ไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ในการวิเคราะห์ผลประเมิน โดยวิธีการแปลผลตามเกณฑ์สัมบูรณ์ (Absolute Criteria) ของบุญชม ศรีสะอาด (2545) ซึ่งเป็นคะแนน เป็นช่วง ๆ ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51 – 5.00 หมายถึง ระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51 – 4.50 หมายถึง ระดับมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51 – 3.50	หมายถึง ระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51 – 2.50	หมายถึง ระดับน้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.50	หมายถึง ระดับน้อยที่สุด

1.4 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความแตกต่างของระดับความสำเร็จและปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว จำแนกตามเพศของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้ t-test (Independent Sample) และ F-Test (One way ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

1.5 การวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression) โดยวิธี Stepwise ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว

2. การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเชิงคุณภาพจะอาศัยการพรรณนาและวิเคราะห์ (Descriptive and Analytical) โดยยึดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องและกรอบแนวคิดที่ได้ทำการศึกษาค้นคว้าไว้ ซึ่งจะวิเคราะห์เรียบเรียงเป็นรายประเด็นตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา





## บทที่ 4

### ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัย เรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ : กรณีศึกษาจังหวัดสระแก้ว” ผู้วิจัยใช้วิธีการวิจัยแบบผสมผสานวิธี (Mixed Method) ประกอบด้วย การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ซึ่งเป็นการดำเนินการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลจากประชาชนและบุคลากรของหน่วยงานภาครัฐที่อาศัยอยู่ในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว จำนวน 400 คน และการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้แบบสัมภาษณ์จากผู้บริหารบุคลากรของหน่วยงานภาครัฐ จำนวน 17 คน ซึ่งปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

#### 1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	หมายถึง	จำนวนคน
$\bar{X}$	หมายถึง	ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean)
S.D.	หมายถึง	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
t-test	หมายถึง	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณา T-distribution
f- test	หมายถึง	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณา F-distribution
SS	หมายถึง	ผลรวมของค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานยกกำลังสอง (Sum of Square)
MS	หมายถึง	ค่าเฉลี่ยของค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานยกกำลังสอง (Mean of Square)
r	หมายถึง	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

b	หมายถึง	สัมประสิทธิ์การถดถอยปกติ
B	หมายถึง	สัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐาน
S.E.	หมายถึง	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (Standard Error)
R	หมายถึง	สัมประสิทธิ์ถดถอยพหุคูณ (Coefficient of Regression)
$R^2$	หมายถึง	ประสิทธิภาพในการพยากรณ์หรืออธิบายการผันแปร
df	หมายถึง	ค่าของชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
Sig (2-tailed)	หมายถึง	ค่านัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้

## 2. ลำดับขั้นในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการวิจัยเชิงปริมาณ จะใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัย (SPSS) ในการประมวลข้อมูล และการวิจัยเชิงคุณภาพ จะอาศัยการพรรณนาและวิเคราะห์ข้อมูล (Descriptive and Analytical) โดยยึดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องและกรอบแนวคิดที่ได้ทำการศึกษาค้นคว้าไว้ ซึ่งจะวิเคราะห์เรียบเรียงเป็นรายประเด็นตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา ตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้ค่าความถี่และค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว โดยใช้ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ประกอบด้วย

2.1 การวิเคราะห์ระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว เป็นรายด้าน

2.2 การวิเคราะห์ระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว เป็นรายข้อ

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว โดยใช้ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ประกอบด้วย

3.1 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว เป็นรายด้าน

3.2 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว เป็นรายข้อ

ตอนที่ 4 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความแตกต่างของระดับความสำเร็จของการนำนโยบาย การป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้วจำแนกตามเพศของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้ t-test

ตอนที่ 5 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความแตกต่างของปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว จำแนกตามเพศของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้ t-test

ตอนที่ 6 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความแตกต่างของระดับความสำเร็จของการนำนโยบาย การป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว จำแนกตามเพศ อายุ และระดับการศึกษา ของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้ f-test (One-Way ANOVA)

ตอนที่ 7 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความแตกต่างของปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว จำแนกตามเพศ อายุ และระดับการศึกษา ของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้ f-test (One-Way ANOVA)

ตอนที่ 8 การวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว

ตอนที่ 9 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์

9.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับ “ความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว”

9.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับ “ปัญหาของการนำนโยบายไปปฏิบัติที่เกิดจากปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว”

9.3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับ “ข้อเสนอแนะของการนำนโยบายไปปฏิบัติที่เกิดจากปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว”

### 3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

#### ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการศึกษาข้อมูลส่วนบุคคล อันได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา และอาชีพของประชาชนและบุคลากรของหน่วยงานภาครัฐที่อาศัยอยู่ในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว ซึ่งมีรายละเอียดดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
<b>1. เพศ</b>		
- ชาย	179	44.70
- หญิง	221	55.30
<b>รวม</b>	<b>400</b>	<b>100.00</b>
<b>2. อายุ</b>		
- ไม่เกินกว่า 20 ปี	50	12.40
- 21 – 30 ปี	86	21.50
- 31 – 40 ปี	93	23.30
- 41 – 50 ปี	74	18.50
- 51 – 60 ปี	57	14.30
- 61 ปีขึ้นไป	40	10.00
<b>รวม</b>	<b>400</b>	<b>100.00</b>
<b>3. สถานภาพ</b>		
- โสด	177	44.30
- สมรส	190	47.50
- ม่าย	18	4.50
- หย่าร้าง	15	3.70
- อื่น ๆ	0	0.00
<b>รวม</b>	<b>400</b>	<b>100.00</b>

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
<b>4. ระดับการศึกษา</b>		
- ประถมศึกษา	94	23.50
- มัธยมศึกษา	137	34.30
- อนุปริญญา	40	10.00
-ปริญญาตรี	105	26.30
-ปริญญาโท	22	5.50
- อื่น ๆ	2	0.40
<b>รวม</b>	<b>400</b>	<b>100.00</b>
<b>5. อาชีพ</b>		
- รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	77	19.30
- เกษตรกร	80	20.00
- ประกอบธุรกิจส่วนตัว	30	7.40
- รับจ้างทั่วไป	126	31.50
- พนักงานบริษัทเอกชน	31	7.80
- อื่น ๆ	56	14.00
<b>รวม</b>	<b>400</b>	<b>100.00</b>

จากตารางที่ 4.1 แสดงข้อมูลส่วนบุคคล อันได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษาและอาชีพของประชาชนและบุคลากรหน่วยภาครัฐที่อาศัยอยู่ในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว จำนวน 400 คน พบว่า

1. เพศ ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง มากที่สุด จำนวน 221 คน คิดเป็นร้อยละ 55.30 และเป็นเพศชาย จำนวน 179 คน คิดเป็นร้อยละ 44.70

2. อายุ ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ มีอายุระหว่าง 31 -40 ปี มากที่สุด จำนวน 93 คน คิดเป็น ร้อยละ 23.30 รองลงมาได้แก่ ผู้ที่มีอายุระหว่าง 21 -30 ปี จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 21.50 ผู้ที่มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 18.50 ผู้ที่มีอายุระหว่าง 51 – 60 ปี จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 14.30 ผู้ที่มีอายุไม่เกินกว่า 20 ปี จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 12.40 และผู้ที่มีอายุ 61 ปี ขึ้นไป จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 ตามลำดับ

3. สถานภาพ ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ มีสถานภาพสมรส มากที่สุด จำนวน 190 คน คิดเป็นร้อยละ 47.50 รองลงมาได้แก่ โสด จำนวน 177 คน คิดเป็นร้อยละ 44.30 ม่าย จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 4.50 และหย่าร้าง จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.70 ตามลำดับ

4. ระดับการศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา มากที่สุด จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 34.30 รองลงมาได้แก่ ปริญญาตรี จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 26.30 ประถมศึกษา จำนวน 94 คน เป็นคิดร้อยละ 23.50 อนุปริญญา จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 ปริญญาโท จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 5.50 และอื่น ๆ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.40 ตามลำดับ

5. อาชีพ ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป มากที่สุด จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 31.50 รองลงมาได้แก่ เกษตรกร จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 19.30 อื่น ๆ จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 14.00 พนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 7.80 และประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 7.40 ตามลำดับ

## ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว

2.1 การวิเคราะห์ระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว เป็นรายด้าน

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ย ( $\bar{X}$ ) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว โดยรวมและจำแนกเป็นรายด้าน

ระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1.ด้านนโยบายรัฐบาล	3.70	0.86	มาก
2.ด้านการมีส่วนร่วมและความร่วมมือของประชาชน	3.82	0.86	มาก

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและ ควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ ของจังหวัดสระแก้ว	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
3.ด้านการตอบสนองความต้องการของประชาชน	3.57	0.88	มาก
4.ด้านการเข้าถึงและการรับบริการของประชาชน	3.68	0.83	มาก
5.ด้านความร่วมมือของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน	3.64	0.84	มาก
6.ด้านการประเมินผลการนำนโยบายไปปฏิบัติ	3.67	0.80	มาก
7.ด้านการควบคุม และติดตามผลการดำเนินงาน	3.71	0.82	มาก
<b>รวม</b>	<b>3.68</b>	<b>0.84</b>	<b>มาก</b>

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว โดยรวมอยู่ในระดับมาก ( $\bar{X} = 3.68$ ) เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทั้ง 7 ด้าน เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วมและความร่วมมือของประชาชน ( $\bar{X} = 3.82$ ) ด้านการควบคุม และติดตามผลการดำเนินงาน ( $\bar{X} = 3.71$ ) ด้านนโยบายรัฐบาล ( $\bar{X} = 3.70$ ) ด้านการเข้าถึงและการรับบริการของประชาชน ( $\bar{X} = 3.68$ ) ด้านการประเมินผลการนำนโยบายไปปฏิบัติ ( $\bar{X} = 3.67$ ) ด้านความร่วมมือของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ( $\bar{X} = 3.64$ ) และด้านการตอบสนองความต้องการของประชาชน ( $\bar{X} = 3.57$ ) ตามลำดับ

## 2.2 การวิเคราะห์ระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว เป็นรายชื่อ

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ย ( $\bar{X}$ ) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว ด้านนโยบายรัฐบาล โดยรวมและจำแนกเป็นรายชื่อ

ระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
<b>1.ด้านนโยบายรัฐบาล</b>			
1.ท่านคิดว่าจังหวัดสระแก้วสามารถปฏิบัติตามนโยบายของรัฐบาลในการป้องกันและควบคุมได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.88	0.77	มาก
2.ท่านคิดว่ารัฐบาลกำหนดนโยบายในการป้องกันและควบคุมโรคได้อย่างชัดเจน	3.61	0.89	มาก
3.นโยบายของรัฐบาลมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์การป้องกันและควบคุมโรค	3.62	0.91	มาก
<b>รวม</b>	<b>3.70</b>	<b>0.86</b>	<b>มาก</b>

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว ด้านนโยบายรัฐบาล โดยรวมอยู่ในระดับมาก ( $\bar{X} = 3.70$ ) เมื่อจำแนกเป็นรายชื่อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 3 ข้อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ได้แก่ ท่านคิดว่าจังหวัดสระแก้วสามารถปฏิบัติตามนโยบายของรัฐบาลในการป้องกันและควบคุมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ( $\bar{X} = 3.88$ ) นโยบายของรัฐบาลมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ การป้องกันและควบคุมโรค ( $\bar{X} = 3.62$ ) และท่านคิดว่ารัฐบาลกำหนดนโยบายในการป้องกันและควบคุมโรคได้อย่างชัดเจน ( $\bar{X} = 3.61$ )



ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ย ( $\bar{X}$ ) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว ด้านการมีส่วนร่วมและความร่วมมือของประชาชน โดยรวมและจำแนกเป็นรายข้อ

ระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
<b>2.ด้านการมีส่วนร่วมและความร่วมมือของประชาชน</b>			
1.ท่านมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวัง การค้นหาและติดตามผู้ป่วยและกลุ่มเสี่ยงในการป้องกันและควบคุมโรค	3.71	0.90	มาก
2.ท่านให้ความร่วมมือแก่หน่วยงานภาครัฐในการป้องกันและควบคุมโรค	3.99	0.82	มาก
3. ท่านคิดว่าประชาชนมีความจริงใจในการให้ความร่วมมือ แก่หน่วยงานภาครัฐในเปิดเผยข้อมูลของกลุ่มเสี่ยงในชุมชน	3.75	0.85	มาก
<b>รวม</b>	<b>3.82</b>	<b>0.86</b>	<b>มาก</b>

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุม โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว ด้านการมีส่วนร่วมและความร่วมมือของประชาชน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ( $\bar{X} = 3.82$ ) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 3 ข้อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ได้แก่ ท่านให้ความร่วมมือแก่หน่วยงานภาครัฐในการป้องกันและควบคุมโรค ( $\bar{X} = 3.99$ ) ท่านคิดว่าประชาชนมีความจริงใจในการให้ความร่วมมือแก่หน่วยงานภาครัฐในเปิดเผยข้อมูลของกลุ่มเสี่ยงในชุมชน ( $\bar{X} = 3.75$ ) และท่านมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวัง การค้นหาและติดตามผู้ป่วยและกลุ่มเสี่ยงในการป้องกันและควบคุมโรค ( $\bar{X} = 3.71$ )

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย ( $\bar{X}$ ) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว ด้านการตอบสนองความต้องการของประชาชน โดยรวมและจำแนกเป็นรายชื่อ

ระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
<b>3.ด้านการตอบสนองความต้องการของประชาชน</b>			
1.ท่านคิดว่ามาตรการที่รัฐบาลกำหนดขึ้นสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชน	3.56	0.94	มาก
2.ท่านคิดว่าจังหวัดสระแก้วปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถตอบสนองความต้องการของท่านได้	3.61	0.85	มาก
3.ระบบการให้บริการต่าง ๆ ของหน่วยงานภาครัฐสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชน	3.53	0.86	มาก
<b>รวม</b>	<b>3.57</b>	<b>0.88</b>	<b>มาก</b>

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว ด้านการตอบสนองความต้องการของประชาชน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ( $\bar{X} = 3.57$ ) เมื่อจำแนกเป็นรายชื่อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 3 ข้อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ได้แก่ ท่านคิดว่าจังหวัดสระแก้วปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถตอบสนองความต้องการของท่านได้ ( $\bar{X} = 3.61$ ) ท่านคิดว่ามาตรการที่รัฐบาลกำหนดขึ้นสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชน ( $\bar{X} = 3.56$ ) และระบบการให้บริการต่าง ๆ ของหน่วยงานภาครัฐสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชน ( $\bar{X} = 3.53$ )

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย ( $\bar{X}$ ) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว ด้านการเข้าถึงและการรับบริการของประชาชน โดยรวมและจำแนกเป็นรายชื่อ

ระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
<b>4.ด้านการเข้าถึงและการรับบริการของประชาชน</b>			
1.หน่วยงานภาครัฐในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว มีขั้นตอนการบริการ ที่สะดวกและรวดเร็วทันต่อความต้องการของประชาชน	3.74	0.77	มาก
2.หน่วยงานภาครัฐของจังหวัดสระแก้ว มีการให้บริการประชาชนในการตรวจและคัดกรองประชาชนกลุ่มเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรค	3.67	0.83	มาก
3.ท่านคิดว่าประชาชนสามารถเข้าถึงการบริการของหน่วยงานภาครัฐในการป้องกันและควบคุมโรค	3.64	0.89	มาก
<b>รวม</b>	<b>3.68</b>	<b>0.83</b>	<b>มาก</b>

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว ด้านการเข้าถึงและการรับบริการของประชาชน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ( $\bar{X} = 3.68$ ) เมื่อจำแนกเป็นรายชื่อ พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 3 ข้อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมาก ไปหาน้อย ได้แก่ หน่วยงานภาครัฐในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว มีขั้นตอนการบริการที่สะดวกและรวดเร็วทันต่อความต้องการของประชาชน ( $\bar{X} = 3.74$ ) หน่วยงานภาครัฐของจังหวัดสระแก้วมีการให้บริการประชาชนในการตรวจและคัดกรองประชาชนกลุ่มเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรค ( $\bar{X} = 3.67$ ) และท่านคิดว่าประชาชนสามารถเข้าถึงการบริการของหน่วยงานภาครัฐในการป้องกันและควบคุมโรค ( $\bar{X} = 3.64$ )

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ย ( $\bar{X}$ ) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว ด้านความร่วมมือของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน โดยรวมและจำแนกเป็นรายข้อ

ระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
<b>5.ด้านความร่วมมือของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน</b>			
1.การปฏิบัติงานในการป้องกันและควบคุมโรคได้รับการสนับสนุนจากทุกหน่วยงานในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว	3.68	0.82	มาก
2.หน่วยงานภาคเอกชนปฏิบัติตามมาตรการของจังหวัดสระแก้วและให้ความร่วมมือในการป้องกันและควบคุมโรคอย่างจริงจัง	3.62	0.86	มาก
3.ท่านคิดว่าหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนมีการบูรณาการในการปฏิบัติงานร่วมกันในการป้องกันและควบคุมโรค	3.62	0.85	มาก
<b>รวม</b>	<b>3.64</b>	<b>0.84</b>	<b>มาก</b>

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว ด้านความร่วมมือของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ( $\bar{X} = 3.64$ ) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 3 ข้อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ได้แก่ การปฏิบัติงานในการป้องกันและควบคุมโรคได้รับการสนับสนุนจากทุกหน่วยงาน ในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว ( $\bar{X} = 3.68$ ) ท่านคิดว่าหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนมีการบูรณาการในการปฏิบัติงานร่วมกันในการป้องกันและควบคุมโรค ( $\bar{X} = 3.62$ ) และหน่วยงานภาคเอกชนปฏิบัติตามมาตรการของจังหวัดสระแก้วและให้ความร่วมมือในการป้องกันและควบคุมโรคอย่างจริงจัง ( $\bar{X} = 3.62$ )

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ย ( $\bar{X}$ ) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว ด้านการประเมินผลการนำนโยบายไปปฏิบัติ โดยรวมและจำแนกเป็นรายชื่อ

ระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
<b>6.ด้านการประเมินผลการนำนโยบายไปปฏิบัติ</b>			
1.จังหวัดสระแก้วมีการประเมินผลการปฏิบัติงานการป้องกันและควบคุมอย่างมีประสิทธิภาพและสามารถตรวจสอบได้	3.74	0.78	มาก
2.มีระบบการประเมินผลการปฏิบัติที่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงาน	3.65	0.78	มาก
3. มีการจัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานและเปิดเผยให้ประชาชนรับทราบ	3.61	0.84	มาก
<b>รวม</b>	<b>3.67</b>	<b>0.80</b>	<b>มาก</b>

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว ด้านการประเมินผลการนำนโยบายไปปฏิบัติ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ( $\bar{X} = 3.67$ ) เมื่อจำแนกเป็นรายชื่อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 3 ข้อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ได้แก่ จังหวัดสระแก้วมีการประเมินผลการปฏิบัติงานการป้องกันและควบคุมอย่าง มีประสิทธิภาพและสามารถตรวจสอบได้ ( $\bar{X} = 3.74$ ) มีระบบการประเมินผลการปฏิบัติที่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงาน ( $\bar{X} = 3.65$ ) และมีการจัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานและเปิดเผยให้ประชาชนรับทราบ ( $\bar{X} = 3.61$ )

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ย ( $\bar{X}$ ) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว ด้านการควบคุมและติดตามผลการดำเนินงาน โดยรวมและจำแนกเป็นรายชื่อ

ระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
<b>7.ด้านการควบคุม และติดตามผลการดำเนินงาน</b>			
1.จังหวัดสระแก้ว มีระบบการควบคุมและติดตามผลการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ	3.70	0.79	มาก
2.จังหวัดสระแก้วมีการจัดตั้งคณะทำงานร่วมกันในการควบคุมและติดตามการปฏิบัติงานของบุคลากร	3.77	0.82	มาก
3.ท่านคิดว่าผู้บริหารของจังหวัดสระแก้วมีการติดตามการปฏิบัติงานอย่างใกล้ชิด	3.66	0.85	มาก
<b>รวม</b>	<b>3.71</b>	<b>0.82</b>	<b>มาก</b>

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว ด้านการควบคุมและติดตามผลการดำเนินงาน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ( $\bar{X} = 3.71$ ) เมื่อจำแนกเป็นรายชื่อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 3 ข้อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมาก ไปหาน้อย ได้แก่ จังหวัดสระแก้วมีการจัดตั้งคณะทำงานร่วมกันในการควบคุมและติดตามการปฏิบัติงานของบุคลากร ( $\bar{X} = 3.77$ ) จังหวัดสระแก้ว มีระบบการควบคุมและติดตามผลการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ ( $\bar{X} = 3.70$ ) และท่านคิดว่าผู้บริหารของจังหวัดสระแก้วมีการติดตามการปฏิบัติงานอย่างใกล้ชิด ( $\bar{X} = 3.66$ )

### ตอนที่ 3 ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว

#### 3.1 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว เป็นรายด้าน

ตารางที่ 4.10 แสดงค่าเฉลี่ย ( $\bar{X}$ ) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว โดยรวมและจำแนกเป็นรายด้าน

ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1.ด้านความชัดเจนและมาตรฐานของนโยบาย	3.76	0.81	มาก
2.ด้านทรัพยากรและงบประมาณของนโยบาย	3.48	0.90	ปานกลาง
3.ด้านบุคลากรและความพร้อมของบุคลากร	3.60	0.94	มาก
4.ด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์	3.63	0.85	มาก
5.ด้านสมรรถนะของหน่วยงานภาครัฐ	3.69	0.81	มาก
6.ด้านการประสานงานของหน่วยงานภาครัฐ	3.74	0.82	มาก
7.ด้านการสนับสนุนของอาสาสมัครและชุมชน	3.83	0.82	มาก
8.ด้านสภาพแวดล้อมทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม	3.71	0.81	มาก
<b>รวม</b>	<b>3.68</b>	<b>0.85</b>	<b>มาก</b>

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัส โคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว โดยรวมอยู่ในระดับมาก ( $\bar{X} = 3.68$ ) เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก จำนวน 7 ด้าน และอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 1 ด้าน เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมาก ไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการสนับสนุนของอาสาสมัครและชุมชน ( $\bar{X} = 3.83$ ) ด้านความชัดเจนและมาตรฐาน ของนโยบาย ( $\bar{X} = 3.76$ ) ด้านการประสานงานของหน่วยงานภาครัฐ ( $\bar{X} = 3.74$ ) ด้านสภาพแวดล้อม ทางการเมือง เศรษฐกิจ

และสังคม ( $\bar{X} = 3.71$ ) ด้านสมรรถนะของหน่วยงานภาครัฐ ( $\bar{X} = 3.69$ ) ด้านการเผยแพร่ข้อมูล ข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ ( $\bar{x} = 3.63$ ) ด้านบุคลากรและความพร้อมของบุคลากร ( $\bar{X} = 3.60$ ) และด้านทรัพยากรและงบประมาณของนโยบาย ( $\bar{X} = 3.48$ ) ตามลำดับ

### 3.2 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว เป็นรายชื่อ

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าเฉลี่ย ( $\bar{X}$ ) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็น ของปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว ด้านความชัดเจนและมาตรฐานของนโยบาย โดยรวมและจำแนกเป็นรายชื่อ

ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
<b>1.ด้านความชัดเจนและมาตรฐานของนโยบาย</b>			
1.ท่านคิดว่ามาตรการในการดำเนินการป้องกันและควบคุมโรคของจังหวัดสระแก้ว มีความชัดเจน	3.85	0.74	มาก
2.ท่านคิดว่ากฎเกณฑ์ต่าง ๆ ที่รัฐบาลกำหนดขึ้นมีผลต่อการปฏิบัติงานของบุคลากร	3.74	0.84	มาก
3.ความชัดเจนและการกำหนดมาตรฐานของนโยบายที่มีความชัดเจนส่งผลให้ผู้ปฏิบัติงานทำงานได้ง่ายขึ้น	3.68	0.84	มาก
<b>รวม</b>	<b>3.76</b>	<b>0.81</b>	<b>มาก</b>

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว ด้านความชัดเจนและมาตรฐานของนโยบาย โดยรวมอยู่ในระดับมาก ( $\bar{X} = 3.76$ ) เมื่อจำแนกเป็นรายชื่อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 3 ข้อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ได้แก่ ท่านคิดว่ามาตรการในการดำเนินการป้องกันและควบคุมโรคของจังหวัดสระแก้ว มีความชัดเจน ( $\bar{X} = 3.85$ ) ท่านคิดว่ากฎเกณฑ์ต่าง ๆ ที่รัฐบาลกำหนดขึ้นมีผลต่อการปฏิบัติงานของบุคลากร ( $\bar{X} = 3.74$ ) และความชัดเจนและการกำหนดมาตรฐานของนโยบายที่มีความชัดเจนส่งผลให้ผู้ปฏิบัติงานทำงานได้ง่ายขึ้น ( $\bar{X} = 3.68$ )



ตารางที่ 4.12 แสดงค่าเฉลี่ย ( $\bar{X}$ ) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว ด้านทรัพยากรและงบประมาณของนโยบายโดยรวมและจำแนกเป็นรายชื่อ

ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
<b>2.ด้านทรัพยากรและงบประมาณของนโยบาย</b>			
1.จังหวัดสระแก้วมีวัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องมือที่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน	3.45	0.92	ปานกลาง
2.รัฐบาลมีการสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ให้จังหวัดสระแก้วอย่างเหมาะสมและเพียงพอ	3.44	0.87	ปานกลาง
3.สถานที่ที่ใช้ในการกักตัวและรองรับผู้ป่วยของจังหวัดสระแก้ว มีเพียงพอและมีห้องปฏิบัติการในการปฏิบัติงาน	3.56	0.91	มาก
<b>รวม</b>	<b>3.48</b>	<b>0.90</b>	<b>ปานกลาง</b>

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัส โคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้วด้านทรัพยากรและงบประมาณของนโยบาย โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ( $\bar{X} = 3.48$ ) เมื่อจำแนกเป็นรายชื่อ พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 2 ข้อ และอยู่ในระดับมาก จำนวน 1 ข้อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ได้แก่ สถานที่ที่ใช้ในการกักตัวและรองรับผู้ป่วยของจังหวัดสระแก้ว มีเพียงพอและมีห้องปฏิบัติการในการปฏิบัติงาน ( $\bar{X} = 3.56$ ) จังหวัดสระแก้วมีวัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องมือที่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน ( $\bar{X} = 3.45$ ) และรัฐบาล มีการสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ให้จังหวัดสระแก้วอย่างเหมาะสมและเพียงพอ ( $\bar{X} = 3.44$ )

ตารางที่ 4.13 แสดงค่าเฉลี่ย ( $\bar{X}$ ) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว ด้านบุคลากรและความพร้อมของบุคลากร โดยรวมและจำแนกเป็นรายชื่อ

ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
3.ด้านบุคลากรและความพร้อมของบุคลากร			
1.จำนวนบุคลากรมีเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน	3.49	0.98	ปานกลาง
2.บุคลากรมีความตั้งใจในการปฏิบัติงาน	3.72	0.94	มาก
3.มีบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญในการปฏิบัติงาน	3.58	0.91	มาก
<b>รวม</b>	<b>3.60</b>	<b>0.94</b>	<b>มาก</b>

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้วด้านบุคลากรและความพร้อมของบุคลากร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ( $\bar{X} = 3.60$ ) เมื่อจำแนกเป็นรายชื่อ พบว่าอยู่ในระดับมาก จำนวน 2 ข้อ และอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 1 ข้อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ได้แก่ บุคลากรมีความตั้งใจในการปฏิบัติงาน ( $\bar{X} = 3.72$ ) มีบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญในการปฏิบัติงาน ( $\bar{X} = 3.58$ ) และจำนวนบุคลากรมีเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน ( $\bar{X} = 3.49$ )

ตารางที่ 4.14 แสดงค่าเฉลี่ย ( $\bar{X}$ ) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว ด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ โดยรวมและจำแนกเป็นรายชื่อ

ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
<b>4.ด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์</b>			
1.ท่านคิดว่าจังหวัดสระแก้วมีการเปิดเผยข้อมูลต่าง ๆ และมีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับทราบอย่างทั่วถึง	3.65	0.88	มาก
2.ท่านรับรู้ข้อมูลข่าวสารการแพร่ระบาดของโรคจากหน่วยงานภาครัฐได้อย่างทั่วถึงและรวดเร็ว	3.60	0.84	มาก
3.ท่านคิดว่าข่าวสารที่ท่านได้รับ มีความทันต่อสถานการณ์ การแพร่ระบาดของโรคและเป็นปัจจุบัน	3.64	0.83	มาก
<b>รวม</b>	<b>3.63</b>	<b>0.81</b>	<b>มาก</b>

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว ด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ( $\bar{X}= 3.63$ ) เมื่อจำแนกเป็นรายชื่อ พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 3 ข้อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ได้แก่ ท่านคิดว่าจังหวัดสระแก้วมีการเปิดเผยข้อมูลต่าง ๆ และมีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับทราบอย่างทั่วถึง ( $\bar{X}= 3.65$ ) มีบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญในการปฏิบัติงาน ( $\bar{X}= 3.64$ ) และท่านรับรู้ข้อมูลข่าวสารการแพร่ระบาดของโรคจากหน่วยงานภาครัฐได้อย่างทั่วถึงและรวดเร็ว ( $\bar{X}= 3.60$ )

ตารางที่ 4.15 แสดงค่าเฉลี่ย ( $\bar{X}$ ) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว ด้านสมรรถนะของหน่วยงานภาครัฐ โดยรวมและจำแนกเป็นรายชื่อ

ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
<b>5.ด้านสมรรถนะของหน่วยงานภาครัฐ</b>			
1. โครงสร้างของหน่วยงานภาครัฐในจังหวัดสระแก้ว มีความเหมาะสมในการป้องกันและควบคุมโรค	3.71	0.81	มาก
2. มีการกำหนดบทบาทของบุคลากรที่ปฏิบัติงานอย่างชัดเจน	3.69	0.82	มาก
3. หน่วยงานภาครัฐของจังหวัดสระแก้วมีความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน	3.66	0.80	มาก
<b>รวม</b>	<b>3.69</b>	<b>0.81</b>	<b>มาก</b>

จากตารางที่ 4.15 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว ด้านสมรรถนะของหน่วยงานภาครัฐ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ( $\bar{X}= 3.69$ ) เมื่อจำแนกเป็นรายชื่อ พบว่า อยู่ในระดับมาก ทั้ง 3 ข้อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ได้แก่ โครงสร้างของหน่วยงานภาครัฐในจังหวัดสระแก้วมีความเหมาะสมในการป้องกันและควบคุมโรค ( $\bar{X}= 3.71$ ) มีการกำหนดบทบาทของบุคลากรที่ปฏิบัติงานอย่างชัดเจน ( $\bar{X}= 3.69$ ) และหน่วยงานภาครัฐของจังหวัดสระแก้วมีความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน ( $\bar{X}= 3.66$ )

ตารางที่ 4.16 แสดงค่าเฉลี่ย ( $\bar{X}$ ) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว ด้านการประสานงานของหน่วยงานภาครัฐ โดยรวมและจำแนกเป็นรายชื่อ

ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
6.ด้านการประสานงานของหน่วยงานภาครัฐ			
1.ขั้นตอนการประสานงานของหน่วยงานภาครัฐในจังหวัดสระแก้ว มีความสะดวกและรวดเร็วทันต่อสถานการณ์ในปัจจุบัน	3.70	0.84	มาก
2.จังหวัดสระแก้วมีการประชุมเพื่อวางแผนการปฏิบัติงานในการประสานงานร่วมกัน	3.70	0.79	มาก
3.ท่านคิดว่าภาวะผู้นำของผู้บริหารทุกระดับมีส่วนสำคัญต่อการประสานงานและการติดต่อสื่อสารระหว่างหน่วยงาน	3.82	0.83	มาก
<b>รวม</b>	<b>3.74</b>	<b>0.82</b>	<b>มาก</b>

จากตารางที่ 4.16 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว ด้านการประสานงานของหน่วยงานภาครัฐ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ( $\bar{X}= 3.74$ ) เมื่อจำแนกเป็นรายชื่อ พบว่า อยู่ในระดับมาก ทั้ง 3 ข้อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ได้แก่ ท่านคิดว่าภาวะผู้นำของผู้บริหารทุกระดับ มีส่วนสำคัญต่อการประสานงานและการติดต่อสื่อสารระหว่างหน่วยงาน ( $\bar{X}= 3.82$ ) ขั้นตอนการประสานงานของหน่วยงานภาครัฐในจังหวัดสระแก้ว มีความสะดวกและรวดเร็วทันต่อสถานการณ์ในปัจจุบัน ( $\bar{X}= 3.70$ ) และจังหวัดสระแก้วมีการประชุมเพื่อวางแผนการปฏิบัติงานในการประสานงานร่วมกัน ( $\bar{X}= 3.70$ )

ตารางที่ 4.17 แสดงค่าเฉลี่ย ( $\bar{X}$ ) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว ด้านการสนับสนุนของอาสาสมัครและชุมชน โดยรวมและจำแนกเป็นรายชื่อ

ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
<b>7.ด้านการสนับสนุนของอาสาสมัครและชุมชน</b>			
1.อาสาสมัครของชุมชนมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวังติดตาม และการคัดกรองผู้ป่วย หรือกลุ่มเสี่ยงภายในชุมชน	3.84	0.85	มาก
2.ชุมชนมีการบูรณาการการปฏิบัติงานร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ	3.78	0.80	มาก
3.ชุมชนมีมาตรการในการเฝ้าระวังและควบคุมโรคภายในชุมชน	3.86	0.81	มาก
<b>รวม</b>	<b>3.83</b>	<b>0.82</b>	<b>มาก</b>

จากตารางที่ 4.17 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว ด้านการสนับสนุนของอาสาสมัครและชุมชน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ( $\bar{X} = 3.83$ ) เมื่อจำแนกเป็นรายชื่อ พบว่าอยู่ในระดับมาก ทั้ง 3 ข้อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ได้แก่ ชุมชนมีมาตรการในการเฝ้าระวังและควบคุมโรคภายในชุมชน ( $\bar{X} = 3.86$ ) อาสาสมัครของชุมชนมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวังติดตาม ( $\bar{X} = 3.84$ ) และชุมชนมีการบูรณาการการปฏิบัติงานร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ ( $\bar{X} = 3.78$ )

ตารางที่ 4.18 แสดงค่าเฉลี่ย ( $\bar{X}$ ) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว ด้านสภาพแวดล้อมทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม โดยรวมและจำแนกเป็นรายชื่อ

ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
<b>8.ด้านสภาพแวดล้อมทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม</b>			
1.ฝ่ายการเมืองมีการสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐและมีการติดตามการปฏิบัติงานอย่างใกล้ชิด	3.61	0.82	มาก
2.สภาพแวดล้อมและบริบทของสังคมมีผลต่อการปฏิบัติงานในการเฝ้าระวัง ติดตาม ค้นหาผู้ป่วย และกลุ่มเสี่ยง	3.72	0.80	มาก
3.สภาพเศรษฐกิจของจังหวัดสระแก้ว ส่งผลต่อการปฏิบัติงานในการป้องกันและควบคุมโรค	3.78	0.81	มาก
<b>รวม</b>	<b>3.70</b>	<b>0.81</b>	<b>มาก</b>

จากตารางที่ 4.18 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว ด้านสภาพแวดล้อมทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ( $\bar{X}=3.70$ ) เมื่อจำแนกเป็นรายชื่อ พบว่าอยู่ในระดับมาก ทั้ง 3 ข้อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ได้แก่ สภาพเศรษฐกิจของจังหวัดสระแก้ว ส่งผลต่อการปฏิบัติงานในการป้องกันและควบคุมโรค ( $\bar{X}=3.78$ ) สภาพแวดล้อมและบริบทของสังคมมีผลต่อการปฏิบัติงานในการเฝ้าระวัง ติดตาม ค้นหาผู้ป่วยและกลุ่มเสี่ยง ( $\bar{X}=3.72$ ) และฝ่ายการเมืองมีการสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐ และมีการติดตามการปฏิบัติงานอย่างใกล้ชิด ( $\bar{X}=3.61$ )

ตอนที่ 4 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความแตกต่างของระดับความสำเร็จของการนำ  
นโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ  
ของจังหวัดสระแก้ว โดยใช้ t-test

ตารางที่ 4.19 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความแตกต่างของระดับความสำเร็จของการนำนโยบาย  
การป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ  
ของจังหวัดสระแก้ว จำแนกตามเพศของผู้ตอบแบบสอบถาม

ระดับความสำเร็จ ของการนำนโยบาย การป้องกันและควบคุมโรค ติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ ของจังหวัดสระแก้ว	เพศ	n	$\bar{x}$	S.D.	df	t-test	Sig.(2-taild)
1.ด้านนโยบายรัฐบาล	ชาย	179	3.74	0.727	398	1.455	0.146
	หญิง	221	3.63	0.819		1.474	
2.ด้านการมีส่วนร่วมและ ความร่วมมือของประชาชน	ชาย	179	3.82	0.779	398	-0.030	0.976
	หญิง	221	3.82	0.769		-0.030	
3.ด้านการตอบสนองความ ต้องการของประชาชน	ชาย	179	3.66	0.771	398	2.507	0.013
	หญิง	221	3.46	0.833		2.527	
4.ด้านการเข้าถึงและการรับ บริการของประชาชน	ชาย	179	3.75	0.731	398	1.154	0.249
	หญิง	221	3.67	0.795		1.164	
5.ด้านความร่วมมือของ หน่วยงานภาครัฐและ ภาคเอกชน	ชาย	179	3.65	0.760	398	0.463	0.643
	หญิง	221	3.61	0.827		0.468	
6.ด้านการประเมินผลการ นำนโยบายไปปฏิบัติ	ชาย	179	3.71	0.730	398	0.575	0.566
	หญิง	221	3.67	0.795		0.580	
7.ด้านการควบคุม และ ติดตามผลการดำเนินงาน	ชาย	179	3.78	0.726	398	1.442	0.150
	หญิง	221	3.67	0.811		1.458	



จากตารางที่ 4.19 ผลการทดสอบข้อมูลด้วย t-test (Independent Sample) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า เพศที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นว่า ด้านนโยบายรัฐบาล ด้านการมีส่วนร่วมและความร่วมมือของประชาชน ด้านการเข้าถึงและการรับบริการของประชาชน ด้านความร่วมมือของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ด้านการประเมินผลการนำนโยบายไปปฏิบัติ และด้านการควบคุม และติดตามผลการดำเนินงาน ที่ไม่แตกต่างกัน และมีผลต่อระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว ที่ไม่แตกต่างกันด้วย ยกเว้น ด้านการตอบสนองความต้องการของประชาชน ที่มีความแตกต่างจากด้านอื่น

สรุปได้ว่า ประชาชนที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นว่า ด้านนโยบายรัฐบาล ด้านการมีส่วนร่วมและความร่วมมือของประชาชน ด้านการเข้าถึงและการรับบริการของประชาชน ด้านความร่วมมือของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ด้านการประเมินผลการนำนโยบายไปปฏิบัติ และด้านการควบคุมและติดตามผลการดำเนินงาน ที่ไม่แตกต่างกัน และมีผลต่อระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว ที่ไม่แตกต่างกันด้วย ยกเว้น ด้านการตอบสนองความต้องการของประชาชน ที่มีความแตกต่างจากด้านอื่น



ตอนที่ 5 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความแตกต่างของปัจจัยที่มีผลต่อ การนำนโยบาย  
การป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ  
ของจังหวัดสระแก้ว โดยใช้ t-test

ตารางที่ 4.20 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความแตกต่างของปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกัน  
และควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว  
จำแนกตามเพศของผู้ตอบแบบสอบถาม

ปัจจัยที่มีผลต่อการนำ นโยบายการป้องกัน และควบคุมโรคติดเชื้อ ไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัด สระแก้ว	เพศ	n	$\bar{x}$	S.D.	df	t-test	Sig.(2-taild)
1.ด้านความชัดเจนและ มาตรฐานของนโยบาย	ชาย	179	3.76	0.744	398	0.172	0.863
	หญิง	221	3.75	0.774		0.173	
2.ด้านทรัพยากรและ งบประมาณของนโยบาย	ชาย	179	3.56	0.742	398	1.564	0.119
	หญิง	221	3.43	0.924		1.600	
3.ด้านบุคลากรและ ความพร้อมของบุคลากร	ชาย	179	3.66	0.881	398	0.972	0.331
	หญิง	221	0.57	0.934		0.978	
4.ด้านการเผยแพร่ข้อมูล ข่าวสารและการ ประชาสัมพันธ์	ชาย	179	3.65	0.822	398	0.359	0.720
	หญิง	221	3.62	0.979		0.358	
5.ด้านสมรรถนะของ หน่วยงานภาครัฐ	ชาย	179	3.77	0.779	398	1.348	0.179
	หญิง	221	3.66	0.767		1.345	
6.ด้านการประสานงานของ หน่วยงานภาครัฐ	ชาย	179	3.82	0.787	398	1.183	0.238
	หญิง	221	3.73	0.773		1.180	
7.ด้านการสนับสนุนของ อาสาสมัครและชุมชน	ชาย	179	3.84	0.787	398	0.181	0.856
	หญิง	221	3.82	0.798		0.182	

ตารางที่ 4.20 (ต่อ)

ปัจจัยที่มีผลต่อการนำ								
นโยบายการป้องกัน								
และควบคุมโรคติดเชื้อ								
ไวรัสโคโรนา 2019								
ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัด								
สระแก้ว								
	เพศ	n	$\bar{x}$	S.D.	df	t-test	Sig.(2-taild)	
8.ด้านสภาพแวดล้อมทาง	ชาย	179	3.73	0.736	398	0.588	0.557	
การเมือง เศรษฐกิจและ	หญิง	221	3.69	0.783		0.592	0.554	
สังคม								

จากตารางที่ 4.20 ผลการทดสอบข้อมูลด้วย t-test (Independent Sample) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า เพศที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นว่า ด้านความชัดเจนและมาตรฐานของนโยบาย ด้านทรัพยากรและงบประมาณของนโยบาย ด้านบุคลากรและความพร้อมของบุคลากร ด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ ด้านสมรรถนะของหน่วยงานภาครัฐ ด้านการประสานงานของหน่วยงานภาครัฐ ด้านการสนับสนุนของอาสาสมัครและชุมชน และด้านสภาพแวดล้อมทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม ที่ไม่แตกต่างกัน และมีปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้วที่ไม่แตกต่างกันด้วย

สรุปได้ว่า ประชาชนที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นว่า ด้านความชัดเจนและมาตรฐานของนโยบาย ด้านทรัพยากรและงบประมาณของนโยบาย ด้านบุคลากรและความพร้อมของบุคลากร ด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ ด้านสมรรถนะของหน่วยงานภาครัฐ ด้านการประสานงานของหน่วยงานภาครัฐ ด้านการสนับสนุนของอาสาสมัครและชุมชน และด้านสภาพแวดล้อมทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม ที่ไม่แตกต่างกัน และมีปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้วที่ไม่แตกต่างกันด้วย

ตอนที่ 6 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความแตกต่างของระดับความสำเร็จของการนำ  
นโยบาย การป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ  
ของจังหวัดสระแก้ว โดยใช้ f-test (One-Way ANOVA)

ตารางที่ 4.21 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความแตกต่างของระดับความสำเร็จของการนำนโยบาย  
การป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ  
ของจังหวัดสระแก้ว จำแนกตามเพศของผู้ตอบแบบสอบถาม

ระดับความสำเร็จ ของการนำนโยบาย การป้องกันและ ควบคุมโรคติดเชื้อ ไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของ จังหวัดสระแก้ว	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	f-test	Sig.(2-taild)
1.ด้านนโยบายรัฐบาล	ระหว่างกลุ่ม	1	1.287	1.287	2.118	0.146
	ภายในกลุ่ม	398	241.753	0.607		
	รวม	399	243.040			
2.ด้านการมีส่วนร่วม และความร่วมมือของ ประชาชน	ระหว่างกลุ่ม	1	0.001	0.001	0.001	0.976
	ภายในกลุ่ม	398	238.397	0.599		
	รวม	399	238.398			
3.ด้านการตอบสนอง ความต้องการของ ประชาชน	ระหว่างกลุ่ม	1	4.086	4.086	6.284	0.013
	ภายในกลุ่ม	398	258.811	0.650		
	รวม	399	262.898			
4.ด้านการเข้าถึงและ การรับบริการของ ประชาชน	ระหว่างกลุ่ม	1	0.784	0.784	1.331	0.249
	ภายในกลุ่ม	398	234.406	0.589		
	รวม	399	235.190			

ตารางที่ 4.21 (ต่อ)

ระดับความสำเร็จ ของการนำนโยบาย การป้องกันและ ควบคุมโรคติดเชื้อ ไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของ จังหวัดสระแก้ว	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	f-test	Sig.(2-taild)
5.ด้านความร่วมมือ ของหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน	ระหว่างกลุ่ม	1	0.137	0.137	0.215	0.643
	ภายในกลุ่ม	398	253.361	0.637		
	รวม	399	253.498			
6.ด้านการประเมินผล การนำนโยบายไป ปฏิบัติ	ระหว่างกลุ่ม	1	0.194	0.194	0.331	0.566
	ภายในกลุ่ม	398	234.116	0.588		
	รวม	399	234.310			
7.ด้านการควบคุม และติดตามผลการ ดำเนินงาน	ระหว่างกลุ่ม	1	1.250	1.250	2.079	0.150
	ภายในกลุ่ม	398	239.390	0.601		
	รวม	399	240.640			

จากตารางที่ 4.21 ผลการทดสอบข้อมูลด้วย One-Way ANOVA (F-test) ที่ระดับนัยสำคัญ ทางสถิติ 0.05 พบว่า เพศที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นว่า ด้านนโยบายรัฐบาล ด้านการมีส่วนร่วมและความร่วมมือของประชาชน ด้านการเข้าถึงและการรับบริการของประชาชน ด้านความร่วมมือของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ด้านการประเมินผลการนำนโยบายไปปฏิบัติ และด้านการควบคุม และติดตาม ผลการดำเนินงาน ที่ไม่แตกต่างกัน และมีผลต่อระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว ที่ไม่แตกต่างกันด้วย ยกเว้น ด้านการตอบสนองความต้องการของประชาชน ที่มีความแตกต่างจากด้านอื่น

สรุปได้ว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อด้านการตอบสนองความต้องการของประชาชนที่แตกต่างกัน และมีผลต่อระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว ที่แตกต่างกันด้วย

ตารางที่ 4.22 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความแตกต่างของระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว จำแนกตามอายุของผู้ตอบแบบสอบถาม

ระดับความสำเร็จ ของการนำนโยบาย การป้องกันและ ควบคุมโรคติดเชื้อ ไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของ จังหวัดสระแก้ว	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	f-test	Sig.(2-taild)
1.ด้านนโยบายรัฐบาล	ระหว่างกลุ่ม	5	3.299	0.660	1.084	0.368
	ภายในกลุ่ม	394	239.741	0.608		
	รวม	399	243.040			
2.ด้านการมีส่วนร่วม และความร่วมมือของ ประชาชน	ระหว่างกลุ่ม	5	3.300	0.660	1.106	0.357
	ภายในกลุ่ม	394	235.098	0.597		
	รวม	399	238.398			
3.ด้านการตอบสนอง ความต้องการของ ประชาชน	ระหว่างกลุ่ม	5	4.122	0.824	1.255	0.283
	ภายในกลุ่ม	394	258.776	0.657		
	รวม	399	262.898			
4.ด้านการเข้าถึงและ การรับบริการของ ประชาชน	ระหว่างกลุ่ม	5	3.292	0.658	1.119	0.350
	ภายในกลุ่ม	394	231.898	0.589		
	รวม	399	235.190			

ตารางที่ 4.22 (ต่อ)

ระดับความสำเร็จ ของการนำนโยบาย การป้องกันและ ควบคุมโรคติดเชื้อ ไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของ จังหวัดสระแก้ว	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	f-test	Sig.(2-taild)
5.ด้านความร่วมมือ ของหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน	ระหว่างกลุ่ม	5	6.552	1.310	2.091	0.066
	ภายในกลุ่ม	394	246.946	0.627		
	รวม	399	253.498			
6.ด้านการประเมินผล การนำนโยบายไป ปฏิบัติ	ระหว่างกลุ่ม	5	3.132	0.626	1.068	0.378
	ภายในกลุ่ม	394	231.178	0.587		
	รวม	399	234.310			
7.ด้านการควบคุม และติดตามผลการ ดำเนินงาน	ระหว่างกลุ่ม	5	1.537	0.307	0.507	0.771
	ภายในกลุ่ม	394	239.103	0.607		
	รวม	399	240.640			

จากตารางที่ 4.22 ผลการทดสอบข้อมูลด้วย One-Way ANOVA (F-test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า กลุ่มอายุที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นว่า ด้านนโยบายรัฐบาล ด้านการมีส่วนร่วมและความร่วมมือของประชาชน ด้านการตอบสนองความต้องการของประชาชน ด้านการเข้าถึงและการรับบริการของประชาชน ด้านความร่วมมือของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ด้านการประเมินผลการนำนโยบายไปปฏิบัติ และด้านการควบคุม และติดตามผลการดำเนินงาน ที่ไม่แตกต่างกัน และมีผลต่อระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้วที่ไม่แตกต่างกันด้วย

สรุปได้ว่า ประชาชนที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นว่า ด้านนโยบายรัฐบาล ด้านการมีส่วนร่วมและความร่วมมือของประชาชน ด้านการตอบสนองความต้องการของประชาชน ด้านการเข้าถึงและการรับบริการของประชาชน ด้านความร่วมมือของหน่วยงานภาครัฐและ

ภาคเอกชน ด้านการประเมินผลการนำนโยบายไปปฏิบัติ และด้านการควบคุม และติดตามผลการดำเนินงาน ที่ไม่แตกต่างกัน และมีผลต่อระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว ที่ไม่แตกต่างกันด้วย

ตารางที่ 4.23 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความแตกต่างของระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม

ระดับความสำเร็จ ของการนำนโยบาย การป้องกันและ ควบคุมโรคติดเชื้อ ไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของ จังหวัดสระแก้ว	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	f-test	Sig.(2-taild)
1.ด้านนโยบายรัฐบาล	ระหว่างกลุ่ม	5	2.187	0.437	0.716	0.612
	ภายในกลุ่ม	394	240.853	0.611		
	รวม	399	243.040			
2.ด้านการมีส่วนร่วม และความร่วมมือของ ประชาชน	ระหว่างกลุ่ม	5	7.844	1.569	2.681	0.021
	ภายในกลุ่ม	394	230.554	0.585		
	รวม	399	238.398			
3.ด้านการตอบสนอง ความต้องการของ ประชาชน	ระหว่างกลุ่ม	5	4.783	0.957	1.460	0.202
	ภายในกลุ่ม	394	258.115	0.655		
	รวม	399	262.898			
4.ด้านการเข้าถึงและ การรับบริการของ ประชาชน	ระหว่างกลุ่ม	5	2.683	0.537	0.909	0.475
	ภายในกลุ่ม	394	232.507	0.590		
	รวม	399	235.190			



ตารางที่ 4.23 (ต่อ)

ระดับความสำเร็จ						
ของการนำนโยบาย การป้องกันและ ควบคุมโรคติดเชื้อ ไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของ จังหวัดสระแก้ว	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	f-test	Sig.(2-taild)
5.ด้านความร่วมมือ ของหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	5 394 399	1.737 251.761 253.498	0.347 0.639	0.544	0.743
6.ด้านการประเมินผล การนำนโยบาย ไปปฏิบัติ	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	5 394 399	3.047 231.263 234.310	0.609 0.587	1.038	0.395
7.ด้านการควบคุม และติดตามผลการ ดำเนินงาน	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	5 394 399	2.195 238.445 240.640	0.439 0.605	0.725	0.605

จากตารางที่ 4.23 ผลการทดสอบข้อมูลด้วย One-Way ANOVA (F-test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่ากลุ่มที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นว่า ด้านนโยบายรัฐบาล ด้านการตอบสนองความต้องการของประชาชน ด้านการเข้าถึงและการรับบริการของประชาชน ด้านความร่วมมือของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ด้านการประเมินผลการนำนโยบายไปปฏิบัติ และด้านการควบคุม และติดตามผลการดำเนินงาน ที่ไม่แตกต่างกัน และมีผลต่อระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว ที่ไม่แตกต่างกันด้วย ยกเว้น ด้านการมีส่วนร่วม และความร่วมมือของประชาชน ที่มีความแตกต่างจากด้านอื่น

สรุปได้ว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อ ด้านการมีส่วนร่วมและความร่วมมือของประชาชนที่แตกต่างกันด้วย และมีผลต่อระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว ที่แตกต่างกันด้วย

ตอนที่ 7 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความแตกต่างของปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบาย  
การป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ  
ของจังหวัดสระแก้ว โดยใช้ f-test (One-Way ANOVA)

ตารางที่ 4.24 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความแตกต่างของปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกัน  
และควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว  
จำแนกตามเพศของผู้ตอบแบบสอบถาม

ปัจจัยที่มีผล						
ต่อการนำนโยบาย การป้องกันและ ควบคุมโรคติด เชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ ของจังหวัดสระแก้ว	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	f-test	Sig.(2-taild)
1.ด้านความชัดเจน และมาตรฐานของ นโยบาย	ระหว่างกลุ่ม	1	0.017	0.017	0.030	0.863
	ภายในกลุ่ม	398	230.480	0.579		
	รวม	399	230.498			
2.ด้านทรัพยากรและ งบประมาณของ นโยบาย	ระหว่างกลุ่ม	1	1.758	1.758	2.445	0.119
	ภายในกลุ่ม	398	286.152	0.719		
	รวม	399	287.910			
3.ด้านบุคลากรและ ความพร้อมของ บุคลากร	ระหว่างกลุ่ม	1	0.785	0.785	0.945	0.331
	ภายในกลุ่ม	398	330.375	0.830		
	รวม	399				
4.ด้านการเผยแพร่ ข้อมูลข่าวสารและ การประชาสัมพันธ์	ระหว่างกลุ่ม	1	0.084	0.084	0.129	0.720
	ภายในกลุ่ม	398	260.353	0.654		
	รวม	399	260.438			

ตารางที่ 4.24 (ต่อ)

ปัจจัยที่มีผล						
ต่อการนำนโยบาย การป้องกันและ ควบคุมโรคติดต่อ เชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ ของจังหวัดสระแก้ว	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	f-test	Sig.(2-taild)
5.ด้านสมรรถนะของ หน่วยงานภาครัฐ	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	1 398 399	1.085 237.693 238.778	1.085 0.597	1.816	0.179
6.ด้านการ ประสานงานของ หน่วยงานภาครัฐ	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	1 398 399	0.850 241.990 242.840	0.850 0.608	1.398	0.238
7.ด้านการสนับสนุน ของอาสาสมัครและ ชุมชน	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	1 398 399	0.021 250.419 250.440	0.021 0.629	0.033	0.856
8.ด้านสภาพแวดล้อม ทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	1 398 399	0.201 231.736 231.938	0.201 0.582	0.346	0.557

จากตารางที่ 4.24 ผลการทดสอบข้อมูลด้วย One-Way ANOVA (F-test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า เพศที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นว่า ด้านความชัดเจนและมาตรฐานของนโยบาย ด้านทรัพยากร และงบประมาณของนโยบาย ด้านบุคลากรและความพร้อมของบุคลากร ด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร และการประชาสัมพันธ์ ด้านสมรรถนะของหน่วยงานภาครัฐ ด้านการประสานงานของหน่วยงานภาครัฐ ด้านการสนับสนุนของอาสาสมัครและชุมชน และด้านสภาพแวดล้อมทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม ที่ไม่แตกต่างกัน และมีปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว ที่ไม่แตกต่างกันด้วย

สรุปได้ว่า ประชาชนที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นว่า ด้านความชัดเจนและมาตรฐานของนโยบาย ด้านทรัพยากรและงบประมาณของนโยบาย ด้านบุคลากรและความพร้อมของบุคลากร ด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ ด้านสมรรถนะของหน่วยงานภาครัฐ ด้านการประสานงานของหน่วยงานภาครัฐ ด้านการสนับสนุนของอาสาสมัครและชุมชน และด้านสภาพแวดล้อมทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม ที่ไม่แตกต่างกัน และมีปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว ที่ไม่แตกต่างกันด้วย

ตารางที่ 4.25 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความแตกต่างของปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว จำแนกตามอายุของผู้ตอบแบบสอบถาม

ปัจจัยที่มีผลต่อ การนำนโยบาย การป้องกันและควบคุม โรคติดเชื้อไวรัส โคโรนา 2019 ไปสู่การ ปฏิบัติของจังหวัด สระแก้ว	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	f-test	Sig.(2-taild)
1.ด้านความชัดเจน และมาตรฐานของ นโยบาย	ระหว่างกลุ่ม	5	2.992	0.598	1.036	0.396
	ภายในกลุ่ม	394	227.506	0.577		
	รวม	399	230.498			
2.ด้านทรัพยากรและ งบประมาณของ นโยบาย	ระหว่างกลุ่ม	5	1.190	0.238	0.327	0.897
	ภายในกลุ่ม	394	286.720	0.728		
	รวม	399	287.910			
3.ด้านบุคลากรและ ความพร้อมของ บุคลากร	ระหว่างกลุ่ม	5	8.247	1.649	2.012	0.076
	ภายในกลุ่ม	394	322.913	0.820		
	รวม	399	331.160			

ตารางที่ 4.25 (ต่อ)

ปัจจัยที่มีผลต่อ การนำนโยบาย การป้องกันและควบคุม โรคติดเชื้อไวรัส โคโรนา 2019 ไปสู่การ ปฏิบัติของจังหวัด สระแก้ว	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	f-test	Sig.(2-taild)
4.ด้านการเผยแพร่ ข้อมูลข่าวสารและ การประชาสัมพันธ์	ระหว่างกลุ่ม	5	3.291	0.658	1.009	0.412
	ภายในกลุ่ม	394	257.146	0.653		
	รวม	399	260.438			
5.ด้านสมรรถนะ ของหน่วยงานภาครัฐ	ระหว่างกลุ่ม	5	1.741	0.348	0.579	0.716
	ภายในกลุ่ม	394	237.036	0.602		
	รวม	399	238.778			
6.ด้านการ ประสานงานของ หน่วยงานภาครัฐ	ระหว่างกลุ่ม	5	7.539	1.508	2.525	0.029
	ภายในกลุ่ม	394	235.301	0.597		
	รวม	399	242.840			
7.ด้านการสนับสนุน ของอาสาสมัครและ ชุมชน	ระหว่างกลุ่ม	5	9.104	1.821	2.973	0.012
	ภายในกลุ่ม	394	214.336	0.613		
	รวม	399	250.440			
8.ด้านสภาพแวดล้อม ทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม	ระหว่างกลุ่ม	5	1.728	0.346	0.592	0.706
	ภายในกลุ่ม	394	230.209	0.584		
	รวม	399	231.938			

จากตารางที่ 4.25 ผลการทดสอบข้อมูลด้วย One-Way ANOVA (F-test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า กลุ่มอายุที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นว่า ด้านความชัดเจนและมาตรฐานของนโยบาย ด้านทรัพยากร และงบประมาณของนโยบาย ด้านบุคลากรและความพร้อมของบุคลากร ด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร และการประชาสัมพันธ์ ด้านสมรรถนะของหน่วยงาน

ภาครัฐ และด้านสภาพแวดล้อมทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม ที่ไม่แตกต่างกัน และมีปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้วที่ไม่แตกต่างกันด้วย ยกเว้น ด้านการประสานงานของหน่วยงานภาครัฐ ด้านการสนับสนุนของอาสาสมัครและชุมชนที่มีความแตกต่างจากด้านอื่น

สรุปได้ว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการประสานงานของหน่วยงานภาครัฐ ด้านการสนับสนุนของอาสาสมัครและชุมชน ที่แตกต่างกัน และมีปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว ที่แตกต่างกันด้วย

ตารางที่ 4.26 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความแตกต่างของปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม

ปัจจัยที่มีผลต่อการนำ							
นโยบายการป้องกันและ							
ควบคุมโรคติดเชื้อไวรัส							
โคโรนา 2019 ไปสู่การ							
ปฏิบัติของจังหวัด							
สระแก้ว							
	แหล่งความ	df	SS	MS	f-test	Sig.(2-taild)	
	แปรปรวน						
1.ด้านความชัดเจน และมาตรฐานของ นโยบาย	ระหว่างกลุ่ม	5	1.466	0.293	0.505	0.773	
	ภายในกลุ่ม	394	299.031	0.581			
	รวม	399	230.498				
2.ด้านทรัพยากรและ งบประมาณของ นโยบาย	ระหว่างกลุ่ม	5	2.866	0.573	0.792	0.556	
	ภายในกลุ่ม	394	285.044	0.723			
	รวม	399	287.910				
3.ด้านบุคลากรและ ความพร้อมของ บุคลากร	ระหว่างกลุ่ม	5	7.778	1.556	1.895	0.094	
	ภายในกลุ่ม	394	323.382	0.821			
	รวม	399	331.160				

ตารางที่ 4.26 (ต่อ)

ปัจจัยที่มีผลต่อการนำ						
นโยบายการป้องกันและ ควบคุมโรคติดเชื้อไวรัส โคโรนา 2019 ไปสู่การ ปฏิบัติของจังหวัด สระแก้ว	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	f-test	Sig.(2-taild)
4.ด้านการเผยแพร่ ข้อมูลข่าวสารและ การประชาสัมพันธ์	ระหว่างกลุ่ม	5	4.628	0.926	1.425	0.214
	ภายในกลุ่ม	394	255.810	0.649		
	รวม	399	260.438			
5.ด้านสมรรถนะของ หน่วยงานภาครัฐ	ระหว่างกลุ่ม	5	5.017	1.003	1.691	0.136
	ภายในกลุ่ม	394	233.761	0.593		
	รวม	399	238.778			
6.ด้านการ ประสานงานของ หน่วยงานภาครัฐ	ระหว่างกลุ่ม	5	4.822	0.964	1.596	0.160
	ภายในกลุ่ม	394	238.018	0.604		
	รวม	399	242.840			
7.ด้านการสนับสนุน ของอาสาสมัครและ ชุมชน	ระหว่างกลุ่ม	5	5.973	1.195	1.925	0.089
	ภายในกลุ่ม	394	244.467	0.620		
	รวม	399	250.440			
8.ด้านสภาพแวดล้อม ทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม	ระหว่างกลุ่ม	5	0.553	0.111	0.188	0.967
	ภายในกลุ่ม	394	231.385	0.587		
	รวม	399	231.938			

จากตารางที่ 4.26 ผลการทดสอบข้อมูลด้วย One-Way ANOVA (F-test) ที่ระดับนัยสำคัญ ทางสถิติ 0.05 พบว่า กลุ่มที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นว่า ด้านความชัดเจนและมาตรฐานของนโยบาย ด้านทรัพยากรและงบประมาณของนโยบาย ด้านบุคลากรและความพร้อมของบุคลากร ด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ ด้านสมรรถนะของหน่วยงานภาครัฐ ด้านการประสานงานของหน่วยงานภาครัฐ ด้านการสนับสนุนของอาสาสมัครและชุมชน และด้านสภาพแวดล้อมทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม ที่ไม่แตกต่างกัน และปัจจัยที่

มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้วที่ไม่แตกต่างกันด้วย

สรุปได้ว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นว่า ด้านความชัดเจนและมาตรฐานของนโยบาย ด้านทรัพยากรและงบประมาณของนโยบาย ด้านบุคลากรและความพร้อมของบุคลากร ด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ ด้านสมรรถนะของหน่วยงานภาครัฐ ด้านการประสานงานของหน่วยงานภาครัฐ ด้านการสนับสนุนของอาสาสมัครและชุมชน และด้านสภาพแวดล้อมทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม ที่ไม่แตกต่างกัน และมีปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้วที่ไม่แตกต่างกันด้วย

### ตอนที่ 8 การวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว

ตารางที่ 4.27 ผลการทดสอบปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้วเปรียบเทียบปัจจัยด้านนโยบายรัฐบาล

ตัวแปร	B	S.E.	B	t	Sig t (2-taild)
ค่าคงที่ (Constant)	0.666	0.165	-	4.035	0.000
1.ด้านความชัดเจนและมาตรฐานของนโยบาย	0.225	0.053	0.219	4.230	0.000
2.ด้านทรัพยากรและงบประมาณของนโยบาย	0.257	0.055	0.280	4.648	0.000
3.ด้านบุคลากรและความพร้อมของบุคลากร	0.041	0.048	0.048	0.857	0.392



ตารางที่ 4.27 (ต่อ)

ตัวแปร	B	S.E.	B	t	Sig t (2-taild)
4.ด้านการเผยแพร่ ข้อมูลข่าวสารและการ ประชาสัมพันธ์	0.039	0.054	0.040	0.721	0.472
5.ด้านสมรรถนะของ หน่วยงานภาครัฐ	0.030	0.064	0.029	0.460	0.646
6.ด้านการประสานงาน ของหน่วยงานภาครัฐ	0.211	0.056	0.211	3.751	0.000
7.ด้านการสนับสนุน ของอาสาสมัครและ ชุมชน	-0.018	0.050	-0.018	-0.352	0.725
8.ด้านสภาพแวดล้อม ทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม	0.039	0.050	0.038	0.781	0.435

R=0.723  $R^2=0.513$  F=53.543 Sig f(2-taild)=0.000

\*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.27 ผลการทดสอบพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว เมื่อพิจารณาจากปัจจัยด้านนโยบายของรัฐบาล ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 เรียงลำดับความสำคัญดังนี้ คือ ด้านทรัพยากร และงบประมาณของนโยบาย ด้านความชัดเจนและมาตรฐานของนโยบาย ด้านการประสานงานของหน่วยงานภาครัฐ ด้านบุคลากรและความพร้อมของบุคลากร ด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ ด้านสภาพแวดล้อมทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม ด้านสมรรถนะของหน่วยงานภาครัฐ และด้านการสนับสนุนของอาสาสมัครและชุมชน ซึ่งพิจารณาปัจจัยทั้ง 8 ด้านร่วมกันสามารถพยากรณ์ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบาย การป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว ได้ที่ร้อยละ 51.30 ( $R = 0.513 \times 100$ )

ตารางที่ 4.28 ผลการทดสอบปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้วเปรียบเทียบปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมและความร่วมมือของประชาชน

ตัวแปร	b	S.E.	B	t	Sig t (2-taild)
ค่าคงที่ (Constant)	1.121	0.180	-	6.226	0.000
1.ด้านความชัดเจนและมาตรฐานของนโยบาย	0.173	0.058	0.171	2.996	0.003
2.ด้านทรัพยากรและงบประมาณของนโยบาย	-0.016	0.060	-0.017	-0.258	0.797
3.ด้านบุคลากรและความพร้อมของบุคลากร	0.223	0.052	0.263	4.266	0.000
4.ด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์	0.007	0.059	0.007	0.111	0.912
5.ด้านสมรรถนะของหน่วยงานภาครัฐ	0.115	0.070	0.115	1.644	0.101
6.ด้านการประสานงานของหน่วยงานภาครัฐ	0.042	0.061	0.043	0.688	0.492
7.ด้านการสนับสนุนของอาสาสมัครและชุมชน	0.177	0.054	0.181	3.253	0.001
8.ด้านสภาพแวดล้อมทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม	0.003	0.055	0.003	0.063	0.950
R = 0.649 $R^2 = 0.410$ F = 35.653 Sig f(2-taild) = 0.000					

\*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.28 ผลการทดสอบพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว เมื่อพิจารณาจากปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม และความร่วมมือของประชาชน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 เรียงลำดับความสำคัญดังนี้ คือ ด้านบุคลากรและความพร้อมของบุคลากร ด้านการสนับสนุนของอาสาสมัครและชุมชน ด้านความชัดเจนและมาตรฐานของนโยบาย ด้านสมรรถนะของหน่วยงานภาครัฐ ด้านการประสานงานของหน่วยงานภาครัฐ ด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ ด้านสภาพแวดล้อมทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคมและด้านทรัพยากรและงบประมาณของนโยบาย ซึ่งพิจารณาปัจจัยทั้ง 8 ด้านร่วมกันสามารถพยากรณ์ปัจจัย ที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว ได้ที่ร้อยละ 41.00 ( $R = 0.410 \times 100$ )

ตารางที่ 4.29 ผลการทดสอบปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้วเปรียบเทียบกับปัจจัยด้านการตอบสนองความต้องการของประชาชน

ตัวแปร	B	S.E.	B	t	Sig t (2-taild)
ค่าคงที่ (Constant)	0.135	0.164	-	0.828	0.408
1.ด้านความชัดเจนและมาตรฐานของนโยบาย	0.282	0.053	0.264	5.361	0.000
2.ด้านทรัพยากรและงบประมาณของนโยบาย	0.121	0.055	0.127	2.207	0.028
3.ด้านบุคลากรและความพร้อมของบุคลากร	0.91	0.047	0.102	1.920	0.056
4.ด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์	-0.013	0.053	-0.013	-0.242	0.809

ตารางที่ 4.29 (ต่อ)

ตัวแปร	B	S.E.	B	t	Sig t (2-taild)
5.ด้านสมรรถนะของ หน่วยงานภาครัฐ	0.169	0.064	0.161	2.653	0.008
6.ด้านการประสานงาน ของหน่วยงานภาครัฐ	0.065	0.056	0.063	1.168	0.243
7.ด้านการสนับสนุน ของอาสาสมัครและ ชุมชน	0.155	0.049	0.151	3.126	0.002
8.ด้านสภาพแวดล้อม ทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม	0.051	0.050	0.048	1.026	0.305
R = 0.753 $R^2 = 0.558$ F = 63.889 Sig f(2-taild) = 0.000					

\*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.29 ผลการทดสอบพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุม โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว เมื่อพิจารณาจากปัจจัยด้านการตอบสนองความต้องการของประชาชน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 เรียงลำดับความสำคัญดังนี้ คือ ด้านความชัดเจนและมาตรฐานของนโยบาย ด้านสมรรถนะของหน่วยงานภาครัฐ ด้านการสนับสนุนของอาสาสมัครและชุมชน ด้านทรัพยากรและงบประมาณของนโยบาย ด้านบุคลากรและความพร้อมของบุคลากร ด้านการประสานงานของหน่วยงานภาครัฐ ด้านสภาพแวดล้อมทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม และด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ ซึ่งพิจารณาปัจจัยทั้ง 8 ด้านร่วมกันสามารถพยากรณ์ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว ได้ที่ร้อยละ 55.80 ( $R = 0.558 \times 100$ )

ตารางที่ 4.30 ผลการทดสอบปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้วเปรียบเทียบปัจจัยด้านการเข้าถึงและการรับบริการของประชาชน

ตัวแปร	b	S.E.	B	t	Sig t (2-taild)
ค่าคงที่ (Constant)	0.491	0.153	-	3.213	0.001
1.ด้านความชัดเจนและมาตรฐานของนโยบาย	0.313	0.049	0.310	6.362	0.000
2.ด้านทรัพยากรและงบประมาณของนโยบาย	0.049	0.051	0.054	0.959	0.338
3.ด้านบุคลากรและความพร้อมของบุคลากร	0.138	0.044	0.164	3.107	0.002
4.ด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์	0.040	0.50	0.042	0.764	0.428
5.ด้านสมรรถนะของหน่วยงานภาครัฐ	0.124	0.059	0.125	2.090	0.037
6.ด้านการประสานงานของหน่วยงานภาครัฐ	0.155	0.052	0.158	2.973	0.003
7.ด้านการสนับสนุนของอาสาสมัครและชุมชน	0.043	0.046	0.045	0.936	0.350
8.ด้านสภาพแวดล้อมทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม	0.004	0.047	0.004	0.096	0.924
R = 0.760 $R^2 = 0.569$ F = 66.763 Sig f(2-taild) = 0.000					

\*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.30 ผลการทดสอบพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว เมื่อพิจารณาจากปัจจัยด้านการเข้าถึง และการรับบริการของประชาชน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 เรียงลำดับความสำคัญดังนี้ คือ ด้านความชัดเจนและมาตรฐานของนโยบาย ด้านการประสานงานของหน่วยงานภาครัฐ ด้านบุคลากรและความพร้อมของบุคลากร ด้านสมรรถนะของหน่วยงานภาครัฐ ด้านทรัพยากรและงบประมาณของนโยบาย ด้านการสนับสนุนของอาสาสมัครและชุมชน ด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ และด้านสภาพแวดล้อมทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม ซึ่งพิจารณาปัจจัยทั้ง 8 ด้านร่วมกันสามารถพยากรณ์ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว ได้ที่ร้อยละ 56.90 ( $R = 0.569 \times 100$ )

ตารางที่ 4.31 ผลการทดสอบปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้วเปรียบเทียบปัจจัยด้านความร่วมมือของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน

ตัวแปร	b	S.E.	B	t	Sig t (2-tailed)
ค่าคงที่ (Constant)	0.454	0.167	-	2.715	0.007
1.ด้านความชัดเจนและมาตรฐานของนโยบาย	0.326	0.054	0.311	6.051	0.00
2.ด้านทรัพยากรและงบประมาณของนโยบาย	0.163	0.056	0.174	2.909	0.004
3.ด้านบุคลากรและความพร้อมของบุคลากร	0.127	0.049	0.145	2.618	0.009
4.ด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์	0.077	0.055	0.078	1.415	0.158

ตารางที่ 4.31 (ต่อ)

ตัวแปร	b	S.E.	B	t	Sig t (2-taild)
5.ด้านสมรรถนะของ หน่วยงานภาครัฐ	0.012	0.065	0.012	0.189	0.850
6.ด้านการประสานงาน ของหน่วยงานภาครัฐ	-0.063	0.057	-0.061	-1.098	0.273
7.ด้านการสนับสนุน ของอาสาสมัครและ ชุมชน	0.116	0.051	0.115	2.284	0.023
8.ด้านสภาพแวดล้อม ทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม	0.105	0.051	0.101	2.056	0.040
R = 0.728 $R^2 = 0.520$ F = 55.068 Sig f(2-taild) = 0.000					

\*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.31 ผลการทดสอบพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว เมื่อพิจารณาจากปัจจัยด้านความร่วมมือของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 เรียงลำดับความสำคัญดังนี้ คือ ด้านความชัดเจนและมาตรฐานของนโยบาย ด้านทรัพยากรและงบประมาณของนโยบาย ด้านบุคลากรและความพร้อมของบุคลากร ด้านการสนับสนุนของอาสาสมัครและชุมชน ด้านสภาพแวดล้อมทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม ด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ ด้านสมรรถนะของหน่วยงานภาครัฐ และด้านการประสานงานของหน่วยงานภาครัฐ ซึ่งพิจารณาปัจจัยทั้ง 8 ด้านร่วมกันสามารถพยากรณ์ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้วได้ที่ร้อยละ 52.00 ( $R = 0.569 \times 100$ )

ตารางที่ 4.32 ผลการทดสอบปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้วเปรียบเทียบปัจจัยด้านการประเมินผลการนำนโยบายไปปฏิบัติ

ตัวแปร	b	S.E.	B	t	Sig t (2-taild)
ค่าคงที่ (Constant)	0.379	0.148	-	2.557	0.011
1.ด้านความชัดเจนและมาตรฐานของนโยบาย	0.284	0.048	0.282	5.961	0.000
2.ด้านทรัพยากรและงบประมาณของนโยบาย	-0.030	0.050	-0.034	-0.610	0.542
3.ด้านบุคลากรและความพร้อมของบุคลากร	0.197	0.043	0.234	4.579	0.000
4.ด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์	0.146	0.048	0.154	3.014	0.003
5.ด้านสมรรถนะของหน่วยงานภาครัฐ	0.099	0.058	0.100	1.712	0.088
6.ด้านการประสานงานของหน่วยงานภาครัฐ	0.048	0.051	0.049	0.954	0.340
7.ด้านการสนับสนุนของอาสาสมัครและชุมชน	0.047	0.045	0.048	1.045	0.297
8.ด้านสภาพแวดล้อมทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม	0.102	0.045	0.101	2.243	0.025
R = 0.775 $R^2 = 0.593$ F = 73.652 Sig f(2-taild) = 0.000					

\*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05



จากตารางที่ 4.32 ผลการทดสอบพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว เมื่อพิจารณาจากปัจจัยด้านการประเมินผลการนำนโยบายไปปฏิบัติ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 เรียงลำดับความสำคัญ ดังนี้ คือ ด้านความชัดเจนและมาตรฐานของนโยบาย ด้านบุคลากรและความพร้อมของบุคลากร ด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ ด้านสภาพแวดล้อมทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม ด้านสมรรถนะของหน่วยงานภาครัฐ ด้านการประสานงานของหน่วยงานภาครัฐ ด้านการสนับสนุนของอาสาสมัครและชุมชน และ ด้านทรัพยากรและงบประมาณของนโยบาย ซึ่งพิจารณาปัจจัยทั้ง 8 ด้านร่วมกันสามารถพยากรณ์ ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว ได้ที่ร้อยละ 59.30 ( $R = 0.593 \times 100$ )

ตารางที่ 4.33 ผลการทดสอบปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้วเปรียบเทียบปัจจัยด้านการควบคุมและติดตามผลการดำเนินงาน

ตัวแปร	b	S.E.	B	t	Sig t (2-taild)
ค่าคงที่ (Constant)	0.293	0.144	-	2.040	0.042
1.ด้านความชัดเจนและมาตรฐานของนโยบาย	0.378	0.046	0.370	8.176	0.000
2.ด้านทรัพยากรและงบประมาณของนโยบาย	0.164	0.048	0.180	3.406	0.001
3.ด้านบุคลากรและความพร้อมของบุคลากร	0.030	0.042	0.035	0.707	0.480
4.ด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์	0.079	0.047	0.082	1.689	0.092
5.ด้านสมรรถนะของหน่วยงานภาครัฐ	0.064	0.056	0.064	1.149	0.251

ตารางที่ 4.33 (ต่อ)

ตัวแปร	b	S.E.	B	t	Sig t (2-taild)
6.ด้านการประสานงาน ของหน่วยงานภาครัฐ	0.125	0.049	0.126	2.553	0.011
7.ด้านการสนับสนุน ของอาสาสมัครและ ชุมชน	0.058	0.044	0.060	1.345	0.179
8.ด้านสภาพแวดล้อม ทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม	0.028	0.044	0.028	0.638	0.524

R = 0.796  $R^2 = 0.626$  F = 84.635 Sig f(2-taild) = 0.000

\*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.33 ผลการทดสอบพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว เมื่อพิจารณาจากปัจจัยด้านการควบคุม และติดตามผลการดำเนินงาน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 เรียงลำดับความสำคัญดังนี้ คือ ด้านความชัดเจนและมาตรฐานของนโยบาย ด้านทรัพยากรและงบประมาณของนโยบาย ด้านการประสานงานของหน่วยงานภาครัฐ ด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ ด้านสมรรถนะของหน่วยงานภาครัฐ ด้านการสนับสนุนของอาสาสมัครและชุมชน ด้านบุคลากรและความพร้อมของบุคลากร และ ด้านสภาพแวดล้อมทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม ซึ่งพิจารณาปัจจัยทั้ง 8 ด้านร่วมกันสามารถพยากรณ์ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว ได้ที่ร้อยละ 62.60 ( $R = 0.626 \times 100$ )

## ตอนที่ 9 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์

9.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับ “ความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว”

ระบบการบริหารจัดการในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของจังหวัดสระแก้ว ซึ่งมีระบบการจัดการในการป้องกันและควบคุมโรคอย่างเป็นระบบที่มีการจัดตั้งคณะกรรมการควบคุมโรคติดต่อในระดับจังหวัดที่เป็นศูนย์กลางในการควบคุม และติดตามการปฏิบัติงาน นอกจากนี้ยังมีในการตั้งคณะกรรมการขึ้นในระดับอำเภอ ระดับตำบล และระดับหมู่บ้าน ที่เป็นการปฏิบัติงานในเชิงรุก เพื่อการขับเคลื่อนการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพในรูปแบบที่งานเกิดจากความร่วมมือของหน่วยงานภาครัฐ ภาคประชาชน ภาคอาสาสมัครต่าง ๆ และภาคเอกชน ที่มีส่วนสำคัญในการปฏิบัติงานในการคัดกรองประชาชนที่เดินทางเข้า-ออกในพื้นที่จังหวัดสระแก้วของประชาชนทั้งภายในจังหวัดสระแก้วและประชาชนที่เดินทางมาจากต่างจังหวัด และการเดินทางเข้า – ออก ระหว่างราชอาณาจักรไทยและราชอาณาจักรกัมพูชาที่มีระบบการคัดกรองตั้งแต่ ในระดับหมู่บ้านระดับตำบล ระดับอำเภอ รวมถึงการตั้งด่านคัดกรองประชาชนบริเวณรอยต่อระหว่างจังหวัด ที่เป็นการสร้างความมั่นใจให้แก่ประชาชนในการป้องกันและควบคุมโรคดังกล่าว และคณะกรรมการ ยังมีการประชุมติดตามผลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในระดับต่าง ๆ เป็นประจำทุกสัปดาห์เพื่อประเมินผลการปฏิบัติงานและติดตามความเคลื่อนไหวต่าง ๆ รวมถึงเป็นการประเมินความเสี่ยงของผู้ที่เข้าข่ายกลุ่มเสี่ยงและพื้นที่เสี่ยงภายในจังหวัดสระแก้ว เพื่อลดจำนวนของผู้ติดเชื้อและลดความเสี่ยงของประชาชนในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว อีกด้วย รวมถึงเป็นการสร้างความมั่นใจและความเชื่อมั่นให้แก่ประชาชนการดำรงชีวิตประจำวันว่าจะสามารถใช้ชีวิตได้อย่างปกติสุข ภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ได้

ในประเด็นนี้ นายพงศ์พิเชษฐ์ พงษ์นาค ปลัดอำเภออรัญประเทศ ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“ระบบการบริหารจัดการในการควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของจังหวัดสระแก้วประสบความสำเร็จในระดับที่น่าพอใจ โดยคณะกรรมการควบคุมโรคของจังหวัดสระแก้ว มีการประชุมติดตามสั่งการในการปฏิบัติงานอย่างใกล้ชิด และทันต่อเหตุการณ์”

(พงศ์พิเชษฐ์ พงษ์นาค. 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นายรัชพล รุ่งรัมย์ ปลัดอำเภอคลองหาด ได้แสดงความ  
 คิดเห็นไว้ว่า

“ระบบการบริหารจัดการในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของจังหวัดสระแก้ว อยู่ในระดับดี เนื่องจากจังหวัดสระแก้วมีการตั้งคณะกรรมการในการกำกับ ติดตามสถานการณ์ของการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 และมีการวางแผนในการดำเนินงานที่มีขั้นตอนที่เข้าใจง่ายในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในส่วนราชการต่าง ๆ และความร่วมมือและการประสานกันของเจ้าหน้าที่ทั้งฝ่ายปกครอง เจ้าหน้าที่สาธารณสุข ทหาร ตำรวจ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการปฏิบัติงานการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 อย่างเคร่งครัด”

(รัชพล รุ่งรัมย์, 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นายอุทัย เพ็ชรนอก สาธารณสุขอำเภอคลองหาด ได้แสดง  
 ความคิดเห็นไว้ว่า

“ระบบการบริหารจัดการในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของจังหวัดสระแก้ว อยู่ในระดับดี เนื่องจากสามารถป้องกันและควบคุมโรคเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ได้ในระดับหนึ่ง ที่สามารถจำกัดการแพร่ระบาดของโรคเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ได้ และจังหวัดสระแก้วเองมีที่เส้นทางที่เชื่อมต่อกับจังหวัดต่าง ๆ และเป็นจังหวัดที่เชื่อมต่อกับภาคอีสานของประเทศไทยที่ประชาชนส่วนใหญ่จะใช้ในการเส้นทางดังกล่าว ของจังหวัดสระแก้วเดินทางไปยังพื้นที่ต่าง ๆ จึงทำให้มีบุคคลทั่วไปและบุคคลที่เข้าข่ายเป็นกลุ่มเสี่ยง เดินทางเข้า ออก ในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว ซึ่งจังหวัดสระแก้วได้กำหนดให้มีการคัดกรองบุคคลที่เดินทางเข้า-ออก ในพื้นที่จังหวัดสระแก้วอย่างเป็นระบบเพื่อเป็นการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019”

(อุทัย เพ็ชรนอก, 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นางอารี วิเชียร สาธารณสุขอำเภอวัฒนานคร ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“ระบบการบริหารจัดการในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของจังหวัดสระแก้ว ถือว่าประสบความสำเร็จอย่างมาก ในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ เนื่องจากผู้บริหารของจังหวัดสระแก้ว ได้ให้ความสำคัญต่อสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 และมีการมอบนโยบายในการปฏิบัติงานที่เข้าใจง่าย และมีการลดขั้นตอนในการปฏิบัติงานบางอย่างที่ไม่จำเป็นลง เพื่อให้การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 สามารถทำงานได้ง่ายขึ้น มีความสะดวกและรวดเร็วขึ้นทันต่อสถานการณ์ และมีการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานอยู่ตลอดเวลา จึงทำให้เจ้าหน้าที่ต้องปฏิบัติงานด้วยความรอบคอบและระมัดระวังอย่างมากยิ่งขึ้น”

(อารี วิเชียร.2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นายพลากร พลแมน นักวิชาการสาธารณสุข ปฏิบัติการสำนักงานสาธารณสุขอำเภออรัญประเทศ ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“ประสบความสำเร็จเป็นอย่างมาก ในการดำเนินการต่างๆ เนื่องจากมีการบริหารจัดการที่เป็นการให้อำนาจแก่คณะกรรมการ โรคติดต่อจังหวัดสระแก้ว เป็นผู้กำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหา และสามารถแก้ไขปัญหาได้ตรงจุดที่เกิดขึ้นในพื้นที่ของจังหวัดสระแก้ว”

(พลากร พลแมน. 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นางรัตนกร พุฒเส็ง ประธานอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ระดับตำบล ตำบลทับพริก ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“ระบบการบริหารจัดการของจังหวัดสระแก้ว ประสบความสำเร็จอยู่ในระดับหนึ่งที่สร้างความพึงพอใจให้ประชาชนในพื้นที่เป็นอย่างมาก เนื่องจากการติดตาม การค้นหาประชาชนที่เข้าข่าย กลุ่มเสี่ยงที่เป็นปัจจัยที่มีต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตามแนวทางการป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 และการป้องกันการติดเชื้อของประชาชนในพื้นที่จังหวัดสระแก้วได้เป็นอย่างดี”

(รัตนกร พุฒเส็ง. 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นายแถม สุขพัตร ประธานอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านระดับอำเภอ อำเภอคลองหาด ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“ระบบการบริหารจัดการในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของจังหวัดสระแก้ว อยู่ในระดับดีมาก ที่สามารถป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ได้เป็นอย่างดีที่มีระบบการบริหารจัดการอย่างมีระบบ และการจัดเตรียมความพร้อมในเรื่องต่าง ๆ ให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน และการจัดประชุมชี้แจงการปฏิบัติงานให้แก่ผู้ปฏิบัติงานทราบ”

(แถม สุขพัตร. 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นายประทวน ชุมพร อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ตำบลคลองหาด ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“การป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของจังหวัดสระแก้ว ประสบความสำเร็จมากในการดำเนินงานของส่วนราชการต่าง ๆ ในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว ที่มีบทบาทสำคัญในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 จากระบบการบริหารจัดการโรคของคณะกรรมการควบคุมโรคติดต่อของจังหวัดสระแก้วที่มีการประชุมการวางแผนการปฏิบัติงาน และการถ่ายทอดแนวทางการปฏิบัติงานให้แก่เจ้าหน้าที่ในพื้นที่ของอำเภอต่างๆ ให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และตอบสนองต่อความปลอดภัยของประชาชนได้”

(ประทวน ชุมพร. 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นางเบญจมาภรณ์ ศรีบุญเรือง ประธานอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ตำบลไทยอุดม ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“ระบบการบริหารจัดการในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของจังหวัดสระแก้ว ประสบความสำเร็จ อยู่ระดับปานกลาง เนื่องจากสามารถควบคุมประชาชนที่เดินทางเข้า-ออกในหมู่บ้าน ได้ในระดับหนึ่ง ซึ่งมีการคัดกรองในระดับหมู่บ้านที่เป็นความร่วมมือของฝ่ายปกครองท้องถิ่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคอาสาสมัครต่าง ๆ”

(เบญจมาภรณ์ ศรีบุญเรือง. 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นางสาวณิจันทร์ ยอดทอง นายกองค์การบริหารส่วนตำบลไทยอุดม ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“ระบบการบริหารจัดการการป้องกันและควบคุมโรคของจังหวัดสระแก้ว ประสบความสำเร็จอยู่ระดับมาก เนื่องจากมีมาตรการในการแก้ไขปัญหาปัญหาการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ที่ชัดเจน มีระบบการป้องกันและควบคุมที่มีมาตรฐาน รวมถึงการให้ความร่วมมือจากภาคประชาชนในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019”

(ณิจันทร์ ยอดทอง, 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นางเขวรัตน์ กาบปี พยาบาลวิชาชีพ ชำนาญการพิเศษ เทศบาลเมืองสระแก้ว ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“ระบบการบริหารจัดการในการควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของจังหวัดสระแก้วประสบความสำเร็จอย่างมาก โดยบูรณาการความร่วมมือจากทุกหน่วยงานราชการที่มีการจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการการควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในระดับจังหวัด ระดับอำเภอ ระดับตำบล และระดับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานกำกับดูแลตามมาตรการการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของรัฐบาล”

(เขวรัตน์ กาบปี, 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นายชนากร ประพตศิธรรม นักวิชาการสุขาภิบาลชำนาญการ เทศบาลตำบลวัฒนานคร ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“ระบบการบริหารจัดการในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของจังหวัดสระแก้ว ประสบความสำเร็จค่อนข้างดี เนื่องจากจังหวัดสระแก้วมีการวางแผนในการปฏิบัติงานและมีการถ่ายทอดแนวทางการปฏิบัติงานต่าง ๆ ให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานทราบอย่างละเอียด ชัดเจน และเข้าใจง่ายต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานต่าง ๆ ที่มีการประสานงานในการปฏิบัติงานร่วมกันอย่างเป็นระบบ”

(ชนากร ประพตศิธรรม, 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นายณัฐชนน เลื่อนเจริญ ผู้ช่วยนักทรัพยากรบุคคล เทศบาลตำบล บ้านใหม่หนองไทร ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“ระบบการบริหารจัดการในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของจังหวัดสระแก้ว ประสบความสำเร็จอยู่ในระดับหนึ่ง เนื่องจากสามารถป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ได้ อันเนื่องมาจากการเดินทางเข้า-ออกของประชาชนในพื้นที่จังหวัดสระแก้วที่มีระบบการคัดกรองประชาชนที่มีประสิทธิภาพ”

(ณัฐชนน เลื่อนเจริญ, 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นายสุริยา อุปครุฑ กำนันตำบลไทยอุดม ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“ระบบการบริหารจัดการในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของจังหวัดสระแก้ว ประสบความสำเร็จอยู่ในเกณฑ์ดี เพราะมีการวางแผนการดำเนินงานที่เป็นระบบและผู้บริหารของจังหวัดสระแก้ว ได้ให้ความสำคัญต่อการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 จึงทำให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ”

(สุริยา อุปครุฑ, 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นางรัตนา ทับจันทร์ กำนันตำบลคลองหาด ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“ระบบการบริหารจัดการในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของจังหวัดสระแก้ว อยู่ในระดับดีมาก เนื่องจากมีระบบการบริหารจัดการที่ดีเป็นระบบที่มีการกำกับดูแลอย่างใกล้ชิดจากผู้ว่าราชการจังหวัดสระแก้ว ที่ได้ให้ความสำคัญต่อการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ที่มีระบบการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ที่มีมาตรฐานส่งผลทำให้การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ทำให้ง่ายขึ้นมีความรวดเร็วในการดำเนินการต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ”

(รัตนา ทับจันทร์, 2564 : สัมภาษณ์)



ในประเด็นนี้ นายรุ่งเพชร พิมอ่อน กำนันตำบลทับพริก ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“ระบบการบริหารจัดการ ของจังหวัดสระแก้ว ถือว่าได้ผลในระดับหนึ่ง ที่จังหวัดสระแก้ว ได้สั่งการให้ส่วนต่างๆ ในระดับตำบลที่จัดระบบการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 โดยให้ผู้นำชุมชนร่วมมือกับอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน อาสาสมัครชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน และอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน และทุกภาคส่วนร่วมมือกันจนทำให้การปฏิบัติงานเกิดผลสำเร็จ และเป็นที่ยอมรับของชุมชนได้ในระดับหนึ่ง”

(รุ่งเพชร พิมอ่อน, 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นายวิชาญ บุญมา ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ 3 บ้านป่าช้า กวาง ตำบลคลองหาด ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“ระบบการบริหารจัดการในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของจังหวัดสระแก้ว อยู่ในระดับดี เนื่องจากจังหวัดสระแก้วมีวางแผนในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ที่เข้าใจง่าย จึงส่งผลทำให้เจ้าหน้าที่สามารถปฏิบัติงานได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว ตลอดจนความร่วมมือของทุกภาคส่วนจึงทำให้สามารถควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ได้”

(วิชาญ บุญมา, 2564 : สัมภาษณ์)

ทั้งนี้เห็นได้ว่าระบบการบริหารจัดการการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของจังหวัดสระแก้ว อยู่ในระดับปานกลางถึงระดับดี ที่มีระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ สามารถดำเนินการปฏิบัติงานได้อย่างเป็นระบบที่เจ้าหน้าที่ทุกคนสามารถปฏิบัติงานได้อย่างรวดเร็ว มีการระบบการติดตามและการรายงานผลการปฏิบัติงาน การรายงานบุคคลที่เข้าข่ายเป็นกลุ่มเสี่ยงให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ ซึ่งมีการแบ่งหน้าที่ในการปฏิบัติงานอย่างชัดเจนที่สามารถควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ดังกล่าวได้

ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว ประกอบด้วย ปัจจัยด้านมาตรฐานและความชัดเจนของนโยบาย ที่จังหวัดสระแก้วมีการกำหนดนโยบายของจังหวัดสระแก้วที่ชัดเจนส่งผลให้เจ้าหน้าที่ต่าง ๆ สามารถปฏิบัติงานได้อย่างรวดเร็ว มีระบบการจัดการที่

มีประสิทธิภาพ ด้านอาสาสมัครและชุมชน ที่อาสาสมัครและภาคส่วน ต่าง ๆ ในชุมชนมีส่วนร่วม ในการปฏิบัติงานในการขับเคลื่อนการป้องกันและควบคุม โรคตั้งแต่ในระดับหมู่บ้านที่มีการค้นหา และคัดกรองประชาชนอย่างใกล้ชิด รวมถึงการติดตามบุคคลที่เข้าข่ายกลุ่มเสี่ยงที่เดินทางเข้ามาใน พื้นที่หมู่บ้าน ปัจจัยด้านความร่วมมือของประชาชน ที่ประชาชนในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว ได้ให้ความใส่ใจต่อการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ที่เกิดขึ้น และยังปฏิบัติตาม มาตรการการป้องกันและควบคุม โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ตามประกาศของกระทรวง สาธารณสุขอย่างเคร่งครัด และยังปฏิบัติตนเองตามประกาศของจังหวัดสระแก้ว ที่มีการขอความร่วมมือจากประชาชนในการป้องกันและควบคุม โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในพื้นที่จังหวัด สระแก้ว ปัจจัยด้านความร่วมมือของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ปัจจัยด้านการประสานความร่วมมือของภาครัฐและภาคเอกชน ที่ทุกฝ่ายได้ให้ความร่วมมือกันในการปฏิบัติงานอย่างเคร่งครัด มีการเฝ้าระวังและการติดตามสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัส โคโรนา 2019 ในพื้นที่ในจังหวัดสระแก้วอย่างใกล้ชิด รวมถึงมีการประสานความร่วมมือกัน ระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และภาคส่วนต่าง ๆ ในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว ในการปฏิบัติงานในทุก ระดับที่แสดงถึงความร่วมมือของทุกภาคส่วนในการป้องกันและควบคุม โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ปัจจัยด้านการเฝ้าระวังตามแนวชายแดน ที่จังหวัดสระแก้วได้กำหนดมาตรการในการเข้า – ออกระหว่างราชอาณาจักรไทยและราชอาณาจักรกัมพูชา ตามจุดผ่านแดนถาวร และจุดผ่อนปรน ต่าง ๆ เพื่อเป็นการรักษาความปลอดภัยและลดความเสี่ยงของประชาชนในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว ด้านบุคลากรและความพร้อมของบุคลากร ที่มีการจัดอัตรากำลังของบุคลากรที่เตรียมพร้อม ต่อการปฏิบัติงานและความพร้อมของบุคลากรที่มีความเต็มใจในการปฏิบัติงานและความทุ่มเท ในการปฏิบัติหน้าที่อย่างเคร่งครัด ปัจจัยด้านทรัพยากรและงบประมาณที่จังหวัดสระแก้ว ได้มีการจัดเตรียมสถานที่รวมถึงวัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อให้เจ้าหน้าที่มีอุปกรณ์ที่เพียงพอต่อการปฏิบัติงานและยังมีปัจจัยอื่น ๆ ที่เป็นปัจจัยที่สนับสนุนการปฏิบัติงานของจังหวัดสระแก้วได้ อย่างมีประสิทธิภาพ

ในประเด็นนี้ นายพงศ์พิเชษฐ์ พงษ์นาค ปลัดอำเภออรัญประเทศ ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จ ประกอบด้วย องค์กรเอกชนและ ส่วนราชการ มีการประสานการปฏิบัติงานในการนำนโยบายไปสู่การทำงานในพื้นที่อย่างใกล้ชิด และได้รับความร่วมมือจากประชาชนเป็นอย่างดี”

(พงศ์พิเชษฐ์ พงษ์นาค. 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นายรัชพล รุ่งรัมย์ ปลัดอำเภอคลองหาด ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“ความร่วมมือของหน่วยงานภาครัฐ ภาคอาสาสมัครต่าง ๆ และภาคเอกชน ที่ให้การสนับสนุนการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 รวมถึงการติดตามค้นหาผู้ป่วยและประชาชนที่เข้าข่ายกลุ่มเสี่ยงในการคัดกรองประชาชน และการสนับสนุนของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านที่มีบทบาทสำคัญในการคัดกรองประชาชนในหมู่บ้านซึ่งถือเป็นปัจจัยที่สำคัญในการปฏิบัติงาน”

(รัชพล รุ่งรัมย์. 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นายอุทัย เพ็ชรนอก สาธารณสุขอำเภอคลองหาด ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“มีระบบการบริหารจัดการที่ดีในการวางแผนการปฏิบัติงาน การสร้างความเข้าใจให้เจ้าหน้าที่และประชาชนในการปฏิบัติตามนโยบายของรัฐบาลและแนวทางการปฏิบัติงานของจังหวัดสระแก้ว ความพร้อมของบุคลากรที่มีการเตรียมความพร้อมในการปฏิบัติงานตลอด 24 ชม. และการสนับสนุนของภาคอาสาสมัครต่าง ๆ ที่ให้การสนับสนุนการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่”

(อุทัย เพ็ชรนอก. 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นางอารี วิเชียร สาธารณสุขอำเภอวัฒนานคร ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว ประกอบด้วย ด้านบุคลากรและความพร้อมของบุคลากร ด้านอาสาสมัครและชุมชน ด้านทรัพยากรและงบประมาณ เป็นต้น ที่ส่งผลทำให้การปฏิบัติงานสามารถทำได้ง่ายขึ้น และสามารถเข้าถึงตัวผู้ป่วยและบุคคลที่เข้าข่ายกลุ่มเสี่ยงได้ง่ายขึ้น และมีการเฝ้าระวังและติดตามการปฏิบัติงานอย่างใกล้ชิด มีการจัดเตรียมบุคลากรและสถานที่ที่ใช้ในการปฏิบัติงานที่สามารถปฏิบัติงานผู้ป่วยและประชาชนกลุ่มที่เข้าข่ายเป็นกลุ่มเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคดังกล่าวได้ตลอด 24 ชม.”

(อารี วิเชียร. 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นายพลากร พลแมน นักวิชาการสาธารณสุข ปฏิบัติการ สำนักงานสาธารณสุขอำเภอรัษฎาประเทศ ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว ได้แก่ ปัจจัยด้านมาตรฐานและความชัดเจนของนโยบาย ปัจจัยด้านบุคลากรและความพร้อมของบุคลากร ซึ่งเป็นการบูรณาการทำงานร่วมกันที่สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนที่ได้ให้ความร่วมมือแก่เจ้าหน้าที่สาธารณสุขในการตรวจคัดกรองประชาชนในเบื้องต้น รวมถึงการแจ้งข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ให้แก่หน่วยงานต่าง ๆ และประชาชนได้รับทราบ”

(พลากร พลแมน, 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นางเบญจมาภรณ์ ศรีบุญเรือง ประธานอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ตำบลไทยอุดม ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“ปัจจัยด้านมาตรฐานและความชัดเจนของนโยบาย ที่ผู้บริหารของจังหวัดสระแก้ว มีการกำหนดนโยบายและแนวทางการปฏิบัติงานที่ชัดเจน และส่งผลให้การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่เป็นไปด้วยความเรียบร้อย ปัจจัยด้านการสนับสนุนของอาสาสมัครและชุมชน ที่มีการสนับสนุนการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ และมีส่วนช่วยการคัดกรองประชาชนที่เดินทางเข้า-ออกในพื้นที่หมู่บ้าน และปัจจัยด้านความร่วมมือของประชาชน ในการปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่ และการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของกระทรวงสาธารณสุข”

(เบญจมาภรณ์ ศรีบุญเรือง, 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นางรัตนากร พุฒเส็ง ประธานอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ระดับตำบล ตำบลทับพริก ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“บุคลากรด้านการแพทย์และสาธารณสุข ซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญที่มีอิทธิพลต่อความสามารถและความเต็มใจที่จะปฏิบัติงานตามแนวทางของกระทรวงสาธารณสุข เพื่อจัดการกับโรคติดเชื้อทางเดินหายใจ โดยรวมถึงปัจจัยที่จะเชื่อมโยงกับแนวทางและวิธีการปฏิบัติงาน รวมถึงการสื่อสารข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ให้แก่ประชาชนรับทราบ”

(รัตนา พุฒเส็ง, 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นายแถม สุขพัตร ประธานอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ระดับอำเภอ อำเภอคลองหาด ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“ความร่วมมือของผู้นำชุมชน และภาคอาสาสมัครต่าง ๆ ที่มีส่วนสำคัญในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ที่เห็นได้จากการปฏิบัติหน้าที่อย่างแข็งแรงของภาคส่วนต่าง ๆ ที่มีส่วนช่วยให้การปฏิบัติงานเกิดความราบรื่น และสามารถควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ได้ รวมถึงการคัดกรองประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ”

(แถม สุขพัตร, 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นายประทวน ชุมพร อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านตำบลคลองหาด ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“ปัจจัยที่ทำให้การควบคุมและป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ได้เป็นอย่างดีนั้นมาจากความร่วมมือของประชาชนและอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านทุกคนที่มีการเฝ้าระวัง ติดตาม ประชาชนและบุคคลที่เข้าข่ายกลุ่มเสี่ยงต่าง ๆ ที่เดินทางเข้ามาในพื้นที่ตำบลคลองหาด”

(ประทวน ชุมพร, 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นางสาวมณีจันทร์ ยอดทอง นายกองค้การบริหารส่วนตำบลไทยอุดม ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“ความร่วมมือของหน่วยงานภาครัฐ ภาคชุมชน และภาคประชาชน ที่มีส่วนร่วม ในการเฝ้าระวังการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 การตั้งด่านชุมชนในการคัดกรองประชาชนในพื้นที่ชุมชนและการแจ้งข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อทางราชการ”

(มณีจันทร์ ยอดทอง, 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นางเขวรัตน์ กาบปี พยาบาลวิชาชีพ ชำนาญการพิเศษ เทศบาลเมืองสระแก้ว ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“ความร่วมมือของหน่วยงานภาครัฐ ตามองค์ประกอบของการจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการการควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของแต่ละหน่วยงานราชการ ในการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ ในคำสั่งของศูนย์ปฏิบัติการของแต่ละองค์กรนั้น ตามแนวทางปฏิบัติของข้อกำหนดตามความในมาตรา 9 แห่งพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548”

(เขวรัตน์ กาบปี, 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นายชนกร ประพตติธรรม นักวิชาการสุขาภิบาลชำนาญการ เทศบาลตำบลวัฒนานคร ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“ความร่วมมือของประชาชนและหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน รวมทั้งภาคอาสาสมัครต่าง ๆ ที่มีส่วนสำคัญของการปฏิบัติงานที่ส่งผลให้เจ้าหน้าที่สามารถปฏิบัติงานได้สะดวกและรวดเร็วขึ้น สามารถเข้าถึงกลุ่มเสี่ยงได้ง่ายขึ้น และความร่วมมือของหน่วยงานภาครัฐ โดยเฉพาะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้แก่ประชาชนในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 รวมถึงการสนับสนุนงบประมาณและวัสดุอุปกรณ์ให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน”

(ชนกร ประพตติธรรม, 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นายณัฐชนน เลื่อนเจริญ ผู้ช่วยนักทรัพยากรบุคคล เทศบาลตำบล บ้านใหม่หนองไทร ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว ได้แก่ ด้านการเฝ้าระวังตามแนวชายแดน ด้านทรัพยากรและงบประมาณ ด้านอาสาสมัครและชุมชน และด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน”

(ณัฐชนน เลื่อนเจริญ, 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นายสุรียา อุปครุฑ กำนันตำบลไทยอุดม ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว ประกอบด้วย ปัจจัยด้านบุคลากรและความพร้อมของบุคลากร ปัจจัยด้านความร่วมมือของหน่วยงานภาครัฐ โดยเป็นการทำงานอย่างเป็นระบบโดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดสระแก้ว เป็นผู้ควบคุมการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่”  
(สุรียา อุปครุฑ. 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นางรัตนา ทับจันทร์ กำนันตำบลคลองหาด ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้วจากการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ได้แก่ การมีส่วนร่วมของหน่วยภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคชุมชน และอาสาสมัครต่าง ๆ ในการปฏิบัติงานการป้องกันและควบคุมโรคอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการติดตามค้นหากลุ่มเสี่ยงในพื้นที่ตำบลคลองหาด ได้อย่างรวดเร็ว และความพร้อมของเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานที่เข้าถึงตัวบุคคลได้อย่างรวดเร็ว และมีการติดตามเฝ้าระวังอย่างใกล้ชิด”  
(รัตนา ทับจันทร์. 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นายรุ่งเพชร พิมอ่อน กำนันตำบลทับพริก ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้วในการปฏิบัติงาน ได้แก่ ความร่วมมือของหน่วยงานภาครัฐ ความร่วมมือของประชาชน การสนับสนุนของภาคอาสาสมัครและชุมชน ที่ได้เสียสละในการปฏิบัติงานในการตั้งด่านตรวจคัดกรองประชาชนในพื้นที่ของชุมชน และความมีวินัยของประชาชนในการปฏิบัติตนเองตามมาตรการของกระทรวงสาธารณสุขที่ทำให้การปฏิบัติงานของตำบลทับพริกประสบความสำเร็จ”

(รุ่งเพชร พิมอ่อน. 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นายวิชาญ บุญมา ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ 3 บ้านป่าช้า กวาง ตำบลคลองหาด ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“มีจิตอาสาและอาสาสมัครต่าง ๆ ที่ให้ความร่วมมือในการตั้งด่านในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ซึ่งเป็นการคัดกรองประชาชนและบุคคลที่เข้าข่ายเป็นกลุ่มเสี่ยงที่เดินทางเข้า - ออก มายังพื้นที่ตำบลคลองหาด รวมถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในหมู่บ้านที่มีการปฏิบัติตามมาตรการการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของหน่วยงานภาครัฐ และการให้ความร่วมมือแก่หน่วยงานภาครัฐในการเฝ้าระวังและติดตามประชาชนและบุคคลที่เข้าข่ายเป็นกลุ่มเสี่ยงในหมู่บ้านของตนเอง”

(วิชาญ บุญมา. 2564 : สัมภาษณ์)

โดยสรุปแล้วปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้เป็นส่วนสำคัญของการขับเคลื่อนการปฏิบัติงานในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของจังหวัดสระแก้ว ที่มีการจัดเตรียมความพร้อมต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานอย่างมีระบบและมีประสิทธิภาพ การสนับสนุนงบประมาณและวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ที่ใช้ในการปฏิบัติงาน การจัดเตรียมความพร้อมและสถานที่ที่ใช้ในการกักตัวสำหรับประชาชนที่เข้าข่าย เป็นกลุ่มเสี่ยง การให้ความร่วมมือของประชาชนในการปฏิบัติงานต่าง ๆ การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ทั้งเจ้าหน้าที่สาธารณสุข เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง ทหาร ตำรวจ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และทุกหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการปฏิบัติงานในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 และการสนับสนุนของหน่วยงานภาครัฐ ภาคประชาชน ภาคอาสาสมัคร ภาคเอกชนและภาคส่วนต่าง ๆ ที่เป็นส่วนหลักของการดำเนินงานและส่วนสนับสนุนของการปฏิบัติงานที่สร้างความมั่นใจให้แก่ประชาชนในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 และเป็นการลดความเสี่ยงของการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในพื้นที่ของจังหวัดสระแก้ว ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

นโยบายที่รัฐบาลกำหนดขึ้นส่งผลต่อการปฏิบัติงาน ในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 และจังหวัดสระแก้ว มีความพร้อมในการปฏิบัติงาน จากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ที่เกิดขึ้นในประเทศไทย จะเห็นได้ว่ารัฐบาลได้มีการกำหนดนโยบายในการป้องกันและควบคุมโรคดังกล่าว ไม่ว่าจะเป็นพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 เพื่อกำหนดมาตรการต่างๆ ที่จำเป็นในการระงับยับยั้งการระบาดระลอกใหม่ของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019ซึ่งระบาดแบบกลุ่มก้อน



ในหลายเขตพื้นที่ของประเทศ โดยเฉพาะในเขตพื้นที่ควบคุมสูงสุดที่จำเป็นต้องมีมาตรการที่เข้มงวดเพื่อการสกัดและยับยั้งการแพร่ระบาดอย่างรวดเร็วและเด็ดขาด รวมถึงการประกาศมาตรการของกระทรวงสาธารณสุขที่ใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานต่าง ๆ ภายในประเทศ ซึ่งจังหวัดสระแก้วเองได้นำเอานโยบายของรัฐบาลมาจัดทำและกำหนดแนวทางในการปฏิบัติงาน เช่น มาตรการการป้องกันและสกัดกั้น การนำเชื้อเข้าสู่จังหวัดสระแก้ว ในเรื่องการเดินทางเข้า – ออกนอกประเทศของประชาชน โดยการปิดช่องทางการเข้า – ออกระหว่างราชอาณาจักรไทย และราชอาณาจักรกัมพูชา ตามช่องทางต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นจุดผ่านแดนถาวร และจุดผ่อนปรนต่าง ๆ ในพื้นที่จังหวัดสระแก้วทุกจุดจนกว่าสถานการณ์จะคลี่คลายลง ซึ่งเป็นการปิดด่านในพื้นที่ชายแดนจำนวน 4 อำเภอ ได้แก่ อำเภอกลองหาด จำนวน 1 จุด อำเภอตาพระยา จำนวน 4 จุด อำเภออรัญประเทศ จำนวน 8 จุด และอำเภอโคกสูง จำนวน 2 จุด และกำหนดให้ผู้ที่เดินทางมาจากพื้นที่ที่มีการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ต้องได้รับการกักตัว เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 14 วัน และการส่งต่อผู้ป่วยเป็นไปตามข้อตกลงระหว่างจังหวัดสระแก้ว และจังหวัดบึงเตียมเยน โดยผ่านศูนย์ส่งต่อผู้ป่วยระหว่างประเทศเท่านั้น และมาตรการยับยั้ง การแพร่ระบาดของโรคในจังหวัดสระแก้ว เช่น การให้ปิดสถานที่สำหรับจัดให้มีการพนัน/ชนไก่ ชกมวย ทุกแห่งที่ได้รับอนุญาตให้ใช้สถานที่สำหรับเล่นการพนัน ตลอดจนสถานที่ที่จัดให้มีการซ้อมชนไก่หรือการกระทำอื่นใดในสถานที่ดังกล่าวอันเป็นเหตุให้มีการชุมนุมของประชาชนเป็นจำนวนมาก เป็นการชั่วคราว จนกว่าสถานการณ์จะคลี่คลาย และการให้งดการจัดกิจกรรมที่มีการรวมกลุ่มกันเป็นจำนวนมาก ที่มีความเสี่ยงต่อการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เช่น การจัดคอนเสิร์ต การจัดงานมหรสพ การจัดการแสดงสินค้า และการแข่งขันกีฬา ฯลฯ เป็นการชั่วคราว จนกว่าสถานการณ์จะคลี่คลาย เป็นต้น ที่เป็นแนวทางที่ชัดเจนเพื่อให้เจ้าหน้าที่สามารถปฏิบัติงานได้สะดวกและรวดเร็วขึ้น

ในประเด็นนี้ นายพงศ์พิเชษฐ์ พงษ์นาค ปลัดอำเภออรัญประเทศ ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“นโยบายบางประการอาจมีผลกระทบต่อการปฏิบัติงานตามแนวทางที่เคยทำมา แต่ปัจจุบันได้มีการปรับเปลี่ยนแนวทางเพื่อให้สอดคล้องกับการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อของจังหวัดสระแก้วให้สอดคล้องกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในปัจจุบัน”

(พงศ์พิเชษฐ์ พงษ์นาค, 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นายรัชพล รุ่งรัมย์ ปลัดอำเภอคลองหาด ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“มีความพร้อมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากผู้บริหารของจังหวัดสระแก้วได้ให้ความสำคัญและกำกับติดตามการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในทุกพื้นที่ของจังหวัดสระแก้วอย่างใกล้ชิด รวมถึงมีการประชุมติดตามการดำเนินงานในทุกสัปดาห์ เพื่อประเมินสถานการณ์และจัดเตรียมความพร้อมในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่อย่างเคร่งครัดตามมาตรการของรัฐบาล”

(รัชพล รุ่งรัมย์, 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นายอุทัย เพ็ชรนอก สาธารณสุขอำเภอคลองหาด ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“มีความพร้อมในการปฏิบัติงานอยู่ระดับในมาก เนื่องจากนโยบายของรัฐบาล ที่กำหนดขึ้น ซึ่งจังหวัดสระแก้วได้มีน่านโยบายของรัฐบาลและมาตรการการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัส โคโรนา 2019 ของกระทรวงสาธารณสุข มาประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานอย่างเหมาะสมตามนโยบายของผู้บริหารจังหวัดสระแก้ว และการจัดเตรียมความพร้อมต่าง ๆ ในการรองรับสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ที่เกิดขึ้น ให้เหมาะสมกับพื้นที่จังหวัดสระแก้ว ที่เป็นระบบของการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ และการปฏิบัติงานที่มีการประสานงานกันอย่างเป็นระบบ”

(อุทัย เพ็ชรนอก, 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นางอารี วิเชียร สาธารณสุขอำเภอวัฒนานคร ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“มีนโยบายที่เหมาะสมต่อการปฏิบัติงานที่ส่งผลทำให้การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่สามารถทำงานได้ง่ายขึ้น ผู้บริหารของจังหวัดสระแก้วได้มีการมอบหมายนโยบายที่เป็นประโยชน์ต่อบุคลากร และมีการจัดเตรียมความพร้อมของบุคลากรและทรัพยากรต่าง ๆ ให้เหมาะสมต่อการปฏิบัติงาน”

(อารี วิเชียร, 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นายพลากร พลแมน นักวิชาการสาธารณสุข ปฏิบัติการ สำนักงานสาธารณสุขอำเภอรัฐประเทส ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“นโยบายที่รัฐบาลกำหนดขึ้น ส่งผลให้การทำงานได้คล่องตัวขึ้น และง่ายต่อการปฏิบัติงาน เช่น การประกาศงดการเดินทางและการเคลื่อนย้ายของประชาชน การประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน เพื่อเป็นควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 การกำหนดและประกาศใช้มาตรการต่าง ๆ ที่ส่งผลทำให้จังหวัดสระแก้วทำงานง่ายและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ได้ทันเวลา”

(พลากร พลแมน. 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นางเบญจมาภรณ์ ศรีบุญเรือง ประธานอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ตำบลไทยอุดม ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“จังหวัดสระแก้วมีความพร้อมในการปฏิบัติงานตามนโยบายของรัฐบาล อยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากวัสดุอุปกรณ์ในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่มีน้อยเกินไป จึงไม่เหมาะสมต่อการปฏิบัติงานกับคนหมู่มาก”

(เบญจมาภรณ์ ศรีบุญเรือง. 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นางรัตนกร พุฒเส็ง ประธานอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ระดับตำบล ตำบลทับพริก ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“จังหวัดสระแก้ว มีความพร้อมในการปฏิบัติงานกับทุกภาคส่วน ไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานภาครัฐ ภาคประชาชน อาสาสมัครต่าง ๆ และภาคเอกชน ที่ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานตามนโยบายของจังหวัดสระแก้วที่สามารถดำเนินการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ”

(รัตนกร พุฒเส็ง. 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นายแถม สุขพัตร ประธานอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ระดับอำเภอ อำเภอคลองหาด ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“จังหวัดสระแก้ว มีความพร้อมมาก ในการปฏิบัติงานที่ส่งผลทำให้เจ้าหน้าที่สามารถปฏิบัติงานได้ง่ายขึ้นโดยมีการจัดเตรียมแนวทางต่าง ๆ ให้แก่เจ้าหน้าที่ และมีการจัดการประชุมและติดตามผลการดำเนินการต่าง ๆ เป็นประจำทุกสัปดาห์ รวมถึงการถอดบทเรียนการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ในพื้นที่ต่างๆ ของจังหวัดสระแก้ว เพื่อนำมาปรับปรุงวิธีการทำงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น”

(แถม สุขพัตร. 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นายประทวน ชุมพร อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ตำบลคลองหาด ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“นโยบายของจังหวัดสระแก้วที่ปฏิบัติตามนโยบายของรัฐบาลนั้น ในภาพรวมของจังหวัดสระแก้ว ที่มีความพร้อมในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับที่ดี และมีการเตรียมความพร้อมในเรื่องต่าง ๆ ตามนโยบายของผู้บริหารจังหวัดสระแก้ว ที่สามารถปฏิบัติงานได้ประสบความสำเร็จและสามารถควบคุมการแพร่ระบาดของโรคได้”

(ประทวน ชุมพร. 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นางสาวณิจันทร์ ยอดทอง นายกองค้การบริหารส่วนตำบลไทยอุดมได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“มีความพร้อมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากผู้บริหารของจังหวัดสระแก้ว ได้ให้ความสำคัญต่อการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 โดยมีการจัดตั้งคณะกรรมการในการควบคุมและติดตามสถานการณ์ของการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 อย่างใกล้ชิด มีการประชุมวางแผนการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เป็นประจำ”

(ณิจันทร์ ยอดทอง. 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นางเขวรัตน์ กาบปี พยาบาลวิชาชีพ ชำนาญการพิเศษ เทศบาลเมืองสระแก้ว ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“มีความพร้อมอย่างมาก เนื่องจากทุกหน่วยงานมีความพร้อมในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 โดยหน่วยงานราชการต่าง ๆ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ปฏิบัติตามหนังสือสั่งการให้มีการแต่งตั้งเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อตามพระราชบัญญัติโรคระบาด พ.ศ.2558”

(เขวรัตน์ กาบปี. 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นายชนากร ประพตติธรรม นักวิชาการสาขาวิชาการ  
ชำนาญการ เทศบาลตำบลวัฒนานคร ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“นโยบายในภาพรวมของรัฐบาล มีความพร้อมในระดับหนึ่ง  
ที่จังหวัดสระแก้วนำนโยบายต่าง ๆ ของรัฐบาลและนโยบายของกระทรวงต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องมา  
ประยุกต์ใช้ให้สอดคล้องกับการปฏิบัติงานของจังหวัดสระแก้ว และนอกจากนี้จังหวัดสระแก้วยัง  
ได้มีการกำหนดนโยบายของตนเองให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลที่สร้างความชัดเจนในการ  
ปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ได้อย่างถูกต้องและรวดเร็วและสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามสถานการณ์ของ  
การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันได้อย่างเหมาะสม”

(ชนากร ประพตติธรรม. 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นายณัฐชนน เลื่อนเจริญ ผู้ช่วยนักทรัพยากรบุคคล  
เทศบาลตำบล บ้านใหม่หนองไทร ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“ความพร้อมในการปฏิบัติงานตามนโยบายในการป้องกันและ  
ควบคุมติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของจังหวัดสระแก้ว พบว่า ยังไม่มีความพร้อมเท่าที่ควร  
เนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและติดต่อ  
ได้ง่าย และเป็นงานที่เร่งด่วน จึงทำให้การปฏิบัติงานเกิดความสับสนได้ และอาจทำให้การประสาน  
กับหน่วยต่าง ๆ อาจจะทำไม่ได้ไม่ดีพอ”

(ณัฐชนน เลื่อนเจริญ. 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นายสุริยา อุปครุฑ กำนันตำบลไทยอุดม ได้แสดง  
ความคิดเห็นไว้ว่า

“นโยบายของรัฐบาลมีผลดีต่อการป้องกันและควบคุม โรคติดเชื้อ  
ไวรัสโคโรนา 2019 ของจังหวัดสระแก้วในการนำนโยบายไปปรับใช้เป็นแนวทางการปฏิบัติงานของ  
จังหวัดสระแก้ว โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดสระแก้ว เป็นผู้กำกับดูแลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ที่  
ปฏิบัติงานตามอำเภอต่าง ๆ ของจังหวัดสระแก้วและมีการระบบการปฏิบัติงานต่าง ๆ ของเจ้าหน้าที่ที่มี  
ประสิทธิภาพ จึงส่งผลทำให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานสามารถปฏิบัติงานได้อย่างสะดวก และรวดเร็วขึ้น  
รวมถึงมีการลดขั้นตอนของการปฏิบัติงานที่ไม่จำเป็นลง เพื่อให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติสามารถเข้าถึงพื้นที่  
ต่าง ๆ ได้ง่ายขึ้น และสามารถเข้าถึงตัวผู้ป่วยและประชาชนที่เข้าข่ายกลุ่มเสี่ยงได้อย่างรวดเร็วและทัน  
ต่อสถานการณ์ของการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ได้อย่างรวดเร็ว”

(สุริยา อุปครุฑ. 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นางรัตนา ทับจันทร์ กำนันตำบลคลองหาด ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“จังหวัดสระแก้วมีความพร้อมในการปฏิบัติงาน อยู่ในระดับดี เนื่องจากมีการกำหนดนโยบายของผู้บริหารจังหวัดสระแก้ว ที่เป็นมาตรฐานเดียวทั้งจังหวัดที่ส่งผลให้ทุกภาคส่วนและอำเภอต่าง ๆ ได้มีการนำแนวทางต่างๆ ของจังหวัดสระแก้วมาปรับใช้ในพื้นที่ ได้อย่างเหมาะสม และเจ้าหน้าที่สามารถตีความ ได้ง่ายขึ้น ส่งผลทำให้ผู้ปฏิบัติงานสามารถปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสมกับสภาพพื้นที่และบริบทของสังคม ได้อย่างเหมาะสม”

(รัตนา ทับจันทร์, 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นายรุ่งเพชร พิมอ่อน กำนันตำบลทับพริก ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“นโยบายของรัฐบาลส่วนสำคัญที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานในระดับจังหวัด ระดับอำเภอ ระดับตำบล และระดับหมู่บ้านที่ส่งผลให้การปฏิบัติงานเกิดความสำเร็จและเป็นที่ยอมรับของประชาชน ในระดับพื้นที่ที่มีมาตรการในการเฝ้าระวังการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 จนทำให้ไม่มีผู้ป่วยในพื้นที่ของตำบลทับพริก”

(รุ่งเพชร พิมอ่อน, 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นายวิชาญ บุญมา ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ 3 บ้านป่าช้า กวาง ตำบลคลองหาด ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“จังหวัดสระแก้วมีความพร้อมค่อนข้างมากในการปฏิบัติงาน เนื่องจากจังหวัดสระแก้วมีการจัดตั้งคณะกรรมการในการเฝ้าระวังและควบคุม โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 การกำกับ ดูแลและการติดตามการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในการป้องกันและควบคุม โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ภายในจังหวัดสระแก้ว รวมถึงการจัดเตรียมความพร้อมให้กับเจ้าหน้าที่และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกหน่วยงานทราบถึงบทบาทและหน้าที่ของตนเอง”

(วิชาญ บุญมา, 2564 : สัมภาษณ์)

ทั้งนี้ อาจกล่าวได้ว่า จังหวัดสระแก้ว มีความพร้อมอยู่ระดับปานกลางถึงระดับมากในการปฏิบัติงานตามนโยบายของรัฐบาล และการกำหนดนโยบายการป้องกันและควบคุม โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ที่มีถือได้สามารถออกมาตรการต่าง ๆ ได้อย่างชัดเจน และส่งผลทำให้เจ้าหน้าที่สามารถปฏิบัติงานและเข้าถึงพื้นที่ได้อย่างรวดเร็ว รวมถึงการให้

ความร่วมมือของประชาชน และภาคเอกชนที่ปฏิบัติตามมาตรการของจังหวัดสระแก้วอย่างเคร่งครัด โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดสระแก้วเป็นผู้กำกับดูแลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานตามอำเภอต่าง ๆ ของจังหวัดสระแก้วและมีระบบการปฏิบัติงานต่าง ๆ ของเจ้าหน้าที่ที่มีประสิทธิภาพ จึงส่งผลทำให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานสามารถปฏิบัติงานได้อย่างสะดวก และรวดเร็วขึ้น รวมถึงมีการลดขั้นตอนของการปฏิบัติงานที่ไม่จำเป็นลงเพื่อให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติสามารถเข้าถึงพื้นที่ต่าง ๆ ได้ง่ายขึ้น รวมถึงการจัดเตรียมความพร้อมให้กับเจ้าหน้าที่และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกหน่วยงานทราบถึงบทบาทและหน้าที่ของตน เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปด้วยความสะดวก รวดเร็ว และทันต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

อาสาสมัครต่าง ๆ และภาคชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของจังหวัดสระแก้ว การมีส่วนร่วมของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน อาสาสมัครชุดรักษาความสงบหมู่บ้าน อาสาสมัครอื่น ๆ ภาคชุมชนและมูลนิธิต่าง ๆ มีส่วนร่วมตั้งแต่การคัดกรองประชาชน การดำเนินการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ซึ่งเป็นกระบวนการที่ภาคอาสาสมัครได้มีส่วนช่วยเหลือในการสนับสนุน การแลกเปลี่ยนข้อมูล การปฏิบัติงานต่าง ๆ ที่คอยเป็นผู้ช่วยเหลือแพทย์หรือเจ้าหน้าที่สาธารณสุขในการปฏิบัติงานต่าง ๆ ที่ถือได้ว่าการมีส่วนร่วมของอาสาสมัครต่าง ๆ มีส่วนสำคัญที่ทำให้การปฏิบัติงานในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของจังหวัดสระแก้วเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ สามารถลดการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 และลดความเสี่ยงของประชาชนในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว ได้ในระดับหนึ่งและเป็นการสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ประชาชนในพื้นที่จังหวัดสระแก้วในการลดการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 และยังรวมถึงการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ที่มีประสิทธิภาพ

ในประเด็นนี้ นายพงศ์พิเชษฐ์ พงษ์นาค ปลัดอำเภออรัญประเทศ ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“องค์กรภาคเอกชน อาสาสมัครและภาคชุมชนให้ความร่วมมือในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เป็นอย่างดี และต่อเนื่องรวมถึงการดำเนินชีวิตแบบ New Normal”

(พงศ์พิเชษฐ์ พงษ์นาค, 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นายรัชพล รุ่งรัมย์ ปลัดอำเภอคลองหาด ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“การมีส่วนร่วมของภาคอาสาสมัครสาธารณสุข และภาคส่วนต่าง ๆ ในหมู่บ้านอยู่ในระดับมาก เนื่องจากอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านถือเป็นหัวใจสำคัญในการขับเคลื่อนการปฏิบัติงานในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 รวมถึงการติดตาม ค้นหาผู้ป่วยและกลุ่มเสี่ยง ที่เดินทางเข้ามาในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว และมีการตั้งด่านในการคัดกรองประชาชน”

(รัชพล รุ่งรัมย์. 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นายอุทัย เพ็ชรนอก สาธารณสุขอำเภอคลองหาด ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“มีส่วนร่วมอยู่ในระดับดีมาก ที่ภาคอาสาสมัครต่าง ๆ โดยที่อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านหรือที่เรียกกันว่า หมอน้อย ที่เป็นผู้สนับสนุนการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ และเป็นเจ้าหน้าที่ ส่วนแรกของการปฏิบัติงานในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ได้เป็นอย่างดี”

(อุทัย เพ็ชรนอก. 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นางอารี วิเชียร สาธารณสุขอำเภอวัฒนานคร ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“มีส่วนร่วมอย่างมาก ในการเป็นผู้สำรวจข้อมูลและแจ้งข้อมูลต่าง ๆ ให้เจ้าหน้าที่ทราบ เพื่อเป็นการตรวจสอบการคัดกรองประชาชนในเบื้องต้นในระดับหมู่บ้าน ก่อนที่จะมีการรายงานให้หน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องทราบและจัดทำเป็นข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลที่เข้าข่ายกลุ่มเสี่ยง รวมถึงมีการติดตามข้อมูลต่าง ๆ และมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลกันอย่างต่อเนื่อง มีการส่วนช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ในการคัดกรองประชาชนและการประชาสัมพันธ์ข่าวสารต่าง ๆ ให้ประชาชนได้รับทราบ”

(อารี วิเชียร.2564 : สัมภาษณ์)



ในประเด็นนี้ นายพลากร พลแมน นักวิชาการสาธารณสุขปฏิบัติการ สำนักงานสาธารณสุขอำเภอรัษฎาประเทศ ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“มีส่วนร่วมอย่างมาก โดยเฉพาะ อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านที่มีหน้าที่สำคัญในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 และถือได้ว่าเป็นแนวทางในการลงพื้นที่ที่ตรวจคัดกรองประชาชนก่อนที่จะรายงานให้เจ้าหน้าที่ทราบและดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป”

(พลากร พลแมน. 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นางเบญจมาภรณ์ ศรีบุญเรือง ประธานอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ตำบลไทยอุดม ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“ภาคอาสาสมัครและภาคชุมชน มีส่วนร่วมในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 อยู่ในระดับดีมาก เนื่องจากอาสาสมัครและภาคชุมชนได้ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงาน ตามนโยบายของจังหวัดสระแก้วอย่างเคร่งครัด”

(เบญจมาภรณ์ ศรีบุญเรือง. 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นางรัตนากร พุฒเส็ง ประธานอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ระดับตำบล ตำบลทับพริก ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“อาสาสมัครต่าง ๆ มีส่วนร่วมอย่างมาก ในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เนื่องจากอาสาสมัครสาธารณสุขมีความรู้และความสามารถเบื้องต้นในการให้คำแนะนำในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในการปฏิบัติงานต่าง ๆ การตรวจคัดกรองประชาชนและบุคคลที่เข้าข่ายเป็นกลุ่มเสี่ยง การจัดทำฐานข้อมูลบุคคลต่าง ๆ และมีส่วนร่วมในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในพื้นที่หมู่บ้านของตนเองได้เป็นอย่างดี”

(รัตนากา พุฒเส็ง. 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นายแถม สุขพัตร ประธานอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ระดับอำเภอ อำเภอคลองหาด ได้แสดงความคิดเห็นว่า

“อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน และภาคส่วนต่าง ๆ ที่มีส่วนร่วมอย่างมาก ในการให้ความร่วมมือแก่หน่วยงานราชการ ที่ทำให้การปฏิบัติงานการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถปฏิบัติงานได้อย่างรวดเร็ว”

(แถม สุขพัตร. 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นายประทวน ชุมพร อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ตำบลคลองหาด ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“อาสาสมัครต่าง ๆ ที่มีส่วนร่วมอย่างมากในการป้องกันและควบคุมของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ที่สร้างความมั่นใจให้แก่ประชาชนได้โดยการจัดตั้งทีมงานในการคัดกรองประชาชนในตำบล คลองหาด ที่มีการแบ่งหน้าที่กันในการรับผิดชอบครัวเรือนต่าง ๆ ภายในหมู่บ้านที่ให้อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านจะรับผิดชอบดูแลครัวเรือนต่าง ๆ ในการเฝ้าระวังประชาชนที่เป็นกลุ่มเสี่ยง การคัดกรองประชาชนในหมู่บ้านตามครัวเรือนที่ตนเองรับผิดชอบ”

(ประทวน ชุมพร. 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นางสาวมณีจันทร์ ยอดทอง นายกองค้การบริหารส่วนตำบลไทยอุดมได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“มีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน เป็นผู้ช่วยที่สำคัญของเจ้าหน้าที่ในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 รวมถึงการคัดกรองประชาชนในหมู่บ้านและการติดตามค้นหากลุ่มเสี่ยงในพื้นที่ของหมู่บ้านอีกด้วย”

(มณีจันทร์ ยอดทอง. 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นางเขวรัตน์ กาบปี พยาบาลวิชาชีพชำนาญการพิเศษ เทศบาลเมืองสระแก้ว ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน และภาคชุมชนมีส่วนร่วมอย่างมาก ในการให้ความร่วมมือในการประชาสัมพันธ์การป้องกันโรค และลดความเสี่ยงจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ดำเนินการประสานความร่วมมือและเน้นย้ำประชาชนในชุมชน เรื่องมาตรการการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 และการจัดทำรายชื่อบุคคลที่เข้า-ออกในพื้นที่ชุมชน โดยเฉพาะประชาชนและบุคคลที่เข้าข่ายเป็นกลุ่มเสี่ยงที่เดินทางมาจากพื้นที่เสี่ยง และส่งข้อมูลให้อำเภอ เพื่อบันทึกข้อมูลบุคคล (กลุ่มเสี่ยง) ดังกล่าวเข้าสู่ระบบรายงานต่อไป”

(เขวรัตน์ กาบปี, 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นายธนากร ประพุดิธรรม นักวิชาการสุขาภิบาลชำนาญการ เทศบาลตำบลวัฒนานคร ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“มีส่วนร่วมอย่างมาก ในการปฏิบัติงานในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 โดยการตรวจคัดกรองประชาชนในชุมชนและประชาชนที่เดินทางมาจากต่างจังหวัด และมีการติดตามเฝ้าระวังในการกักตัวของประชาชนกลุ่มเสี่ยง”

(ธนากร ประพุดิธรรม, 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นายณัฐชนน เลื่อนเจริญ ผู้ช่วยนักทรัพยากรบุคคล เทศบาลตำบล บ้านใหม่หนองไทร ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“มีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากมีส่วนร่วมในการสนับสนุนการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่การเฝ้าระวังติดตามค้นหาผู้ป่วยและกลุ่มเสี่ยง การแจ้งข้อมูลต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อเจ้าหน้าที่”

(ณัฐชนน เลื่อนเจริญ, 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นายสุริยา อุปครุฑ กำนันตำบลไทยอุดม ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“อาสาสมัครภาคชุมชน มีความสำคัญเป็นอย่างมาก ในการป้องกันและควบคุม โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของจังหวัดสระแก้ว ที่เป็นหน่วยแรกที่จะเข้าถึงตัวของประชาชนและบุคคลที่เข้าข่ายเป็นกลุ่มเสี่ยงและการดำเนินการคัดกรองและบันทึกข้อมูลของประชาชนและบุคคลที่เข้าข่ายเป็นกลุ่มเสี่ยงในเบื้องต้นและรายงานให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบต่อไป”

(สุริยา อุปครุฑ, 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นางรัตนา ทับจันทร์ กำนันตำบลคลองหาด ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านในพื้นที่ตำบลคลองหาด มีส่วนร่วมอย่างมากในการขับเคลื่อนการปฏิบัติงานต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็วและปฏิบัติตนเป็นผู้ช่วยเหลือบุคลากรทางการแพทย์ในการติดตามเฝ้าระวังการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในตำบลคลองหาด และมีหน้าที่ในการคัดกรองประชาชนในหมู่บ้านเป็นลำดับแรกเนื่องจากอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านสามารถที่จะเข้าถึงตัวประชาชนได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว”

(รัตนา ทับจันทร์, 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นายรุ่งเพชร พิมอ่อน กำนันตำบลทับพริก ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“มีส่วนร่วมสำคัญอย่างยิ่ง ในการให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานต่าง ๆ ในการตรวจคัดกรองประชาชนในพื้นที่ตำบลทับพริก ที่มีมาตรการเชิงรุกในการตรวจคัดกรองประชาชนทุกครัวเรือน และมีการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงในตำบลทับพริก และมีส่วนในการสนับสนุนการดำเนินการของทางราชการ”

(รุ่งเพชร พิมอ่อน, 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นายวิชาญ บุญมา ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ 3 บ้านป่าช้า กวาง ตำบลคลองหาด ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“การมีส่วนร่วมของอาสาสมัครต่าง ๆ และชุมชน อยู่ในระดับดีมาก เนื่องจากอาสาสมัครมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวังและคัดกรองประชาชนกลุ่มเสี่ยงที่เดินทางเข้า-ออกในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว รวมถึงผู้นำชุมชนได้มีการจัดตั้งด่านชุมชนและการคัดกรองประชาชนในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว”

(วิชาญ บุญมา, 2564 : สัมภาษณ์)

ทั้งนี้อาจกล่าวได้ว่า การมีส่วนร่วมของภาคอาสาสมัครต่าง ๆ นั้น มีส่วนร่วมอยู่ในระดับดีมาก ที่สร้างชื่อเสียงให้แก่อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน หรือหมอน้อยของชุมชนที่มีคนรู้จักไปทั่วโลก เนื่องจากมีบทบาทและมีหน้าที่สำคัญในการขับเคลื่อนการปฏิบัติงานต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็วและปฏิบัติตนเป็นผู้ช่วยเหลือบุคลากรทางการแพทย์ในการติดตามเฝ้าระวังการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ภายในหมู่บ้านของตนเอง

การเฝ้าระวังและคัดกรองประชาชนกลุ่มเสี่ยงที่เดินทางเข้า-ออกในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว รวมถึง ผู้นำชุมชน ได้มีการจัดตั้งด่านชุมชนและการคัดกรองประชาชนในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว และรวมถึง การสนับสนุนการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่สาธารณสุขและหน่วยงานภาครัฐต่าง ๆ เป็นอย่างดี

ภาคชุมชน และภาคส่วนต่าง ๆ มีบทบาทในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของจังหวัดสระแก้ว จะเห็นได้จากการจัดตั้งคณะกรรมการในการปฏิบัติงานการป้องกันและควบคุมในระดับหมู่บ้าน และระดับตำบลขึ้น ซึ่งทำให้กำนัน ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งในระดับหมู่บ้านและระดับตำบล ที่มีบทบาทสำคัญในการป้องกันและควบคุมโรคในพื้นที่ความรับผิดชอบตนเองที่มีการจัดทำข้อมูลส่วนบุคคล ที่เข้าข่ายที่มีความเสี่ยง การจัดทำประวัติบุคคลที่เดินทางเข้า - ออกในพื้นที่จังหวัดสระแก้วหรือเดินทางมาจากพื้นที่เสี่ยง การคัดกรองประชาชนภายในหมู่บ้าน การติดตามประชาชนที่เป็นกลุ่มเสี่ยง การติดตามบุคคลเสี่ยง ที่มีการกักตัว การรายงานข้อมูลให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การตั้งด่านคัดกรองประชาชนในหมู่บ้านในช่วงเวลากลางคืนที่เป็นการคัดกรองประชาชนที่เดินทางในช่วงเวลาดังกล่าว การเป็นผู้ช่วยเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงาน การตั้งด่านร่วมกับเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานต่าง ๆ รวมถึงเป็นบุคคลที่เป็นส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนการปฏิบัติงานที่ส่งผลทำให้การปฏิบัติงานในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถลดการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ได้

ในประเด็นนี้ นายพงศ์พิเชษฐ์ พงษ์นาค ปลัดอำเภออรัญประเทศ ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“ทุกภาคส่วนมีบทบาทสำคัญร่วมกันในการปฏิบัติงานการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในพื้นที่อำเภอต่าง ๆ ของจังหวัดสระแก้ว โดยมีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับทราบถึงแนวทางต่าง ๆ และให้คำแนะนำในปฏิบัติตนเองตามมาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ตามที่ราชการกำหนดขึ้น”

(พงศ์พิเชษฐ์ พงษ์นาค. 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นายรัชพล รุ่งรัมย์ ปลัดอำเภอคลองหาด ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“ภาคชุมชนและอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน มีบทบาทสำคัญในการตั้งด่านจุดตรวจ เพื่อคัดกรองประชาชนที่เดินทางเข้ามาในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว บริเวณรอยต่อระหว่างจังหวัดที่ภาคชุมชนมีการจัดเวรและผลัดเปลี่ยนเวรกันในการคัดกรองประชาชนและเป็นหัวใจสำคัญในการขับเคลื่อน การปฏิบัติงานเชิงรุกภายในหมู่บ้านหรือชุมชนในการให้ความรู้แก่ประชาชน การตรวจคัดกรองประชาชน ในเบื้องต้น และการค้นหาติดตามผู้ป่วย และกลุ่มเสี่ยงที่อยู่ในชุมชน”

(รัชพล รุ่งรัมย์. 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นายอุทัย เพ็ชรนอก สาธารณสุขอำเภอคลองหาด ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“ชุมชนมีบทบาทสำคัญในการคัดกรองประชาชนภายในชุมชน โดยการทำนันทน์/ผู้ใหญ่บ้านร่วมกับอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ได้มีหน้าที่ในการคัดกรองประชาชนภายในชุมชน การตรวจสอบและบันทึกข้อมูลบุคคลที่เข้าข่ายกลุ่มเสี่ยงหรือบุคคลที่เข้ามาจากพื้นที่เสี่ยง ซึ่งการปฏิบัติงานดังกล่าวถือเป็นจุดเริ่มต้นของการป้องกัน โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในระดับหมู่บ้านที่ถือเป็นพื้นที่สำคัญในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ที่มีประสิทธิภาพ”

(อุทัย เพ็ชรนอก. 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นางอารี วิเชียร สาธารณสุขอำเภอวัฒนานคร ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“ภาคชุมชนมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมให้ความรู้แก่ประชาชน ในการป้องกันและควบคุม โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ตามมาตรการของกระทรวงสาธารณสุข การทำความเข้าใจแก่ประชาชนถึงสถานการณ์ที่เกิดขึ้นเพื่อให้ประชาชนเตรียมความพร้อมในการปฏิบัติตนในระหว่างสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 การตั้งด่านภายในชุมชนที่มีการคัดกรองประชาชนในหมู่บ้าน การตรวจคัดกรองประชาชน และการจัดข้อมูลตัวบุคคลที่เป็นฐานข้อมูลของประชาชนเกี่ยวกับการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 รวมถึงการสนับสนุนการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ในฐานะผู้ช่วยเจ้าหน้าที่ในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ได้เป็นอย่างดี”

(อารี วิเชียร.2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นายพลากร พลแมน นักวิชาการสาธารณสุข ปฏิบัติการ สำนักงานสาธารณสุขอำเภอรัษฎาประเทศ ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“มีบทบาทอย่างมาก เนื่องจากการดำเนินการของจังหวัดสระแก้ว เน้นการดำเนินการแบบบูรณาการที่ให้ทุกภาคส่วนต่าง ๆ เข้ามามีบทบาทสำคัญในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 โดยเฉพาะภาคชุมชนที่เป็นด่านแรกของการตรวจคัดกรองประชาชนและบุคคลต่าง ๆ ที่เดินทางเข้า - ออก ในพื้นที่ชุมชนของตนเอง”

(พลากร พลแมน. 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นางเบญจมาภรณ์ ศรีบุญเรือง ประธานอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ตำบลไทยอุดม ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“ภาคชุมชนและภาคส่วนต่าง ๆ มีบทบาทในการให้ความร่วมมือแก่หน่วยงานภาครัฐ ไม่ว่าจะเป็น อำเภอ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบล องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องในการแจ้งเบาะแสในการเดินทางเข้า - ออกพื้นที่ภายในชุมชนของประชาชนและบุคคลต่าง ๆ การตรวจคัดกรองประชาชนภายในชุมชนและประชาชนที่เดินทางมาจากต่างจังหวัด และการค้นหาติดตามประชาชนที่เข้าข่ายเป็นกลุ่มเสี่ยง รวมถึงการจัดทำฐานข้อมูลของประชาชนที่เดินทางมาจากต่างจังหวัดรวมถึงการให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานตามนโยบายของการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ตามมาตรการของจังหวัดสระแก้ว”

(เบญจมาภรณ์ ศรีบุญเรือง. 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นางรัตนกร พุฒเส็ง ประธานอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ระดับตำบล ตำบลทับพริก ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“ภาคชุมชนและภาคส่วนต่าง ๆ มีบทบาทหน้าที่ในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ที่แตกต่างกันไป เช่น อาสาสมัครมีหน้าที่ในการติดตามเฝ้าระวังประชาชนที่เข้าข่าย เป็นกลุ่มเสี่ยง การแนะนำการปฏิบัติตนของประชาชน และการใช้ชีวิตในสังคมในช่วงของการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 และภาคราชการ โดยหมออนามัย เจ้าหน้าที่สาธารณสุขและคุณหมอจากโรงพยาบาลต่าง ๆ มีหน้าที่รักษาและให้คำแนะนำแก่อาสาสมัครสาธารณสุขที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 และซุครักษาความปลอดภัยหมู่บ้านที่มีหน้าที่ควบคุมตัวบุคคลเพื่อเข้ารับการกักตัว เป็นเวลา 14 วัน ณ สถานที่ที่หมู่บ้าน ได้จัดไว้ให้สำหรับประชาชนที่เข้าข่ายต้องกักตัวเพื่อสังเกตอาการ ในหมู่บ้านให้ห่างไกลโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019”

(รัตนา พุฒเส็ง. 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นายแถม สุขพัตร ประธานอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ระดับอำเภอ อำเภอคลองหาด ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“กำนัน ผู้ใหญ่บ้านและฝ่ายปกครองท้องที่ และภาคส่วนต่าง ๆ มีบทบาทที่สำคัญในตำบลคลองหาดเนื่องจากหมู่บ้านที่เป็นจุดสำคัญของการตรวจคัดกรองประชาชนที่เดินทางเข้า - ออกในพื้นที่ของตำบลคลองหาดการจัดทำฐานข้อมูลของประชาชนที่เดินทางมาจากพื้นที่เสี่ยงต่าง ๆ โดยเป็นการลงพื้นที่เก็บข้อมูลต่าง ๆ รวมทั้งการคัดกรองประชาชนในเบื้องต้น และนำข้อมูลที่ไ้รายงานให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับทราบ เพื่อจัดทำข้อมูลบุคคลที่เข้าข่ายกลุ่มเสี่ยงในการเฝ้าระวังและการติดตามประชาชนในห้วงระยะเวลา 14 วัน เพื่อเป็นการเฝ้าระวังประชาชนอย่างใกล้ชิด”

(แถม สุขพัตร, 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นายประทวน ชุมพร อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ตำบลคลองหาด ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“บทบาทของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกสภาเทศบาล และอาสาสมัครต่าง ๆ ที่เป็นหัวใจสำคัญของตำบลคลองหาดในการขับเคลื่อนการปฏิบัติงานในระดับครัวเรือนที่ตรวจคัดกรองประชาชนในเบื้องต้น มีการจัดทำข้อมูลของตัวบุคคลที่เดินทางเข้า-ออกภายในตำบลคลองหาด การเฝ้าระวังและติดตามสถานการณ์ ต่าง ๆ ภายในตำบลคลองหาด มีการจัดตั้งด่านภายในตำบลคลองหาด ทั้ง 13 หมู่บ้านในช่วงเวลากลางคืนในการตรวจคัดกรองประชาชนในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของตำบลคลองหาด”

(ประทวน ชุมพร, 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นางสาวมณีจันทร์ ยอดทอง นายกองค้การบริหารส่วนตำบลไทยอุดม ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“มีบทบาทในการเฝ้าระวังการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในระดับหมู่บ้านและระดับตำบล ที่กำนัน และผู้ใหญ่บ้านได้มีการบูรณาการการปฏิบัติงานร่วมกับส่วนราชการต่าง ๆ ในการคัดกรองประชาชนในพื้นที่รับผิดชอบ การตั้งด่านชุมชนตลอด 24 ชม. ในการผลัดเปลี่ยนเวรยามในการทำหน้าที่คัดกรองประชาชนที่เดินทางเข้า-ออกในพื้นที่ การให้ความรู้แก่ประชาชนในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในเบื้องต้น”

(มณีจันทร์ ยอดทอง, 2564 : สัมภาษณ์)



ในประเด็นนี้ นางเขวรัตน์ กาบปี พยาบาลวิชาชีพชำนาญการพิเศษ เทศบาลเมืองสระแก้ว ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“ภาคชุมชนมีบทบาทสำคัญในการดำเนินการ โดยการประสานความร่วมมือ จากประชาชนและอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ในการดำเนินงานป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ตามมาตรการของจังหวัดสระแก้ว และประกาศของกระทรวงสาธารณสุข และตามแนวทางการปฏิบัติงานของหน่วยงานต่าง ๆ ที่ได้มีการกำหนดขึ้น ในการเฝ้าระวัง การป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 จากประชาชนหรือบุคคลผู้ที่เดินทางมาจากจังหวัดที่มีการติดเชื้อโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เป็นจำนวนมาก และพื้นที่ต่าง ๆ ทั้งประชาชนที่เดินทางมาจากต่างประเทศหรือประชาชนที่เดินทางมาจากจังหวัดต่าง ๆ เพื่อเป็นการคัดกรองประชาชนในเบื้องต้น และมีการกักตัวประชาชน เป็นเวลา 14 วัน เพื่อสังเกตอาการในเบื้องต้นทั้งที่เป็นการกักตัวที่บ้านพักของตนเองหรือการกักตัวในสถานที่ที่หน่วยงานกำหนดไว้ โดยมีภาคชุมชนที่เป็นหัวใจสำคัญในการดำเนินการต่าง ๆ และการสนับสนุนการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เป็นอย่างดี”

(เขวรัตน์ กาบปี. 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นายธนากร ประพฤติธรรม นักวิชาการสุขาภิบาลชำนาญการ เทศบาลตำบลวัฒนานคร ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“ชุมชน โดยการนำของผู้นำชุมชนมีบทบาทในการเฝ้าระวังและสังเกตพฤติกรรมของประชาชนในชุมชน รวมถึงการตรวจคัดกรองประชาชนที่เดินทางเข้า-ออกในพื้นที่ชุมชน และมีการตั้งด่านชุมชนในการคัดกรองประชาชน”

(ธนากร ประพฤติธรรม. 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นายณัฐชนน เลื่อนเจริญ ผู้ช่วยนักทรัพยากรบุคคลเทศบาลตำบล บ้านใหม่หนองไทร ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“มีบทบาทในการเฝ้าระวังการเดินทางเข้า-ออกในพื้นที่ของประชาชน การตรวจคัดกรองประชาชนในพื้นที่ของหมู่บ้านและชุมชน รวมถึงไปการค้นหาติดตามผู้ป่วยและกลุ่มเสี่ยงที่เดินทางเข้าในพื้นที่ของจังหวัดสระแก้ว”

(ณัฐชนน เลื่อนเจริญ. 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นายสุรียา อุปครุฑ กำนันตำบลไทยอุดม ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“สำหรับภาคชุมชนก็ถือได้ว่าเป็นหัวใจหลักในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของจังหวัดสระแก้ว เนื่องจากหน่วยงานราชการต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นอำเภอ โรงพยาบาล สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบล และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว จะต้องอาศัยภาคชุมชนในการช่วยยับยั้งของการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในการสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานต่าง ๆ อย่างมีระเบียบวินัยและจิตสำนึกที่ดีต่อชุมชน รวมถึงการที่ภาคส่วนต่าง ๆ ที่เข้ามา มีบทบาทที่สำคัญในการคัดกรองประชาชนและบุคคลต่าง ๆ ที่เดินทางมาจากจังหวัดที่เป็นพื้นที่เสี่ยง การตั้งด่านคัดกรองประชาชนที่เดินทางเข้า – ออกในพื้นที่ของหมู่บ้าน และการเฝ้าระวังและติดตามสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในพื้นที่ของจังหวัดสระแก้วอย่างใกล้ชิด เพื่อเป็นการสร้างความร่วมมือในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019”

(สุรียา อุปครุฑ. 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นางรัตนา ทับจันทร์ กำนันตำบลคลองหาด ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“ผู้นำชุมชน และภาคส่วนต่าง ๆ ในชุมชน มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในตำบลคลองหาด ที่มีหน้าสำคัญในการจัดทำข้อมูลบุคคลในพื้นที่ตำบลคลองหาด ที่ใช้เป็นฐานข้อมูลในการติดตามบุคคลที่เข้าข่ายเป็นกลุ่มเสี่ยงในการกักตัวตามมาตรการของกระทรวงสาธารณสุขและการคัดกรองประชาชนที่เดินทางเข้า-ออกในพื้นที่ตำบลคลองหาด การตั้งด่านเฝ้าระวังในชุมชน เนื่องจากตำบลคลองหาดเป็นพื้นที่ติดกับชายแดนกัมพูชา จึงต้องการตั้งด่านในเวลากลางคืน เพื่อตรวจคัดกรองประชาชนที่เดินทางในช่วงเวลาดังกล่าว และการทำความเข้าใจให้ความรู้แก่ประชาชนในการปฏิบัติตามมาตรการของกระทรวงสาธารณสุข”

(รัตนา ทับจันทร์. 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นายรุ่งเพชร พิมอ่อน กำนันตำบลทับพริกได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“ภาคชุมชน และภาคประชาชน มีบทบาทสำคัญในการให้ข้อมูลบุคคลที่เดินทาง เข้า - ออกภายในตำบลทับพริก และมีการแจ้งเบาะแสให้กับผู้นำชุมชน และมีการติดตามสถานการณ์อย่างใกล้ชิด เพื่อให้การดำเนินการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และลดความเสี่ยงของประชาชนในตำบลทับพริก รวมถึงการจัดตั้งเวรยามของประชาชนและอาสาสมัครต่าง ๆ ที่ร่วมมือในการคัดกรองบุคคลที่เดินทางเข้ามาในพื้นที่ตำบลทับพริก”

(รุ่งเพชร พิมอ่อน. 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นายวิชาญ บุญมา ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ 3 บ้านป่าช้ากวาง ตำบลคลองหาดได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน หรือที่บางคนเรียก หมอน้อย ที่เปรียบเสมือนหมอประจำหมู่บ้าน ที่เป็นหัวใจสำคัญในการขับเคลื่อนการปฏิบัติงานร่วมกับเจ้าหน้าที่สาธารณสุข และผู้นำชุมชนในการปฏิบัติงานในการตรวจคัดกรองประชาชนในพื้นที่ของหมู่บ้าน การเฝ้าระวัง และติดตามกลุ่มบุคคล ที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อ การจัดหน่วยเฝ้าระวังในการตั้งด่านคัดกรองโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 และการค้นหาติดตามบุคคลกลุ่มเสี่ยงหรือผู้ป่วยที่เดินทางมาจากต่างพื้นที่ รวมถึงการให้ความรู้แก่ประชาชนในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019”

(วิชาญ บุญมา. 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ อาจกล่าวได้ว่า ภาคชุมชนและภาคอาสาสมัครต่าง ๆ มีบทบาทที่สำคัญในการขับเคลื่อนการปฏิบัติงานในการป้องกันและควบคุมโรคร่วมกับทุกภาคส่วนที่สร้างความมั่นใจให้แก่ประชาชน และการลดอัตราการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว ที่เกิดจากความร่วมมือของทุกภาคส่วน ในการเสียสละตนเองเพื่อปฏิบัติงานอันเป็นประโยชน์ต่อสังคมส่วนร่วมที่แสดงให้เห็นถึงพลังของประชาชนที่ให้ความสำคัญต่อการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ดังกล่าวเป็นอย่างดีและถือได้ว่าภาคชุมชนก็ถือได้ว่าเป็นหัวใจหลักในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของจังหวัดสระแก้ว เนื่องจากหน่วยงานราชการต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นอำเภอ โรงพยาบาล สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบล และองค์กรปกครอง

ส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว จะต้องอาศัยภาคชุมชนในการช่วยยับยั้งของการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในการสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานต่าง ๆ อย่างมีระเบียบวินัยและจิตสำนึกที่ดีต่อชุมชน

## 9.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับ “ปัญหาการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว”

ปัญหาของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว ประกอบด้วย การขาดแคลนงบประมาณต่าง ๆ และวัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น หน้ากากอนามัย เจลแอลกอฮอล์ ชุด PPE ถูกมียอด เป็นต้นที่ใช้ในการปฏิบัติงานที่มีไม่เพียงพอ ที่ในช่วงแรกมีการกักตุนวัสดุ อุปกรณ์ดังกล่าว จึงทำให้บุคลากรทางการแพทย์ และเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ขาดแคลนวัสดุ อุปกรณ์ดังกล่าว การจัดเตรียมสถานที่ในการกักตัวของบุคคลที่ไม่เหมาะสมและไม่เพียงพอ รวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานที่ยังมีไม่เพียงพอ การลักลอบเข้าพื้นที่ของแรงงานต่างด้าวที่เข้ามาโดยไม่ได้รับอนุญาต จึงทำให้มีการลักลอบเข้าเมืองของแรงงานต่างด้าวทางช่องทางธรรมชาติต่าง ๆ ที่ไม่สามารถควบคุมได้เนื่องจากอัตรากำลังของเจ้าหน้าที่มีไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน ประกอบกับพื้นที่จังหวัดสระแก้วมีขนาดใหญ่จึงทำให้เจ้าหน้าที่ไม่สามารถตรวจสอบพื้นที่ต่าง ๆ ได้อย่างทั่วถึงจึงทำให้เกิดช่องว่างที่ส่งผลทำให้มีบุคคลต่าง ๆ ใช้ช่องทางดังกล่าวเดินทางเข้ามาในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว การเดินทางเข้า-ออกในพื้นที่จังหวัดสระแก้วของประชาชนและบุคคลต่าง ๆ ที่ไม่ได้รับอนุญาตหน่วยงานภาครัฐ กำนันหรือผู้ใหญ่บ้าน ตามที่จังหวัดสระแก้ว ได้กำหนดให้ผู้เดินทางเข้า - ออกในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว จะต้องขออนุญาตจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก่อนการเดินทาง เพื่อเป็นการจัดทำประวัติเกี่ยวกับการเดินทางของประชาชนเพื่อให้ง่ายต่อการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 การไม่ให้ความร่วมมือของประชาชนในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ความคาดเคลื่อนของข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ที่เผยแพร่ออกมาจากสื่อต่าง ๆ ที่อาจมีข้อมูลที่ผิดจากข้อเท็จจริงไปบ้าง การรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชนที่ยังไม่ดีพอ และการที่รัฐบาลห่วงภาคเศรษฐกิจมากจนเกินไปจนทำให้เกิดการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปยังพื้นที่ต่าง ๆ ของจังหวัดสระแก้ว และพื้นที่อื่น ๆ ทั่วประเทศ จนส่งผลกระทบต่อประชาชนเป็นวงกว้าง และทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมาอีกด้วยนั้น

ในประเด็นนี้ นายพงศ์พิเชษฐ์ พงษ์นาค ปลัดอำเภอรัฐประเทศ ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“ปัญหา อุปสรรค ที่พบบ่อยคือ บุคคลบางกลุ่มขาดความระมัดระวังในการปฏิบัติตามนโยบายมีการใช้เสรีภาพเสมือนอยู่ในภาวะปกติ รวมทั้งบางครั้งมีการฝ่าฝืนข้อกำหนดตามนโยบายของรัฐบาล”

(พงศ์พิเชษฐ์ พงษ์นาค. 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นายรัชพล รุ่งรัมย์ ปลัดอำเภอคลองหาด ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“การขาดเอาใจใส่และการละเลยของประชาชนในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 อย่างจริงจังและการละเลยการปฏิบัติตนเองตามมาตรการการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของกระทรวงสาธารณสุข ถือเป็นปัญหาสำคัญที่ทำให้การปฏิบัติงานขาดความต่อเนื่องและการขาดแคลนงบประมาณในการปฏิบัติงานรวมถึงอัตรากำลังของบุคลากรทางการแพทย์ที่มีไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน”

(รัชพล รุ่งรัมย์. 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นายอุทัย เพ็ชรนอก สาธารณสุขอำเภอคลองหาด ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“ปัญหาที่พบส่วนใหญ่ ประกอบด้วย อัตรากำลังของบุคลากรทางด้านสาธารณสุขที่ใช้ในการปฏิบัติงานมีไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน และนโยบายบางประเด็นของรัฐบาลยังไม่มีความชัดเจนที่มากพอต่อการปฏิบัติงาน จึงทำให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานเกิดความสับสนในการปฏิบัติหน้าที่ในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของเจ้าหน้าที่ได้ และความเข้มงวดของมาตรการในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ที่ยังมีจุดบกพร่องในบางประเด็นที่ส่งผลต่อการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ได้ง่ายขึ้น”

(อุทัย เพ็ชรนอก. 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นางอารี วิเชียร สาธารณสุขอำเภอวัฒนานคร ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“ปัญหาที่พบจากการปฏิบัติงาน ได้แก่ บุคลากรไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงานมีงบประมาณไม่เพียงพอ การขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงาน และสถานที่ที่ใช้ในการกักตัว ของกลุ่มเสี่ยงที่ไม่เพียงพอ จึงทำให้การปฏิบัติงานเกิดความล่าช้าและไม่ทันต่อสถานการณ์”

(อารี วิเชียร.2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นายพลากร พลแมน นักวิชาการสาธารณสุข ปฏิบัติการสำนักงานสาธารณสุขอำเภอรัฐประเศ ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“ปัญหาที่พบ คือ ขาดแคลนบุคลากรและวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงาน สถานที่ที่จัดทำเป็นศูนย์กักตัวของกลุ่มเสี่ยงไม่เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงาน การขาดความร่วมมือจากประชาชนในบางกลุ่ม และเจ้าหน้าที่บางส่วนยังไม่เข้าใจถึงบทบาทหน้าที่ของตนเอง”

(พลากร พลแมน. 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นางเบญจมาภรณ์ ศรีบุญเรือง ประธานอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ตำบลไทยอุดม ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“การขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงาน เช่น เครื่องวัดอุณหภูมิ หน้ากากอนามัย ถุงมือยาง เจลแอลกอฮอล์ ฯ เป็นต้น เนื่องจากเจ้าหน้าที่มีการตั้งด่านคัดกรองประชาชนที่เดินทางเข้ามาในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว และการคัดกรองประชาชนในหมู่บ้าน แต่มีวัสดุอุปกรณ์ไม่เพียงพอ และยังมีประชาชนบางกลุ่มที่ไม่ให้ความร่วมมือแก่เจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานในการตรวจคัดกรองประชาชน รวมถึงการไม่ให้ข้อมูลที่แท้จริงต่อเจ้าหน้าที่”

(เบญจมาภรณ์ ศรีบุญเรือง. 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นางรัตนกร พุฒเส็ง ประธานอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ระดับตำบล ตำบลทับพริก ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“ปัญหาที่พบจากการปฏิบัติงาน เช่น บุคคลที่ไม่ให้ความร่วมมือแก่เจ้าหน้าที่ในการกักตัวเพื่อสังเกตอาการ เป็นเวลา 14 วัน เพื่อเป็นการเฝ้าระวังการเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของประชาชนและการสังเกตอาการของประชาชนที่เข้ารับการกักตัวการปกปิดข้อมูลการเดินทางของตนเองและการไม่ยอมให้ข้อมูลต่าง ๆ แก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน การละเลยของประชาชนที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ที่ทำได้ยากขึ้น ”

(รัตนา พุฒเส็ง. 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นายแถม สุขพัตร ประธานอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ระดับอำเภอ อำเภอคลองหาด ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“ปัญหาที่พบจากการปฏิบัติงาน ได้แก่ การตั้งด่านคัดกรองประชาชนที่พบว่าประชาชนยังไม่ให้ความร่วมมือแก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน ไม่สวมหน้ากากอนามัย และมีการละเลยในการปฏิบัติตนในการเข้า - ออกพื้นที่ต่าง ๆ และความไม่เอาใจใส่ของประชาชนในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ”

(แถม สุขพัตร. 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นายประทวน ชุมพร อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ตำบลคลองหาด ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“ปัญหาส่วนมากที่พบจากการปฏิบัติงาน ได้แก่ ความละเลยของประชาชนในการปฏิบัติตนตามมาตรการของกระทรวงสาธารณสุข การไม่ให้ความร่วมมือของประชาชนแก่หน่วยงานภาครัฐ รวมถึงการขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์ที่ไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน ”

(ประทวน ชุมพร. 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นางสาวณิจันทร์ ยอดทอง นายกองค์การบริหารส่วนตำบล  
ไทยอุดม ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“ปัญหาที่พบส่วนใหญ่เป็นเรื่องความเข้าใจของประชาชน ที่ประชาชนยัง  
มีการรับรู้ของข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ เกี่ยวกับการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019  
ที่น้อยมาก และความคลาดเคลื่อนของข้อมูลข่าวสารที่เผยแพร่ออกมาจากสื่อต่าง ๆ ที่อาจมีข้อมูลที่  
ผิดจากข้อเท็จจริงไปบ้าง รวมถึงสภาพพื้นที่ของจังหวัดสระแก้วอยู่ติดกับชายแดนประเทศกัมพูชา  
จึงทำให้มีการลักลอบเข้าเมืองของแรงงานต่างด้าวทางช่องทางธรรมชาติต่าง ๆ ที่ไม่สามารถ  
ควบคุมได้เนื่องจากอัตรากำลังของเจ้าหน้าที่มีไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน จึงทำให้ไม่สามารถดูแล  
พื้นที่ต่าง ๆ ได้อย่างทั่วถึง”

(ณิจันทร์ ยอดทอง, 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นางเยาวรัตน์ กาบปี พยาบาลวิชาชีพ ชำนาญการพิเศษ  
เทศบาลเมืองสระแก้ว ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“ตามหนังสือสั่งการควรจะต้องมีการรายงานให้ผู้บริหารรับทราบ และ  
พิจารณาคำเนิการให้ทุกหน่วยงานในจังหวัดสระแก้ว ปฏิบัติงานในการป้องกันและควบคุมโรค  
ติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 แต่ในบางครั้งเจ้าหน้าที่อาจไม่ได้รายงานสถานการณ์ต่าง ๆ ให้ผู้บริหาร  
ทราบจึงทำให้การปฏิบัติงานขาดความต่อเนื่องและการปฏิบัติงานขาดการประสานงานกัน จึงทำให้  
การปฏิบัติงานเกิดความล่าช้าและไม่ทันต่อสถานการณ์ในบางครั้ง”

(เยาวรัตน์ กาบปี, 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นายธนากร ประพฤติธรรม นักวิชาการสุขาภิบาล  
ชำนาญการ เทศบาลตำบลวัฒนานคร ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“งบประมาณในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่มีไม่เพียงพอต่อการ  
ปฏิบัติงาน ส่งผลทำให้การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เกิดความล่าช้าและไม่ทันต่อสถานการณ์”

(ธนากร ประพฤติธรรม, 2564 : สัมภาษณ์)



ในประเด็นนี้ นายณัฐชนน เลื่อนเจริญ ผู้ช่วยนักทรัพยากรบุคคล เทศบาลตำบลบ้านใหม่หนองไทร ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“ปัญหาการลักลอบเข้าเมืองของแรงงานต่างด้าว ที่จังหวัดสระแก้วเป็นพื้นที่ชายแดนที่มีเขตพื้นที่ติดต่อกับประเทศกัมพูชา จึงทำให้มีปัญหาของการลักลอบเข้าเมืองของแรงงานต่างด้าว และปัญหา การลักลอบเข้ามาในพื้นที่ของจังหวัดสระแก้วที่ไม่ได้รับอนุญาตที่เจ้าหน้าที่ไม่สามารถควบคุมได้ เนื่องจากอัตรากำลังของเจ้าหน้าที่ที่มีไม่เพียงพอ และการปิดบังข้อมูลการเดินทางของประชาชนในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว ที่เดินทางเข้า - ออกไปยังพื้นที่ต่าง ๆ ที่ไม่ได้มีการขออนุญาตจากกำนัน หรือผู้ใหญ่บ้าน จึงทำให้การเฝ้าระวัง การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ทำได้ยากขึ้น”

(ณัฐชนน เลื่อนเจริญ, 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นายสุริยา อุปครุฑ กำนันตำบลไทยอุดม ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“ปัญหาของการป้องกันและควบคุม โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของจังหวัดสระแก้ว ก็คือ แรงงานต่างด้าวมักมีการหลบหนีเข้าเมืองผ่านทางช่องทางธรรมชาติต่าง ๆ ที่ในบางครั้งเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานภาครัฐ ไม่สามารถตรวจสอบได้ และมีการหลีกเลี่ยงการตรวจสอบของเจ้าหน้าที่ในการตั้งด่านคัดกรองประชาชนเนื่องจากอัตรากำลังของเจ้าหน้าที่มีไม่เพียงพอ จึงไม่สามารถตรวจสอบพื้นที่ต่าง ๆ ได้อย่างทั่วถึง และการขาดจิตสำนึกที่ดีของประชาชนในการปฏิบัติตามมาตรการของกระทรวงสาธารณสุข”

(สุริยา อุปครุฑ, 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นางรัตนา ทับจันทร์ กำนันตำบลคลองหาด ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“ปัญหาที่พบจากการปฏิบัติงานในพื้นที่ ได้แก่ ความร่วมมือของประชาชนที่ยังมีประชาชนบางกลุ่มยังละเลยต่อการปฏิบัติตามมาตรการของกระทรวงสาธารณสุข การไม่ให้ความร่วมมือแก่เจ้าหน้าที่ในการคัดกรองบุคคลที่เดินทางมาจากต่างจังหวัดและพื้นที่เสี่ยง การลักลอบเข้าเมืองของแรงงานต่างด้าวผ่านทางช่องทางธรรมชาติต่าง ๆ ที่เจ้าหน้าที่ไม่สามารถดูแลได้อย่างทั่วถึง อันเนื่องจากปัจจัยต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดช่องว่างในการปฏิบัติงาน รวมถึงขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่”

(รัตนา ทับจันทร์, 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นายรุ่งเพชร พิมอ่อน กำนันตำบลทับพริก ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“รัฐบาลห่วงภาคเศรษฐกิจมากจนเกินไป จนทำให้ประชาชนมีความเสี่ยงต่อการติดเชื้อเพิ่มมากขึ้นและทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายของประชาชนเดินทางไปยังพื้นที่ต่าง ๆ จึงทำให้การควบคุมโรค ทำได้ยากขึ้นและเพิ่มภาระหน้าที่ให้ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่นต้องปฏิบัติงานเพิ่มขึ้น ในการเฝ้าระวังในระดับพื้นที่”

(รุ่งเพชร พิมอ่อน. 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นายวิชาญ บุญมา ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ 3 บ้านป่าช้ากวาง ตำบลคลองหาด ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“ปัญหาที่พบ ได้แก่ มีประชาชนบางกลุ่มไม่ให้ความร่วมมือในการกักตัวและการแจ้งว่าตนเองเดินทางมาจากพื้นที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเพื่อหลีกเลี่ยงการกักตัว 14 วัน การขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการป้องกันและควบคุมที่มีไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน รวมถึงการลักลอบเข้าเมืองของแรงงานต่างด้าวที่ส่งผลต่อการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019”

(วิชาญ บุญมา. 2564 : สัมภาษณ์)

จากบทสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลหลัก ทั้ง 17 คน ผู้วิจัยสามารถสรุปปัญหาของ การนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว ออกเป็นประเด็นต่าง ๆ ได้ดังตาราง ที่ 4.34

ตารางที่ 4.34 สรุปปัญหาของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว

ลำดับ	ปัญหา	ความถี่
1	การละเลยของประชาชนหรือการไม่ให้ความร่วมมือต่าง ๆ แก่หน่วยงานภาครัฐในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019	10
2	นโยบายของรัฐบาลและจังหวัดสระแก้วที่ไม่ความชัดเจน	1
3	บุคลากรมีไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน	4

ตารางที่ 4.34 (ต่อ)

ลำดับ	ปัญหา	ความถี่
4	งบประมาณที่ใช้ในการปฏิบัติงานมีไม่เพียงพอ	3
5	สถานที่ที่ใช้ในการกักตัวของประชาชนที่เข้าข่ายเป็นกลุ่มเสี่ยงที่มีไม่เพียงพอ	1
6	เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานบางคนไม่เข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเองในการปฏิบัติงานหรือละเลยการปฏิบัติงาน	2
7	การขาดแคลนวัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงาน	8
8	การปิดบังหรือไม่ให้ข้อมูลที่แท้จริงแก่เจ้าหน้าที่	2
9	การรับรู้ข่าวสารของประชาชนที่ไม่เพียงพอและการรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่คาดเคลื่อน	1
10	การลักลอกเข้าเมืองของแรงงานต่างด้าวหรือบุคคลต่าง ๆ ที่ไม่ได้รับอนุญาต	5
11	การเดินทางเข้า - ออก ในพื้นที่จังหวัดสระแก้วของประชาชนที่ไม่ได้รับอนุญาต	5
12	รัฐบาลห่วงภาคเศรษฐกิจจนเกินไป	1
13	ความขาดความเอาใจใส่ของประชาชนในการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019	1

จากตารางที่ 4.34 อาจสรุปได้ว่า ปัญหา ที่พบจากการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานในการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว ได้แก่ การขาดความเอาใจใส่ของประชาชน การละเลยของประชาชนหรือการไม่ให้ความร่วมมือต่าง ๆ แก่หน่วยงานภาครัฐในการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 การกำหนดนโยบายของรัฐบาลและจังหวัดสระแก้วที่ไม่มีความชัดเจน จึงทำให้การปฏิบัติงานทำได้ยากขึ้น บุคลากรมีไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน การขาดแคลนทรัพยากรงบประมาณ สถานที่ที่ใช้ในการกักตัวของประชาชนที่เข้าข่ายเป็นกลุ่มเสี่ยงที่มีไม่เพียงพอ รวมถึงไปวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้การปฏิบัติงานที่มีไม่เพียงพอ การที่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานบางคนไม่เข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเองในการปฏิบัติงานหรือละเลยการปฏิบัติงาน การขาดความร่วมมือจากประชาชนในการป้องกัน และควบคุมโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 และจังหวัดสระแก้วเป็น

จังหวัดที่มีพื้นที่ติดชายแดน และมีเขตพื้นที่ติดต่อกับประเทศกัมพูชา จึงทำให้มีปัญหาของการลักลอบเข้าเมืองของแรงงานต่างด้าว และปัญหาการลักลอบเข้ามาในพื้นที่ของจังหวัดสระแก้วที่ไม่ได้รับอนุญาต ที่เจ้าหน้าที่ไม่สามารถควบคุมได้ เนื่องจากอัตรากำลังของเจ้าหน้าที่ที่มีไม่เพียงพอ การรับรู้ข่าวสารของประชาชนที่ไม่เพียงพอและการรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่คาดเคลื่อนของประชาชน และการปิดบังข้อมูลการเดินทางของประชาชนในพื้นที่จังหวัดสระแก้วที่เดินทางเข้า – ออกไปยังพื้นที่ต่าง ๆ ที่ไม่ได้มีการขออนุญาตจากกักกัน ผู้ใหญ่บ้านหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จึงทำให้การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ทำได้ยากขึ้น

### 9.3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับ “ข้อเสนอแนะของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว”

ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหา หรือการปรับปรุงการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว จากการสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ที่แพร่กระจายไปในทุกพื้นที่ของประเทศไทย รัฐบาลควรมีการสนับสนุนทรัพยากรและงบประมาณ การจัดสรรอัตรากำลังบุคลากรให้เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน การประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบถึงสถานการณ์ การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 การรณรงค์การป้องกันและควบคุม โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 การตรวจคัดกรองประชาชนรวมถึงการปฏิบัติงานตามมาตรการของกระทรวงสาธารณสุขเพื่อลดอัตราการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

ในประเด็นนี้ นายพงศ์พิเชษฐ์ พงษ์นาค ปลัดอำเภออรัญประเทศ ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“ควรมีการปลูกจิตสำนึกของประชาชนให้มากขึ้น ควบคู่ไปกับการปฏิบัติงานตามมาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ตามประกาศของกระทรวงสาธารณสุขและนโยบายของรัฐบาล”

(พงศ์พิเชษฐ์ พงษ์นาค. 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นายรัชพล รุ่งรัมย์ ปลัดอำเภอคลองหาด ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“ควรมีการทำความเข้าใจของประชาชนในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัส โคโรนา 2019 ตามมาตรการของกระทรวงสาธารณสุข การประชาสัมพันธ์ให้ความรู้แก่ประชาชนถึงความน่ากลัวของโรคติดเชื้อไวรัส โคโรนา 2019 รวมถึงการเฝ้าระวังและติดตามสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างใกล้ชิดเพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปด้วยความต่อเนื่องและรวดเร็ว”

(รัชพล รุ่งรัมย์. 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นายอุทัย เพ็ชรนอก สาธารณสุขอำเภอคลองหาด ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“ควรกำหนดนโยบายให้มีความชัดเจนมากขึ้นและการสร้างความเข้าใจในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ที่ทำให้เจ้าหน้าที่สามารถปฏิบัติงานได้อย่างสะดวกและรวดเร็วขึ้น กำหนดเพิ่มอัตรากำลังบุคลากรที่ใช้ในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ให้เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน และควรกำหนดมาตรการในการปฏิบัติงานที่เหมาะสม และการให้ช่วยเหลือประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อนจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 รวมไปถึงการจ่ายค่าตอบแทนให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในการป้องกัน และควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เพื่อสร้างขวัญและกำลังใจให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน”

(อุทัย เพ็ชรนอก. 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นางอารี วิเชียร สาธารณสุขอำเภอวัฒนานคร ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“ควรมีการสนับสนุนงบประมาณให้หน่วยงานเพิ่มขึ้นเพื่อให้เพียงพอต่อการปฏิบัติงานในการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการป้องกันและควบคุมอย่างเพียงพอและเหมาะสม รวมไปถึงการจ่ายค่าตอบแทนให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019”

(อารี วิเชียร.2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นายพลากร พลแมน นักวิชาการสาธารณสุข ปฏิบัติการสำนักงานสาธารณสุขอำเภอรัฐประเทศ ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“การออกมาตรการ หรือคำสั่งที่ใช้ในการดำเนินงานที่ชัดเจน และเข้าใจง่ายต่อการปฏิบัติงานในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 และการสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ให้เพียงพอ”

(พลากร พลแมน. 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นางเบญจมาภรณ์ ศรีบุญเรือง ประธานอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ตำบลไทยอุดม ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“ควรมีการสร้างความเข้าใจแก่ประชาชนในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ การสร้างร่วมมือของประชาชนในการปฏิบัติตามมาตรการของจังหวัดสระแก้ว รวมถึงการประสานความร่วมมือจากผู้นำชุมชนในการเข้าถึงพื้นที่และประชาชนกลุ่มเสี่ยงอย่างรวดเร็ว และทันต่อสถานการณ์”

(เบญจมาภรณ์ ศรีบุญเรือง. 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นางรัตนกร พุฒเส็ง ประธานอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ระดับตำบล ตำบลทับพริก ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“ควรมีการจัดสถานที่สำหรับการควบคุมโรคติดต่อ สถานที่สำหรับการเฝ้าระวังและการกักตัวของประชาชนกลุ่มเสี่ยง และการจัดสรรวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้เพียงพอต่อการปฏิบัติงานในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 และการจัดการให้เป็นระบบและเป็นสัดส่วน และการปรับปรุงโครงสร้างการทำงานให้ดียิ่งขึ้นรวมไปถึงการจ่ายค่าตอบแทนให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ทั้งเจ้าหน้าที่ของส่วนราชการและอาสาสมัครต่าง ๆ ”

(รัตนา พุฒเส็ง. 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นายแถม สุขพัตร ประธานอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านระดับอำเภอ อำเภอคลองหาด ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับความอันตรายของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ที่มีการติดเชื้ออย่างรวดเร็ว รวมถึงการแนะนำขั้นตอนการปฏิบัติตนเองตามมาตรการของกระทรวงสาธารณสุข การสอนการจัดทำหน้ากากอนามัยแบบผ้า เพื่อให้ประชาชนมีความพร้อมในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ได้ด้วยตนเอง”

(แถม สุขพัตร. 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นายประทวน ชุมพร อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านตำบลคลองหาด ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“ควรมีการจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงานให้เพียงพอต่อการปฏิบัติงานทั้งภาครัฐและภาคอาสาสมัครเพื่อให้เจ้าหน้าที่ที่มีความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน และการสร้างความมั่นใจ ให้แก่ประชาชนในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของประชาชนในพื้นที่ตำบลคลองหาด และจังหวัดสระแก้วต่อไป”

(ประทวน ชุมพร. 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นางสาวณิจันทร์ ยอดทอง นายกองค้การบริหารส่วนตำบลไทยอุดม ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“ควรมีการตั้งด่านตรวจคัดกรองประชาชนประจำหมู่บ้าน ในการตรวจคัดกรองประชาชน โดยมีการจัดเวรยามประจำหมู่บ้านในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 รวมไปถึงการจ่ายค่าตอบแทนให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ทั้งเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานภาครัฐ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และอาสาสมัครต่าง ๆ ที่เสียสละตนเองในการปฏิบัติงานอย่างเคร่งครัด”

(ณิจันทร์ ยอดทอง. 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นางเขวรัตน์ กาบปี พยาบาลวิชาชีพ ชำนาญการพิเศษ เทศบาลเมืองสระแก้ว ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“ควรมีการสร้างความร่วมมือและการบูรณาการความร่วมมือโดยการแต่งตั้ง คณะทำงานในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ทั้งของหน่วยงานภาครัฐ และมีภาคเอกชนร่วมปฏิบัติงานดังกล่าวในระดับต่าง ๆ เพื่อเป็นส่วนที่ขับเคลื่อนการปฏิบัติงานในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019”

(เขวรัตน์ กาบปี. 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นายชนากร ประพตศิธรรม นักวิชาการสุขาภิบาล ชำนาญการ เทศบาล ตำบลวัฒนานคร ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“ให้หน่วยงานส่วนกลางในระดับกระทรวง กรม เป็นผู้จัดสรรงบประมาณ และวัสดุอุปกรณ์ในการป้องกันและควบคุมโรคให้หน่วยต่าง ๆ เพื่อให้เจ้าหน้าที่มีวัสดุอุปกรณ์ที่เหมาะสมและเพียงพอ ต่อสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 รวมไปถึง การจ่ายค่าตอบแทนให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ทั้งเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานภาครัฐ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และอาสาสมัครต่าง ๆ ที่เสียสละตนเอง ในการปฏิบัติงานอย่างเคร่งครัด”

(ชนากร ประพตศิธรรม. 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นายณัฐชนน เลื่อนเจริญ ผู้ช่วยนักทรัพยากรบุคคล เทศบาล ตำบลบ้านใหม่หนองไทร ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“ควรมีการเพิ่มมาตรการในเชิงรุก การป้องกันการเข้า-ออกในพื้นที่ของ จังหวัดสระแก้ว การตรวจคัดกรองแรงงานต่างด้าวในการเดินทางเข้า-ออกพื้นที่ของจังหวัดสระแก้ว และการตั้งด่านสกัดตามจุดสำคัญต่าง ๆ ของจังหวัดสระแก้ว โดยเฉพาะบริเวณด่านชายแดน หรือ รอยต่อระหว่างจังหวัด”

(ณัฐชนน เลื่อนเจริญ. 2564 : สัมภาษณ์)



ในประเด็นนี้ นายสุริยา อุปคุรุท กำนันตำบลไทยอุดมได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“มีมาตรการเด็ดขาดสำหรับประชาชนผู้ที่ไม่มียึดสำนึกที่ดีต่อสังคม เช่น ผู้ที่ออกจากบ้าน โดยไม่มีการสวมหน้ากากอนามัย ควรมีการถูกปรับเงินและนำเงินที่ได้เข้าสู่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบลนั้น ๆ เพื่อนำเงินที่ได้ไปใช้ในการปฏิบัติงานการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ต่อไป รวมไปถึงการจ่ายค่าตอบแทนให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ทั้งเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานภาครัฐ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และอาสาสมัครต่าง ๆ ที่เสียสละตนเองในการปฏิบัติงานอย่างเคร่งครัด”

(สุริยา อุปคุรุท. 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นางรัตนา ทับจันทร์ กำนันตำบลคลองหาดได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“ควรมีการสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน กำนันผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน และอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน เพื่อใช้ในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ภายในตำบลคลองหาดได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการบูรณาการการปฏิบัติงานของทุกหน่วยงานในพื้นที่จังหวัดสระแก้วที่จะต้องให้ความร่วมมืออย่างจริงจังในการปฏิบัติงาน และการสร้างความร่วมมือจากประชาชนเพื่อเป็นการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 อย่างแท้จริงและจะเป็นประโยชน์ต่อประชาชนในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว อีกด้วย รวมไปถึงการจ่ายค่าตอบแทนให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ทั้งเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานภาครัฐ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และอาสาสมัครต่าง ๆ ที่เสียสละตนเองในการปฏิบัติงานต่าง ๆ เป็นอย่างดีเพื่อสร้างขวัญกำลังใจแก่ผู้ปฏิบัติงาน”

(รัตนา ทับจันทร์. 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นายรุ่งเพชร พิมอ่อน กำนันตำบลทับพริก ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“ควรมีการกำหนดค่าตอบแทนให้เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ และมีการสนับสนุนสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่เจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานได้อย่างเต็มที่ พร้อมทั้งการจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ในการปฏิบัติงานที่เหมาะสมอันจะส่งผลให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น”

(รุ่งเพชร พิมอ่อน. 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นายวิชาญ บุญมา ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ 3 บ้านป่าช้ากวาง ตำบลคลองหาด ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้แก่ประชาชนได้รับทราบถึงการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 และการป้องกันตนเองของคนในทุกชุมชน เพื่อให้ประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารที่แท้จริง เพื่อสร้างความร่วมมือของประชาชนในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 รวมถึงหน่วยงานภาครัฐควรมีการสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงานให้เพียงพอต่อความต้องการใช้งาน”

(วิชาญ บุญมา. 2564 : สัมภาษณ์)

ทั้งนี้ อาจกล่าวได้ว่า รัฐบาลควรมีการสนับสนุนและให้ความช่วยเหลือประชาชนในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 รวมถึงการเร่งผลิตวัคซีนที่ใช้ในการรักษาโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 การผลิตหน้ากากอนามัยเพื่อให้เพียงพอและทั่วถึงกับความต้องการของบุคลากรและประชาชน และมีกรให้ความรู้แก่ประชาชนในเรื่องการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 อย่างถูกวิธี รวมไปถึงการจ่ายค่าตอบแทนให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ทั้งเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานภาครัฐ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และอาสาสมัครต่าง ๆ ที่เสียสละตนเองในการปฏิบัติงานอย่างเคร่งครัด

ข้อเสนอแนะในการเตรียมความพร้อมในการรับมือกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในอนาคต รัฐบาลและจังหวัดสระแก้วควรมีการประชุมเพื่อระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เพื่อสรุปผลการดำเนินงานและการถอดบทเรียนจากการดำเนินงานที่ผ่านมา เพื่อปรับปรุงและการวางแผนการรองรับการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในอนาคต รวมถึงการจัดเตรียมความพร้อมในเรื่องของบุคลากร ทรัพยากรและงบประมาณที่ใช้ในการดำเนินงานให้เพียงพอต่อความต้องการในการปฏิบัติงานในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว

ในประเด็นนี้ นายพงศ์พิเชษฐ์ พงษ์นาค ปลัดอำเภออรัญประเทศ ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“การเพิ่มบุคลากรช่วยงานทางการแพทย์ การจัดเตรียมสถานที่ที่เหมาะสม เพื่อเตรียมรับมือกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 รวมถึงเร่งผลิตเวชภัณฑ์ในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ที่สามารถใช้รักษาโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ให้หายได้”

(พงศ์พิเชษฐ์ พงษ์นาค. 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นายรัชพล รุ่งรัมย์ ปลัดอำเภอคลองหาด ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“ควรมีการบูรณาการความร่วมมือของหน่วยภาครัฐ ภาคประชาชน ภาคชุมชนและภาคเอกชนในการวางแผนการปฏิบัติงานในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 อย่างเคร่งครัด โดยมีการประสานข้อมูล ความร่วมมือและการดำเนินการต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์เพื่อให้การป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ”

(รัชพล รุ่งรัมย์. 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นายอุทัย เพ็ชรนอก สาธารณสุขอำเภอคลองหาด ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“ควรมีการงดการเดินทางและการเคลื่อนย้ายของประชาชนที่เป็นการเดินทางเข้า – ออกทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างจริงจัง หากมีอัตราการติดเชื้อของประชาชนที่เพิ่มขึ้น อย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นการป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 อย่างจริงจัง และการถอดบทเรียนจากปฏิบัติงานในการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในช่วงแรกเพื่อนำมาปรับปรุงและวางแผนการปฏิบัติงานใหม่ให้สอดคล้องกับสถานการณ์อย่างเหมาะสม”

(อุทัย เพ็ชรนอก. 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นางอารี วิเชียร สาธารณสุขอำเภอวัฒนานคร ได้แสดงความ  
 คิดเห็นไว้ว่า

“การให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานที่เป็นไปตามมาตรการของ  
 กระทรวงสาธารณสุขด้วยความระมัดระวัง มีการวางแผนและขั้นตอนที่ชัดเจนในการปฏิบัติงาน  
 มีการจัดเตรียมสถานที่สำหรับการเฝ้าระวังและสังเกตอาการของบุคคลกลุ่มเสี่ยงที่เหมาะสม  
 และเพียงพอ”

(อารี วิเชียร.2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นายพลากร พลแมน นักวิชาการสาธารณสุข ปฏิบัติการ  
 สำนักงานสาธารณสุขอำเภอรัฐประเศ ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“การเตรียมความพร้อมในการจัดเตรียมศูนย์กักตัวให้มีมาตรฐานและ  
 สามารถรองรับต่อจำนวนผู้ป่วยหรือกลุ่มเสี่ยงในการเฝ้าระวัง 14 วัน ของประชาชนที่เข้าข่ายกลุ่ม  
 เสี่ยง และการให้ความรู้แก่ประชาชน โดยเป็นการประชาสัมพันธ์ที่เข้าใจง่ายให้แก่ประชาชน  
 รับทราบ”

(พลากร พลแมน. 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นางเบญจมาภรณ์ ศรีบุญเรือง ประธานอาสาสมัครสาธารณสุข  
 ประจำหมู่บ้าน ตำบลไทยอุดม ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“การประชาสัมพันธ์แจ้งข้อมูลข่าวสารให้ทั่วถึงและ มีการแจ้งข้อมูลที่แท้จริง  
 แก่ประชาชนในการเตรียมความพร้อมต่อสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรค รวมถึงมีการทำความเข้าใจ  
 แก่ผู้นำชุมชน อาสาสมัครต่าง ๆ และประชาชนในชุมชนให้เข้าใจถึงบทบาทของเจ้าหน้าที่ใน  
 การปฏิบัติงาน”

(เบญจมาภรณ์ ศรีบุญเรือง. 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นางรัตนกร พุฒเส็ง ประธานอาสาสมัครสาธารณสุขประจำ  
 หมู่บ้าน ระดับตำบล ตำบลทับพริก ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“ในการเตรียมความพร้อมของประชาชน ทุกภาคส่วนควรมีการเฝ้าระวัง  
 อย่างต่อเนื่อง และประชาชนควรมีความตื่นตัวอยู่ตลอดเวลา และการสร้างความเชื่อมั่นให้แก่  
 ประชาชนในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019”

(รัตนา พุฒเส็ง. 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นายแถม สุขพัตร ประธานอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ระดับอำเภอ อำเภอลองหาด ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“ควรมีการถอดบทเรียนของการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 และการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในช่วงแรกเพื่อนำมาปรับปรุงวิธีการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ และการจัดเตรียมความพร้อมในเรื่อง งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ สถานที่ บุคลากรให้มีความพร้อมต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้น เพื่อให้ประชาชนเกิดความมั่นใจในการปฏิบัติงานการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของเจ้าหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ”

(แถม สุขพัตร. 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นายประทวน ชุมพร อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ตำบลคลองหาด ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“การประชาสัมพันธ์ให้ความรู้แก่ประชาชนและการทำความเข้าใจแก่ประชาชนในพื้นที่ต่าง ๆ ถึงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 และความน่ากลัวของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 รวมไปถึงการให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันตนเองจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ดังกล่าว ที่ต้องเน้นที่ประชาชนเป็นสำคัญ รวมถึงการเน้นย้ำให้ประชาชนปฏิบัติตามมาตรการของกระทรวงสาธารณสุขอย่างเคร่งครัด”

(ประทวน ชุมพร. 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นางสาวมณีจันทร์ ยอดทอง นายกองค้การบริหารส่วนตำบลไทยอุดมได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“การสร้างความร่วมมือของประชาชนในการเฝ้าระวังและการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 อย่างถูกต้อง ตามมาตรการของกระทรวงสาธารณสุข และการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ให้ประชาชนรับทราบและการเตรียมความพร้อมของประชาชนในการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019”

(มณีจันทร์ ยอดทอง. 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นางเขวรัตน์ กาบปี พยาบาลวิชาชีพ ชำนาญการพิเศษ เทศบาลเมืองสระแก้ว ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“ขอความร่วมมือจากประชาชน และอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ทุกชุมชนในพื้นที่รับผิดชอบ ประชาสัมพันธ์ให้ความรู้แก่ประชาชน การเน้นย้ำมาตรการ การป้องกันและลดความเสี่ยงของการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019”

(เขวรัตน์ กาบปี. 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นายชนกร ประพตติธรรม นักวิชาการสุขาภิบาล ชำนาญการ เทศบาล ตำบลวัฒนานคร ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“การสร้างความเข้าใจให้แก่ประชาชนทั่วไปในการปฏิบัติตามมาตรการ ของกระทรวงสาธารณสุข และการสร้างวินัยให้แก่ประชาชนในการมีส่วนร่วมในการป้องกันและ ควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019”

(ชนกร ประพตติธรรม. 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นายณัฐชนน เลื่อนเจริญ ผู้ช่วยนักทรัพยากรบุคคล เทศบาล ตำบล บ้านใหม่หนองไทร ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“รัฐบาลควรให้ความสำคัญต่อการแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของโรคติด เชื้อไวรัสโคโรนา 2019 และให้ความสำคัญในการออกมาตรการการปฏิบัติงานที่เป็นประโยชน์ต่อ การป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในระยะยาว”

(ณัฐชนน เลื่อนเจริญ. 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นายสุริยา อุปครุฑ กำนันตำบลไทยอุดม ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า  
“ควรมีการจำกัดการเดินทางทันทีที่มีการแพร่ระบาดของโรค เพื่อเป็นการ ป้องกันและควบคุมการแพร่กระจายของผู้ที่ติดเชื้อ และเป็นการจำกัดพื้นที่เสี่ยงต่อการแพร่ระบาดของ โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เพื่อให้ง่ายต่อการเฝ้าระวังการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อ ไวรัสโคโรนา 2019”

(สุริยา อุปครุฑ. 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นางรัตนา ทับจันทร์ กำนันตำบลคลองหาด ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“ควรมีการสร้างความร่วมมือของประชาชนในหมู่บ้านในการเฝ้าระวัง และการติดตามสถานการณ์อย่างใกล้ชิด เพื่อให้การป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ได้เหมาะสม การเพิ่มมาตรการต่าง ๆ ในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 การป้องกันการลักลอบเข้ามาในพื้นที่ ของตำบลคลองหาดตามแนวชายแดนของประชาชนชาวไทย และประชาชนชาวกัมพูชาและการเตรียมความพร้อมในเรื่องของวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน”

(รัตนา ทับจันทร์. 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นายรุ่งเพชร พิมอ่อน กำนันตำบลทับพริก ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้แก่ประชาชนทราบถึงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง และให้ผู้นำชุมชนทำความเข้าใจแก่ประชาชนในพื้นที่เพื่อให้ประชาชนมีความเข้าใจกับสถานการณ์ต่าง ๆ เกี่ยวกับการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ที่เกิดขึ้น รวมถึงการสร้างวินัยของประชาชนในการปฏิบัติตามมาตรการของกระทรวงสาธารณสุข และผู้นำชุมชนควรมีความเสียสละตนเองเพื่อส่วนร่วมในการปฏิบัติงานอย่างเคร่งครัด รวมไปถึงการงดการเดินทางของประชาชนอย่างจริงจังเพื่อเป็นการลดการกระจายของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 อย่างจริงจัง และการขอความร่วมมือ จากประชาชนให้ปฏิบัติตามมาตรการของกระทรวงสาธารณสุข ในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว ”

(รุ่งเพชร พิมอ่อน. 2564 : สัมภาษณ์)

ในประเด็นนี้ นายวิชาญ บุญมา ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ 3 บ้านป่าช้ากวาง ตำบลคลองหาด ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

“ควรมีการสร้างความร่วมมือจากประชาชน ภาคอาสาสมัครต่าง ๆ ภาคชุมชน หน่วยงานภาครัฐและทุกภาคส่วนในการบูรณาการความร่วมมือในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 รวมถึงการจัดหาและพัฒนาวัคซีนในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ให้แก่ประชาชนโดยเร็ว”

(วิชาญ บุญมา. 2564 : สัมภาษณ์)

ทั้งนี้อาจจะสรุปได้ว่า รัฐบาลต้องมีนโยบายแผนงานไว้ล่วงหน้า ในการจัดเตรียมเครื่องมือเครื่องใช้ วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ และการปลูกจิตสำนึกให้ประชาชนมีความ ระมัดระวังในการดำเนินชีวิตในสังคมและการให้ความร่วมมือในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 มีการวางแผนมาตรการด้านสาธารณสุขที่เหมาะสมต่อการปฏิบัติงานที่มีการเรียนรู้จากอดีตมาปรับใช้ในการดำเนินงานในอนาคต

จากสมมุติฐานของการวิจัย ข้อที่ 1 ปัจจัยของการนำนโยบายไปปฏิบัติที่มีผล ต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ ได้อย่างมี ประสิทธิภาพ ซึ่งจะพิจารณาได้จากตอนที่ 3 ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุม โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว ดังตารางที่ 4.10 ซึ่งพบว่า ปัจจัย ที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกัน และควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ ของจังหวัดสระแก้ว โดยรวมอยู่ในระดับมาก ( $\bar{X} = 3.68$ ) เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ใน ระดับมาก จำนวน 7 ด้าน และอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 1 ด้าน เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการสนับสนุนของอาสาสมัครและชุมชน ( $\bar{X} = 3.83$ ) ด้านความชัดเจนและ มาตรฐานของนโยบาย ( $\bar{X} = 3.76$ ) ด้านการประสานงานของหน่วยงานภาครัฐ ( $\bar{X} = 3.74$ ) ด้าน สภาพแวดล้อมทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม ( $\bar{X} = 3.71$ ) ด้านสมรรถนะของหน่วยงานภาครัฐ ( $\bar{x} = 3.69$ ) ด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ ( $\bar{X} = 3.63$ ) ด้านบุคลากรและ ความพร้อมของบุคลากร ( $\bar{X} = 3.60$ ) และด้านทรัพยากรและงบประมาณของนโยบาย ( $\bar{X} = 3.48$ ) ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาจากตอนที่ 5 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความแตกต่างของปัจจัยที่มีผลต่อ การนำนโยบาย การป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัด สระแก้ว จำแนกตามเพศของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้ t-test ตอนที่ 7 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ความแตกต่างของปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว จำแนกตามเพศ อายุ และระดับการศึกษา ของผู้ตอบ แบบสอบถาม โดยใช้ f-test (One-Way ANOVA) และตอนที่ 8 การวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบาย การป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อ ไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว จะพบว่า ปัจจัยดังกล่าวทั้ง 8 ด้าน ซึ่งส่งผล ทำให้ปัจจัยของการนำนโยบายไปปฏิบัติที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุม โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และยัง สอดคล้องกับตอนที่ 9 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ ที่พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการนำ นโยบาย การป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว ประกอบด้วย ปัจจัยด้านมาตรฐานและความชัดเจนของนโยบายที่จังหวัดสระแก้วมีการกำหนด



นโยบายของจังหวัดสระแก้วที่ชัดเจนส่งผลให้เจ้าหน้าที่ต่าง ๆ สามารถปฏิบัติงานได้อย่างรวดเร็ว มีระบบการจัดการที่มีประสิทธิภาพ ด้านอาสาสมัครและชุมชนที่โดยอาสาสมัครและภาคส่วนต่างๆ ในชุมชนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานในการขับเคลื่อนการป้องกันและควบคุมโรคตั้งแต่ในระดับหมู่บ้านที่มีการค้นหาและคัดกรองประชาชนอย่างใกล้ชิด รวมถึงการติดตามบุคคลที่เข้าข่ายกลุ่มเสี่ยงที่เดินทางเข้ามาในพื้นที่หมู่บ้าน ปัจจัยด้านความร่วมมือของประชาชน ที่ประชาชนในพื้นที่จังหวัดสระแก้วได้ให้ความใส่ใจต่อการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ที่เกิดขึ้น และยังปฏิบัติตามมาตรการการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ตามประกาศของกระทรวงสาธารณสุขอย่างเคร่งครัด และยังปฏิบัติตามเองตามประกาศของจังหวัดสระแก้วที่มีการขอความร่วมมือจากประชาชนในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว ปัจจัยด้านความร่วมมือของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ปัจจัยด้านการประสานความร่วมมือของภาครัฐและภาคเอกชน ที่ทุกฝ่ายได้ให้ความร่วมมือกันในการปฏิบัติงานอย่างเคร่งครัด มีการเฝ้าระวังและการติดตามสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในพื้นที่ในจังหวัดสระแก้วอย่างใกล้ชิด รวมถึงมีการประสานความร่วมมือกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และภาคส่วนต่าง ๆ ในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว ในการปฏิบัติงานในทุกระดับที่แสดงถึงความร่วมมือของทุกภาคส่วนในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ปัจจัยด้านการเฝ้าระวังตามแนวชายแดนที่มีจังหวัดสระแก้วได้กำหนดมาตรการในการเข้า – ออกระหว่างราชอาณาจักรไทยและราชอาณาจักรกัมพูชาตามจุดผ่านแดนถาวร และจุดผ่อนปรนต่าง ๆ เพื่อเป็นการรักษาความปลอดภัยและลดความเสี่ยงของประชาชนในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว ด้านบุคลากรและความพร้อมของบุคลากร ที่มีการจัดอัตรากำลังของบุคลากรที่เตรียมพร้อมต่อการปฏิบัติงานและความพร้อมของบุคลากรที่มีความเต็มใจในการปฏิบัติงานและความทุ่มเทในการปฏิบัติหน้าที่อย่างเคร่งครัด ปัจจัยด้านทรัพยากรและงบประมาณที่จังหวัดสระแก้ว ได้มีการจัดเตรียมสถานที่รวมถึงวัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อให้เจ้าหน้าที่มีอุปกรณ์ที่เพียงพอต่อการปฏิบัติงานและยังมีปัจจัยอื่น ๆ ที่เป็นปัจจัยที่สนับสนุนการปฏิบัติงานของจังหวัดสระแก้ว ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากสมมุติฐานของการวิจัย ข้อที่ 2 ปัญหาของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว พบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยถึงปานกลาง เมื่อพิจารณา จากตอนที่ 9 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ (9.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว) ที่พบว่า ประกอบด้วย การขาดแคลนงบประมาณต่าง ๆ และวัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น หน้ากากอนามัย เจลแอลกอฮอล์ ชุด PPE ถุงมือยาง เป็นต้น

ที่ใช้ในการปฏิบัติงานที่มีไม่เพียงพอ ที่ในช่วงแรกมีการกักตุนวัสดุ อุปกรณ์ดังกล่าว จึงทำให้บุคลากรทางการแพทย์ และเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ขาดแคลนวัสดุ อุปกรณ์ดังกล่าว การจัดเตรียมสถานที่ในการกักตัวของบุคคลที่ไม่เหมาะสมและเพียงพอ รวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานที่ยังมีไม่เพียงพอ การลักลอบเข้าพื้นที่ของแรงงานต่างด้าวที่เข้ามาโดยไม่ได้รับอนุญาตจึงทำให้มีการลักลอบเข้าเมืองของแรงงานต่างด้าวทางช่องทางธรรมชาติต่าง ๆ ที่ไม่สามารถควบคุมได้เนื่องจากอัตราค่าจ้างของเจ้าหน้าที่ที่มีไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน ประกอบกับพื้นที่จังหวัดสระแก้วมีขนาดใหญ่จึงทำให้เจ้าหน้าที่ไม่สามารถตรวจสอบพื้นที่ต่าง ๆ ได้อย่างทั่วถึงจึงทำให้เกิดช่องว่างที่ส่งผลทำให้มีบุคคลต่าง ๆ ใช้ช่องทางดังกล่าวเดินทางเข้ามาในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว การเดินทางเข้า-ออกในพื้นที่จังหวัดสระแก้วของประชาชนและบุคคลต่าง ๆ ที่ไม่ได้รับอนุญาตหน่วยงานภาครัฐ กำนันหรือผู้ใหญ่บ้าน ตามที่จังหวัดสระแก้วได้กำหนดให้ผู้ที่เดินทางเข้า - ออกในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว จะต้องขออนุญาตจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก่อนการเดินทาง เพื่อเป็นการจัดทำประวัติเกี่ยวกับการเดินทางของประชาชนเพื่อให้ง่ายต่อการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 การไม่ให้ความร่วมมือของประชาชนในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ความคาดเคลื่อนของข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ที่เผยแพร่ออกมาจากสื่อต่าง ๆ ที่อาจมีข้อมูลที่ผิดจากข้อเท็จจริงไปบ้าง การรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชนที่ยังไม่ดีพอ และการที่รัฐบาลห่วงภาคเศรษฐกิจมากจนเกินไปจนทำให้เกิดการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปยังพื้นที่ต่าง ๆ ของจังหวัดสระแก้ว และพื้นที่อื่น ๆ ทั่วประเทศ จนส่งผลกระทบต่อประชาชนเป็นวงกว้าง และทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมาอีกด้วยนั้น ซึ่งอาจจะสรุปได้ว่า ปัญหาส่วนใหญ่ของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว ได้แก่ การขาดแคลนงบประมาณ บุคลากร วัสดุ อุปกรณ์ และสถานที่ที่ใช้ในการกักตัวของประชาชนที่มีไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน การไม่ปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของประชาชน การเดินทางเข้า - ออกในพื้นที่จังหวัดสระแก้วของประชาชนที่ไม่ได้รับอนุญาตจากทางราชการ เป็นต้น จึงเป็นข้อสรุปที่ว่า ปัญหาที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว พบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยถึงปานกลาง

จากสมมุติฐานของการวิจัย ข้อที่ 3 ระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว อยู่ในระดับมาก ซึ่งจะพิจารณาได้จากตอนที่ 2 การวิเคราะห์ระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว

ดังตารางที่ 4.2 พบว่า ระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว โดยรวมอยู่ในระดับมาก ( $\bar{X} = 3.68$ ) เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 7 ด้าน เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากที่สุดไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วมและความร่วมมือของประชาชน ( $\bar{X} = 3.82$ ) ด้านการควบคุม และติดตามผลการดำเนินงาน ( $\bar{X} = 3.71$ ) ด้านนโยบายรัฐบาล ( $\bar{X} = 3.70$ ) ด้านการเข้าถึงและการรับบริการของประชาชน ( $\bar{X} = 3.68$ ) ด้านการประเมินผลการนำนโยบายไปปฏิบัติ ( $\bar{X} = 3.67$ ) ด้านความร่วมมือของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ( $\bar{X} = 3.64$ ) และด้านการตอบสนองความต้องการของประชาชน ( $\bar{X} = 3.57$ ) ตามลำดับ และเมื่อพิจารณา ตอนที่ 4 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความแตกต่างของระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้วจำแนกตามเพศของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้ t-test และตอนที่ 6 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความแตกต่างของระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้วจำแนกตามเพศ อายุ และระดับการศึกษา ของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้ f-test (One-Way ANOVA) จะเห็นได้ว่าปัจจัยดังกล่าว ทั้ง 7 ด้านมีผลต่อระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว เป็นอย่างมาก ที่พบว่า อยู่ในระดับมากในทุกด้าน



## บทที่ 5

### สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัย เรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ : กรณีศึกษาจังหวัดสระแก้ว” ผู้วิจัยนำมาสรุปการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะตามลำดับ ดังต่อไปนี้

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว การศึกษาปัญหาของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้วและการศึกษาระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว

ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง จำแนกเป็นประชากรที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ ได้แก่ ประชาชนและบุคลากรของหน่วยงานภาครัฐที่อาศัยอยู่ในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว โดยผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน จากประชาชนและบุคลากรของหน่วยภาครัฐที่อาศัยอยู่ในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้แบ่งประชากรของจังหวัดสระแก้ว ออกเป็นอำเภอ จากอำเภอออกเป็นตำบล จากตำบลออกเป็นหมู่บ้าน จนครบตามจำนวนของกลุ่มตัวอย่าง การวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) ประกอบด้วย ผู้บริหาร หัวหน้าส่วนราชการ และบุคลากรในสังกัดสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสระแก้ว จำนวน 3 คน นายอำเภอ ปลัดอำเภอ เจ้าหน้าที่ปกครองและบุคลากรฝ่ายปกครองที่สังกัดจังหวัดสระแก้ว จำนวน 2 คน ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หัวหน้าส่วนราชการและบุคลากรในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 4 คน กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สารวัตรกำนัน แพทย์ประจำตำบล และผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว จำนวน 4 คน ประธานอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน และอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน จำนวน 4 คน รวมประชากรผู้ให้ข้อมูลหลัก จำนวน 17 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แบบสอบถาม ประกอบด้วย 4 ตอน เพื่อให้ได้ข้อมูลวิเคราะห์ในขั้นที่ 1 เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ หลักจากนั้นใช้แบบสัมภาษณ์ เป็นแบบสัมภาษณ์ที่กำหนดแนวทางไว้และทำการยืนยันผลการวิจัยด้วยการวิเคราะห์ข้อมูล

## 1. สรุปการวิจัย

จากการศึกษาวิจัย เรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ : กรณีศึกษาจังหวัดสระแก้ว” ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ประชาชนและบุคลากรของหน่วยงานภาครัฐที่อาศัย อยู่ในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 55.30 อายุระหว่าง 31 -40 ปี มีจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 23.30 มีสถานภาพสมรส จำนวนมากที่สุด ร้อยละ 47.50 จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา มีจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 34.30 และมีอาชีพรับจ้างทั่วไป จำนวนมากที่สุด ร้อยละ 31.50 ตามลำดับ

1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุม โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้ง 7 ด้าน เรียงลำดับ จากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วมและความร่วมมือของประชาชน ด้านการควบคุม และติดตามผลการดำเนินงาน ด้านนโยบายรัฐบาล ด้านการเข้าถึง และการรับบริการของประชาชน ด้านการประเมินผลการนำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านความร่วมมือของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน และด้านการตอบสนองความต้องการของประชาชน

1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว โดยรวมอยู่ในระดับมาก จำนวน 7 ด้าน และอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 1 ด้าน เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการสนับสนุนของอาสาสมัครและชุมชน ด้านความชัดเจนและมาตรฐานของนโยบาย ด้านการประสานงานของหน่วยงานภาครัฐ ด้านสภาพแวดล้อมทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม ด้านสมรรถนะของหน่วยงานภาครัฐ ด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ ด้านบุคลากรและความพร้อมของบุคลากร และด้านทรัพยากรและงบประมาณของนโยบาย

1.4 ผลการทดสอบข้อมูลของระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ด้วย Independent Sample (t-test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า เพศที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นว่า ด้านนโยบายรัฐบาล ด้านการมีส่วนร่วมและความร่วมมือของประชาชน ด้านการเข้าถึงและการรับบริการของประชาชน ด้านความร่วมมือของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ด้านการประเมินผลการนำนโยบายไปปฏิบัติ และด้านการควบคุม และติดตามผลการดำเนินงาน ที่ไม่แตกต่างกัน และมีผลต่อระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุม โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว

ที่ไม่แตกต่างกันด้วย ยกเว้น ด้านการตอบสนองความต้องการของประชาชนที่มีความแตกต่างจากด้านอื่น

1.5 ผลการทดสอบข้อมูลปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว ด้วย Independent Sample (t-test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า เพศที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นว่า ด้านความชัดเจนและมาตรฐานของนโยบาย ด้านทรัพยากรและงบประมาณของนโยบาย ด้านบุคลากรและความพร้อมของบุคลากร ด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ ด้านสมรรถนะของหน่วยงานภาครัฐ ด้านการประสานงานของหน่วยงานภาครัฐ ด้านการสนับสนุนของอาสาสมัครและชุมชน และด้านสภาพแวดล้อมทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม ที่ไม่แตกต่างกัน และมีปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว ที่ไม่แตกต่างกันด้วย

1.6 ผลการทดสอบข้อมูลของระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ด้วย One-Way ANOVA (F-test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า เพศที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นว่า ด้านนโยบายรัฐบาล ด้านการมีส่วนร่วมและความร่วมมือของประชาชน ด้านการเข้าถึงและการรับบริการของประชาชน ด้านความร่วมมือของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ด้านการประเมินผลการนำนโยบายไปปฏิบัติ และด้านการควบคุมและติดตามผลการดำเนินงาน ที่ไม่แตกต่างกัน และมีผลต่อระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว ที่ไม่แตกต่างกันด้วย ยกเว้น ด้านการตอบสนองความต้องการของประชาชน ที่มีความแตกต่างจากด้านอื่น

1.7 ผลการทดสอบข้อมูลของระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ด้วย One-Way ANOVA (F-test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า กลุ่มอายุ ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นว่า ด้านนโยบายรัฐบาล ด้านการมีส่วนร่วมและความร่วมมือของประชาชน ด้านการตอบสนองความต้องการของประชาชน ด้านการเข้าถึงและการรับบริการของประชาชน ด้านความร่วมมือของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ด้านการประเมินผลการนำนโยบายไปปฏิบัติ และด้านการควบคุม และติดตามผลการดำเนินงาน ที่ไม่แตกต่างกัน และมีผลต่อระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว ที่ไม่แตกต่างกันด้วย

1.8 ผลการทดสอบข้อมูลของระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ด้วย One-Way ANOVA (F-test) กลุ่มที่มีระดับการศึกษาที่

แตกต่างกัน มีความคิดเห็นว่า ด้านนโยบายรัฐบาล ด้านการตอบสนองความต้องการของประชาชน ด้านการเข้าถึงและการรับบริการของประชาชน ด้านความร่วมมือของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ด้านการประเมินผลการนำนโยบายไปปฏิบัติ และด้านการควบคุม และติดตามผลการดำเนินงาน ที่ไม่แตกต่างกัน และมีผลต่อระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว ที่ไม่แตกต่างกันด้วย ยกเว้น ด้านการมีส่วนร่วมและความร่วมมือของประชาชน ที่มีความแตกต่างจากด้านอื่น

1.9 ผลการทดสอบข้อมูลของปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว ด้วย One-Way ANOVA (F-test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า เพศที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นว่า ด้านความชัดเจนและมาตรฐานของนโยบาย ด้านทรัพยากรและงบประมาณของนโยบาย ด้านบุคลากรและความพร้อมของบุคลากร ด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ ด้านสมรรถนะของหน่วยงานภาครัฐ ด้านการประสานงานของหน่วยงานภาครัฐ ด้านการสนับสนุนของอาสาสมัครและชุมชน และด้านสภาพแวดล้อมทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม ที่ไม่แตกต่างกัน และมีปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว ที่ไม่แตกต่างกันด้วย

1.10 ผลการทดสอบข้อมูลของปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว ด้วย One-Way ANOVA (F-test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า กลุ่มอายุที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นว่า ด้านความชัดเจนและมาตรฐานของนโยบาย ด้านทรัพยากรและงบประมาณของนโยบาย ด้านบุคลากรและความพร้อมของบุคลากร ด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ ด้านสมรรถนะของหน่วยงานภาครัฐ และด้านสภาพแวดล้อมทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม ที่ไม่แตกต่างกัน และมีปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว ที่ไม่แตกต่างกันด้วย ยกเว้น ด้านการประสานงานของหน่วยงานภาครัฐ ด้านการสนับสนุนของอาสาสมัครและชุมชน ที่มีความแตกต่างจากด้านอื่น

1.11 ผลการทดสอบข้อมูลของปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว ด้วย One-Way ANOVA (F-test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า กลุ่มที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นว่า ด้านความชัดเจนและมาตรฐานของนโยบาย ด้านทรัพยากรและงบประมาณของนโยบาย ด้านบุคลากรและความพร้อมของบุคลากร ด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ ด้านสมรรถนะของหน่วยงานภาครัฐ ด้านการประสานงานของหน่วยงานภาครัฐ ด้านการสนับสนุน

ของอาสาสมัครและชุมชน และด้านสภาพแวดล้อมทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม ที่ไม่แตกต่างกัน และมีปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว ที่ไม่แตกต่างกันด้วย

1.12 การวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

1.12.1 ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว เมื่อพิจารณาจากปัจจัยด้านนโยบายของรัฐบาล ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 เรียงลำดับความสำคัญดังนี้ คือ ด้านทรัพยากรและงบประมาณของนโยบาย ด้านความชัดเจนและมาตรฐานของนโยบาย ด้านการประสานงานของหน่วยงานภาครัฐ ด้านบุคลากรและความพร้อมของบุคลากร ด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร และการประชาสัมพันธ์ ด้านสภาพแวดล้อมทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม ด้านสมรรถนะของหน่วยงานภาครัฐ และด้านการสนับสนุนของอาสาสมัครและชุมชน

1.12.2 ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว เมื่อพิจารณาจากปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมและความร่วมมือของประชาชน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 เรียงลำดับความสำคัญดังนี้ คือ ด้านบุคลากรและความพร้อมของบุคลากร ด้านการสนับสนุนของอาสาสมัครและชุมชน ด้านความชัดเจนและมาตรฐานของนโยบาย ด้านสมรรถนะของหน่วยงานภาครัฐ ด้านการประสานงานของหน่วยงานภาครัฐ ด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ ด้านสภาพแวดล้อมทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม และด้านทรัพยากรและงบประมาณของนโยบาย

1.12.3 ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว เมื่อพิจารณาจากปัจจัยด้านการตอบสนองความต้องการของประชาชน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 เรียงลำดับความสำคัญดังนี้ คือ ด้านความชัดเจนและมาตรฐานของนโยบาย ด้านสมรรถนะของหน่วยงานภาครัฐ ด้านการสนับสนุนของอาสาสมัครและชุมชน ด้านทรัพยากรและงบประมาณของนโยบาย ด้านบุคลากรและความพร้อมของบุคลากร ด้านการประสานงานของหน่วยงานภาครัฐ ด้านสภาพแวดล้อมทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม และด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์

1.12.4 ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว เมื่อพิจารณาจากปัจจัยด้านการเข้าถึงและการรับบริการของประชาชน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 เรียงลำดับความสำคัญดังนี้



คือ ด้านความชัดเจนและมาตรฐานของนโยบาย ด้านการประสานงานของหน่วยงานภาครัฐ ด้านบุคลากรและความพร้อมของบุคลากร ด้านสมรรถนะของหน่วยงานภาครัฐ ด้านทรัพยากรและงบประมาณของนโยบาย ด้านการสนับสนุนของอาสาสมัครและชุมชน ด้านการเผยแพร่ข้อมูล ข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ และด้านสภาพแวดล้อมทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม

1.12.5 ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว เมื่อพิจารณาจากปัจจัยด้านความร่วมมือของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 เรียงลำดับความสำคัญดังนี้ คือ ด้านความชัดเจนและมาตรฐานของนโยบาย ด้านทรัพยากรและงบประมาณของนโยบาย ด้านบุคลากรและความพร้อมของบุคลากร ด้านการสนับสนุนของอาสาสมัครและชุมชน ด้านสภาพแวดล้อมทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม ด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ ด้านสมรรถนะของหน่วยงานภาครัฐ และด้านการประสานงานของหน่วยงานภาครัฐ

1.12.6 ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว เมื่อพิจารณาจากปัจจัยด้านการประเมินผลการนำนโยบายไปปฏิบัติ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 เรียงลำดับความสำคัญดังนี้ คือ ด้านความชัดเจนและมาตรฐานของนโยบาย ด้านบุคลากรและความพร้อมของบุคลากร ด้านการเผยแพร่ข้อมูล ข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ ด้านสภาพแวดล้อมทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม ด้านสมรรถนะของหน่วยงานภาครัฐ ด้านการประสานงานของหน่วยงานภาครัฐ ด้านการสนับสนุนของอาสาสมัครและชุมชน และด้านทรัพยากรและงบประมาณของนโยบาย

1.12.7 ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว เมื่อพิจารณาจากปัจจัยด้านการควบคุม และติดตามผลการดำเนินงาน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 เรียงลำดับความสำคัญดังนี้ คือ ด้านความชัดเจนและมาตรฐานของนโยบาย ด้านทรัพยากรและงบประมาณของนโยบาย ด้านการประสานงานของหน่วยงานภาครัฐ ด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ ด้านสมรรถนะของหน่วยงานภาครัฐ ด้านการสนับสนุนของอาสาสมัครและชุมชน ด้านบุคลากรและความพร้อมของบุคลากร และด้านสภาพแวดล้อมทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม

1.13 ผลการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) จากบุคลากรหน่วยงานภาครัฐในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว จำนวน 17 คน ปรากฏผล ดังนี้

### 1.13.1 ความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว

ระบบการบริหารจัดการในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของจังหวัดสระแก้ว ซึ่งมีระบบการจัดการในการป้องกันและควบคุมโรคอย่างเป็นระบบที่มีการจัดตั้งคณะกรรมการควบคุมโรคติดต่อในระดับจังหวัดที่เป็นศูนย์กลางในการควบคุม และติดตามการปฏิบัติงาน นอกจากนี้ยังมีในการตั้งคณะกรรมการขึ้นในระดับอำเภอ ระดับตำบล และระดับหมู่บ้าน ที่เป็นการปฏิบัติงานในเชิงรุก เพื่อการขับเคลื่อนการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ ในรูปแบบที่มาจากความร่วมมือของหน่วยงานภาครัฐ ภาคประชาชน ภาคอาสาสมัครต่าง ๆ และภาคเอกชน ที่มีส่วนสำคัญในการปฏิบัติงาน นการคัดกรองประชาชนที่เดินทางเข้า-ออกในพื้นที่จังหวัดสระแก้วของประชาชนทั้งภายในจังหวัดสระแก้วและประชาชนที่เดินทางมาจากต่างจังหวัด และการเดินทางเข้า – ออก ระหว่างราชอาณาจักรไทยและราชอาณาจักรกัมพูชาที่มีระบบการคัดกรองตั้งแต่ ในระดับหมู่บ้าน ระดับตำบล ระดับอำเภอ รวมถึงการตั้งด่านคัดกรองประชาชนบริเวณรอยต่อระหว่างจังหวัดที่เป็นการสร้างความมั่นใจให้แก่ประชาชนในการป้องกันและควบคุม โรคดังกล่าว และคณะกรรมการยังมีการประชุมติดตามผลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในระดับต่าง ๆ เป็นประจำทุกสัปดาห์เพื่อประเมินผลการปฏิบัติงานและติดตามความเคลื่อนไหวต่าง ๆ รวมถึงเป็นการประเมินความเสี่ยงของผู้ที่เข้าข่ายกลุ่มเสี่ยงและพื้นที่เสี่ยงภายในจังหวัดสระแก้ว เพื่อลดจำนวนของผู้ติดเชื้อและลดความเสี่ยงของประชาชนในพื้นที่จังหวัดสระแก้วอีกด้วย รวมถึงเป็นการสร้างความมั่นใจและความเชื่อมั่นให้แก่ประชาชน ในการดำรงชีวิตประจำวันว่าจะสามารถใช้ชีวิตได้อย่างปกติสุข ภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ได้

ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว ประกอบด้วย ปัจจัยด้านมาตรฐานและความชัดเจนของนโยบายที่จังหวัดสระแก้วมีการกำหนดนโยบายของจังหวัดสระแก้วที่ชัดเจนส่งผลให้เจ้าหน้าที่ต่าง ๆ สามารถปฏิบัติงานได้อย่างรวดเร็ว มีระบบการจัดการที่มีประสิทธิภาพ ด้านอาสาสมัครและชุมชน ที่อาสาสมัครต่าง ๆ และชุมชนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานในการขับเคลื่อนการป้องกันและควบคุมโรคตั้งแต่ในระดับหมู่บ้านที่มีการค้นหาและคัดกรองประชาชนอย่างใกล้ชิด รวมถึงการติดตามบุคคลที่เข้าข่ายกลุ่มเสี่ยงที่เดินทางเข้ามาในพื้นที่หมู่บ้าน ปัจจัยด้านความร่วมมือของประชาชน ที่ประชาชนในพื้นที่จังหวัดสระแก้วได้ให้ความใส่ใจต่อการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ที่เกิดขึ้น และยังปฏิบัติตามมาตรการการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ตามประกาศของกระทรวง

สาธารณสุขอย่างเคร่งครัด และยังปฏิบัติตนเอง ตามประกาศของจังหวัดสระแก้ว ที่มีการขอความร่วมมือจากประชาชนในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัส โควโรนา 2019 ในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว ปัจจัยด้านความร่วมมือของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ปัจจัยด้านการประสานความร่วมมือของภาครัฐและภาคเอกชน ที่ทุกฝ่ายได้ให้ความร่วมมือกันในการปฏิบัติงานอย่างเคร่งครัด มีการเฝ้าระวังและการติดตามสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัส โควโรนา 2019 ในพื้นที่จังหวัดสระแก้วอย่างใกล้ชิด รวมถึงมีการประสานความร่วมมือกันระหว่างหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องและภาคส่วนต่าง ๆ ในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว ซึ่งการปฏิบัติงานในทุกระดับที่แสดงถึงความร่วมมือของทุกภาคส่วนในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัส โควโรนา 2019 ปัจจัยด้านการเฝ้าระวังตามแนวชายแดนที่มีจังหวัดสระแก้วได้กำหนดมาตรการในการเข้า – ออกระหว่างราชอาณาจักรไทยและราชอาณาจักรกัมพูชา ตามจุดผ่านแดนถาวร และจุดผ่อนปรนต่าง ๆ เพื่อเป็นการรักษาความปลอดภัยและลดความเสียหายของประชาชน ในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว ด้านบุคลากรและความพร้อมของบุคลากร ที่มีการจัดอัตรากำลังของบุคลากรที่เตรียมพร้อมต่อการปฏิบัติงานและความพร้อมของบุคลากรที่มีความเต็มใจในการปฏิบัติงานและความทุ่มเทในการปฏิบัติหน้าที่อย่างเคร่งครัด ปัจจัยด้านทรัพยากรและงบประมาณที่จังหวัดสระแก้ว ได้มีการจัดเตรียมสถานที่รวมถึงวัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อให้เจ้าหน้าที่มีอุปกรณ์ที่เพียงพอต่อการปฏิบัติงานและยังมีปัจจัยอื่น ๆ ที่เป็นปัจจัยที่สนับสนุนการปฏิบัติงานของจังหวัดสระแก้วได้อย่างมีประสิทธิภาพ

นโยบายที่รัฐบาลกำหนดขึ้น ส่งผลต่อการปฏิบัติงานในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัส โควโรนา 2019 และจังหวัดสระแก้ว มีความพร้อมในการปฏิบัติงาน จากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัส โควโรนา 2019 ที่เกิดขึ้นในประเทศไทย จะเห็นได้ว่ารัฐบาลได้มีการกำหนดนโยบายในการป้องกันและควบคุมโรคดังกล่าว ไม่ว่าจะเป็นการพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๘ เพื่อกำหนดมาตรการต่าง ๆ ที่จำเป็นในการระงับยับยั้งการระบาดระลอกใหม่ของโรคติดเชื้อไวรัส โควโรนา 2019 ซึ่งระบอบแบบกลุ่มก้อนในหลายเขตพื้นที่ของประเทศ โดยเฉพาะในเขตพื้นที่ควบคุมสูงสุดที่จำเป็นต้องมีมาตรการที่เข้มงวดเพื่อการสกัดและยับยั้งการแพร่ระบาดอย่างรวดเร็วและเด็ดขาด รวมถึงการประกาศมาตรการของกระทรวงสาธารณสุขที่ใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานต่าง ๆ ภายในประเทศ ซึ่งจังหวัดสระแก้วเอง ได้นำเอานโยบายของรัฐบาลมาจัดทำและกำหนดแนวทางในการปฏิบัติงาน เช่น มาตรการการป้องกันและสกัดกั้นการนำเชื้อเข้าสู่จังหวัดสระแก้ว ในเรื่องการเดินทางเข้า – ออกนอกประเทศของประชาชน โดยการปิดช่องทาง การเข้า – ออกระหว่างราชอาณาจักรไทยกับราชอาณาจักรกัมพูชา ตามช่องทางต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นจุดผ่านแดนถาวร และ

จุดผ่อนปรนต่าง ๆ ในพื้นที่จังหวัดสระแก้วทุกจุดจนกว่าสถานการณ์จะคลี่คลายลง ซึ่งเป็นการปิดด่านในพื้นที่ชายแดน จำนวน 4 อำเภอ ได้แก่ อำเภอคลองหาด จำนวน 1 จุด อำเภอตาพระยา จำนวน 4 จุด อำเภออรัญประเทศ จำนวน 8 จุด และอำเภอโคกสูง จำนวน 2 จุด และกำหนดให้ผู้เดินทางมาจากพื้นที่ ที่มีการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ต้องได้รับการกักตัว เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 14 วัน และการส่งต่อผู้ป่วยเป็นไปตามข้อตกลงระหว่างจังหวัดสระแก้ว และจังหวัดบันเตียเมียนเจย โดยผ่านศูนย์ส่งต่อผู้ป่วยระหว่างประเทศเท่านั้น และมาตรการยับยั้ง การแพร่ระบาดของโรคในจังหวัดสระแก้ว เช่น การให้ปิดสถานที่สำหรับจัดให้มีการพนัน/ชนไก่ ชกมวย ทุกแห่งที่ได้รับอนุญาตให้ใช้สถานที่สำหรับเล่นการพนัน ตลอดจนสถานที่ที่จัดให้มีการซ้อมชนไก่ หรือการกระทำอื่นใดในสถานที่ดังกล่าวอันเป็นเหตุให้มีการชุมนุมของประชาชนเป็นจำนวนมาก เป็นการชั่วคราวจนกว่าสถานการณ์จะคลี่คลาย และการให้งดการจัดกิจกรรมที่มีการรวมกลุ่มกัน เป็นจำนวนมาก ที่มีการเสี่ยงต่อการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เช่น การจัดคอนเสิร์ต การจัดงานมหรสพ การจัดการแสดงสินค้า และการแข่งขันกีฬา ฯลฯ เป็นการชั่วคราวจนกว่าสถานการณ์จะคลี่คลาย เป็นต้น ที่เป็นแนวทางที่ชัดเจนเพื่อให้เจ้าหน้าที่สามารถปฏิบัติงาน ได้สะดวกและรวดเร็วขึ้น

อาสาสมัครต่าง ๆ และภาคชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของจังหวัดสระแก้ว การมีส่วนร่วมของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน อาสาสมัครชุดรักษาความสงบหมู่บ้าน อาสาสมัครอื่น ๆ ภาคชุมชนและมูลนิธิต่าง ๆ มีส่วนร่วมตั้งแต่การคัดกรองประชาชน การดำเนินการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ซึ่งเป็นกระบวนการที่ภาคอาสาสมัครได้มีส่วนช่วยเหลือในการสนับสนุน การแลกเปลี่ยนข้อมูล การปฏิบัติงานต่าง ๆ ที่คอยเป็นผู้ช่วยเหลือแพทย์หรือเจ้าหน้าที่สาธารณสุขในการปฏิบัติงานต่าง ๆ ที่ถือได้ว่าการมีส่วนร่วมของอาสาสมัครต่าง ๆ ที่เป็นส่วนสำคัญที่ทำให้การปฏิบัติงานในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของจังหวัดสระแก้วเป็นไปด้วยความเรียบร้อย และมีประสิทธิภาพ สามารถลดการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 และลดความเสี่ยงของประชาชนในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว ได้ในระดับหนึ่ง และเป็นการสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ประชาชนในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว ในการลดการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 รวมทั้งยังเป็นการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของจังหวัดสระแก้ว ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ภาคชุมชน และภาคส่วนต่าง ๆ มีบทบาทในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของจังหวัดสระแก้ว จะเห็นได้ว่าการจัดตั้งคณะกรรมการในการปฏิบัติงานการป้องกันและควบคุมในตำบลหมู่บ้าน และระดับตำบลขึ้น ซึ่งทำให้กำนัน ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งในระดับหมู่บ้านและระดับตำบลที่มีบทบาทสำคัญในการป้องกันและควบคุมโรคในพื้นที่ความรับผิดชอบของตนเองที่มีการจัดทำข้อมูลส่วนบุคคลที่เข้าข่ายมีความเสี่ยง การจัดทำประวัติบุคคลที่เดินทางเข้า - ออกในพื้นที่จังหวัดสระแก้วหรือเดินทางมาจากพื้นที่เสี่ยง การคัดกรองประชาชนภายในหมู่บ้าน การติดตามประชาชนที่เป็นกลุ่มเสี่ยง การติดตามบุคคลกลุ่มเสี่ยง ที่มีการกักตัว การรายงานข้อมูลให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การตั้งด่านคัดกรองประชาชนในหมู่บ้านในช่วงเวลากลางคืนที่เป็นการคัดกรองประชาชนที่เดินทางในช่วงเวลาดังกล่าว การเป็นผู้ช่วยเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงาน การตั้งด่านร่วมกับเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานต่าง ๆ รวมถึงเป็นบุคคลที่เป็นส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนการปฏิบัติงานที่ส่งผลทำให้การปฏิบัติงานในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ได้อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถลดการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ได้

ปัญหาของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว ประกอบด้วย การขาดแคลนงบประมาณต่าง ๆ และวัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น หน้ากากอนามัย เจลแอลกอฮอล์ ชุด PPE ถุงมือยาง ฯ เป็นต้น ที่ใช้ในการปฏิบัติงานที่มีไม่เพียงพอ ที่ในช่วงแรกมีการกักตุนวัสดุ อุปกรณ์ดังกล่าว จึงทำให้บุคลากรทางการแพทย์ และเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ขาดแคลนวัสดุ อุปกรณ์ดังกล่าว การจัดเตรียมสถานที่ ในการกักตัวของบุคคลที่ไม่เหมาะสมและเพียงพอ รวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานที่ยังมีไม่เพียงพอ การลักลอบเข้าพื้นที่ของแรงงานต่างด้าวที่เข้ามาโดยไม่ได้รับอนุญาตจึงทำให้มีการลักลอบเข้าเมืองของแรงงาน ต่างด้าวทางช่องทางธรรมชาติต่าง ๆ ที่ไม่สามารถควบคุมได้เนื่องจากอัตราค่าจ้างของเจ้าหน้าที่มีไม่เพียงพอ ต่อการปฏิบัติงาน ประกอบกับพื้นที่จังหวัดสระแก้วมีขนาดใหญ่จึงทำให้เจ้าหน้าที่ไม่สามารถตรวจสอบพื้นที่ต่าง ๆ ได้อย่างทั่วถึงจึงทำให้เกิดช่องว่างที่ส่งผลทำให้มีบุคคลต่าง ๆ ใช้ช่องทางดังกล่าวเดินทางเข้ามาในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว การเดินทางเข้า-ออกในพื้นที่จังหวัดสระแก้วของประชาชนและบุคคลต่าง ๆ ที่ไม่ได้รับอนุญาตจากหน่วยงานภาครัฐ กำนันหรือผู้ใหญ่บ้าน ตามที่จังหวัดสระแก้วได้กำหนดให้ผู้เดินทางเข้า - ออกในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว จะต้องขออนุญาตจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก่อนการเดินทาง เพื่อเป็นการจัดทำประวัติเกี่ยวกับการเดินทางของประชาชนเพื่ออำนวยความสะดวกการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

การไม่ให้ความร่วมมือของประชาชนในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ความคาดเคลื่อนของข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ที่เผยแพร่ออกมาจากสื่อต่าง ๆ ที่อาจมีข้อมูลที่ผิด จากข้อเท็จจริงไปบ้าง การรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชนที่ยังไม่ดีพอ และการที่รัฐบาลห่วงภาคเศรษฐกิจมากเกินไปจนทำให้เกิดการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปยังพื้นที่ต่าง ๆ ของจังหวัดสระแก้ว และพื้นที่อื่น ๆ ทั่วประเทศ จนส่งผลกระทบต่อประชาชนเป็นวงกว้าง และทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมาอีกด้วยนั้น

ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหา หรือการปรับปรุงการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ที่แพร่กระจายไปในทุกพื้นที่ของประเทศไทย รัฐบาลควรมีการสนับสนุนทรัพยากรและงบประมาณ การจัดสรรอัตรากำลังบุคลากรให้เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน การประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบถึงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรค

ข้อเสนอแนะในการเตรียมความพร้อมในการรับมือกับสถานการณ์ การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในอนาคต รัฐบาลและจังหวัดสระแก้วควรมีการประชุมเพื่อระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) เพื่อสรุปผลการดำเนินงานและการถอดบทเรียนจากการดำเนินงานที่ผ่านมา เพื่อปรับปรุงและการวางแผนการรองรับการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ในอนาคต รวมถึงการจัดเตรียมความพร้อมในเรื่องของ บุคลากร ทรัพยากรและงบประมาณที่ใช้ในการดำเนินงานให้เพียงพอต่อความต้องการ

## 2. อภิปรายผล

จากการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว สามารถอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ได้ดังนี้

1. ระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว ทั้ง 7 ด้าน ประกอบด้วย ด้านนโยบายรัฐบาล ด้านการมีส่วนร่วมและความร่วมมือของประชาชน ด้านการตอบสนองความต้องการของประชาชน ด้านการเข้าถึงและการรับบริการของประชาชน ด้านความร่วมมือของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ด้านการประเมินผลการนำนโยบายไปปฏิบัติ และด้านการควบคุม และติดตามผลการดำเนินงาน มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว ซึ่งเมื่อพิจารณาจากผู้ตอบแบบสอบถามในตารางที่ 4.2 ระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว โดยรวมอยู่ในระดับมาก ( $\bar{X} = 3.68$ ) ซึ่งชี้ให้เห็นว่าปัจจัยดังกล่าว ไม่ว่าจะเป็นด้านนโยบายของรัฐบาล ที่เป็นการกำหนดนโยบายที่มีความชัดเจนเพียงพอ มีลักษณะเป็นแนวทางที่เข้าใจง่ายสามารถปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่ต่าง ๆ ก็จะทำให้เจ้าหน้าที่สามารถปฏิบัติงานได้สะดวกและรวดเร็วขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของมยุรี อนุมานราชชน (2556, น. 6) ได้ที่ให้ความหมายของนโยบายสาธารณะ ว่าหมายถึง กิจกรรม การกระทำของรัฐบาลและมติการเลือกตัดสินใจของรัฐบาล ซึ่งรัฐบาลได้ทำการตัดสินใจและกำหนดไว้ล่วงหน้าเพื่อชี้้นำให้มีกิจกรรมการกระทำต่าง ๆ เกิดขึ้น เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยมีการวางแผน การจัดทำโครงการ วิธีการหรือกระบวนการดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ด้วยวิธีปฏิบัติงานที่ถูกต้อง เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงและความต้องการของประชาชนหรือผู้ใช้บริการในแต่ละเรื่อง และยังสอดคล้องบทสัมภาษณ์ของปลัดอำเภอ สาธารณสุขอำเภอ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ที่ว่า จะเห็นได้ว่ารัฐบาลได้มีการกำหนดนโยบายในการป้องกันและควบคุมโรคดังกล่าว ไม่ว่าจะเป็นการประกาศใช้พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 เพื่อกำหนดมาตรการต่างๆ ที่จำเป็นในการระงับยับยั้งการระบาดระลอกใหม่ของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 และมีนโยบายที่เหมาะสมต่อการปฏิบัติงานที่ส่งผลทำให้การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่สามารถทำงานได้ง่ายขึ้น ผู้บริหารของจังหวัดสระแก้วได้มีการมอบหมายนโยบายที่เป็นประโยชน์ต่อบุคลากร และมีการจัดเตรียมความพร้อมของบุคลากรและทรัพยากรต่าง ๆ ให้เหมาะสมต่อการปฏิบัติงาน และสอดคล้องกับแนวคิดของคะนอง พิณ. (2556, น. 4 – 7) ที่มองว่า นโยบายของรัฐบาลเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการนำนโยบายไปปฏิบัติ และเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการแก้ไขปัญหาของประชาชน หากนโยบายของรัฐบาลมีความชัดเจนแล้วละก็จะสามารถทำให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานสามารถปฏิบัติงานได้อย่างสะดวกและรวดเร็วขึ้นอีกด้วย ด้านการมีส่วนร่วมและความร่วมมือของประชาชน ที่มีลักษณะของการเข้ามาบทบาทของประชาชนในการดำเนินการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ที่ช่วยเหลือหน่วยงานภาครัฐในการดำเนินงานต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการคัดกรองประชาชนกลุ่มเสี่ยง การกักตัวสำหรับประชาชนที่เดินทางมาจากพื้นที่เสี่ยง เป็นเวลา 14 วัน รวมไปถึงการให้ความร่วมมือของประชาชน ในการให้ความร่วมมือแก่หน่วยงานภาครัฐในการปฏิบัติตามมาตรการของกระทรวงสาธารณสุข สอดคล้องกับบทสัมภาษณ์ของปลัดอำเภอ สาธารณสุขอำเภอ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ที่ว่าประชาชนมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก

เป็นการให้ความร่วมมือต่าง ๆ แก่หน่วยงานภาครัฐ ซึ่งเป็นการมีส่วนร่วมตั้งแต่การคัดกรองประชาชน การดำเนินการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 สอดคล้องกับแนวคิดของอุทัย เลหาวิเชียร (2544, น.152) ที่มองว่า องค์การควรสร้างความรู้สึกร่วมและความสำคัญให้ผู้รับบริการในการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานต่าง ๆ ขององค์การ และเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ด้วย ด้านการตอบสนองความต้องการของประชาชน ที่เป็นเรื่องการที่หน่วยงานภาครัฐได้จัดเตรียมบริการต่าง ๆ ให้เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน และสามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในการป้องกันและควบคุมโรคได้ สอดคล้องกับแนวคิดของคะนอง พิณ (2556, น. 4 – 7) ที่มองว่าการที่รัฐบาลนำนโยบายไปปฏิบัตินั้นสามารถแก้ไขปัญหาความต้องการของประชาชนได้มากน้อยเพียงใด และสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนที่ต้องการให้รัฐบาลเข้ามาช่วยเหลือและพัฒนาชุมชนของตนเองให้เจริญขึ้นยิ่ง อันเป็นผลมาจากนโยบายของนโยบายที่กำหนดขึ้นว่าจะตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างไร ด้านการเข้าถึงและการรับบริการของประชาชน เป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนสามารถเข้าถึงการรับบริการของประชาชน ได้อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม เป็นการสร้างบริการที่เป็นมาตรฐานเดียวกันและประชาชนสามารถเข้ารับบริการจากโรงพยาบาลต่าง ๆ ด้วยความรวดเร็วและทันต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้น และยังสอดคล้องกับความคิดของศิริรินทร์ หล่อตระกูล (2559) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง รูปแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ ที่เป็นการพัฒนารูปแบบของการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติงานในการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ที่เป็นการส่งเสริมให้ประชาชนได้เข้าถึงการให้บริการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ ไม่ว่าจะเป็นด้านการศึกษา ด้านการพัฒนาคนและสังคม ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจและส่งเสริมการท่องเที่ยว ด้านส่งเสริมการพัฒนาเกษตรกรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้านพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่เป็นการสร้างการให้บริการแก่ประชาชนที่ทำให้ประชาชนสามารถเข้าถึงการบริการขององค์การบริหารส่วนกาฬสินธุ์ได้ง่ายขึ้น ด้านความร่วมมือของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน เป็นการที่หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ได้ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานต่าง ๆ ในการป้องกันและควบคุมโรค ซึ่งเป็นการบูรณาการการปฏิบัติงานร่วมกันในการตรวจคัดกรองประชาชนกลุ่มเข้าข่ายกลุ่มเสี่ยงในพื้นที่ความรับผิดชอบของตนเอง การคัดกรองพนักงานในหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน การปฏิบัติตามคำแนะนำและประกาศของกระทรวงสาธารณสุขในการป้องกันและควบคุมโรค ที่จะเห็นได้ว่าหน่วยงานต่าง ๆ ได้มีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนการปฏิบัติงาน สอดคล้องกับความคิดของวัชรินทร์ สุทธิชัย.(2555) ที่ได้วิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายมหาวิทยาลัยราชภัฏไปปฏิบัติ : กรณีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มองว่า ปัจจัยด้านการสนับสนุนจากภาคเอกชนและหน่วยงานที่



เกี่ยวข้อง ที่มีส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนการนำนโยบาย ไปสู่การปฏิบัติทั้งในเรื่องของการสนับสนุนข้อมูลต่าง ๆ การสนับสนุนงบประมาณ การสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่เป็นส่วนสำคัญที่ช่วยในการปฏิบัติงานต่าง ๆ สามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถปฏิบัติงานได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว และสอดคล้องกับความคิดของวรารัตน์ คำสว่าง และคณะ (2552) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินนโยบายปฏิบัติของหมู่บ้านตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง กรณีศึกษาบ้านคลองมะพลับ หมู่ที่ 9 ตำบลศรีภิรมย์ อำเภอรามไพรม จังหวัดพิษณุโลก ที่มองว่า การสนับสนุนและความร่วมมือของหน่วยงานต่าง ๆ มีส่วนช่วยที่ทำให้การนำนโยบายไปปฏิบัติประสบความสำเร็จได้ง่ายขึ้น และเป็นการสนับสนุนความร่วมมือในด้านต่าง ๆ ที่สามารถเสริมในส่วนที่หน่วยงานยังขาดแคลนอยู่ให้สามารถปฏิบัติงานต่อไปได้ และสามารถทำให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพมากขึ้นไปด้วย ด้านการประเมินผลการนำนโยบายไปปฏิบัติ เป็นการที่จังหวัดสระแก้วได้กำหนดแนวทางในการประเมินผลเพื่อตรวจสอบตัวชี้วัดในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานว่าสามารถปฏิบัติงานประสบความสำเร็จ อยู่ในระดับใด และสามารถปฏิบัติงานได้อย่างรวดเร็ว มีการประเมินผลในการปฏิบัติงานของหน่วยงานในระดับต่าง ๆ และในระดับจังหวัดเพื่อวัดระดับความสำเร็จในการป้องกันและควบคุมโรค รวมถึงการประเมินผลความพึงพอใจของประชาชนในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ว่าสามารถป้องกันและควบคุมโรคได้อยู่ในระดับใด รวมไปถึงมีการจัดทำรายงานให้ประชาชนทราบและมีการนำผลการประเมินไปปรับใช้ในการปฏิบัติงานครั้งต่อไป สอดคล้องแนวคิดของเจมส์ อี แอนเดอร์สัน (James E. Anderson) อ้างในคณะอง พิณ. (2556, น. 93) กล่าวว่า การประเมินผล เป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการประมาณการ การเปรียบเทียบผล การนำนโยบายไปปฏิบัติกับสิ่งที่คาดว่าจะเกิดขึ้น กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมที่กระทำอย่างต่อเนื่องตลอดเวลาในทุกชั้นตอนนโยบายของการประเมินผลนโยบายอย่างน้อยที่สุด ผู้ประเมินผลต้องทราบในประเด็นต่อไปนี้เป็นเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ของนโยบายคืออะไร การดำเนินการให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้อย่างไร และผลที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานทั้งหมดเป็นอย่างไร และด้านการควบคุมและติดตามผลการดำเนินงาน เป็นการที่จังหวัดสระแก้วได้จัดทำระบบการควบคุมและติดตามผลการดำเนินงาน ทั้งในระดับหมู่บ้าน ระดับตำบล ระดับอำเภอ และระดับจังหวัด ที่มีการติดตามการปฏิบัติงานอย่างใกล้ชิดจากผู้บริหารของจังหวัดสระแก้ว และมีการจัดการประชุมเพื่อติดตามการปฏิบัติงาน ในทุกสัปดาห์ เพื่อเป็นการสะท้อนถึงผลการดำเนินงาน และปัญหาที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน เพื่อเป็นการแก้ไขปรับปรุงวิธีการปฏิบัติงานให้เหมาะสม มีความสะดวกและรวดเร็วขึ้น รวมถึงไปมีการรายงานผลงานการดำเนินงานเป็นประจำทุกสัปดาห์ที่มีการเปิดเผยให้ประชาชนทราบถึงผลการดำเนินงานนั้นด้วย และสอดคล้องกับความคิดของศิริรินทร์ หล่อตระกูล (2559) ได้

ทำการศึกษาเรื่อง รูปแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ ที่มองว่า ด้านมาตรการและควบคุมประเมินผล เป็นการที่หน่วยงานได้กำหนดวิธีการในการควบคุมการปฏิบัติงาน การติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานว่าประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใด และยังเป็นการตรวจสอบการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่อีกด้วยว่าสามารถดำเนินการได้ตามเป้าหมายของโครงการ ที่วางไว้ได้มากน้อยเพียงใด และยังคงคล้องกับความคิดของสอยฤทัย เกลี้ยงนิล ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง รัฐ - ชุมชนกับการจัดการภัยพิบัติโรคไวรัสโคโรนา 2019 พื้นที่ถนนข้าวสาร เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ที่มองว่าปัจจัย ด้านการติดตามผลการปฏิบัติงาน เป็นส่วนที่ทำให้การปฏิบัติงานต่าง ๆ ของเจ้าหน้าที่ในพื้นที่ถนนข้าวสาร ได้ดีขึ้น เนื่องจากผู้บริหารและหัวหน้าชุดในการปฏิบัติมีการติดตามผลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่และการติดตามการลงพื้นที่ช่วยเหลือประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในพื้นที่ถนนข้าวสาร ผ่านการลงพื้นที่และรูปถ่ายเปรียบเทียบก่อน - หลังการปฏิบัติงาน และการติดตามการปฏิบัติงาน จากภาคประชาชนและการติดตามการปฏิบัติงานผ่านเอกสารหรือช่องทางต่าง ๆ แล้วผู้บริหารได้มีการประชุมเพื่อสรุปผลการปฏิบัติงานแล้วแจ้งให้กับผู้ปฏิบัติงานทราบ พร้อมทั้งให้คำแนะนำในการปฏิบัติงาน เพื่อให้เจ้าหน้าที่ ได้ปรับปรุงวิธีการ กระบวนการปฏิบัติงานต่าง ๆ ของเจ้าหน้าที่ให้สามารถปฏิบัติงานได้สะดวกและรวดเร็วขึ้น และสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างทั่วถึงและรวดเร็ว

2. ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว ทั้ง 8 ด้าน ประกอบด้วย ด้านความชัดเจนและมาตรฐานของนโยบาย ด้านทรัพยากรและงบประมาณของนโยบาย ด้านบุคลากรและความพร้อมของบุคลากร ด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ ด้านสมรรถนะของหน่วยงานภาครัฐ ด้านการประสานงานของหน่วยงานภาครัฐ ด้านการสนับสนุนของอาสาสมัครและชุมชน และด้านสภาพแวดล้อมทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว ซึ่งเมื่อพิจารณาจากผู้ตอบแบบสอบถามในตารางที่ 4.10 ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว โดยรวมอยู่ในระดับมาก ( $\bar{X} = 3.68$ ) ด้านความชัดเจนและมาตรฐานของนโยบาย เป็นการกำหนดนโยบายที่ชัดเจนและเข้าใจง่าย และนโยบาย ยังมีความเป็นมาตรฐานที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานให้เจ้าหน้าที่สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และความชัดเจนของนโยบายดังกล่าวยังมีส่วนช่วยทำให้เจ้าหน้าที่หรือผู้ที่ทำหน้าที่นำนโยบายไปปฏิบัติงานได้ง่ายขึ้น และสามารถเข้าใจถึงความหมายของนโยบายดังกล่าวได้ที่เป็นส่วนสำคัญที่ส่งผลทำให้เจ้าหน้าที่สามารถนำไปปรับใช้ในการปฏิบัติงานได้ง่ายอีกด้วย สอดคล้องกับ

ความคิดของรัฐกร กลิ่นอุบล.(2551) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ: กรณีศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบลในภาคกลาง ที่มองว่า ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์และมาตรฐานของนโยบาย ที่เป็นส่วนสำคัญที่ทำให้้องค์การบริหารส่วนตำบลประสบความสำเร็จจนได้รับรางวัลการบริหารจัดการที่ดี ที่้องค์การบริหารส่วนตำบลมีการกำหนดนโยบายที่ชัดเจน มีวัตถุประสงค์ของนโยบายที่สามารถทำให้การปฏิบัติงานเกิดผลสำเร็จและผู้ปฏิบัติงานสามารถปฏิบัติงานตามนโยบายของ้องค์การบริหารส่วนตำบลได้อย่างเหมาะสมและรวดเร็ว สามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนได้อย่างรวดเร็ว และสอดคล้องกับแนวคิดของกล้า ทองขาว (2534 :98) ที่ได้ศึกษาวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ : กรณีศึกษานโยบายการณรงค์เพื่อการรู้หนังสือแห่งชาติ ผลการศึกษาพบว่า วัตถุประสงค์ของนโยบายเป็นปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ ที่สามารถส่งผลทำให้การปฏิบัติงานต่าง ๆ ประสบความสำเร็จได้ตามวัตถุประสงค์ของนโยบายที่วางไว้ อันเนื่องมาจากความชัดเจนและความมีมาตรฐานของนโยบายดังกล่าวด้วย และสอดคล้องกับความคิดขวัญใจ สุดถนนอม (2558, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ ปัจจัยแห่งความสำเร็จของการนำนโยบายกองทุนหลักประกันสุขภาพปฏิบัติ กรณีศึกษา : ้องค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอปรางค์บุรีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ที่มองว่า ด้านมาตรฐานและความชัดเจนของนโยบายเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้การนำนโยบายไปปฏิบัติประสบความสำเร็จ หากหน่วยงานได้กำหนดนโยบายที่เป็นมาตรฐานและมีความชัดเจนเป็นนโยบายที่เข้าใจง่ายได้และสามารถนำไปปรับใช้ได้กับทุกสถานการณ์ก็จะทำให้เจ้าหน้าที่สามารถปฏิบัติงานได้ง่ายขึ้นไปด้วย และยังสอดคล้องกับแนวคิดของสมบัติ ชำรงชัญวงษ์ (2543 ,น.446 – 474) อ่างในเสนห์ จุ้ยโต (2561,น.102 – 106) ซึ่งได้ให้ความสำคัญต่อความสัมพันธ์ระหว่าง้องค์การของรัฐที่มีผลต่อการนำนโยบายปฏิบัติ การวิเคราะห์การนำนโยบายไปปฏิบัติไม่ได้ต้องการเห็นการวัดผลการปฏิบัติงานตามแผนงาน แต่เป้าหมายหลักต้องได้มาจากการอธิบายต่อเหตุการณ์และปัจจัยต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากนโยบายระดับชาติ และผลของนโยบายนั้นปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ เช่น มาตรฐานของนโยบายที่เป็นส่วนช่วยให้การนำนโยบายไปปฏิบัติประสบความสำเร็จ ด้านทรัพยากรและงบประมาณของนโยบาย เป็นการรัฐบาลได้สนับสนุนวัสดุอุปกรณ์และงบประมาณต่าง ๆ ที่ใช้ในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ให้กับจังหวัดสระแก้ว และจังหวัดสระแก้ว สามารถบริหารจัดการทรัพยากรและงบประมาณต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และจัดสรรให้แก่หน่วยงานต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสมและเพียงพอ รวมไปถึงการนำทรัพยากรและงบประมาณไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 และสามารถลดปัญหาการขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อให้บุคลากรมีวัสดุอุปกรณ์เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน

สอดคล้องกับความคิดของรัฐกร กลิ่นอุบล. (2551) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ: กรณีศึกษาองค์กรบริหารส่วนตำบลในภาคกลาง ที่มองว่าปัจจัยด้านทรัพยากรของนโยบาย เป็นปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ เนื่องจากหากองค์กรบริหารส่วนตำบล มีงบประมาณเพียงพอต่อการพัฒนาหมู่บ้านก็จะสามารถกระจายความเหมาะสมของงบประมาณให้เกิดความเท่าเทียมแก่ประชาชนและ มีงบประมาณที่เพียงพอต่อการพัฒนาและการบริหารบุคลากร ที่ทำให้องค์กรบริหารส่วนตำบลสามารถบริหารจัดการงบประมาณได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาหมู่บ้านอันส่งผลให้องค์กรบริหารส่วนตำบล ได้รับรางวัลการบริหารจัดการที่ดี ที่เกิดจากการบริหารทรัพยากรและงบประมาณ ที่มีประสิทธิภาพ ด้านบุคลากรและความพร้อมของบุคลากร เป็นเรื่องของการจัดสรรอัตรากำลังของบุคลากรที่มีความเหมาะสม มีการจัดเตรียมความพร้อมของบุคลากร การให้ความรู้การปฏิบัติงานของบุคลากรที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานได้อย่างสะดวกรวดเร็ว การเพิ่มอัตรากำลังบุคลากรที่ปฏิบัติงานมีการจัดเวรผลัดเปลี่ยนสำหรับบุคลากรที่สามารถปฏิบัติงานได้ตลอด 24 ชม. รวมถึงการสนับสนุนกำลังบุคลากรจากภาคส่วนต่าง ๆ ที่เป็นผู้ช่วยเหลือบุคลากรทางการแพทย์ในการคัดกรองประชาชน การตั้งด่านบริเวณพื้นที่รอยต่อระหว่างจังหวัด การตั้งด่านคัดกรองประชาชนที่เป็นส่วนสำคัญในการสนับสนุนการปฏิบัติงานของบุคลากรทางการแพทย์ ได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับความคิดของบพิช รัตนบุรี.(2552) ได้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการให้บริการแบบศูนย์บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ (One Stop Service) ไปปฏิบัติศึกษากรณีสำนักงานเขตสายไหม กรุงเทพมหานคร ที่มองว่า ปัจจัยด้านบุคลากรผู้ให้บริการของการนำนโยบายการให้บริการแบบศูนย์บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จที่ได้นำไปใช้ปฏิบัติ ณ สำนักงานเขตสายไหม เมื่อพิจารณาในประเด็นความรู้ความสามารถความเต็มใจให้บริการ การได้รับการฝึกอบรมในขั้นตอนการปฏิบัติงานอยู่ในระดับที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติประกอบด้วยประชาชนผู้ขอรับบริการยอมรับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์บริการ ในประเด็นบริการด้วยความสุภาพเต็มใจให้บริการจึงอาจกล่าวได้ว่าโดยภาพรวมแล้ว เจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการในศูนย์บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จมีจิตใจมุ่งให้บริการ (Service Mind) ในระดับดี และยังคงสอดคล้องกับความคิดของสุมาลี จุทอง (2563) ที่ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับเรื่อง การจัดการภัยพิบัติโรคระบาดโควิด 19 ในพื้นที่ชุมชนริมคลองหัวหมากน้อย สำนักงานเขตบางกะปิ ที่กล่าวว่า การจัดสรรกำลังบุคลากรของสำนักงานเขตบางกะปิ ที่เป็นการจัดเตรียมเจ้าหน้าที่ทั้งฝ่ายสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ ร่วมกับศูนย์บริการสาธารณสุข 35 หัวหมาก อาสาสมัครสาธารณสุข ในการสุ่มค้นหาผู้ป่วยในพื้นที่ที่มีกิจกรรมการรวมตัวของประชาชนหมู่บ้าน อาทิ ตลาด ชุมชน ทำเรือ เป็นต้น โดยมีเจ้าหน้าที่ศูนย์บริการ

สาธารณสุข 35 หัวหมาก เป็นผู้สอบสวนโรคและทำการประชาสัมพันธ์ข่าวสารต่าง ๆ ให้แก่ประชาชนได้รับทราบ รวมไปถึงการปฏิบัติงานในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในพื้นที่รับผิดชอบของเขตบางกะปิ ที่ปัจจัยด้านบุคลากรเป็นส่วนสำคัญที่สนับสนุนการปฏิบัติงานต่าง ๆ หากในการปฏิบัติงานไม่มีบุคลากรและบุคลากรไม่มีความรู้เพียงพอที่จะปฏิบัติงานก็อาจจะส่งผลกระทบต่อการทำงานต่าง ๆ ก็เป็นไปได้ ด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ เป็นการที่จังหวัดสระแก้ว ได้มีการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนผู้ป่วยที่ติดเชื้อ จำนวนบุคคลที่เข้าข่ายกลุ่มเสี่ยง การประชาสัมพันธ์การป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 และการเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 และข้อมูลต่าง ๆ ให้แก่ประชาชนในพื้นที่จังหวัดสระแก้วได้รับทราบ เพื่อเป็นการสร้างความเข้าใจแก่ประชาชนและยังเป็นการสร้างความเชื่อมั่น ให้แก่ประชาชนอีกช่องทางหนึ่งด้วย สอดคล้องกับความคิดของวัชรินทร์ สุทธิชัย.(2555) ที่ได้วิจัยเกี่ยวกับปัจจัย ที่มีผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายมหาวิทยาลัยราชภัฏ ไปปฏิบัติ : กรณีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มองว่าด้านการประสานงานและการติดต่อสื่อสารที่ผู้บริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่เห็น ในการสั่งการรวมถึงการประสานงานและการติดต่อสื่อสารระหว่างหน่วยงานภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏในการปฏิบัติงานค่อนข้างจะรวดเร็ว เพราะมีการติดต่อสื่อสารหลายช่องทาง เช่น ทางเอกสาร ทางเว็บไซต์ มีระบบ MIS งานสารบรรณที่ใช้ในการติดต่อภายในหน่วยงาน มีการปฏิบัติงาน ถ้าเป็นเรื่องเร่งด่วน จะมีการประสานโดยใช้โทรศัพท์และจะส่งหนังสือไปที่หลังถ้าเป็นเรื่องปกติจะดำเนินการโดยออกหนังสือส่งงานตามลำดับขั้นตอนในมหาวิทยาลัยได้มอบอำนาจให้กับคณะต่าง ๆ ดำเนินการตามกฎระเบียบและข้อบังคับดังนั้นในการสั่งการในระดับคณะจึงอยู่ที่ผู้บริหารจะมีระบบการสั่งการ การประสานและติดต่อสื่อสารอย่างไร มหาวิทยาลัย มีการประชุมกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย ทุกเดือนการประชุมรองอธิการ ผู้ช่วยอธิการ ทุกเดือนเช่นกัน จึงทำให้มีการสั่งการและประสานงานได้อย่างรวดเร็ว มีการนำระบบอิเล็กทรอนิกส์มาช่วยในการประสานงาน และยังสอดคล้องกับความคิดของสุมาลี จุทอง (2563) ที่ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับเรื่อง การจัดการภัยพิบัติโรคระบาดโควิด 19 ในพื้นที่ชุมชนริมคลองหัวหมากน้อย สำนักงานเขตบางกะปิ ที่กล่าวว่า ด้านสื่อประชาสัมพันธ์ ที่สำนักงานเขตบางกะปิ ได้ดำเนินการประชาสัมพันธ์วิธีการควบคุมและป้องกันโรค ให้แก่ประชาชนในพื้นที่ให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้อง โดยการลงพื้นที่ให้คำแนะนำ การแจกแผ่นพับ การคิดป้ายประชาสัมพันธ์ไว้นิต และการประชาสัมพันธ์ผ่านเว็บไซต์ของสำนักงานเขตบางกะปิ และผ่านทางช่องทางต่าง ๆ เช่น FACEBOOK และ LINE เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีการขอความร่วมมือจากหน่วยงานต่าง ๆ ในพื้นที่ที่มีสื่ออยู่ในความรับผิดชอบ เช่น วิทยุชุมชน กลุ่มไลน์ชุมชน เป็นต้น

ในการประชาสัมพันธ์ข่าวสารต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะเห็นได้ว่าการประชาสัมพันธ์เป็นอีกหนึ่งช่องทางในการสร้างความเข้าใจให้แก่ประชาชน และเป็นช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ของประชาชนอีกด้วย เพื่อเป็นเปิดโอกาสให้ประชาชนได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ที่รวดเร็วและถูกต้อง รวมไปถึงเป็นการประชาสัมพันธ์ข่าวสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เพื่อแจ้งข่าวให้ประชาชนได้รับทราบอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกัน ด้านสมรรถนะของหน่วยงานภาครัฐ ได้มีการกำหนดโครงสร้างของหน่วยงานที่สอดคล้องกับการปฏิบัติงานในทุกระดับ การปรับปรุงโครงสร้างในการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ให้มีความสะดวกและรวดเร็วขึ้น รวมทั้งยังมีความคล่องตัวในการปฏิบัติงานที่มีการลดสายการบังคับบัญชาลงที่ส่งผลให้การปฏิบัติงานสามารถกระทำได้อย่างเหมาะสม และมีการกำหนดบทบาทหน้าที่ของหน่วยงานทั้งหน่วยงานทางการแพทย์ ด้านการปกครอง ด้านรักษาความสงบเรียบร้อยที่สามารถบูรณาการการทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับความคิดของบพิตร รัตนบุรี ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการให้บริการแบบศูนย์บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ (One Stop Service) ไปปฏิบัติศึกษากรณีสำนักงานเขตสายไหม กรุงเทพมหานคร ที่มองว่าปัจจัยด้านสมรรถนะของหน่วยงานปฏิบัติเมื่อมองให้ภาพรวมจะพบว่า ปัจจัยด้านสมรรถนะของหน่วยงานปฏิบัติทั้งในแง่มุมมอง เจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ประชาชนผู้ขอรับบริการและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการขับเคลื่อนนโยบาย จะมองว่าปัจจัยดังกล่าวส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการให้บริการแบบศูนย์บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ (One Stop Service) ไปปฏิบัติ แต่หากได้พิจารณาในรายละเอียดจะพบว่าศูนย์บริการจุดเดียวแบบเบ็ดเสร็จ ของสำนักงานสายไหม มีความพร้อม มีศักยภาพ และประสบความสำเร็จในด้านการบริหารและการจัดทำแผนผังสำนักงานศูนย์บริการ ด้านการประสานงานของหน่วยงานภาครัฐ เป็นการประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานทางการแพทย์ในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว ที่มีการประสานข้อมูลของผู้ป่วยที่เดินทางเข้ามาในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว ข้อมูลบุคคลที่เข้าข่ายการกักตัว ข้อมูลการรักษาผู้ป่วย การส่งต่อตัวผู้ป่วยเพื่อเข้ารับการรักษา และการประสานความร่วมมือต่าง ๆ ในการป้องกันและควบคุมโรคในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว รวมถึงการประสานความร่วมมือต่าง ๆ กับหน่วยงานต่าง ๆ ในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว ในการเฝ้าระวังและติดตามสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างใกล้ชิด เพื่อสร้างความมั่นใจให้แก่ประชาชนว่าจังหวัดสระแก้วสามารถควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ได้ และสอดคล้องกับแนวคิดของมยุรี อนุมานราชชน (2554 ,น. 212 – 219) ที่กล่าวว่า การติดต่อสื่อสารและประสานงานอย่างเต็มที่ระหว่างฝ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหาร โครงการเป็นสิ่งจำเป็น การนำนโยบายปฏิบัติอย่างเต็มรูปแบบจะเกิดขึ้นได้ต้องมีระบบการจัดการที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันไม่มีความขัดแย้งภายในองค์กร ด้านการสนับสนุน

ของอาสาสมัครและชุมชน เป็นเรื่องของความร่วมมือและการสนับสนุนการปฏิบัติงานทั้งในเรื่อง การคัดกรองประชาชนในพื้นที่ของหมู่บ้าน การตั้งด่านคัดกรองประชาชนในหมู่บ้านและการปฏิบัติงานเป็นผู้ช่วยเหลือเจ้าหน้าที่สาธารณสุขในการป้องกัน และควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 และเป็นผู้ที่ส่งต่อข้อมูลต่าง ๆ ให้แก่เจ้าหน้าที่ในการติดตามสถานการณ์ต่าง ๆ การคัดกรองประชาชน และการเฝ้าระวังประชาชนที่เข้าข่ายกลุ่มเสี่ยง รวมถึงการคัดกรองบุคคลที่เดินทางมาจากพื้นที่เสี่ยง สอดคล้องกับทศวรรษของปลัดอำเภอ สาธารณสุขอำเภอ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ที่มองว่าการมีส่วนร่วมของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน อาสาสมัครชุดรักษาความสงบหมู่บ้าน อาสาสมัครต่าง ๆ ภาคชุมชน และมูลนิธิต่าง ๆ ที่มีส่วนร่วม ตั้งแต่การคัดกรองประชาชน การดำเนินการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ซึ่งเป็นกระบวนการที่ภาคอาสาสมัครต่าง ๆ ได้มีส่วนช่วยเหลือในการสนับสนุน การแลกเปลี่ยนข้อมูล การปฏิบัติงานต่าง ๆ ที่คอยเป็นผู้ช่วยเหลือแพทย์หรือเจ้าหน้าที่สาธารณสุขในการปฏิบัติงานต่าง ๆ ที่ได้มีส่วนร่วมของอาสาสมัครต่าง ๆ อย่างส่วนสำคัญที่ทำให้ การปฏิบัติงานในการป้องกันและควบคุมโรคของจังหวัดสระแก้วเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ สามารถลดการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 และสอดคล้องกับแนวคิดของวรเดช จันทรศร (2554, น.217 – 220) ที่กล่าวว่า การส่งเสริมสนับสนุนจากสมาชิกในหน่วยงานตลอดจนบุคคลสำคัญ หรือองค์กรอื่นที่อยู่ในท้องถิ่น ผู้ที่เป็นผู้บริหารระดับล่างจะต้องมีความสามารถและมีมนุษยสัมพันธ์ในการติดต่อประสานงานกับผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายให้เข้ามามีส่วนร่วมในการนำนโยบายไปปฏิบัติทุกชั้นตอน ตั้งแต่การร่วมคิดหรือร่วมวางแผน การกำหนดโครงการของท้องถิ่น ร่วมลงมือปฏิบัติงาน ตลอดจนร่วมติดตามและประเมินผลโครงการด้วย และยังสอดคล้องกับความคิดของกิตติพร เนาว์สุวรรณ (2563) ได้ทำการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความรุนแรงของโรคต่อบทบาทการดำเนินงานควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในชุมชนของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ในประเทศไทย ที่มองว่า อาสาสมัครมีบทบาทสำคัญ ในการปฏิบัติงานการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เป็นอย่างมาก ที่เป็นกำลังหลัก ในการปฏิบัติงานในเบื้องต้น อาทิเช่น การเยี่ยมประชาชนตามบ้านเรือนของประชาชน การคัดกรองประชาชนโดยการวัดไข้ และการสอนและให้ความรู้แก่ประชาชน การติดตามการเข้าออกของกลุ่มเสี่ยง ตลอดจนการรายงานผลการดำเนินงานวันต่อวันเกี่ยวกับจำนวนผู้ที่เข้าข่ายกลุ่มเสี่ยง จำนวนผู้ป่วยติดเชื้อในพื้นที่ จึงทำให้อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน มีบทบาทในการรับรู้และดำเนินงานควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในชุมชนเป็นอย่างดี ทั้งที่เป็นกำลังในการปฏิบัติงานที่อยู่ใกล้ชิดกับประชาชนในชุมชนเป็น

สำคัญที่สามารถเข้าถึงตัวประชาชนในชุมชนได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว รวมถึงการเป็นกำลังสนับสนุนให้แก่เจ้าหน้าที่สาธารณสุขในการปฏิบัติงานต่าง ๆ ในชุมชน ที่สร้างความร่วมมือระหว่างอาสาสมัคร ชุมชน ประชาชน และหน่วยงานภาครัฐที่สามารถปฏิบัติงานร่วมกันในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในพื้นที่ชุมชนของตนเอง และด้านสภาพแวดล้อมทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม ที่เป็นส่วนสำคัญในการสนับสนุนการดำเนินงานต่าง ๆ ที่จะต้องมีฝ่ายการเมืองเข้ามาบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่และการประสานงานต่าง ๆ ที่คอยเชื่อมประสานระหว่างหน่วยงานภาครัฐในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว กับรัฐบาลหรือหน่วยงานในระดับกระทรวง และสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นตัวแปรสำคัญในการปฏิบัติงานและส่งเสริมทำให้การปฏิบัติงานในการป้องกันและควบคุม โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 สามารถทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับความคิดของคณะ พิลูน. (2556, น.41 - 43) ที่กล่าวว่า การปฏิบัติงานและการกำหนดนโยบายของรัฐบาลจะต้องคำนึงถึงสภาพแวดล้อมของนโยบายด้วยสภาพแวดล้อมหรือปัจจัยที่เป็นข้อจำกัดหรือเงื่อนไขของการกำหนดนโยบาย ได้แก่ ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ปัจจัยทางสังคม ปัจจัยทางภูมิศาสตร์ ปัจจัยทางการเมือง เป็นต้น ที่การดำเนินงานต่าง ๆ เมื่อสภาพแวดล้อมเปลี่ยน ไปย่อมกระทบต่อความเชื่อความต้องการของบุคคลหรือกลุ่มคนด้วย ซึ่งผู้ที่กำหนดนโยบายจะต้องเข้าใจถึงสภาพแวดล้อมดังกล่าวด้วย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของ วัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น โครงสร้างของสังคม ค่านิยม ความเชื่อ ขนาดของประชากร สภาพภูมิศาสตร์ สถาบันทางสังคม สภาพแวดล้อมทางสังคม และระบบเศรษฐกิจของสังคมนั้นด้วย เพื่อให้การกำหนดและการนำนโยบายไปปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสมกับสภาพของพื้นที่ต่าง ๆ ตามบริบทของสังคม และสอดคล้องกับแนวคิดของมูรี อนุมานราชชน (2554, น.212 – 219) ที่กล่าวว่า สภาพแวดล้อมภายนอกของหน่วยงาน ที่เอื้ออำนวยต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ สภาพแวดล้อมของหน่วยงานที่ดีจะต้องเอื้ออำนวยต่อการนำนโยบายปฏิบัติที่เกิดขึ้น มักจะอยู่ในรูปสภาพแวดล้อมภายนอกตัวนโยบาย เช่น ภัยแล้ง น้ำท่วม การเกิดโรคระบาดของพืช หรืออุปสรรคทางการเมือง กล่าวคือ แนวทางมาตรการที่จำเป็นต้องใช้ในการนำนโยบายไปปฏิบัติไม่เป็นที่ยอมรับและถูกคัดค้านจากพรรคการเมือง สหภาพแรงงานทหารและผู้นำนโยบายปฏิบัติไม่สามารถดำเนินการอะไรได้ นอกจากให้ข้อมูลแก่ผู้กำหนดนโยบายได้รับทราบปัญหาเพื่อนำไปสู่การปรับปรุงเปลี่ยนแปลงนโยบายนั้น

3. การเปรียบเทียบระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว จำแนกตามเพศ อายุ และระดับการศึกษาของประชาชนและบุคลากรของหน่วยงานภาครัฐในพื้นที่จังหวัดสระแก้วที่ตอบแบบสอบถาม โดยการวิเคราะห์จาก เพศ อายุ และระดับการศึกษานั้นพบว่า เพศ อายุ และระดับ



การศึกษาของประชาชนและบุคลากรของหน่วยงานภาครัฐในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว ไม่มีความแตกต่างกัน คือ เห็นด้วยกับ ด้านนโยบายรัฐบาล ด้านการมีส่วนร่วมและความร่วมมือของประชาชน ด้านการเข้าถึงและการรับบริการของประชาชน ด้านความร่วมมือของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ด้านการประเมินผลการนำนโยบายไปปฏิบัติ และด้านการควบคุมและติดตามผลการดำเนินงาน ที่ไม่แตกต่างกัน และมีผลต่อระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัส โควิด 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว ที่ไม่แตกต่างกันด้วย ยกเว้น ด้านการตอบสนองความต้องการของประชาชน ที่พบว่า ระดับระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัส โควิด 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว แตกต่างจากด้านอื่น

4. การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัส โควิด 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว จำแนกตามเพศ อายุ และระดับการศึกษาของประชาชนและบุคลากรของหน่วยงานภาครัฐในพื้นที่จังหวัดสระแก้วที่ตอบแบบสอบถาม โดยการวิเคราะห์จาก เพศ อายุ และระดับการศึกษานั้น พบว่า เพศ อายุ และระดับการศึกษาของประชาชนและบุคลากรของหน่วยงานภาครัฐในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว ไม่มีความแตกต่างกัน คือ เห็นด้วยกับ ด้านความชัดเจนและมาตรฐานของนโยบาย ด้านทรัพยากรและงบประมาณของนโยบาย ด้านบุคลากรและความพร้อมของบุคลากร ด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ ด้านสมรรถนะของหน่วยงานภาครัฐและด้านสภาพแวดล้อมทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม ที่ไม่แตกต่างกัน และมีปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จต่อการนำนโยบาย การป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัส โควิด 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว ที่ไม่แตกต่างกันด้วย ยกเว้น ด้านการประสานงานของหน่วยงานภาครัฐ ด้านการสนับสนุนของอาสาสมัครและชุมชน พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัส โควิด 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้วแตกต่างจากด้านอื่น

5. จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัส โควิด 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว ประกอบด้วย 8 ปัจจัย ได้แก่ ด้านความชัดเจนและมาตรฐานของนโยบาย ด้านทรัพยากรและงบประมาณของนโยบาย ด้านบุคลากรและความพร้อมของบุคลากร ด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ ด้านสมรรถนะของหน่วยงานภาครัฐ ด้านการประสานงานของหน่วยงานภาครัฐ ด้านการสนับสนุนของอาสาสมัครและชุมชน และด้านสภาพแวดล้อมทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม ซึ่งอภิปรายผลในภาพรวม ได้ว่า ปัจจัยดังกล่าว มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัส โควิด 2019 ไปสู่การปฏิบัติ

ของจังหวัดสระแก้ว ที่ด้านความชัดเจนและมาตรฐานของนโยบาย เป็นการกำหนดนโยบายที่ชัดเจนและเข้าใจง่าย และนโยบายยังมีความเป็นที่มาตรฐานที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานให้เจ้าหน้าที่สามารถปฏิบัติงาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้านทรัพยากรและงบประมาณของนโยบาย เป็นการที่รัฐบาลได้สนับสนุนวัสดุอุปกรณ์และงบประมาณต่าง ๆ ที่ใช้ในการป้องกันและควบคุมโรคให้กับจังหวัดสระแก้ว และจังหวัดสระแก้วสามารถบริหารจัดการทรัพยากรและงบประมาณต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้านบุคลากรและความพร้อมของบุคลากร เป็นเรื่องของการจัดสรรอัตรากำลังของบุคลากรที่มีความเหมาะสม มีการจัดเตรียมความพร้อมของบุคลากร การให้ความรู้ การปฏิบัติงานของบุคลากรที่ส่งผลทำให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างสะดวกและรวดเร็ว การเพิ่มอัตรากำลังบุคลากรในการปฏิบัติงานที่มีการจัดเวรผลัดเปลี่ยนสำหรับบุคลากรที่สามารถปฏิบัติงาน ได้ตลอด 24 ชม. ด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ เป็นการที่จังหวัดสระแก้ว ได้มีการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนผู้ป่วยที่ติดเชื้อจำนวนบุคคลที่เข้าข่ายกลุ่มเสี่ยง การประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการป้องกันและควบคุมโรคและการเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรค และข้อมูลต่าง ๆ ให้แก่ประชาชนในพื้นที่จังหวัดสระแก้วได้รับทราบ ด้านสมรรถนะของหน่วยงานภาครัฐ ได้มีการกำหนดโครงสร้างของหน่วยงานที่สอดคล้องกับการปฏิบัติงานในทุกระดับ การปรับปรุงโครงสร้างในการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับสถานการณ์ ที่เกิดขึ้นเพื่อการเกิดความสะดวกและรวดเร็วขึ้นและมีความคล่องตัวในที่มีการลดสายการบังคับบัญชาลงที่ส่งผลให้การปฏิบัติงานสามารถกระทำได้อย่างเหมาะสม ด้านการประสานงานของหน่วยงานภาครัฐ เป็นการประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานทางการแพทย์ในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว ที่มีการประสานข้อมูลของผู้ป่วยที่เดินทางเข้ามาในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว ข้อมูลบุคคลที่เข้าข่ายการกักตัว ข้อมูลการรักษาผู้ป่วย การส่งต่อตัวผู้ป่วยเพื่อเข้ารับการรักษาและการประสานความร่วมมือต่าง ๆ ในการป้องกันและควบคุมโรคในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว ด้านการสนับสนุนของอาสาสมัครและชุมชน เป็นเรื่องของความร่วมและการสนับสนุนการปฏิบัติงานทั้งในเรื่องการคัดกรองประชาชนในพื้นที่ของหมู่บ้าน การตั้งด่านคัดกรองประชาชนในหมู่บ้าน และการปฏิบัติงานเป็นผู้ช่วยเจ้าหน้าที่สาธารณสุขในการป้องกันและควบคุมโรค และด้านสภาพแวดล้อมทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม ที่เป็นส่วนในการสนับสนุนการดำเนินงานต่าง ๆ ของเจ้าหน้าที่ที่จะต้องมีส่วนเกี่ยวข้องเข้ามาบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่และการประสานงานต่าง ๆ ที่คอยเชื่อมประสานระหว่างหน่วยงานภาครัฐในพื้นที่จังหวัดสระแก้วกับรัฐบาลหรือหน่วยงานในระดับกระทรวง และสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นตัวแปรสำคัญในการปฏิบัติงานและส่งเสริมทำให้การปฏิบัติงานในการป้องกันและควบคุมโรคสามารถทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ

6. ปัญหาที่พบจากการปฏิบัติงานในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของจังหวัดสระแก้ว ประกอบด้วย การขาดแคลนวัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น หน้ากากอนามัย เจลแอลกอฮอล์ ชุด PPE ถุงมือยาง ฯ เป็นต้น ที่ใช้ในการปฏิบัติงานที่มีไม่เพียงพอ เนื่องจากในช่วงแรกมีการกักตุนวัสดุ อุปกรณ์ดังกล่าว จึงทำให้นुकลากรทางการแพทย์ และเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ขาดแคลนวัสดุ อุปกรณ์ดังกล่าว การจัดเตรียมสถานที่ในการกักตัวของบุคคลที่ไม่เหมาะสมและเพียงพอ รวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานที่ยังมีไม่เพียงพอ การลักลอบเข้าพื้นที่ของแรงงานต่างด้าวที่เข้ามาโดยไม่ได้รับอนุญาต จึงทำให้มีการลักลอบเข้าเมืองของแรงงานต่างด้าวทางช่องทางธรรมชาติต่าง ๆ ที่ไม่สามารถควบคุมได้เนื่องจากอัตราค่าจ้างของเจ้าหน้าที่มีไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน การเดินทางของประชาชนที่เดินทางเข้า – ออกในพื้นที่จังหวัดสระแก้วของประชาชนที่ไม่ได้รับอนุญาตหน่วยงานภาครัฐ กำนันหรือผู้ใหญ่บ้าน ตามที่จังหวัดสระแก้วได้กำหนดให้ผู้เดินทางเข้า – ออกในพื้นที่จังหวัดสระแก้วจะต้องขออนุญาตจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก่อนการเดินทาง เพื่อเป็นการจัดทำประวัติเกี่ยวกับการเดินทางของประชาชนเพื่อให้ง่ายต่อการป้องกันและควบคุมจึงทำให้มีการลักลอบเข้าเมืองของแรงงานต่างด้าวทางช่องทางธรรมชาติต่าง ๆ ที่ไม่สามารถควบคุมได้เนื่องจากอัตราค่าจ้างของเจ้าหน้าที่มีไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน การไม่ให้ความร่วมมือของประชาชนในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ความคาดเคลื่อนของข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ที่เผยแพร่ออกมาจากสื่อต่าง ๆ ที่อาจมีข้อมูลที่ผิดจากข้อเท็จจริงไปบ้าง การรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชนที่ยังไม่ดีพอ และการที่รัฐบาลห่วงภาคเศรษฐกิจมากจนเกินไปจนทำให้เกิดการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปยังพื้นที่ต่าง ๆ ของจังหวัดสระแก้ว และพื้นที่อื่น ๆ ทั่วประเทศ จนส่งผลกระทบต่อประชาชนเป็นวงกว้าง และทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมาอีกด้วยนั้น สอดคล้องกับแนวคิดของสมพร เพ็องจันทร์.(2539,น.176 – 179) กล่าวว่า การขาดแคลนทรัพยากร ไม่ว่าจะเป็นปัญหาด้านการเงิน ปัญหานुकลากรก็เป็นปัญหาหนึ่งที่เกิดขึ้นบ่อยที่ส่งผลทำให้การปฏิบัติงานขาดประสิทธิภาพ มีทรัพยากรไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน ส่งผลทำให้การปฏิบัติงานเกิดความล่าช้าและไม่ทันต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้น และสอดคล้องกับความคิดของวัชรินทร์ สุทธิศัย.(2555) ที่ได้วิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการน่านโยบายมหาวิทยาลัยราชภัฏไปปฏิบัติ : กรณีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มองว่า ด้านปัญหาและอุปสรรค เป็นเรื่องของความคิดเห็นของผู้บริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่เห็นว่า การน่านโยบายไปปฏิบัติ โดยรวมมหาวิทยาลัยราชภัฏมีปัญหาและอุปสรรคการสร้างคือ 1) งบประมาณไม่เพียงพอ 2) ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความเข้าใจ 3) ขาดแผนพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

แผนนโยบายหน่วยรัฐไม่ครอบคลุม รัฐบาลเปลี่ยนแปลงบ่อย ด้านความเข้าใจในทิศทางเป้าหมาย และการปฏิบัติ ด้านความเอาใจใส่ต่อวิธีการ และผลของการปฏิบัติ ติดตามผล ด้านการรายงานผล และประชาสัมพันธ์ ด้านงบประมาณ เนื่องจากมหาวิทยาลัยได้รับงบประมาณในการบริหารจัดการค่อนข้างน้อย ต้องอาศัยงบรายได้ของตนเองจ้างอาจารย์เพื่อให้เพียงพอในการสอนนักศึกษา ความร่วมมือจากบุคลากรและการวางแผนที่ไม่ชัดเจน การกระทำไม่สม่ำเสมอและต่อเนื่องทำให้บุคลากรขาดวินัยในการปฏิบัติงาน และสอดคล้องกับความคิดของร้อยโทเกียรติศักดิ์ เศรษฐพิณิจ (2556) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยการนำนโยบายปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครปฐม ที่กล่าวว่า ข้อจำกัดด้านงบประมาณ 2) ภาวะเบี้ยบบ้างคับที่เป็นปัญหาอุปสรรคต่อความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน 3) พนักงานมีทัศนคติเชิงลบต่อนโยบายใหม่ เป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ และยังสอดคล้องกับแนวคิดของอุทัย เลาหวิเชียร และวเรศ จันทรร (2528, น.99) ที่กล่าวว่า ปัญหาการนำนโยบายไปปฏิบัติขึ้นได้ทั้งในระดับมหภาค (Macro) และในระดับจุลภาค (Micro) ในมหภาคจะเห็นได้ว่ามีนโยบายเป็นจำนวนมากที่รัฐบาลกลาง ทั้งในประเทศที่พัฒนาแล้วหรือประเทศที่กำลังพัฒนาที่ไม่สามารถทำให้หน่วยงานในระดับท้องถิ่นนำนโยบายไปปฏิบัติในทิศทางที่ต้องการได้ ในระดับจุลภาคและรัฐบาลส่วนกลางจะสามารถทำให้หน่วยงานปฏิบัติที่อยู่ในระดับล่างหรือระดับท้องถิ่นยอมรับได้และสามารถจะทำโครงการตอบสนองนโยบายส่วนกลางที่กำหนดไว้ได้ แต่ปัญหาก็ยังเกิดขึ้นเพราะไม่มีอะไรที่จะเป็นประกันได้ว่าหน่วยงานระดับท้องถิ่นมีสมรรถนะเพียงพอที่จะปฏิบัติตามนโยบายได้หรือไม่ บุคคล องค์กรหรือหน่วยงานต่าง ๆ ที่อาจจะเกี่ยวข้องหรือต้องประสานในการปฏิบัติงานให้ความสำคัญมากน้อยเพียงใด โครงการพร้อมเป็นความต้องการอย่างแท้จริงของท้องถิ่นหรือไม่การยึดเหนี่ยวนโยบายจากเบื้องบนมายังเบื้องล่างมักจะเป็นการสร้างปัญหาให้เกิดขึ้นเสียตั้งแต่เบื้องแรก เพราะความแตกต่างกันของสภาพท้องถิ่นตลอดจนปัจจัยอื่น ๆ ที่มีผลกระทบต่อประสิทธิภาพของการนำนโยบายไปปฏิบัติ และสอดคล้องกับความคิดของสอยฤทัย เกลี้ยงนิล ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง รัฐ - ชุมชน กับการจัดการภัยพิบัติโรคไวรัสโคโรนา 19 พื้นที่ถนนข้าวสาร เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ที่มองว่า วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงานมีไม่เพียงพอ เนื่องจากเจ้าหน้าที่จะต้องปฏิบัติงานใกล้ชิดกับประชาชนและผู้ป่วยที่ติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 จึงทำให้ต้องใช้วัสดุอุปกรณ์เป็นจำนวนมากในการปฏิบัติงาน และการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ที่ไม่สามารถปฏิบัติงานได้อย่างเต็มที่อันเกิดจากปัจจัยต่าง ๆ ที่เป็นส่วนประกอบที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงาน และยังสอดคล้องกับความคิดของสุมาลี จุทอง (2563) ที่ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับเรื่อง การจัดการภัยพิบัติโรคระบาดโควิด 19 ในพื้นที่ชุมชนริมคลองหัวหมากน้อย สำนักงานเขตบางกะปิ ที่พบว่าในการปฏิบัติงาน การป้องกันและควบคุมโรคไวรัสโคโรนา 2019 ของสำนักงานเขตบางกะปิ

มีงบประมาณไม่เพียงพอ ต่อการปฏิบัติงาน เนื่องจากงบประมาณจัดสรร ในปีงบประมาณ 2563 ไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ ประกอบกับสำนักงานเขตบางกะปิจะต้องใช้งบประมาณดังกล่าว ในการดำเนินงานอื่น ๆ อีกด้วย จึงไม่สามารถจัดสรรงบประมาณในการป้องกันและควบคุมโรค ไวรัสโคโรนา 2019 ได้อย่างเต็มที่

### 3. ผลการทดสอบสมมติฐาน

**สมมติฐานที่ 1** ปัจจัยของการนำนโยบายไปปฏิบัติที่มีผลต่อการนำนโยบายการ ป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่า ปัจจัยของการนำนโยบายไปปฏิบัติที่มีผลต่อการนำนโยบาย การป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้วอยู่ใน ระดับมาก เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ในทุกด้าน ยกเว้นด้านทรัพยากรและงบประมาณ ของนโยบาย ที่อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อเปรียบเทียบกับ การวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression) ถือว่าอยู่ระดับที่น่าพอใจ ที่เป็นปัจจัยที่มีผลต่อ การนำนโยบายการป้องกันและควบคุม โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

**สมมติฐานที่ 2** ปัญหาที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อ ไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว พบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยถึงปานกลาง

สรุปได้ว่า ปัญหา อุปสรรคที่พบส่วนใหญ่ เป็นเรื่องของการขาดแคลน ทรัพยากรและงบประมาณและความไม่ได้รับความร่วมมือจากประชาชนในการป้องกันและควบคุม โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ซึ่งถือได้ว่ามีปัญหาที่อยู่ในระดับปานกลาง ที่มีผลต่อการนำนโยบาย การป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว

**สมมติฐานที่ 3** ระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติด เชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว อยู่ในระดับมาก

สรุปได้ว่า ระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุม โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาจาก ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ ในระดับมากในทุกด้าน

## 4. ข้อเสนอแนะ

### 4.1 ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

4.1.1 จากระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว พบว่า อยู่ในระดับมากทั้ง 7 ด้าน จึงสามารถนำมาเสนอแนะ ได้ดังนี้

1) ด้านนโยบายรัฐบาล ปรากฏว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก แต่มีข้อที่มีค่าน้อยที่สุด ได้แก่ “ท่านคิดว่ารัฐบาลกำหนดนโยบายในการป้องกันและควบคุมโรคได้อย่างชัดเจน”

ดังนั้นรัฐบาลควรมีการกำหนดนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ให้มีความชัดเจนและสอดคล้องกับบริบทของประเทศไทย รวมถึงมีการกำหนดมาตรการในการปฏิบัติงานที่ชัดเจน

2) ด้านการมีส่วนร่วมและความร่วมมือของประชาชน ปรากฏว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก แต่มีข้อที่มีค่าน้อยที่สุด ได้แก่ “ท่านมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวัง การค้นหาและติดตามผู้ป่วยและกลุ่มเสี่ยงในการป้องกันและควบคุมโรค”

ดังนั้นจังหวัดสระแก้ว ควรมีการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวัง การติดตาม การให้ข้อมูล รวมถึงการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีบทบาทในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในชุมชนของตนเอง

3) ด้านการตอบสนองความต้องการของประชาชน ปรากฏว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก แต่มีข้อที่มีค่าน้อยที่สุด ได้แก่ “ระบบการให้บริการต่าง ๆ ของหน่วยงานภาครัฐสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชน”

ดังนั้นจังหวัดสระแก้ว ควรจัดระบบการให้บริการต่าง ๆ ทั้งในเรื่องของการป้องกันและควบคุมโรค การตรวจค้นหาติดตามผู้ป่วย การเข้ารับการรักษาของประชาชน และการเข้ารับการรักษาของผู้ป่วย ที่หน่วยงานภาครัฐจะต้องตอบสนองความต้องการของประชาชนได้

4) ด้านการเข้าถึงและการรับบริการของประชาชน ปรากฏว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก แต่มีข้อที่มีค่าน้อยที่สุด ได้แก่ “ท่านคิดว่าประชาชนสามารถเข้าถึงการบริการของหน่วยงานภาครัฐในการป้องกันและควบคุมโรค”

ดังนั้นหน่วยงานราชการของจังหวัดสระแก้ว ควรเปิดโอกาสให้ประชาชนสามารถเข้าถึงการบริการของหน่วยงานภาครัฐในระดับต่าง ๆ ได้ และเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

5) ด้านความร่วมมือของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ปรากฏว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก แต่มีข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ “หน่วยงานภาคเอกชนปฏิบัติตามมาตรการของจังหวัดสระแก้วและให้ความร่วมมือในการป้องกันและควบคุมโรคอย่างจริงจัง”

ดังนั้นจังหวัดสระแก้ว ควรสร้างความร่วมมือจากทั้งหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนในจังหวัดสระแก้ว ทุกระดับในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 รวมถึงการเปิดโอกาสให้ทุกหน่วยงานได้ดำเนินการคัดกรอง และค้นหาผู้ป่วยในพื้นที่ความรับผิดชอบของตนเอง

6) การประเมินผลการนำนโยบายไปปฏิบัติ ปรากฏว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก แต่มีข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ “การจัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานและเปิดเผยให้ประชาชนรับทราบ”

ดังนั้นจังหวัดสระแก้ว ควรมีการประเมินผลการนำนโยบายการป้องกันและควบคุม โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว ทั้งในระดับหน่วยงานและระดับจังหวัด รวมถึงควรมีการเผยแพร่ให้ประชาชนทราบผ่านทางช่องทางต่าง ๆ

7) ด้านการควบคุม และติดตามผลการดำเนินงาน ปรากฏว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก แต่มีข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ “ท่านคิดว่าผู้บริหารของจังหวัดสระแก้วมีการติดตามการปฏิบัติงานอย่างใกล้ชิด”

ดังนั้นจังหวัดสระแก้ว ควรมีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการประชุม การลงพื้นที่ปฏิบัติงานของผู้บริหารของจังหวัดสระแก้ว ให้ประชาชนทราบ เพื่อให้ประชาชนได้รับทราบถึงการปฏิบัติงาน

4.1.2 ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว พบว่า อยู่ในระดับมาก จำนวน 7 ด้าน และอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 1 ด้าน จึงสามารถนำมาเสนอแนะ ได้ดังนี้

1) ด้านความชัดเจนและมาตรฐานของนโยบาย ปรากฏว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก แต่มีข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ “ความชัดเจนและการกำหนดมาตรฐานของนโยบายที่มีความชัดเจนส่งผลให้ผู้ปฏิบัติงานทำงานได้ง่ายขึ้น”

ดังนั้นจังหวัดสระแก้ว ควรมีการกำหนดมาตรการและนโยบายต่าง ๆ ของจังหวัดสระแก้ว ให้มีความชัดเจนและความเข้าใจง่าย รวมถึงการกำหนดมาตรฐานในการปฏิบัติงานที่เป็นมาตรฐานเดียวกันเพื่อให้เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2) ด้านความชัดเจนและมาตรฐานของนโยบาย ปรากฏว่าอยู่ในระดับมาก จำนวน 1 ข้อ และอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 2 ข้อ ซึ่งข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ “จังหวัดสระแก้วมีวัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องมือที่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน และรัฐบาลมีการสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ให้จังหวัดสระแก้วอย่างเหมาะสมและเพียงพอ”

ดังนั้น รัฐบาลควรจัดสรรงบประมาณในการป้องกันและควบคุมให้เพียงพอต่อการปฏิบัติงานของจังหวัดสระแก้ว และจังหวัดสระแก้วเองควรมีการสนับสนุนวัสดุ อุปกรณ์และเครื่องมือต่าง ๆ ให้เพียงพอต่อความต้องการและเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน

3) ด้านบุคลากรและความพร้อมของบุคลากร ปรากฏว่าอยู่ในระดับมาก จำนวน 2 ข้อ และอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 1 ข้อ แต่มีข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ “จำนวนบุคลากรมีเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน”

ดังนั้นจังหวัดสระแก้ว ควรจัดสรรบุคลากรให้เพียงพอต่อการปฏิบัติงานในการป้องกันและควบคุมโรค รวมถึงมีการขอรับการสนับสนุนบุคลากรจากหน่วยงานอื่น ๆ มาช่วยในการปฏิบัติงานในการป้องกันและควบคุมโรค

4) ด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ ปรากฏว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก แต่มีข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ “ท่านรับรู้ข้อมูลข่าวสารการแพร่ระบาดของโรคจากหน่วยงานภาครัฐได้อย่างทั่วถึงและรวดเร็ว”

ดังนั้นจังหวัดสระแก้ว ควรมีการเปิดเผยข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการแพร่ระบาดของโรคให้ประชาชนรับทราบและควรมีการทำความเข้าใจกับประชาชนในหมู่บ้านต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความเข้าใจต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้น

5) ด้านสมรรถนะของหน่วยงานภาครัฐ ปรากฏว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก แต่มีข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ “หน่วยงานภาครัฐของจังหวัดสระแก้วมีความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน”

ดังนั้นจังหวัดสระแก้ว ควรมีการปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในจังหวัดสระแก้ว ให้มีความคล่องตัวมากขึ้นยิ่ง ลดสายการบังคับบัญชาลงให้เจ้าหน้าที่สามารถปฏิบัติงานได้อย่างรวดเร็วและสามารถเข้าถึงพื้นที่ได้อย่างรวดเร็วอีกด้วย

6) ด้านการประสานงานของหน่วยงานภาครัฐ ปรากฏว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก แต่มีข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ “จังหวัดสระแก้วมีการประชุมเพื่อวางแผนการปฏิบัติงานในการประสานงานร่วมกัน”



ดังนั้นจังหวัดสระแก้ว ควรมีการจัดการประชุมเพื่อติดตามผลการปฏิบัติงานในการดำเนินการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เป็นประจำทุกสัปดาห์ และมีการแจ้งผลการปฏิบัติงานให้หน่วยงานต่าง ๆ ทราบ รวมถึงมีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบด้วย

7) ด้านการสนับสนุนของอาสาสมัครและชุมชน ปรากฏว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก แต่มีข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ “ชุมชนมีการบูรณาการการปฏิบัติงานร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ”

ดังนั้นจังหวัดสระแก้ว ควรมีการเปิดโอกาสให้ชุมชนได้มีบทบาทในการป้องกันและควบคุมโรคในพื้นที่ชุมชนของตนเองและมีการบูรณาการในการปฏิบัติงานร่วมกัน และมีการประสานความร่วมมือต่าง ๆ ที่มีการปฏิบัติงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

8) ด้านสภาพแวดล้อมทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม ปรากฏว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก แต่มีข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ “ฝ่ายการเมืองมีการสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐ และมีการติดตามการปฏิบัติงานอย่างใกล้ชิด”

ดังนั้นจังหวัดสระแก้ว ควรมีการประสานงานกับฝ่ายการเมืองในจังหวัดสระแก้ว ไม่ว่าจะเป็น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา และผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นต้น ในการขอรับการสนับสนุนในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 รวมถึงการประสานความร่วมมือในการปฏิบัติงาน เพื่อให้การป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เป็นไปด้วยความเรียบร้อย

## 4.2 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

4.2.1 ควรมีการกำหนดมาตรการที่เข้มงวดในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เช่น การงดการเคลื่อนย้ายของประชาชน เป็นเวลา 1 - 3 เดือน เพื่อกำหนดมาตรการในเชิงรุกในการค้นหาและติดตามผู้ป่วยในชุมชนอย่างจริงจังในทุกพื้นที่

4.2.2 ควรมีการพัฒนาความร่วมมือในการรักษาโรค การพัฒนาวัคซีน และการพัฒนาการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ระหว่างหน่วยงานด้านสาธารณสุข และมหาวิทยาลัยต่าง ๆ

4.2.3 ควรมีการถอดบทเรียนจากการปฏิบัติงานของการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในช่วงแรก เพื่อเป็นการสะท้อนปัญหา อุปสรรค วิธีการดำเนินการ ทรัพยากร และปัจจัยอื่น ๆ เพื่อนำมาปรับปรุงและจัดทำเป็นแผนการดำเนินงานในการป้องกันและควบคุมในระยะยาว

4.2.4 ควรมีการวางแผนในการปฏิบัติงานในระยะยาว การเตรียมความพร้อม และพัฒนาศักยภาพของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน การจัดเตรียมงบประมาณ และทรัพยากรที่เหมาะสม และเพียงพอต่อการปฏิบัติงานและการลดจำนวนผู้ติดเชื้อให้น้อยลง

#### 4.3 ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

4.3.1 ควรให้ความสำคัญในมิติของพื้นที่ในการดำเนินการลดจำนวนผู้ติดเชื้อในชุมชน ซึ่งเป็นการบูรณาการการปฏิบัติงานระหว่างกักกัน ผู้ใหญ่บ้าน อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน และหน่วยงานภาครัฐในการปฏิบัติงานร่วมกัน

4.3.2 ควรมีการสร้างความรู้และการสร้างภูมิคุ้มกันให้แก่ประชาชนในการดำรงชีวิตที่ปราศจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 โดยการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ให้ประชาชนรับทราบและการสอนวิธีการป้องกันตนเองจากโรคดังกล่าว

4.3.3 ควรมีการสร้างเครือข่ายอาสาสมัครสาธารณสุขและอาสาสมัครต่าง ๆ ให้มีบทบาทในการป้องกันและควบคุมโรคภายในชุมชนของตนเอง และการพัฒนาความร่วมมือของภาคอาสาสมัครในการปฏิบัติงานดังกล่าวด้วย

#### 4.4 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

4.4.1 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้วกับจังหวัดอื่น ๆ

4.4.2 ควรมีการศึกษาปัจจัยอื่น ๆ ที่มีผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดอื่น ๆ เพื่อนำแนวทางมาพัฒนาการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้วให้ดีขึ้นยิ่ง

4.4.3 ควรมีการศึกษาการประเมินผลปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้วไปพัฒนาให้เกิดประโยชน์กับส่วนราชการอื่น ๆ ด้วย

4.4.4 ควรมีการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ ที่เน้นการมีส่วนร่วมของชุมชนอาสาสมัครต่าง ๆ และการบูรณาการของชุมชน เพื่อศึกษาปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนและชุมชน

4.4.5 ควรมีการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติเพื่อการพัฒนาเป็นรูปแบบของการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ เพื่อรองรับการปฏิบัติงานของส่วนราชการ

## 5. ข้อจำกัดของการศึกษาวิจัย

5.1 จากการศึกษาเกี่ยวกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ กระบวนการการนำนโยบายไปปฏิบัติตัวแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ สภาพแวดล้อมและผลกระทบ ที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ ปัจจัยที่มีผล ต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ บทความวารสาร งานวิจัย การค้นคว้าอิสระ วิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องกับนโยบายสาธารณะ วิทยานิพนธ์เกี่ยวกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ รวมทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จากห้องสมุดของสถาบันการศึกษาต่าง ๆ และสืบค้นข้อมูลที่เกี่ยวข้องทางอินเทอร์เน็ต ผู้วิจัยจึงได้ นำมาประยุกต์ใช้เป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ขาดปฏิสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติกับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ ที่อาจทำให้ปฏิสัมพันธ์ของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย ขาดหายไป เนื่องจากผู้วิจัย ได้นำแนวคิด วิจัย และวิทยานิพนธ์ต่าง ๆ มาประยุกต์เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยในครั้งนี้ แต่ในความเป็นควรรนำแนวคิดของนักวิชาการท่านใดท่านหนึ่งมาเป็นหลักในการเขียนกรอบแนวคิด เพื่อให้ตัวแปรในการศึกษาวิจัยที่มีปฏิสัมพันธ์กันและสามารถแสดงถึงความสัมพันธ์ของตัวแปรได้ชัดเจนมากขึ้น

5.2 จากการศึกษาวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ : กรณีศึกษาจังหวัดสระแก้ว เป็นการศึกษาและเก็บข้อมูลต่าง ๆ ทั้งที่เป็นการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ ในช่วงเดือนธันวาคม 2563 - เดือนมกราคม 2564 ที่เป็นการแพร่ระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในช่วงแรกและช่วงที่สองที่มีการติดเชื้อของประชาชน ทั้งในระดับประเทศและภายในจังหวัดสระแก้วเอง ที่พบว่าอัตราของการติดเชื้อของประชาชนภายในจังหวัดสระแก้วจำนวนไม่มาก และจังหวัดสระแก้วสามารถป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ได้ จึงอาจทำให้ผลของการศึกษาวิจัยอาจมีความคาดเคลื่อนไปบ้างจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในปัจจุบัน

บรรณานุกรม



## บรรณานุกรม

- กิตติพร เนาว์สุวรรณ. (2563). ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความรุนแรงของโรคต่อบทบาทการดำเนินงานควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในชุมชนของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ในประเทศไทย. (ปริญญามหาบัณฑิต). วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสถาบันพระบรมราชชนก, สงขลา.
- กล้า ทองขาว. (2534). การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ : กรณีศึกษานโยบายรณรงค์เพื่อการรู้หนังสือแห่งชาติ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาคุุณบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. กรุงเทพฯ.
- กุลชน ธนาพงศธร. (2520). หลักการกำหนดนโยบายของรัฐ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เกียรติศักดิ์ เศรษฐพิณิจ. (2556). ปัจจัยการนำนโยบายไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครปฐม. (ปรัชญาคุุณบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยศรีปทุม. กรุงเทพฯ.
- ขวัญใจ สุดถนอม. (2558). ปัจจัยแห่งความสำเร็จของการนำนโยบายกองทุนหลักประกันสุขภาพปฏิบัติ กรณีศึกษา : องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอปรามบุรีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร, กำแพงเพชร.
- คะนอง พิณ. (2563). ผู้ช่วยศาสตราจารย์. อาจารย์ประจำสาขารัฐศาสตร์ วิชาเอกรัฐประศาสนศาสตร์ วิทยาลัยการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ผู้เชี่ยวชาญ. ผู้ตรวจสอบความเชื่อมั่นของเครื่องมือการวิจัย.
- \_\_\_\_\_. (2556). เอกสารประกอบการสอน วิชา 1302201 นโยบายสาธารณะและการวางแผน. (พิมพ์ครั้งที่ 1). วิทยาลัยการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. มหาสารคาม : อภิชาติการพิมพ์.
- จีรศักดิ์ โปกาวิน. (2563). ผู้ช่วยศาสตราจารย์. อาจารย์ประจำสาขาวิชาเอก รัฐประศาสนศาสตร์ วิทยาลัยการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ผู้เชี่ยวชาญ. ผู้ตรวจสอบความเชื่อมั่นของเครื่องมือการวิจัย. ผู้เชี่ยวชาญ. ผู้ตรวจสอบความเชื่อมั่นของเครื่องมือการวิจัย.

- จุมพล หนิมพานิช. (2554). การนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ มุมมองในทัศนะทางรัฐศาสตร์ การเมือง และรัฐประศาสนศาสตร์ การบริหาร และกรณีศึกษาประเทศไทย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- \_\_\_\_\_. (2547). การวิเคราะห์นโยบาย ขอบข่าย แนวคิด ทฤษฎี และกรณีตัวอย่าง. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยนครราชสีมา.
- ณัฐชนน เลื่อนเจริญ. (2564, 5 มกราคม). ผู้ช่วยนักทรัพยากรบุคคล. สำนักปลัดเทศบาล เทศบาลตำบลบ้านใหม่หนองไทร.[บทสัมภาษณ์].
- ถวัลย์รัฐ วรเทพพุฒิพงษ์. (2541). การกำหนดและวิเคราะห์นโยบายสาธารณะ : ทฤษฎีและการประยุกต์ใช้. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : เสมาธรรม.
- แถม สุขพัตร. (2564, 5 มกราคม). ประธานอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ระดับอำเภอ อำเภอคลองหาด.[บทสัมภาษณ์].
- ทศพร ศิริสัมพันธ์. (2539). ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทองใบ สุดชารี. (2536). การนำนโยบายของวิทยาลัยครูไปปฏิบัติ : กรณีศึกษาวิทยาลัยอีสานใต้. (วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาพัฒนบริหารศาสตรดุษฎีบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. กรุงเทพฯ.
- ชนากร ประพฤติธรรม. (2564, 5 มกราคม). นักวิชาการสุขาภิบาล ชำนาญการ.กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เทศบาลตำบลวัฒนานคร.[บทสัมภาษณ์].
- บพิช รัตนบุรี. (2552). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการให้บริการแบบศูนย์บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ (One Stop Service) ไปปฏิบัติศึกษากรณีสำนักงานเขตสายไหม กรุงเทพมหานคร. (ภาคนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาสังคม). ไม่ได้ตีพิมพ์). สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. กรุงเทพฯ.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- บุญทัน ดอกไธสง. (2539). พฤติกรรมสู่ความเป็นเลิศ. กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- เบญจมาภรณ์ ศรีบุญเรือง. (2564, 6 มกราคม). ประธานอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ตำบลไทยอุดม.[บทสัมภาษณ์].
- ประทวน ชุมพร. (2564, 4 มกราคม).อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ตำบลคลองหาด. [บทสัมภาษณ์].
- ปธาน สุวรรณมงคล. (2552). การเมืองท้องถิ่น การเมืองของใคร โดยใคร และเพื่อใคร. นนทบุรี : สำนักพิมพ์อักษร.

- พัชรีย์ สิริโรตส. (2558). เปิดกล่องนโยบายสาธารณะ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พงศ์พิเชษฐ์ พงษ์นาค. (2564, 8 มกราคม). ปลัดอำเภออรัญประเทศ. ที่ทำการปกครองอำเภอ อรัญประเทศ. [บทสัมภาษณ์].
- พลากร พลแมน. (2564, 8 มกราคม). นักวิชาการสาธารณสุข ปฏิบัติการ. สำนักงานสาธารณสุข อำเภออรัญประเทศ. [บทสัมภาษณ์].
- มณีจันทร์ ยอดทอง. (2564, 4 มกราคม). นายกองจัดการบริหารส่วนตำบลไทยอุดม. องค์การบริหาร ส่วนตำบลไทยอุดม. [บทสัมภาษณ์].
- มยุรี อนุมานราชชน. (2556). นโยบาย Public Policy : แนวความคิด กระบวนการ และการวิเคราะห์ และกำหนดนโยบายสาธารณะที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้เพื่อสร้างความเปรียบเทียบ การแข่งขันให้กับประเทศ. กรุงเทพฯ : เอ็กเปอร์เน็ด.
- \_\_\_\_\_. (2554). นโยบายสาธารณะ. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ : ชรรวมผลการพิมพ์.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2561). ประมวลสาระชุดวิชาการเปรียบเทียบวิธีวิจัยทางรัฐประศาสนศาสตร์ หน่วยที่ 1-7. (พิมพ์ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1). นนทบุรี : สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- เขารัตน์ กาบปี. (2564, 7 มกราคม). พยาบาลวิชาชีพ ชำนาญการพิเศษ. กองสาธารณสุขและ สิ่งแวดล้อม เทศบาลเมืองสระแก้ว. [บทสัมภาษณ์].
- รัชพล รุ่งรัมย์. (2564, 5 มกราคม). ปลัดอำเภอคลองหาด. ที่ทำการปกครองอำเภอคลองหาด. [บทสัมภาษณ์].
- รุ่งเพชร พิมพ์อ่อน. (2564, 6 มกราคม). กำนันตำบลทับพริก อำเภออรัญประเทศ. [บทสัมภาษณ์].
- รัตนา ทับจันทร์. (2564, 4 มกราคม). กำนันตำบลคลองหาด อำเภอคลองหาด. [บทสัมภาษณ์].
- รัตนกร พุฒเส็ง. (2564, 6 มกราคม). ประธานสมาคมครูสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ระดับตำบล ตำบลทับพริก. [บทสัมภาษณ์].
- รัฐกร กลิ่นอุบล. (2551). ปัจจัยที่มีผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ไปปฏิบัติ : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลในภาคกลาง. (หลักสูตรปริญญา รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ.
- เรืองวิทย์ เกษสุวรรณ. (2551). การนำนโยบายไปปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : บทพิเคราะห์พิมพ์.

- วัชรินทร์ สุทธิชัย. (2555). *ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายมหาวิทยาลัยราชภัฏไปปฏิบัติ : กรณีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*. (ปริญญาคุณวุฒินิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร์ ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยศรีปทุม. กรุงเทพฯ.
- วรารัตน์ พันธุ์สว่าง และคณะ. (2552). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินนโยบายปฏิบัติของหมู่บ้านตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง กรณีศึกษาบ้านคลองมะแปลบ หมู่ที่ 9 ตำบลศรีภิรมย์ อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก*. (ปริญญาานิพนธ์ ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก.
- วรงค์ จันทรร. (2554). *ทฤษฎีการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ : สหายบล็อก การพิมพ์.
- \_\_\_\_\_. (2541). *การนำนโยบายไปปฏิบัติ*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : สหายบล็อก การพิมพ์.
- วรงค์ จันทรร. (2527). *การนำนโยบายไปปฏิบัติ : ตัวแบบและคุณค่า*. *วารสารพัฒนบริหารศาสตร์*. กรุงเทพฯ :
- วิชาญ บุญมา. (2564, 4 มกราคม). ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ 3 บ้านป่าช้ากวาง ตำบลคลองหาด อำเภอคลองหาด. [บทสัมภาษณ์].
- ศิริรัตน์ หล่อตระกูล. (2559). *รูปแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์*. (รัฐประศาสนศาสตร์คุณวุฒินิติต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- ศุภชัย ยาวะประภาส. (2550). *นโยบายสาธารณะ*. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- \_\_\_\_\_. (2545). *นโยบายสาธารณะ*. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุนทรชัย ขอบยศ. (2563). *รองศาสตราจารย์.อาจารย์ประจำสาขารัฐศาสตร์ วิชาเอกรัฐประศาสนศาสตร์ วิทยาลัยการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.ผู้เชี่ยวชาญ.ผู้ตรวจสอบความเชื่อมั่นของเครื่องมือการวิจัย.ผู้เชี่ยวชาญ.ผู้ตรวจสอบความเชื่อมั่นของเครื่องมือการวิจัย*.
- สุมาลี จุทอง. (2563). *การจัดการภัยพิบัติโรคระบาดโควิด 19 ในพื้นที่ชุมชนริมคลองหัวหมากน้อย สำนักงานเขตบางกะปิ*. (รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยรามคำแหง. กรุงเทพฯ.
- สมบัติ ชำรงชัยวงศ์. (2556). *นโยบายสาธารณะ แนวความคิด การวิเคราะห์และกระบวนการ*. (พิมพ์ครั้งที่ 26). กรุงเทพฯ : เสมอธรรม.



- สมบัติ ชำรงชัยวงศ์. (2554). นโยบายสาธารณะ แนวความคิด การวิเคราะห์และกระบวนการ. (พิมพ์ครั้งที่ 23). กรุงเทพฯ : เสมาธรรม.
- สมพร เพ็ญจันทร์. (2552). นโยบายสาธารณะ : ทฤษฎีและการปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : ออน อาร์ต ครีเอชั่น.  
\_\_\_\_\_. (2539). นโยบายสาธารณะ : ทฤษฎีและการปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : โอ เอส พรีนติ้ง เฮ้าส์.
- สุริยา อุปคุฏท. (2564, 3 มกราคม). กำนันตำบลไทยอุดม อำเภอคลองหาด. [บทสัมภาษณ์].
- เสน่ห์ จุ้ยโต. (2561). กระแสใหม่การบริหารนโยบายสาธารณะเชิงยุทธศาสตร์. (พิมพ์ครั้งที่ 1).  
นนทบุรี : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- สำนักงานจังหวัดสระแก้ว. (ออนไลน์). อ้างใน <http://www.sakaeo.go.th/websakaeo/frontpage> :  
สืบค้นข้อมูลเมื่อวันที่ 30 เมษายน 2564.  
\_\_\_\_\_. (ออนไลน์). อ้างใน <http://www.sko.moph.go.th/>: สืบค้นข้อมูลเมื่อวันที่ 30 เมษายน 2564
- สอยถุทัย เกลี้ยงนิล. (2563). รัฐ - ชุมชนกับการจัดการภัยพิบัติโรคไวรัสโคโรนา 19 พื้นที่  
ถนนข้าวสาร เขตพระนคร. (รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์).  
มหาวิทยาลัยรามคำแหง. กรุงเทพฯ.
- อุทัย เพ็ชรนอก. (2564, 4 มกราคม). สาธารณสุขอำเภอคลองหาด. สำนักงานสาธารณสุข  
อำเภอคลองหาด. [บทสัมภาษณ์].
- อุทัย เลาหวิเชียร และวรงค์ จันทรร. (2528). การบริหารการพัฒนา : ความเปลี่ยนแปลงและทิศทาง.  
ในวิชาการบริหารการพัฒนา. กรุงเทพฯ. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- อุทัย เลาหวิเชียร. (2541). รัฐประศาสนศาสตร์ : ลักษณะวิชาและมิติต่างๆ. (พิมพ์ครั้งที่ 2).  
กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด ทีพี เอ็น เพรส.  
\_\_\_\_\_. (2544). การบริหาร. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- อารี วิเชียร. (2564). สาธารณสุขอำเภอวัฒนานคร. สำนักงานสาธารณสุขอำเภอวัฒนานคร.  
การสัมภาษณ์.
- อำไพ เกียรติชัย และคณะ. (2546). การศึกษาอิสระ = Independent study. (พิมพ์ครั้งที่ 2).  
กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- Van, Horn, Carl E. and Van Meter, Donald. (1975). "The Policy Implementation Process :  
A Conceptual Framework," Administration and Society.  
<https://thailand.opendevlopmentmekong.net/th/topics/pandemics-covid-19/> :  
สืบค้นเมื่อวันที่ 24 สิงหาคม 2563.

[https://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%A3%E0%B8%B0%E0%B8%9A%E0%B8%B2%E0%B8%94%E0%B8%97%E0%B8%B1%E0%B9%88%E0%B8%A7%E0%B8%82%E0%B8%AD%E0%B8%87%E0%B9%84%E0%B8%A7%E0%B8%A3%E0%B8%B1%E0%B8%AA%E0%B9%82%E0%B8%84%E0%B9%82%E0%B8%A3%E0%B8%99%E0%B8%B2%E0%B9%83%E0%B8%99%E0%B8%9B%E0%B8%A3%E0%B8%B0%E0%B9%80%E0%B8%97%E0%B8%A8%E0%B9%84%E0%B8%97%E0%B8%A2\\_%E0%B8%9E.%E0%B8%A8.\\_2563](https://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%A3%E0%B8%B0%E0%B8%9A%E0%B8%B2%E0%B8%94%E0%B8%97%E0%B8%B1%E0%B9%88%E0%B8%A7%E0%B8%82%E0%B8%AD%E0%B8%87%E0%B9%84%E0%B8%A7%E0%B8%A3%E0%B8%B1%E0%B8%AA%E0%B9%82%E0%B8%84%E0%B9%82%E0%B8%A3%E0%B8%99%E0%B8%B2%E0%B9%83%E0%B8%99%E0%B8%9B%E0%B8%A3%E0%B8%B0%E0%B9%80%E0%B8%97%E0%B8%A8%E0%B9%84%E0%B8%97%E0%B8%A2_%E0%B8%9E.%E0%B8%A8._2563) : สืบค้นข้อมูลเมื่อวันที่ 24 สิงหาคม 2563

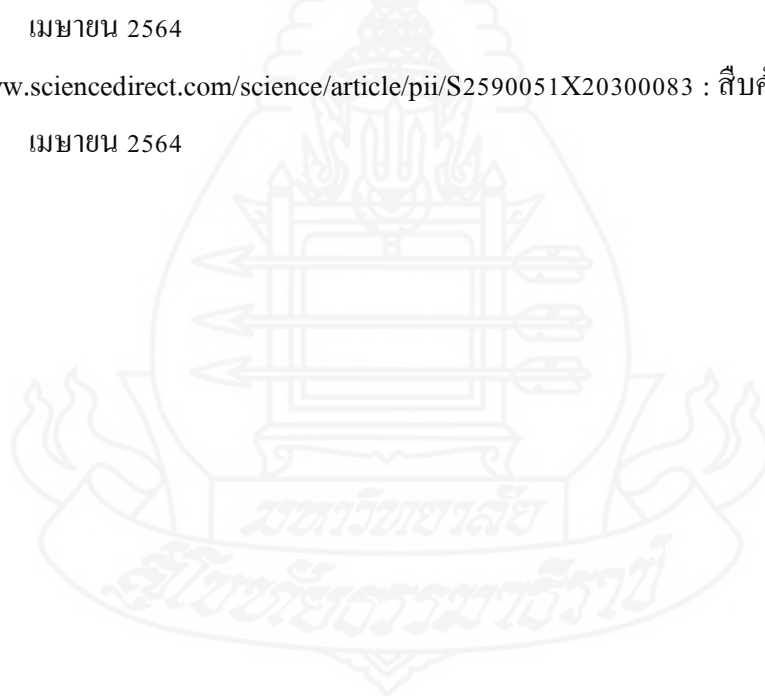
<http://www.sakaeo.go.th/covid19/index.html> : สืบค้นข้อมูลเมื่อวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2564

<https://ddc.moph.go.th/viralpneumonia/index.php> : สืบค้นเมื่อวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2564

<https://www.gotoknow.org/posts/453164> : สืบค้นเมื่อวันที่ 30 เมษายน 2564

<https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S2590051X20300071> : สืบค้นเมื่อวันที่ 30 เมษายน 2564

<https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S2590051X20300083> : สืบค้นเมื่อวันที่ 30 เมษายน 2564





ภาคผนวก

มหาวิทยาลัย

สกลนครราชภัฏ

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม





แบบสอบถาม ชุดที่.....

### แบบสอบถาม

## เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อ ไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ : กรณีศึกษาจังหวัดสระแก้ว

### คำชี้แจง

แบบสอบถามชุดนี้ เป็นแบบสอบถามเพื่อการวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ : กรณีศึกษาจังหวัดสระแก้ว เพื่อใช้ในการประกอบการศึกษา ระดับปริญญาโท ของผู้วิจัย หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิทยาการจัดการ แขนงวิชาบริหารรัฐกิจ วิชาเอกรัฐประศาสนศาสตรมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ผู้วิจัยจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์และความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามจากท่าน

### แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 4 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 ระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว

ตอนที่ 3 ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะ

ขอขอบคุณที่ท่านได้สละเวลาตอบคำถามในแบบสอบถามชุดนี้ทุกข้ออย่างถูกต้องครบถ้วนการวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาระดับความสำเร็จและปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ ของจังหวัดสระแก้ว คำตอบของท่านจะถูกเก็บรักษาเป็นความลับและจะไม่มีการใช้ข้อมูลใด ๆ ที่เปิดเผยเกี่ยวกับตัวของท่านในการรายงานข้อมูล รวมทั้งจะไม่มีการใช้ข้อมูลดังกล่าวกับบุคคลภายนอกอื่นใดโดยไม่ได้รับอนุญาตจากท่าน

วัชรชัยนันท์ เหล่าทัศน

นักศึกษา

### ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

**คำชี้แจง** โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างหรือข้อความที่ตรงกับความเป็นจริง หรือตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด หรือเติมข้อความลงในช่องว่างให้สมบูรณ์

#### 1.เพศ

- ( ) 1) ชาย ( ) 2) หญิง

#### 2.อายุ

- ( ) 1) ไม่เกินกว่า 20 ปี ( ) 2) 21 – 30 ปี  
 ( ) 3) 31 – 40 ปี ( ) 4) 41 – 50 ปี  
 ( ) 5) 51 – 60 ปี ( ) 6) 61 ปีขึ้นไป

#### 3.สถานภาพ

- ( ) 1) โสด ( ) 2) สมรส  
 ( ) 3) ม่าย ( ) 4) หย่าร้าง  
 ( ) 5) อื่น ๆ โปรดระบุ.....

#### 4.ระดับการศึกษา

- ( ) 1) ประถมศึกษา ( ) 2) มัธยมศึกษา  
 ( ) 3) อนุปริญญา ( ) 4) ปริญญาตรี  
 ( ) 5) ปริญญาโท ( ) 6) อื่น ๆ โปรดระบุ  
 .....

#### 5.อาชีพ

- ( ) 1) รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ ( ) 2) เกษตรกร  
 ( ) 3) ประกอบธุรกิจส่วนตัว ( ) 4) รับจ้างทั่วไป  
 ( ) 5) พนักงานบริษัทเอกชน ( ) 6) อื่น ๆ โปรดระบุ.....

/ตอนที่ 2 ระดับความสำเร็จ ฯ.....

ตอนที่ 2 ระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว

**คำชี้แจง** โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ตามความเป็นจริง ที่สุด โดยมีเกณฑ์วัดระดับความสำเร็จ แบ่งเป็น 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด = 5 มาก = 4 ปานกลาง = 3 น้อย = 2 และน้อยที่สุด = 1

ระดับความสำเร็จของการนำ นโยบายการป้องกันและควบคุม โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ ของจังหวัดสระแก้ว	ระดับความคิดเห็นของท่าน				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
<b>1.ด้านนโยบายของรัฐบาล</b>					
1.ท่านคิดว่าจังหวัดสระแก้ว สามารถปฏิบัติตามนโยบายของ รัฐบาลในการป้องกันและ ควบคุม ได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
2.ท่านคิดว่ารัฐบาลกำหนด นโยบายในการป้องกันและ ควบคุมโรคได้อย่างชัดเจน					
3.นโยบายของรัฐบาลมีความ เหมาะสมและสอดคล้องกับ สถานการณ์การป้องกันและ ควบคุมโรค					
<b>2.ด้านการมีส่วนร่วมและความ ร่วมมือของประชาชน</b>					
1.ท่านมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวัง การค้นหาและติดตามผู้ป่วยและ กลุ่มเสี่ยงในการป้องกันและ ควบคุมโรค					

/2.ท่านให้ความร่วมมือฯ...

ระดับความสำเร็จของการนำ นโยบายการป้องกันและควบคุม โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ ของจังหวัดสระแก้ว	ระดับความคิดเห็นของท่าน				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
2. ท่านให้ความร่วมมือแก่ หน่วยงานภาครัฐในการป้องกัน และควบคุมโรค					
3. ท่านคิดว่าประชาชนมีความ จริงจังในการให้ความร่วมมือ แก่หน่วยงานภาครัฐในเปิดเผย ข้อมูลของกลุ่มเสี่ยงในชุมชน					
<b>3.ด้านการตอบสนองความ ต้องการของประชาชน</b>					
1.ท่านคิดว่ามาตรการที่รัฐบาล กำหนดขึ้นสามารถตอบสนอง ความต้องการของประชาชน					
2.ท่านคิดว่าจังหวัดสระแก้ว ปฏิบัติงานได้ อย่าง มี ประสิทธิภาพและสามารถ ตอบสนองความต้องการของ ท่านได้					
3.ระบบการให้บริการต่าง ๆ ของ หน่วยงานภาครัฐสามารถ ตอบสนองความต้องการของ ประชาชน					



ระดับความสำเร็จของการนำ นโยบายการป้องกันและควบคุม โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ ของจังหวัดสระแก้ว	ระดับความคิดเห็นของท่าน				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
4.ด้านการเข้าถึงและการรับ บริการของประชาชน					
1.หน่วยงานภาครัฐในพื้นที่ จังหวัดสระแก้ว มีขั้นตอนการ บริการ ที่สะดวกและรวดเร็ว ทัน ต่อความต้องการของประชาชน					
2.หน่วยงานภาครัฐของจังหวัด สระแก้ว มีการให้บริการ ประชาชนในการตรวจและคัด กรองประชาชนกลุ่มเสี่ยงต่อการ ติดเชื้อโรค					
3.ท่านคิดว่าประชาชนสามารถ เข้าถึงการบริการของหน่วยงาน ภาครัฐในการป้องกันและควบคุมโรค					
5.ด้านความร่วมมือของ หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน					
1.การปฏิบัติงานในการป้องกัน และควบคุมโรค ได้รับการ สนับสนุนจากทุกหน่วยงานใน พื้นที่จังหวัดสระแก้ว					

ระดับความสำเร็จของการนำ นโยบายการป้องกันและควบคุม โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ ของจังหวัดสระแก้ว	ระดับความคิดเห็นของท่าน				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
2.หน่วยงานภาคเอกชนปฏิบัติ ตามมาตรการของจังหวัด สระแก้วและให้ความร่วมมือใน การป้องกันและควบคุมโรค อย่างจริงจัง					
3.ท่านคิดว่าหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชนมีการบูรณาการ ในการปฏิบัติงานร่วมกันในการ ป้องกันและควบคุมโรค					
<b>6.ด้านการประเมินผลการนำ นโยบายไปปฏิบัติ</b>					
1. จังหวัด สระแก้ว มีการ ประเมินผลการปฏิบัติงานการ ป้องกันและควบคุมอย่างมี ประสิทธิภาพและสามารถตอบ สนองได้					
2. มีระบบการประเมินผลการ ปฏิบัติที่เป็นประโยชน์ต่อการ ปฏิบัติงาน					
3. มีการจัดทำรายงานผลการ ปฏิบัติงานและเปิดเผยให้ ประชาชนรับทราบ					

ระดับความสำเร็จของการนำ นโยบายการป้องกันและควบคุม โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ ของจังหวัดสระแก้ว	ระดับความคิดเห็นของท่าน				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
7.ด้านการควบคุม และติดตาม ผลการดำเนินงาน					
1.จังหวัดสระแก้ว มีระบบการ ควบคุม และ ติดตาม ผล การปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ					
2.จังหวัดสระแก้วมีการจัดตั้ง คณะทำงานร่วมกัน ในการ ควบคุม และ ติดตาม การ ปฏิบัติงานของบุคลากร					
3.ท่านคิดว่าผู้บริหารของจังหวัด สระแก้ว มีการติดตามการ ปฏิบัติงานอย่างใกล้ชิด					



ตอนที่ 3 ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ตามความเป็นจริงที่สุด โดยมีเกณฑ์วัดระดับความสำเร็จ แบ่งเป็น 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด = 5 มาก = 4 ปานกลาง = 3 น้อย = 2 และน้อยที่สุด = 1

ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว	ระดับความคิดเห็นของท่าน				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1.ด้านความชัดเจนและมาตรฐานของนโยบาย					
1.ท่านคิดว่ามาตรการในการดำเนินการป้องกันและควบคุมโรคของจังหวัดสระแก้วมีความชัดเจน					
2.ท่านคิดว่ากฎเกณฑ์ต่าง ๆ ที่รัฐบาลกำหนดขึ้นมีผลต่อการปฏิบัติงานของบุคลากร					
3.จังหวัดสระแก้วมีวัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องมือที่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน					
2.ด้านทรัพยากรและงบประมาณของนโยบาย					
1.จังหวัดสระแก้วมีวัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องมือที่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน					

/2.รัฐบาลมีการสนับสนุนฯ...

ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบาย การป้องกันและควบคุม โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ ของจังหวัดสระแก้ว	ระดับความคิดเห็นของท่าน				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
2. รัฐบาลมีการสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ให้จังหวัดสระแก้วอย่างเหมาะสมและเพียงพอ					
3. สถานที่ที่ใช้ในการกักตัวและรองรับผู้ป่วยของจังหวัดสระแก้วมีเพียงพอและมีห้องปฏิบัติการในการปฏิบัติงาน					
<b>3.ด้านบุคลากรและความพร้อมของบุคลากร</b>					
1. จำนวนบุคลากรมีเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน					
2. บุคลากรมีความตั้งใจในการปฏิบัติงาน					
3. มีบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญในการปฏิบัติงาน					
<b>4.ด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์</b>					
1. ท่านคิดว่าจังหวัดสระแก้วมีการเปิดเผยข้อมูลต่าง ๆ และมีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับทราบอย่างทั่วถึง					

/2.ท่านรับรู้ข้อมูลฯ...

ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบาย การป้องกันและควบคุม โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ ของจังหวัดสระแก้ว	ระดับความคิดเห็นของท่าน				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
2. ท่านรับรู้ข้อมูลข่าวสารการแพร่ ระบาดของโรคจากหน่วยงาน ภาครัฐได้อย่างทั่วถึงและรวดเร็ว					
3. ท่านคิดว่าข่าวสารที่ท่านได้รับ มีความทันต่อสถานการณ์ การแพร่ระบาดของโรคและเป็น ปัจจุบัน					
5. ด้านสมรรถนะของหน่วยงาน ภาครัฐ					
1. โครงสร้างของหน่วยงานภาครัฐ ในจังหวัดสระแก้วมีความ เหมาะสมในการป้องกันและ ควบคุมโรค					
2. มีการกำหนดบทบาทของ บุคลากรที่ปฏิบัติงานอย่างชัดเจน					
3. หน่วยงานภาครัฐของจังหวัด สระแก้วมีความคล่องตัว ในการปฏิบัติงาน					

ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบาย การป้องกันและควบคุม โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ ของจังหวัดสระแก้ว	ระดับความคิดเห็นของท่าน				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
<b>6.ด้านการประสานงานของ หน่วยงานภาครัฐ</b>					
1.ขั้นตอนการประสานงานของ หน่วยงานภาครัฐในจังหวัด สระแก้ว มีความสะดวกและ รวดเร็ว ทันต่อสถานการณ์ใน ปัจจุบัน					
2.จังหวัดสระแก้วมีการประชุม เพื่อวางแผนการปฏิบัติงาน ในการประสานงานร่วมกัน					
3. ท่านคิดว่าภาวะผู้นำของ ผู้บริหารทุกระดับ มีส่วนสำคัญ ต่อการประสานงานและการ ติดต่อสื่อสารระหว่างหน่วยงาน					
<b>7.ด้านการสนับสนุนของ อาสาสมัครและชุมชน</b>					
1.อาสาสมัครของชุมชนมีส่วน ร่วมในการเฝ้าระวัง ติดตาม และการคัดกรองผู้ป่วย หรือกลุ่ม เสี่ยงภายในชุมชน					
2.ชุมชนมีการบูรณาการการ ปฏิบัติงานร่วมกับหน่วยงาน ภาครัฐ					

ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบาย การป้องกันและควบคุม โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ ของจังหวัดสระแก้ว	ระดับความคิดเห็นของท่าน				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
3.ชุมชนมีมาตรการในการเฝ้า ระวังและควบคุมโรคภายใน ชุมชน					
8.ด้านสภาพแวดล้อมทาง การเมือง เศรษฐกิจและสังคม					
1.ฝ่ายการเมืองมีการสนับสนุน การปฏิบัติงานของหน่วยงาน ภาครัฐและมีการติดตามกสน ปฏิบัติงานอย่างใกล้ชิด					
2.สภาพแวดล้อมและบริบทของ สังคมมีผลต่อการปฏิบัติงานใน การเฝ้าระวัง ติดตาม ค้นหาผู้ป่วย และกลุ่มเสี่ยง					
3.สภาพเศรษฐกิจของจังหวัด สระแก้ว ส่งผลต่อการปฏิบัติงาน ในการป้องกันและควบคุมโรค					

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่ได้ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม  
☺☺ สาขาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ☺☺



ภาคผนวก ข  
แบบสัมภาษณ์





แบบสัมภาษณ์

แบบสัมภาษณ์ ชุดที่.....

เรื่อง **ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ : กรณีศึกษาจังหวัดสระแก้ว**

**คำชี้แจง**

แบบสัมภาษณ์ชุดนี้ เป็นสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ : กรณีศึกษาจังหวัดสระแก้ว เพื่อใช้ในการประกอบการศึกษา ระดับปริญญาโท ของผู้วิจัย หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิทยาการจัดการ แขนงวิชาบริหารรัฐกิจ วิชาเอกรัฐประศาสนศาสตรมหาวิทยาลัซสุโขทัยธรรมาธิราช ผู้วิจัยจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์และความร่วมมือในการตอบแบบสัมภาษณ์จากท่าน

**แบบสัมภาษณ์นี้แบ่งออกเป็น 4 ตอน ประกอบด้วย**

**ตอนที่ 1** ข้อมูลทั่วไป

**ตอนที่ 2** ความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ : กรณีศึกษาจังหวัดสระแก้วของจังหวัดสระแก้ว

**ตอนที่ 3** ปัญหาของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว

**ตอนที่ 4** ข้อเสนอแนะ

ขอขอบคุณที่ท่านได้สละเวลาตอบคำถามในแบบสัมภาษณ์ชุดนี้ทุกข้ออย่างถูกต้องครบถ้วน การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความสำเร็จและปัญหาของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว คำตอบของท่านจะถูกเก็บรักษาเป็นความลับ และจะไม่มีการใช้ข้อมูลใด ๆ ที่เปิดเผยเกี่ยวกับตัวของท่านในการรายงานข้อมูล รวมทั้งจะไม่มีการใช้ข้อมูลดังกล่าวกับบุคคลภายนอกอื่นใด โดยไม่ได้รับอนุญาตจากท่าน

วัชรชัยนันท์ เหล่าทัศน

นักศึกษา



3. ท่านคิดว่านโยบายที่รัฐบาลกำหนดขึ้นส่งผลต่อการปฏิบัติงาน ในการป้องกัน และควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 และจังหวัดสระแก้ว มีความพร้อมในการปฏิบัติงาน มากน้อยเพียงใด

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

4. ท่านคิดว่าอาสาสมัครต่าง ๆ และภาคชุมชนมีส่วนร่วมในการการป้องกันและ ควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของจังหวัดสระแก้ว มากน้อยเพียงใด

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

5. ท่านคิดว่าภาคชุมชน และภาคส่วนต่าง ๆ มีบทบาทอย่างไรในการการป้องกัน และควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของจังหวัดสระแก้ว

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....



**ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะ**

1. ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหา หรือการปรับปรุงการปฏิบัติงานในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของหน่วยงานภาครัฐในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. ข้อเสนอแนะในการเตรียมความพร้อมในการรับมือกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในอนาคต

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่ได้ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสัมภาษณ์  
😊😊 สาขาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช 😊😊

## ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นายวัชรชัยนันท์ เหล่าทัศน์
วัน เดือน ปีเกิด	18 มีนาคม 2538
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดสระแก้ว
ประวัติการศึกษา	รัฐศาสตรบัณฑิต (รัฐประศาสนศาสตร์) เกียรตินิยมอันดับ 2 วิทยาลัยการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พ.ศ. 2559
สถานที่ทำงาน	เทศบาลตำบลคลองหาด อำเภอคลองหาด จังหวัดสระแก้ว
ตำแหน่ง	นักวิเคราะห์นโยบายและแผน ปฏิบัติการ

